

739

BIBLIOTECA

ORPHEI
ARGONAUTICA

Ultrajecti
apud GUILIELMUM
VAN DE WATER.
MDCCLXXXIX

ARGONAUTICA
OF THE
WESTERN
HIGHLANDS
OF SCOTLAND
BY
JAMES H. BURNETT
ESQ.
LONDON
1845

0.1.11

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ ΤΜΝΟΙ
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ

Ο Ρ Ρ Η Ε Ι

ARGONAUTICA HYMNI
ET DE LAPIDIBUS

Curante

ANDREA CHRISTIANO ESCHENBACHIO

Noribergense

Cum ejusdem ad Argonautica Notis & Emendationibus.

Accedunt

HENRICI STEPHANI

in omnia &

JOSEPHI SCALIGERI

in Hymnos

NOTÆ.

TRAJECTI ad RHENUM.

Apud GUIELMUM vande WATER.

CIO 13 CLXXXIX.

3110

OPΦΩΣ

ARTONATIKATMON
KAI METI AIERON

ORPHOI

ARGONAUTICA HYMNAI
ET DE LAPIDIBUS

Opera

ANDREA CHRISTIANO ESCHENRACHIO

Verborum

Opera quaedam ad Argonauticae Mythi & Erosionem

Adversus

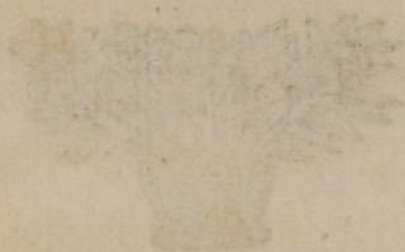
HENRICI STEPHANI

in eum

JOSEPHI SCALIGERI

in litteris

NOTA

TRAICTI & RHEINUM

Apud GUILLIUM-vander-WATER

CIO 10 CLXXXIX

GENEROSIS MAGNIFICIS MA-
 XIME STRENUIS ATQUE
 PRUDENTISSIMIS DOMINIS
 ILLUSTRIS REIP. NORIBER-
 GENSIS SEPTEMVIRIS ET
 SCHOLARCHIS MUSARUM
 DIIS TUTELARIBUS PATRIÆ
 PATRIBUS DOMINIS MEIS
 GRATIOSIS MÆCENATIBUS
 SANCTE ADORANDIS.

Offero VOBIS, Generosi Domi-
 ni, tanquam bonus debitor,
 devotæ mentis meæ ἐπέχουρον,
 ORPHEUM, seu quisquis fuerit Poë-
 matum horum auctor, Notis nostris
 & Animadversionibus illustratum.
 Leve quidem pignus, si cum splen-
 dore tum Dignitatis, tum Generis
 VESTRI, molem quoque VESTRO-
 RUM in me collatorum beneficiorum
 consideretis, non tamen, spero, o-

mnino rejiciendum, si vires meas & animum. Neque verò hic ad laudes **V**ESTRAS adscendere animus est, ut qui non ignorem, Generosos animos haud magis abs quovis laudari, quàm Alexandrum pingi fingive, cupere: neque etiam, si vel maximè vellem, possem. Verum quippe encomium cujusvis rei nemo feliciter explicare potest, nisi qui intimas ejus Virtutes planè perspectas & exploratas habeat. Quotus quisque autem est adeò *δαμόνιος*, qui divinam **V**ESTRAM in gubernanda Republica Providentiam animo percipiat tam benè, quam utilitates ex ea in se redundantes sentiat? Quotusquisque est civium nostrorum, qui non **V**ESTRA cura, **V**ESTRA prudentia gloriari magis possit cum Tityro Maroniano, *Deus nobis hæc otia fecit*, quàm in
 my-

myſteria VESTRÆ *ἁπομνηſίας* penetra-
 re? qua divina virtute Cives VESTROS
 ita gubernatiſtis ſemper hodieque gu-
 bernatiſtis, ut ex æquo & illi de VESTRO
 ſibi regimine, & Vos de illorum ob-
 ſequio VOBIS gratulari poſſitiſtis. Ex
 iſtis ſaltem Virtutibus, quas, cūm
 præcipuè univerſus orbis in VOBIS
 admiretur, non poteſt non ſibi de
 VESTRA Rep. ſummoperè gratulari,
 unam tantūm hic attingam, quoniam
 vel reliquas enumerare, vel hanc ex
 merito laudare nemo poteſt, incre-
 dibile VESTRUM Sapientiæ & Erudi-
 tionis promovendæ ſtudium. AVITA
 VOBIS virtus, & quaſi ingenita. Quis
 enim adeò ignorans, adeò à ſapientiæ
 ſtudiis alienus eſt, qui neſciat VE-
 STRAM eſſe Rempub. aut, quod ve-
 rius eſt, VESTRAM Majorumque
 VESTRORUM curam, quæ tot veræ
 * 4 ſapien-

sapientiaë & eruditionis lumina & olim produxerit orbi, hodieque producat. Ita ut, (quod sæpius etiam ab exteris mihi confirmatum est) vix ulla Germaniæ Academia tot ἀγαλλιῶν viris verè doctis & quos orbis admiretur, possit, quàm VESTRA Altdorffina: Id quod nemo tam Fortunæ VESTRÆ tribuere poterit, quàm divinæ Prudentiæ: Cùm enim ipsi vos, VIRI GENEROSI non solùm omnium literarum abstrusos sinus & recessus exploratos habeatis, sed etiam, quod inde sequitur, de omnibus accuratè judicare possitis, facile VOBIS est, utilitatem, quæ ex literis in Remp. redundat, perspicere. Quicquid igitur ex eruditione splendoris quidquid gloriæ, quicquid famæ Resp. Noribergensis habet, VOBIS id unice debet, VIRI GENEROSI. Adde, quod

quòd ea imprimis studia, quæ ab omnibus (nisi barbaris) probantur, Philologica dico, ita promoveatis, ut quia sola hæc sunt, quæ ad veram eruditionem viam præeunt, hæc sola præ reliquis æstumasse semper hodieque æstumare videamini. Leguntur hodiernum, & non nisi cum admiratione universi orbis leguntur, quos VESTRI aluerunt sumptus, Rittershusii, Hackspanii, Ruperti, Hoffmanni, VESTRI Dilherri, Sauberti, Arnoldi, ut taceam eos, quos vel feliciore illo, post renatas literas, ævo universo ostentastis Philologos, vel quos hodiè tam in Urbe, quam in Academia VESTRA, publico alitis Viros præstantissimos, quorum certe nullus est, qui non in omne scientiarum genere (id quod veri est Philologi) mirificè excellat. Quo vel

* 5

solo,

solo, VIRI GENEROSI, idem semper fecistis ac facitis, quod summi Principes Europæ, quorum aliqui olim, nonnulli hodiè hoc egerunt, ne, collapsis istis studiis, rursus in barbariem iretur, cujus noctem summi viri feliciter quidem depulere hæctenus, sed quæ, verendum est, ne rursus instet.

Unde verò exordiar, VIRI GENEROSI, prolixum VESTRORUM in me collatorum beneficiorum catalogum, Vix me civem VESTRUM natum esse sentire poteram, cùm jam me beneficiis VESTRIS clientem VESTRUM deprehendi. Gymnasium Urbis VESTRÆ quod dexterrimis semper præceptoribus claruit, quamprimùm me optimus Parens meus Musis consecraverat, benigna manu mihi aperuistis? in quo aliquot annorum decursu ea
fun-

fundamenta jeci, quibus deinceps
 quidquid in me est scientiæ, feliciter
 superstruxi. Neque citius in Aca-
 demiam VESTRAM Altdorffinam
 delatus sum, quàm VESTRA me ibi-
 dem præstolarentur beneficia. Quod
 enim prorsus singulare in VOBIS VE-
 STRAQUE Rep. est, tanta profequi-
 mini Magnificentiâ ingenia elevatiora
 literisque ac eruditioni inhiantia, ut
 neque iis deesse patiamini necessarios
 sumptus ad altiora adspirandi, quos
 aliàs iniqua fors & res angusta domi
 deprimat, & ex aliquibus, non No-
 ribergensibus, multos opprimit; qua
 rursus virtute Resp. Noribergensis
 omnibus ferè Germaniæ urbibus pal-
 mam præripit. Hæc eadem dico be-
 neficia & Altdorffii me præstolata
 sunt, & in alias Academiâs profici-
 scientem comitarunt, neque in itine-

re meo etiam nunc deserunt. Omitto hic, ne Vos longius, quàm par est, detineam, innumera alia, inter quæ sunt Gradus & Honores Academici, quibus me ornastis; prolixa VESTRA Voluntas, serenique vultus, quibus Exercitia mea Academica, quæ Generosis VESTRIS Nominibus consecravi, adspexistis; præmiaque & largitiones, quibus me subinde ad majora incitastis.

Hæc igitur beneficia, cùm subinde animo meo obversarentur, diu multumque cogitavi de pignore, quod apud Vos deponerem, devoti VOBIS pectoris mei, donec tandem, quem VOBIS offerrem, bono omine se obtulit Orpheus hic, poëta mellitissimus, ast iniquissimis hætenus fatis pressus. Nam præter id, quod ita hætenus in obscuro latuerit,

ut

ut propter exemplarium raritatem à paucis visus, à paucissimis verò θεοκλαλῶ ejus ὁμιλίη audita & lecta fuerit, adeò etiam temporum injuria imperitiaque amanuensium ac typographorum deformatus erat, ut in multis locis nullus prorsus sensus, in multis vix aliquis, isque hians & malè sanus, in plurimis verò prorsus falsus, & ab intentione auctoris remotissimus apparuerit. Quem, cùm ita, ut dixi, deformatum, itineris mei comitem nuper elegissem eum in finem, ut cithara sua, licet barbarum quid & absorum subinde interstrepente, suavissimâ tamen cæteroque, viarum tædia mihi leniret, tam turpiter eum ὀξυφρονεῖν diutius ferre non potui, sed medelæ ejus sedulo incumbere cœpi, &, quantum quidem tum Manuscriptorum ino-

pia, tum necessariorum librorum defectus permittere potuerunt, ni fallor, effeci, ut concinnior nunc, quam antehac in publicum prodire queat.

Eum igitur elegantissimum auctorem, VIRI GENEROSI, pristino suo aliquatenus restitutum nitore, pignoris loco serena fronte à me accipite, patrocinioque VESTRO fovete tantisper, donec dignius quid VOBIS, dignius quid VESTRIS beneficiis referre poterò, id quod non minus à beneficio VESTRO expectandum erit. Quibus me & Musas meas committo, Vos autem Deo immortalì. Valete. Dab. Trajecti ad Rhenum Prid. Eid. April. A^o cIo Ioc LXXXIX.

V. V. GENEROSITATT. AC MAGNIFICENTT.

devotissimus

Civis ac Cliens,

ANDREAS CHRISTIANUS ESCHENBACHIUS.

LE

LECTORI.

Ector Candide! Instituti nostri
 rationem circa Poëmata, quæ
 hic tibi exhibemus, paucis ac-
 cipe. Jam inde ex eo tempore,
 quo summam utilitatem & incredibilem
 voluptatem, quæ ex lectione Græcorum
 auctorum hauritur, percipere potui, ma-
 gno semper desiderio flagravi videndi hæc,
 seu Orphei, seu Onomacriti, seu quo-
 rumvis aliorum Poëmata, quæ tamen vul-
 go sub Orphei nomine circumferuntur.
 Excitavit hoc in me desiderium impensior
 laus, quæ ab omnibus passim eruditissimis
 Viris iis tribuitur. Diu nulla spes affulsit
 satisfaciendi animo meo, donec tandem,
 cum proximè præterlapso anno iter per
 septentrionaliores Germaniæ partes in Bel-
 gium meditarer, cum ipsa cupiditate, qua
 itineri inhiavi, accrevit etiam spes, me
 inventurum alicubi ea, quæ tam diu passim
 frustra quæsi. Nec fefellit me opinio:
 Vix enim Lipsiam delatus eram, cum ec-
 ce fausto omine incido in Josephi Scalige-
 ri

ri Poëmata, inter quæ invenio Orphei Hymnos, versibus antiquis Latinè expressos ab eo Herœo, addito Græco textu ex H. Stephani editione. Thesaurum me reperisse credidi, & profecto thesaurum reperi: incredibile dictu, quo me sacro horrore afflaverint Indigitamenta ista Deorum, nam & tempus ad illorum lectionem eligere cogebat, quod vel solum horrorem incutere animo potest nocturnum: Cùm enim totam diem consumserim in contemplando urbis splendore, & in adeundis, quibus scatet urbs illa, viris Doctis, sola, nox restabat, quam Orpheo consecrare potui. In Abyssum quendam mysteriorum venerandæ antiquitatis descendere videbar, quotiescunque silente mundo, solis vigilantibus astris & luna, μελανιφαιτης istos Hymnos ad manus sumsi. Et jam nihil magis desiderabam, quàm reliqua quoque, Argonautica dico & de Lapidibus, poëmata cognoscere, vix ea his inferiora ratus, quòd eidem vulgo auctori adscribantur: sed incassum quæsiveram, nemo Orpheum noverat. Wittebergam venio, ibi dum Bibliothecam Academicam perlustro, forte fortuna obtingunt Argonautica
ab

ab Andrea Cratandro Basileæ anno 1523. typis excusa. Impetro, mediantibus amicis, eorum usum in triduum: exscribo textum; & jam dimidiam partem abolveram, cùm triduum præterlapsum esset, & iter prosequendum. Brunswicum post aliquod tempus delatus, & inde Guelferbytum, in Augusta illa Bibliotheca ostenditur mihi corpus Poëtarum Græcorum, à Jacobo Lectio, Aureliæ Allobrogorum, in lucem editum, in quo continebantur inter alia hæc quoque Orphei Poëmata, Argonautica, Hymni & de Lapidibus; sed parum, aut nihil inde in me redundabat commodi, nam & iter maturandum erat, & gazæ istæ omnis generis librorum & manuscriptorum, quæ vel solæ Serenissimæ Domus Brunsvicensis prolixum erga bonarum artium studia affectum satis superque demonstrant, ita animum contemplationemque meam occuparunt, ut vix cogitare de Orptheo meo potuerim. Et jam actum esse de spe mea arbitrabar, postquam & Hamburgi & Bremæ & Groningæ & Franequeræ & Amstælodami frustra inquisivissem in auctorem nostrum; cùm ecce, appropinquante hieme Trajecti ad Rhenum venio,
ubi,

ubi, dum Celeberrimo Grævio (cujus Viri videndi gratia maximè iter hoc suscepi) studia mea commendo, inter alia mentionem feci desiderii mei legendi & perscrutandi Orphei *λείψανα*. Hic verò dici non potest, qua animi benevolentia, qua promptitudine me adjuverit **VIR SUMMUS**, procurando mihi duo exemplaria, alterum ab Andrea Cratandro, de quo paulo ante mentionem feci, alterum ab H. Stephano, cum reliquis Heroici carminis Græci principibus, excusum. Totus jam eram in perscrutando Orpheo, nullumque tempus jucundius mihi collocatum memini, quàm quod lectioni hujus Poëtæ impendi: sed, quod dolui, miserrimè habitum vel temporis injuria, vel amanuensium imperitia (imprimis verò ejus Argonautica) deprehendi. Medelam cogitavi, sed media deerant, Manuscripta & Libri, quos, ne farcinas gravarent, paucos mecum habui; ex solo verò ingenio falcem mittere in auctores antiquos, res mihi videbatur temeritatis & periculi plena, Sed quid facerem? elegantissimum auctorem adeò deformatum nec legere poteram, nec intelligere, & tamen utrumque volebam. Tentandum

tandum erat, tentavi, & quantum quidem
 necessariorum auxiliorum inopia permitte-
 re potuit, Græcum auctoris textum ex in-
 genio maximam partem ita emendavi, ut
 jam planior, & ob id jucundior mihi visus
 sit Argonauta ille. Et ecce, literas acci-
 pio à celeberrimo VIRO, GEORGIO MAT-
 THIA KOENIGIO, præceptore quondam
 meo in illustri Academia Altdorffina, quem
 honoris causa nomino, quibus me horta-
 tur, ut in Orphei hujus *λειψανα* inquirere,
 & in itinere meo in publicum aliquid, quo
 me Patronis meis commendem, emittere
 debeam. Nulla mihi oportunior occasio
 obtingere potuisset satisfaciendi & spei,
 quam Celeberrimus Vir de me concepit, &
 desiderio meo declarandi obsequentem ani-
 mum Patronis meis, nisi ob causas, quas
 antea recensui, diffidissimè ipse meis con-
 jecturis. Tandem tamen resumpsi ad ma-
 nus notas meas, quas sine ordine & ut ani-
 mo inciderant, in schedas conjeceram, &
 postquam secundis curis ad auctorem accu-
 ratè examinassim, in ordinem redegi, non
 omnino indignas judicans, quæ ab aliis
 etiam legerentur. Et hæ sunt causæ, quæ
 me potissimum permoverunt, aliqualem
 saltem

faltem mellitissimorum horum Poëmatum curam suscipere : summa nempe raritas exemplorum , iniqua fors , qua textus in multis locis turpissimè corruptus erat , tum denique auctoritas Amicorum , quibus me opponere , nefas duxi. Nunc quid in hac editione præstitum a nobis sit , audi. Græcum textum ex H. Stephani editione accuratè recensuimus : hanc enim omnibus reliquis præferendam esse , quivis mecum judicabit , qui eam cum reliquis contulerit , nisi fortè exceperis editionem Commelinianam , quæ anno 1597. prodiisse dicitur ope MSS. Palat. aucta & emendata , quam tamen ego ubique locorum frustra quæsi , & vix est , ut dubitem , unquam eam lucem adspexisse : Nam præter id , quod nusquam ejus mentionem invenerim alibi , quàm in Indice librorum Græcorum , quos in bibliopolio suo reperiri dicit Hieronymus Commelin , qui Index præfixus est Gnomographis Græcis , quos eodem anno 1597. Heidelbergæ edidit ; tum hoc vel maximè me movet , quòd eo ipso anno factis concesserit vir optimus ; unde parum abest , quin credam , promissam potius esse hanc editionem à Commelino , quàm re-

vera

vera editam. Interpretes Latinos horum Poëmatum duos habemus, alterum ἀνόνημον ἐμμέλερον, alterum Renatum Perdrierium Parisiensem. Sed verè affirmare possum, vix unquam infulsius quid editum fuisse hac Perdrierii versione. Qualemcunque interpretationem vocabuli alicujus Græci in le- xico invenit, eam sine judicio, sine dele- ctu chartæ suæ illevit, nulla prorsus ordi- nis, nulla Syntaxeos habita ratione, unde ex tota sua versione vix ac ne vix quidem unicum sanum sensum elicere poteris. Li- gata interpretatio haud multo melior est, est tamen melior. Quid verò & hic face- rem ego? Volufianas istas chartas Galli in conspectum Lectoris denuò producere, re- ligioni duxi, novam de integro moliri ver- sionem & molestum nimis erat, & tempus non permittebat, iter enim urgebat. Hic verò ad manus sumpsi Perdrierium, verre- re, purgare cœpi; dumque hoc ago, ac nihil ferè sani in toto Perdrierio invenio, to- ta ferè nova versio mihi enata est. Hoc ta- men imprimis Te, Lector, monendum duco; me, licet nullam hæctenus melio- rem horum poëmatum versionem noverim, nondum tamen eam pro mea agnoscere.

Nam

Nam præter id, quod aliquot loca Per-
 drierii, quæ aliquali saltem specie defendi
 possunt, intacta reliquerim, tum etiam ne
 quatrimum quidem toti versioni impende-
 re potui, unde non mirum, si nunc quædam
 in illa invenio ipse ego, quæ edita nollem,
 & quæ secundis curis emendanda relinque-
 re cogor, quid tamen præstiterim in hac
 versione Argonauticæ & libelli de Lapidi-
 bus (nam & in hoc libello operam meam
 collocavi, quia vix dici potest, quam
 pueriliter se imprimis hic Gallus gefferit, &
 Hannonis Gamerii versionem, quæ Leodii
 anno 1578. prodiisse dicitur, & haud du-
 biè melior est, videre mihi non licuit) æ-
 quus Lector, qui nostram cum reliquis ver-
 sionem contulerit, optimè dijudicare po-
 terit. Hymnos non attigi: quis enim hoc
 auderet, postquam magnus ille Scaliger ad
 Latinam eos tubam cecinit? Exhibemus
 ergo eos, quales à Divino Viro versibus an-
 tiquis expressos invenimus. Notas quod
 attinet, eæ inter legendum maximam par-
 tem nobis natæ sunt, & obscuriora tantum
 loca explicant, breviter tamen & sine lon-
 go præter necessitatem verborum & paral-
 lelorum ex aliis auctoribus locorum firmate.

te. Aliena nulla infercimur. Textus, si medelam poscebat, eam non denegavimus quidem, cautè tamen circa id versati sumus, & quia ex solo ingenio succurrendum erat, maluimus nonnunquam imbecillitatem nostram profiteri ingenuè, quàm turpiter temerarii audire. Viros Doctos, qui hic illic auxilio nobis fuere, suo quemque loco laudamus, & si quando ab illorum opinione recedimus, id non nisi modestè facimus. Sed exspectas fortasse, mi Lector, ut recepto aliàs more de Auctore horum Poëmatum & tempore, quo scripta sunt, longam texam disputationem? Ignosce, non faciam; sed paucis dicam quæ sentio. Antiquum illum Orpheum nihil horum scripsisse, cum plerisque scio. Onomacritum omnia, dubito. Non unum eundemque Auctorem esse Argonauticōv, Hymnorum & de Lapidibus libelli, facile credo. Quinam verò auctores fuerint, qui singula scripserunt, cum omnibus nescio. Antiqua, imprimis Argonautica & Hymnos, esse agnosco: quo verò tempore exarata, definire nequeo. Gemmas tamen habes, Lector, quas ex ipso precio æstumare debes, licet nescias, quo præcisè terrarum angulo

angulo repertæ ; & à quo erutæ fuerint , quibus , si quas ego maculas deterfi , ut clariùs effulgeant , tibi gratulor , Lector , mihi gaudeo. Denique si quid humani mihi accidisse deprehenderis , æquus eris , si tu tam facile erroribus meis ignoveris , quam facilis ego , meliora abs Te monitus , agnovero , quo simul ostendes , te nosse , quid sit hominem esse. Vale , & quicquid in hac editione adhuc desideras , id in secunda , quam cum nova versione & uberioribus ad omnia notis , si Deus vitam & occasionem ulterius prosequendi hæc studia concesserit , aliquando publicabo , expecta.

AMICE LECTOR.

Licet ipse correcturæ hujus libelli præesse non poterim , nullus tamen dubito , quin hac vice multo quam antea unquam correctior Orpheus ad te accessurus sit. Idque imprimis mihi promitto de accurata diligentia Clarissimi Juvenis REINERI VERWEY , qui pro summa , quæ me semper prosequutus est amicitia , quicquid esset laboris in tollendis *παραοργισμοι* typographicis in se recepit. Quemadmodum ergo illi pro singulari suo studio gratias hic habeo , ita quoque Te rogo , ut , si nihilominus quædam prætermissa & non observata fuerint , & mihi & illi ignoscas.

D E

AUCTORE

HORUM POEMATUM

& Tempore quo scripta sunt

*Ex Johannis Gerhardi Vossii libro de Poë-
tis Græcis Cap. II.*

Sunt alii, qui Orpheum ac Musæum, censeant antiquiores Homero: ac illius superesse hymnos, hujus verò Poëmatum de amore Herûs & Leandri. Sed qui ante bellum Trojanum fuisse dicuntur, à Poëtis ficti sunt, ut ostendimus lib. I. de re Poëtica. Quæ verò nunc Orphei nomen ferunt, non sunt antiquiora Pisistrati temporibus. Musæus verò Grammaticus extremi Imperii Romani.

Et Cap. IV.

Olymp. item LXV. claruit Onomacritus, Atheniensis vates. Clemens Alexandrinus lib. I. Στρωμάτων, ait eum vixisse circa Olympiadem quinquagesimam. Sed verisimilius sit sexagesimam scripsisse. Nam addit claruisse tempore principatus Pisi-
* * * * *
stra

stratidarum. Atqui Pisistratus, qui ter tyrannidem invasit, primo eam obtinuit Olympiadis LV. anno I. Obiit Olymp. LXIII. an. ult. Ejus filius Hipparchus ab Harmodio, & Aristogitone fuit interemptus Olymp. LXVI. an. IV. Ac proxima Olymp. an. III. planè ea tyrannis fuit extincta Alcmaeonidas, non sine opera Lacedaemoniorum, annis XX. ante pugnam Marathoniã. Atque hæc de ætate Onomacriti firmantur iis, quæ ex Herodoto mox in Laso dicam. Hujus Onomacriti Poëmata sunt ea quæ Orphei dicebantur: item $\chi\epsilon\iota\sigma\mu\omicron\iota$ sive responsa, quæ Musæ adscribebantur. Orphei $\epsilon\pi\omicron\pi\omicron\iota\tau\alpha$ τε & $\Theta\epsilon\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\alpha\varsigma$ meminit Philostratus de vita Apollonii lib. IV. cap. VII. Cluverius in Sicilia refert Orphea, Argonauticorum scriptorem, ad Olympiada LV. Nempe quia tum Pisistratus imperium invasit, uti dicebamus. At minime adsentendum doctissimo Stephano Pighio, quando libro eo, qui Themis Dea, sive de lege divinã inscribitur, tradit Orphea esse hymnorum auctorem, qui hodie supersint, esseque eundem, quem Eusebius in Chronico, ac Suidas, ante bellum Trojanum vixisse ajunt, quemque Justinus Martyr in Parænetico ad Græcos ait post Hymnos istos quæ $\omega\lambda\upsilon\theta\epsilon\acute{o}\tau\eta\tau\alpha$ docent, in Ægyptum fuisse profectum, atque ibi, cum verum Dei cultum ab Hebræis didicisset, $\pi\alpha\lambda\iota\omega\delta\iota\alpha\varsigma$ cecinisse. Nihiloque verius est, quod nonnulli, ut ibidem Pighius refert, Musæum illum, ad quem, ut filium, Orpheus scribit, divinum legislatorem Mosem fuisse arbitrantur.

Ex Olai Borrichii *Dissertationibus de Poëtis. Dissertat. I. paragr. XVII.*

Orphaica quidem hodieque legimus, sed quenam germana sint Orphaica, variè disceptatur. Istuc nunc eunt doctiorum judicia, Argonautica Orpheos vetustiora haud esse temporibus Pisistrati, si-ve Olympiade circiter quinquagesima sexta, eaque etate ab Onomacriti calamo profluxisse. Mitior est censura plerorumque de hymnis Orpheos, & opere *Ἔπι λιθῶν*, hæc enim ad antiquum Orpheæ referunt. Atque ita verum fuerit illud Lactantii lib. I. cap. v. Orpheæ fuisse Poëtarum vetustissimum. Neque enim assentiri Vossiana sententiæ libet, quam Lib. de Art. Poët. Nat. prodidit in hæc verba: Puto triumviros istos Poëtos, Orpheæ, Musæum, Linum non fuisse. Ut enim de Musæo & Lino nihil certi audeamus definire, de Orpheo certè meliora expectanda. Suspicietur alicubi Stagiritis eum nunquam fuisse, (ut illustrissimæ ipsius gloriæ officiat) non effecerit tamen, ut falsos credamus fuisse Sacerdotes Ægyptios vetustissimos, qui uno ore apud Diodorum Siculum fatentur apud sese vixisse eundem Orpheæ; non effecerit, ut Pythagoræ contradicamus, qui Aristotele antiquior apud Clem. Alexandr. Strom. I. scripta Orphica agnoscit; non effecerit ut Epigenes (gravis Auctor Plinio appellatus) non legerit jam olim Poësin Orphicam, de quo disertè Strom. v.

idem Clem. Alexandrinus; denique non effecerit ut non verum sit illud Suidæ: Orphea Thracem, Poëtam Epicum, scripsisse Fabulas, Epigrammata, Hymnos, & duabus ætatibus Homerum præcessisse. Editio Orphaicorum non temere commendatior hodie reperitur, quàm quæ ab officina prodiit Henr. Stephani. Hymnos ejusdem elegantiori versione Latina locupletavit Jos. Scaliger. Radulphus Wintertonus in Volum. Poëtar. Græc. minorum, quod evulgavit, & H. Stephanus, alia quadam fragmenta Orphica superaddunt, eaque sani plerumque coloris, ex quibus illud initium est:

Φθέρξομαι οἷς θέμισ ἐσὶ, θύρας δ' ὄπι' θεοῖε βεβήλοισ.
item de Deo:

Ἐἰς δὲ ἐς αὐτοχρηῆς, ἐνὸς ἕκγονα πάντα τέτυκ'.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ

Ο Ρ Ρ Η Ε Ι

ARGONAUTICA.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

Ὡναξ πυθῶνθ' μεδέων, ἑκατηβόλε μάνη,
 Ὃς λάχες ἤλιβάτ' κρυφῆς παρνασίδα πέτρην,
 Σὴν δ' ἄρετὴν ὑμῶ, σὺ δέ μοι κλέθ' ἐοθλὸν ὀπάσσαις
 Πέμπε δ' ἐπὶ πηαπίδεασιν ἐμαῖς ἐπυμηγόρον αὐδῆν
 Ὅφρα πολυαπερέεσσ' βροτοῖς λιγύφωνον αἰοιδῆν 5
 Ἡπύσω μύσης ἐφείμαῖς, ἔ' πηκτίδι πυκνῆ.
 Νῦν γάρ σοι λυροεργέ φίλον μέλθ' αἰείδοντα
 Θυμὸς ἐποτρύνῃ λέξαι, τὰ περ' ἔποτε πρόσθεν
 Ἐφρασ', ὅταν βάκχοιο ἔ' ἀπόλωνθ' ἀνακτος
 Κέντρω ἐλαυνόμενος, φερικώδεα κῆλ' ἐπίφασκον. 10
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀκη, μετὰ δ' ὄρκια μύσαις.
 Ἀρχαῖς μὲν πρῶτα χάρις ἀμέγαρτον ἀνάγκην,
 Καὶ κρόνον, ὃς ἐλόχουσεν ἀπειρεσίοισιν ὑφ' ὀλκοῖς
 Αἰθέρα, ἔ' διφυῆ πειωπέα κυδρὸν ἔρωτα,
 Νυκτὸς ἀειγνήτης πατέρθ' κλυτὴν· ὃν ῥα φάνητα 15
 Ὅπλοτεροι καλέεσσι βροτοί, πρῶτος γ' ἐφάνηθ',
 Βελμῆς τ' ἀδιδωάτοιο γοναῖς, ἠδ' ἔργ' αἰδηλα
 Γιγάντων, οἱ λυγρὸν ἀπ' ἔρανεσ' ἐσάξαντο
 Σπέρμα γονῆς τὸ πρόσθεν, ὅθεν γένθ' ἐξεγλύοντο
 Θνητῶν, οἳ κ' γαῖαν ἀπείριτον αἰὲν ἔασσι, 20
 Θητεῖαν τε ζηνῆς, ὄρεσιδρόμου τε λατρείων
 Μητρὸς, αἳ ἐν κυβέλοισι ὄρεσιν μηπίσατο κέρην
 Φερσεφόνην πει πατρὸς ἀμαιμακέτ' κρονίωνθ'
 Μήχθ' ἢ Ἡρακλῆθ' πείφημον ἀμυξιν,
 Ὅρκιάτ' ἰδαίων κρυβάντων τ' ἀπλετον ἰχύν, 25

O R P H E I

ARGONAUTICA.

O Rex Pythoni imperans, longè jaculans vates,
 Cui obtigit altissimi verticis Parnassia petra,
 Tuam virtutem cano. Tu verò mihi hanc gloriam largire,
 Immitteque præcordiis meis veridicam vocem,
 Ut latè dispersis hominibus argutum cantum
 Insonem Musæ præceptis, & Pectide Scita.
 Nunc enim, Tibi o Lyrista pergratum carmen canentem
 Mens impellit dicere quæ nunquam antea
 Dixi, quando Bacchi & Apollinis Regis
 Stimulo incitatus, horrendas sagittas cecini,
 Mortalibus hominibus remedia, postea vero jura mystis.
 Antiqui quippe primùm chaûs maximam necessitatem
 Et Saturnum, qui produxit immensis tractibus
 Æthera, & geminum conspicuum delectabilem Amorem,
 Noctis æternæ parentem inclutum, quem quidem Phaneta
 Recentiores vocant homines, primus siquidem apparuit.
 Brimonisque potentis parentes, atque opera exitiosa
 Gigantum, qui, exitiosum cœlo delapsi sunt
 Semen, generationis primæ, unde genus derivatum est
 Mortalium, qui per immensam terram semper habitant.
 Servitutemque Jovis, montivagæque cultum
 Matris, quæ in Cybelis montibus sollicita erat de puella
 Proserpina propter patrem inexpugnabilem Saturnum.
 Meliique Herculis famosam laniationem.
 Sacraque Idæorum, Corybantumque immensum robur,

Δήμητρος τε πλάην, ἢ Φερσεφόνης μέγα πέντος,
 Θεσμοφόρος θ' ὡς ἦν, ἢ δ' ἀγλαὰ δῶρα καβείρων,
 Χρησμός τ' ἀρρήτης νυκτὸς πρὶ βάκχας ἀνακτος,
 Δῆμνόν τε ζαθέην, ἢ δ' εἰναλίην σαμοθράκην,
 Ἄπεινήν τε κύπρον, ἔδωναίην ἀφροδίτην,

30

Ὀργια πηαξιδίκης, ἢ δ' αἰεῖνης νυκτὸς ἀθήνης,
 Ἐθνήσ τ' αἰγυπίων, ἢ ὀσίριδος ἱερὰ χύτλα.

Ἀμφὶ δ' ἡ μαντεῖας ἐδάην, πολυπεύρονας ὄρησ
 Θηρῶν οἰωνῶν τε, ἢ ἡ σπλάγχων θέσις ἐστίν·

Ἦδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὄνειροπόλοισιν ἄταρποις
 Ψυχὰς ἐφημερίων, ὑπὸν βεβολημύλαι ἦτορ,
 Σημείων τεράτων τε λύσεις, ἄσρων τε πορείας,

35

Ἄγνοπόν τε καθαρόν, ἔπιχθηνίοις μέγ' ὄνειαρ,
 Ἰλασμός τε θεῶν, φθιμύων τ' ἔπινήχυτα δῶρα.

Ἄλλα δέ σοι κατέλεξ', ἄπερ εἴσιδον ἢ δ' ἐνόησα,
 Ταίναρον ἠνίκ' ἔβην σκοπὴν ὁδὸν, αἶδ' εἴσω

40

Ἡμετέρη πίσυνος κηθάρη, δι' ἔρωι' ἀλόχοιο,
 Ἦδ' ὅσον αἰγυπίων ἱερὸν λόχον ἐξελόχασα,

Μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας ἱερὰς τε πόλεις
 Ἀπιδος, ἃς πρὶ νεῖλος ἀγαρρόσ ἐσεφάνω).

45

Πάντα μάλ' ἀτεκέως ἀπ' ἐμῶν σέρνων δεδάηκας.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀερόφοιτος ἀπέπτατο δῆϊος ὄισρος,

Ἡμέτερον δέμας ἐκπερλιπὼν, εἰς ἔθανόν ὄρωι,
 Πόδισι ἀφ' ἡμετέρης ἐνοπῆς, ἀπὴν ἐκόβον.

Ὡς ποτε περὶν, λειβήθρων τ' ἀκρὰ κάρηναι

50

* * * * *

Διατόμος μὲ ἐπίκρον ἐξ νόστοιο γενέσθι,
 Ποντοπόρω σὺν νηὶ πρὸς ἄξενά φύλ' ἀνθρώπων,
 Ἐθνος ἐς ἀφνειὸν ἢ ἀτάσθαλον, ὧ ἐνὶ κρηϊνῆν
 Αἰήτης, ὑὸς φαεσιμβρότης ἠελίοιο.

Ἐσφατά γὰρ πελίας δευδίασεται, μή οἱ ὄπισθεν

55

Cererisque errorem, & Proserpinæ magnum luctum,
 Et quomodo Legislatrix erat, atque splendida dona Cabirum,
 Sacraque nocturna silenda Bacchi regis,
 Lemnonque perdivinam atque maritimam Samothracen.
 Altamque Cyprum & Adonæam Venerem,
 Orgia Praxidices & Aræ nocturna Minervæ,
 Luctusque Ægyptiorum & Osiridis sacras inferias.
 Et ex divinandi arte novi multiplices stationes
 Ferarum pariter ac avium & qui viscerum situs est.
 Et quæcunque vaticinantur somniatoriis semitis
 Animæ hominum, somno agitatæ pectus.
 Signorum portentorumque solutiones, astrorumque meatus
 Purificantemque Expiationem, viventibus magnum commo-
 Placationesque Deorum, mortaliumque larga donaria: (dum.
 Aliaque tibi enarravi, quæ ipse inspexi & animo impressi
 Tanaream cum conscendissem tenebricosam viam, infernum
 Nostra confisus cithara, propter amorem conjugis, (intro
 Et quantam Ægyptiorum sacram turbam produxerim
 Memphin divinam quum profectus essem, sacrasque ad urbes
 Apidis, quas circum Nilus rapidus cingit.
 Omnia sanè verè à meis pectoribus didicisti.
 Nunc verò, quoniam aëreum avolat flagrans œstrum
 Nostrum corpus relinquens, in cœlum latum,
 Disces à nostra voce quæ prius occultavi.
 Quemadmodum quondam in Pieriam, Libethrorumque altos
 * * * * * (vertices
 Rogans me auxiliatorem sui itineris fieri,
 Pontivaga cum nave ad inhospitales gentes hominum,
 Gentem ad divitem & impiam, in qua imperavit
 Æetes, filius mortalibus lucem ferentis Solis.
 Oracula enim Pelias timebat, ne ipsi postea A 3 Manu

Χειρὸς ἐπ' αἰσονίδα κατέλη βασιλήιον ἀρχήν.
 Καί οἱ ὑπὸ πρᾶπίδεσσι δόλῃ τρέβον ἠπερόπευε.
 Τάσσε γ' ἐκ κόλχων χρῦσειον κῶας ἐνεΐκαι
 Θεσσαλὴν δ' ὑπῶλον. ὁ δ' ὡς κλύεν ἔκνομον αὐδήν,
 Χεῖρας ἐπαντεΐνας, ἐπεκέκλετο πότνια ἦρη. 60
 Τήνδε γ' ἐκ μακάρων φειώσια κυδαίνεσκεν.
 Ἡ δ' παρ' ὄχλωϊσιν ἐφέσπετο κηδομένη περ.
 Ἐξοχα γ' μερόπων ἠγάζετο, ἣ φιλέεσκεν
 Δεινοβίην ἦρωα φεικλυτὸν αἰσονοῦ ἦα,
 Καί ῥα καλεσαμένη ἐπετέλλετο τριτοχμείη 65
 Καί οἱ Φηγνέην πρῶτον τεκλήνατο νῆα,
 Ἡ ἣ ὑπ' εἰλαπίνοισ ἐρετμοῖς ἀλιμυρέα βένθη
 Πρῶτη ὑπεξεπέρησε. Τρέβος δ' ἠνυασε θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ συνάγειρεν ἀγακλειτὸς βασιλῆας,
 Θρήκην εἰς ἔϋπῶλον ἐπέιχετο δῖο ἰήσων. 70
 Καί μ' ἐκίχεν κισθάρην πολυδαίδαλον ἐντύνοντα,
 Ὀφρα κέτοι μέλπων περὶ χέω μελίμυρον αἰοιδὴν,
 Κηλήσω δέ τε θῆρας, ἠδ' ἐρπετὰ ἣ πετεηνά.
 Ἠνίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήρατον εἰσεπέρησε,
 Μείλιχον ἐκ λασίων σέρων ἀνενεΐκατο Φωνήν· 75
 Ὀρφῶ καλλιόπης τε ἣ οἰάγρε Φίλε κῆρε,
 Βισονίη κινέεσσι πολυρρήνοισιν ἀνάστων·
 Χαῖρ', ἐπεὶ αἰμονίς ὀχέας πρῶτισον ἰκάνω,
 Στυμονίς τε ῥοὰς, ῥαδόπης τ' αἰπεινά πρὸς ἄλκη.
 Ἐμὶ δ' ἐῶ, μινύαισι πανέξοχον αἶμα λελοχῶς, 80
 Θεσσαλὸς αἰσονίδης, ξεῖνο δέ σοι ὄχομαι εἶναι.
 Ἀλλὰ φίλο πρὸ φρων μ' ὑποδέχνησο, ἔ κλύε μῦθον
 Μειλιχίαις ἀνθρώποις, ἔ λιασομῆω ὑπάκυσσον,
 Ἀξείνῃς πόντοιο μυχὸς ἣ φᾶσιν ἐρυμνὸν
 Νηὶ σὺν δρυγῶη πελάσῃ, δεΐξαι τε θαλάσσης 85

Manu Æsonidis, eripiant Regale imperium.
 Et ipsi in pectoribus suis dolosam viam machinatus est,
 Præcepit enim ei ex Colchis auream pellem afferre (stam vocem,
 Thessaliã in bonorum equorũ feracẽ. Hic verò ut audivit inju-
 Manus elevans, testatus est venerandam Junonem:
 Illam enim ex beatis maximè omnium colebat.

Illam verò precibus favit lubens sanè,
 Nam maximè inter homines æstimavit & amavit
 Intrepidum Heroa, valdè inclutum Æsonis filium.
 Et sanè Minervam ad se vocavit, suamque ipsi voluntatem de-
 Tum hæc fagineam primùm fabricata est navim, (claravit,
 Quæ etiam sub abiignis remis salsa profunda
 Prima trajecit, semitasque tentavit maris.

Cùm autem congregasset valde inclutos reges
 Thraciam in bonorum equorum feracem acceleravit divinus Fa-
 Et me invenit Citharam artificiosam parantem, (son,
 Ut canens effunderem mellifluum cantum,
 Mulceremque feras & reptilia & volatilia.

Postquam verò in antrum desiderabile ingressus est,
 Blandam ex hirsutis pectoribus protulit vocem:

Orpheu, Calliopes & Oeagri chare fili,

In Bistoniam Ciconibus multos agnos habentibus imperans
 Salve siquidem ad Hæmonios saltus nunc primùm advenio
 Strymoniosque fluctus, Rhodopesque altas ad valles.
 Sum verò ego Minyis præclarissimo sanguine ortus
 Thessalus Æsonides, hospitemque me tibi rogo esse.
 Sed amice, promptus me recipe, & audi verbum
 Gratis auribus, orantemque exaudi.

Euxini ponti penetralia & Phasin munitum
 Nave cum Argoa peragrarè, detegereque maris

Παρθενίης ἀτραπὸς ὑπῆρατον ἠρώεασιν,

Ὅι ῥα τεὴν μίμνεσι χέλυν ἢ θέσκελον ὀμφήν,

Ἐλπίμφοι ξυὼν πελάγη ἐπαρηγόνα μόχθων·

Ὅυ γὰρ δὴ πλώσῃ πρὸς βάρβαρα Φῦλα μέδοντ),

Νόσφι σέθεν· Ἐ γὰρ ῥα ποτὶ ζόφον ἠερόεντα

90

Νείατον εἰς κούρωνα, λιτῆς εἰς πυθμένα γαίης,

Μῆνον ἀπ' ἀνθρώπων πελάσῃ, Ἐ νόσον ἀνδρεῖν.

Ὅν ἔνεκεν ξυυήν τε δύνῃ μινύαισιν δρέαδς.

Τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενθ' προσέειπον.

Ἄισονίδη, τί με ταῦτα παρσιφάμηνθ' ἐρεεῖνεις, 95

Ὅφρα κεν ἐς κόλχης μινύαις ὑπῆρατονθ' ἔλθω,

Νῆϊ σὺν δούλω πλώσας ὑπὶ οἴνοπα πόντον;

Ἦδη γάρ μοι ἄλις καμάτων, ἄλις ἔπλετο μόχθων,

Ὅν ἰχόμην ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἠδὲ πόληας,

Ἄιγύπῳ λιβύῃ τε βροτοῖς ἀνά θεσφατὰ φαίνων. 100

Καί με ἀλητεῖς τε Ἐ ἐξ οἴσρα ἐσάωσε

Μήτηρ ἡμητέρη, Ἐ ῥ' εἰς δόμον ἤγαγεν ἄλλον·

Ὅφρα τέλθ' θανάτιο κίχῳ μετὰ γήραϊ λυγρῷ.

Ἄλλ' ὅσθ' ἐσθ' ὑπαλύξαι ἀδὴ πεπεωμμένα κείτ).

Μοιρῶν ἐνεσίησιν ἐπιέρομαι, Ἐ γὰρ ἄλλοι

105

Ἴκεσίς ζηνὸς κῆρα λιταί, ἴξομαι ἠδὴ

Ὅπλοτέροις βασιλεύσι Ἐ ἡμιθέοις ἐνάειθμθ'.

Καὶ τότε δὴ λίπον ἀντρεον ἐπήρατον, ἠ δὲ ἐπέρησα

Ἀυτῆ σὺν φόρμιγγι, ἢ εἰς μινύας ἀφίκανον

Ἄαιψηροῖσι πόδεασιν, ὑπὲρ παρασηΐδας ἀκτάς, 110

Ἐνθα δὲ δρισηῶν μινυῶν λόχθ' ἠγέρεθοντο

Στεινὸν δὴ φαμάθς ὀμάδῳ, ῥήσμινά τ' ἀναύρα.

Ἄλλ' ὅτε δὴ μ' ἐνόησαν ἀτραπὸν ἐξανύοντα

Ἄσπασίως ἠγερθεν, ἐγήθεε δὲ ἦτορ ἐκάσῳ.

Ἀυτὰρ ἐμυθεόμην ἐρεεῖνων ἀνδρας ἀρίστς.

115

Πρῶτα

Virginei vias optant Heroes,
 Qui sanè tuam exspectant chelyn & divinam vocem,
 Sperantes communem in pelago auxiliatorem laborum.
 Non enim navigare ad barbaras gentes curant
 Sine te, Etenim sanè ad tenebras obscuras
 Infimas in latebras incultæ in abyssum terræ
 Solus sine comite descendisti & reditum invenisti.
 Quorum caussa & hunc communem laborem cum Minyis capeffe.
 Illum quidem ego his verbis respondens, alloquutus sum :
 Æsonida, quo pacto a me adhortationibus petere potes
 Ut in Colchos Minyis exoptatus proficiscar (tum
 Nave cum transtris benè instructa, navigans supra nigrum por-
 Satis profectò jam mihi laborum, satis molestiarum obtigit
 Ex quo in immensam terram veni & urbes,
 In Ægypto Lybiaque hominibus oracula promens.
 Donec tandem me ex vagationibus & æstro illo liberavit
 Mater mea, aliamque in domum conduxit :
 Ut tandem mortem obirem post gravem senectutem.
 Ast non licet effugere ea quæ Fata destinarunt.
 Parcarum jussis rapior : non enim inhonorandæ
 Supplicis Jovis filix simplices. Veniam itaque
 Tironibus Regibus & Semideis annumeratus.
 Et tunc antrum peramabile reliqui, & profectus sum
 Ipsa cum lyra mea, Minyasque perveni
 Cito gradu ad littora Pagasida.
 Illic verò procerum Minyarum cohors collecta erat.
 In angustum sanè, propter arenæ multitudinem & Anauri
 Sed postquam accepere me rectà ad illos tendere, (fluenta.
 Magno desiderio coibant, palpitabat verò cor unicuique.
 Post proloquutus sum inquirens in viros optimos.

Πρῶτα ἧ εἶδα βίην ἠερακλῆσσι θείοιο

ὄν τέκεν αἰκμήνη, ζηνὶ κρονίωνι μιγεῖσα

Ἡμῶσσι ὅτε τριασὺ μὲν ἐλείπετο σείρωσσι αἴλιον

Ἡέλιωσσι. Δολιχὴ δ' ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρφνη.

Τίφω τ' αἰνιάδην δολιχῆς ἰθύντορα νηός.

120

Θεσπεσίεων δ' ὄγε τῆμῶσσι ἐφ' ὕδασι, τελμιασοῖο

Ἄλχερῶσσι λαοῖσι, φαεασίρρειθρον ἀμειβεν.

Ὅσ' ὡεὶ μὲν βύκτιμοι κῆ δρῆεασιν αἰέλλαις

Νῆα καλιθύνειν δέδασεν πολυμήιδι τέχνη.

Κάσσοσσι θ' ἰπποδάμον πολυδούκεά τ' εἰσενόησα,

125

Καὶ μόψον ἠερακλῆσσι, ὃν ἀμπυκι νυμφόθεῖσα

Χαονίην ὑπὸ φυγὸν δρῆγονίς ἐξελόχουσε

Πηλέα τ' αἰακίδην, αἰγίνης ἀτλαὸν υἱόν,

Ὅσ' Δολόπεασιν ἀνασεν ἐνὶ φθίῃ ἐρεβώλω.

Τριασὴν δ' ἐρμείας κλυτὴν εἰσέδρακα γλῆναν,

130

Ἄιθαλίδην, ὃν ἔηκετε ὡεικλυτὴ δὲ πολέμεια,

Μυρμιδόνῶσσι θυγάτηρ ἀλόπη ἐνὶ πετρηέασσι.

Ἡδ' ἔρυτον κῆ καλὸν ἐχίονα, τῆσ' ποτε νύμφη

Λαοσση μερετοῖο παρδύνησσι ἐλόχουσε

Κυκλήνης μεδέων χρυσόρραπις δρῆγιφόντις.

135

Ἀυτίκα δ' ἀκτορείδης κῆ βεφάγος ἦλθε κέρωνῶσσι,

Ἴφικλῶσσι αὖ φυλάκῃσσι δῖον γλῶσσι ἀντεπόρησε

Βῆτις τ' αἰνιάδης, ἴκελῶσσι χρυσάορι φοίβω.

Κάνησσι δ' ὄβοίησσι ἀβανηαίδης ἐπέρησεν,

Ὅν δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε, τέλος δ' ἐπέθηκεν ἀνάσκη,

140

Φθίωσσι ὑπὲρ λιβύης, νόσον δ' οἴκοιο λαφείωσσι.

Ἄλκωνῶσσι ἧ φάληρῶσσι ἀπ' αἰσίοιο ῥοαίων

Ἠλυθεν, ὃσ' γύρτωνῶσσι ἀλίσεφῆσσι ἐκίησεν ἄσσυ.

Ἴφικλῶσσι αὖ μετὰ τοῖσιν ἐφέσπετο ναυβόλῃσσι υἱός,

Φωκίδῶσσι ὅσ' ῥ' ἠνάσσε κῆ δὲ πύργιοι Τανάρησσι.

145

Διοδότος

Primum autem vidi robur Herculis Divini
 Quem genuit Alcmena, Jovi Saturnio mixta
 Tunc, cum per triduum intermisit fervens splendorem
 Sol, longaque undiquaque obstetricabatur nox.
 Tiphynque Hagniadem longæ rectorem navis,
 Thespiorum verò hic tunc aquas, (Theumessi
 Conterminus populis) Siphæum fluentum tranavit:
 Qui quidem, tum secundis ventis, tum in albicantibus turbinibus
 Navem gubernare scivit prudenti arte.
 Castoremque equitem & Pollucem cognovi
 Et Mopsum Titarenses, quem Ampyco nupta
 Chaonia sub fago Aregonis peperit.
 Peleaque Æacidem, Ægines illustrem filium
 Qui Dolopibus imperavit in Phthia glebosa.
 Trinamque Mercurii celebrem vidi progeniem,
 Æthalidem, quem peperit incluta Eupolemia,
 Myrmidonis filia, Alope in petrosa.
 Erytumque & pulcrum Echiona, quos olim nymphæ
 Laothoæ, Mereti, concumbens procreavit
 Cyllenæ imperans, auream virgam gestans Argicida.
 Statim verò Aëtorides & robustissimus Coronus venerunt,
 Iphiclus etiam Phylaci divina propago obviam ivit
 Butesque Æneades, similis aureo Phœbo.
 Canthus verò ex Eubœa Abantiade advenit,
 Quem quidem fatum pressit, finemque imposuit necessitas
 Ut moreretur in Lybia, domuitioneque privaretur.
 Alconis verò Phalerus ab Asopi fluentis
 Venit, qui Gyrtionis mari cinctam urbem condidit.
 Iphitus rursus hos sequutus est Nauboli gnatus,
 Phocidi qui imperavit & turritæ Tanagra.

- Λαοδόκῳ τ' αἰαὸς ἔαρήϊο, υἱοὶ ἄμωμοι,
 Ἦλθον ἀβαιλιάδα παλιάνυμοι, ἕς τέκε πηρώ.
 Ἴφιδάμας δ' αἰλὲς παῖς ἤλυθε. πέμψε γὰρ αὐτὸν
 Ἴφθιμῳ γυέτης, τεγέης ὄρια περιλιπόντα.
 Ἦλυθε δ' ἐργῖνῳ βράγχης πολύπυρον ἄρσεν
 Ἐκπερλιπὼν, ἔτῦρσιν ἐρεμνῆς μιλήτιοι,
 Ἐνθα ῥοαὶ κλύζουσι, πολυπλανέῳ μαιάνδρῳ.
 Ἐν ᾗ περικλύμῳ νηληϊῳ εἰσαφίκανεν,
 Ἀγχόθι πελλήνης τε ἔδύδροιο λιπέζῃ,
 Ἄστυ λιπῶν ἀφνειὸν, ὄρεινόμους τε κελώνας.
 Ἐκ ᾗ λιπῶν καλυδῶνα θῦος μελέαρχῳ ἔβαινεν,
 Οἰνώδης τὸν ῥ' ἐλόχασε κῆ ἀλθαίῃ ῥοδόπιχῳ.
 Ἴφικλῳ αὖτ' ἐπέρησε λιπῶν ἀτσακιδά λιμνην,
 Σύλῃνῳ ἀλθαίῃ. πρὶ δ' αὖ τίεν ἔξοχα πάντων
 Ἐυειδῆ μελέαρχον, ἰδ' αἰλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν.
 Ἄσερίων δ' ἐπέρησε παῖς κλεινοῖο κρημῆτα,
 Πειρεσίην ὅς ἔναμεν ἐπ' ἀπιδανοῖο ῥεέθροις.
 Πηνειὸς μίστων ξυῶν ῥόον εἰς ἄλλα πέμπει.
 Ἐυρυδάμας δ' ἐπέρθεσε λιπῶν βοιθηΐδα λιμνην,
 Ἀγχόθι πηνειοῖο ἔδύλαγέῳ μελιβοίῃς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔλαττιο παῖς πολύφημῳ ἴκανεν,
 Ὀσφιν ἐν ἠνορέῃσι μετέπερεπεν ἠρώεσσιν.
 Ἠνεὶὸς καινῆῳ ἀφίκετο, τὸν ῥά τε Φασὶ
 Μισγόμενον λαπίθαις ὑπὸ κενταύροισι δαρμῆσαι,
 Θεινόμῃνον πεύκαισι τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι,
 Καὶ οἱ ἀνατλήναι ἔακαμπέα γέναλ' ἐρεΐσαι,
 Ζωὸν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κούθεα γαίης.
 Ἀδμητῳ δ' ἀφίκανε φερειόθεν, ὃ ποτε παμῶν
 Θητεύων ὑπέεικε, Διὸς δ' ἠλθάτο μῆνιν,
 Οὐνεκά τοι κύκλωπας ἀμαμακέτοισιν οἴσοις

150

155

160

165

170

175

Εν

Laodocus Talausque & Areius, filii irreprehensibiles,
 Venere Abantiadae præclari, quos peperit Pero.
 Amphidamas verò Alei filius venit: misit enim illum
 Magnanimus parens, Tegees contermina linquentem.
 Venit etiam Erginus Branchi, feracem frumenti terram
 Relinquens, & propugnaculum tenebricosi Miletii
 Ubi fluctus exundant multivagi Mæandri.
 Periclimentus quoque Neleius advenit,
 Propè Pallena & aquosa Lipaxo
 Urbem relinquens Aphnium montanasque Colonas.
 Calydoneque velox Meleager discessit
 Oeneus quem genuit & Althæa roseas ulnas habens.
 Iphiclus deinde venit linquens Atracida paludem,
 Cognatus Althææ; præ omnibus autem maximè veneratus est
 Formosum Meleagrum, & præclara opera docuit.
 Asterion etiam venit filius celeberrimi Cometi,
 Pirefiam qui habitavit circa Apidani fluentia:
 Cum quo se Peneus miscens communem fluxum in mare mittit.
 Euridamasque aderat, linquens Bœbeidem paludem
 Juxta Peneum, & leporibus abundantem Melibœam.
 Sed postea Elati filius Polyphemus advenit
 Qui robore inter omnes excelluit Heroas.
 Eneus Cenei venit, quem sanè dicunt
 Mixtum Lapithis, à Centauris occisum fuisse,
 Percussumque tædis, magnumque corticem habentibus abietibus,
 Ipsum tamen hæc sustinuisse & inflexibilia genua firmasse ita,
 Ut vivus ad mortuos descenderit sub profunditates terræ.
 Admetus etiam venit ex Pheris, cui aliquando Pæan
 Servum agens, subiectus erat tum quum iratum Jovem fugeret
 Eò quod Cyclopes sagittis insuperabilibus

- Ἐν Φθιπῶσιν ἔτευξ', ἀσκληπιοῖο εἵνεκα λώβης.
 Ἦλυθε δ' ἀκτορείων ἴλας πῆς ἀκτορείωνθ',
 Τριχέην ὀπέντα λιπών· σὺν δ' ἤλυθεν ἴδας,
 Λυκόυς θ', ὃς τήλις δι' αἰθέραθ' ἠδὲ θαλάσσης
 Βένθεα, ἢ πλετῆθ' ὑποχθονίοιο βέρεθρα 180
 Μῆνθ' ἀπ' ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώπτεεν ὄσοις.
 Ἄυτάρ ἐπεὶ τελαμῶν συνεφέσσετο, τόν ῥ' ἐλόχουσεν
 Ἀιακῶ ἀτρυτῶ κέρη κλυτῶ ἀσωπιῖο
 Ἄιγιν', ἐν κροκάλησιν ἀλισρεφέθ' σαλαμῖνθ',
 Δὴ τότε ἄβαντος πῆς νόθος ἤλυθε καρτερός ἴδμων, 185
 Τόν ῥ' ὑποκυσαμνήη τέκεν ἀπόλλωνι ἀνακτι
 Ἀμβρόσιον ἄρα χόσμα φερπιάς ἀνπάνειρα.
 Τῷ ἢ μαντοσύνην ἔπορε ἢ θέσφατον ὀμφῆν
 Φοῖβθ', ἰν' ἀνθρώποισιν ἀρηρότα μυθίζοιτο.
 Ἦλυθε δ' αὖ μετὰ τοῖσι μενοίπιθ' ἐξ ὀπέντος, 190
 Σύλχορτος μινύαις. ἔπι δ' ἤλυθε δι' ὄϊλός.
 Φλίας δ' ἐξίκανε περικλυτός, ὃν ποτε βάκχω
 Νύμφη ὑποκλιθεῖσα παρ' αἰσῆποιο ῥοῆσι
 Τίκτηεν, ἀμωμον ἔχοντα δέμας ἢ ἐπίφρονα μῆλιν.
 Κηφός τ' ἀρκαδίηθε μεθ' ἠρώεσι πελάσθῃ, 195
 Ἄϊκαῖον δ' ἀν' ὀμιλον ἀπ' ἀρκαδίας πολυμήλας
 Πέμφε πατὴρ γρηγιός ἔπι πλόον ἀξείνοιο·
 Ὅυτος δ' ἔποτε χλαῖναν ἔπι σιβαροῖς βάλεν ὤμοις,
 Ἄλλ' ἀρκτε λάσιον σέρνοις ἀμπίχετο δέσμα.
 Ναύπλιθ' αὖθ' ἴκανεν ἀμυμώνης Φίλθ' υἱός, 200
 Ὀν τέκεν ὀνηθεῖσα περικλυτῶ ἐννοσιγαίῳ,
 Ἄϊλαὸν ἠνορέην, δέμας εἴκελον ἀθανάτοισι.
 Ταιναιεύς δ' ὀφθημθ' ἔβη μελεάπιδθ' ἀκρης
 Ἐκ περλιπῶν αὐλῶνας, ἀλικλύσας τε θεράπνας.
 Ἄϊκαῖός τ' ἔμολε πλῆρῶνθ', ὃς ῥὰ πορείας 205
 Ουρα-

Morti dederat propter injuriam Æsculapio illatam.
 Venit & Actorion, Iri filius Actorionis,
 Asperam Opoënta linquens. Simulque venit Idas
 Lynceusque, qui longissimè per ætheris & maris
 Profunditates, & Ditis subterranei barathra
 Solus ex hominibus gravibus prospexit oculis.
 Sed postea Telamon sequebatur, quem genuit
 Æaco indomito, filia incluti Asopi
 Ægina, in littoribus marinæ Salaminos.
 Tunc etiam Abantis filius nothus venit, fortis Idmon,
 Quem quidem prægnans peperit Apollini regi
 Ambrosiam ad undam Pheritias Antianira.
 Cui etiam vaticinandi artem dedit, & vaticinam vocem
 Phœbus, ut hominibus vera prædiceret.
 Venitque cum his Menœtius ex Opoënte,
 Comes Minyis, superque advenit divinus Oeleus.
 Phlias etiam venit inclutus, quem olim Baccho
 Nympha succumbens juxta Æsepi fluentia
 Peperit, immaculatum habens corpus & prudens consilium.
 Cepheus etiam ex Arcadia cum Heroibus concessit.
 Anceumque comitem ex Arcadia ovibus abundante
 Misit pater senex, ad navigationem Euxini.
 Ille verò nunquam Chlænâ super robustos jecit humeros,
 Sed ursi hirsutam pectoribus induit pellem.
 Nauplus postea venit Amymones charus filius
 Quem peperit illa ex concubitu cum incluto terræ concussore
 Præclarum robore, corpore similem immortalibus.
 Tenareusque celebris venit, Maleatidis verticis
 Relinquens Aulonas undisonasque Therapnas.
 Anceusque venit Pleuronius, qui cursus

- Ὀυραίνιας ἄσρων ἐδάη, κύκλος τε πλανήτης.
 Δίξετο γὰρ τάτ' ἔοντα τάτ' ἐασόμεν ἀνθρώποισιν.
 Ἐν ᾗ παλαιμόνιθ' ἄερα νόθος ἤλυθεν υἱός·
 Σίνετο ᾗ σφυραῖ διασά, πόδας δ' ὅσκι ἦεν δρηρῶς·
 Τένεκεν ἠφαίσειο γόνον καλέεσκον ἅπαντες. 210
- Ἦλυθε δ' ἀλφειοῖο λιπῶν πσιδάπιδας ὄχθας
 Ἀυγείης υἱὸς περιφεγγέθ' ἠελίοιο.
 Καὶ μὴν ἢ διασοὶ ὄρπηκες ἀμύμονες ἦγον,
 Ἀμφίων κλυτόφημηθ' ἰδ' αἰτέριθ' ἠνεχάρμης,
 Πελλήνην περιλιπόντ' ἠδ' ἠθεα πατρίδ' αἴης. 215
- Διασὸν δ' αὖ βορέεσ καλὸν εἶχον εἰσενόησα,
 Οὐς τέκ' ἐρεχθῆθ' θεῖεσ κλυτὴ ὠρείθυα,
 Ἰλιασθ' ὠρεῖα χόσμα, θεῖα Φιλότην μιγεῖσα·
 Οἱ δὲ ἢ ταρσοῖσιν ὑπὸ ἑατίοισ πεπότηντο,
 Ζήτης ἔ κάλαιεσ, δέμασ εἶκελοι ἀθανάτοισιν. 220
- Ἄυτάρ δὲ πελῖαο φεραῖαθεν ἤλυθ' ἀνακτ'·
 Ἀλχισεύεσ. νηὸσ γὰρ ἐπ' ἀργώασ γεγένητο,
 Ἄξεινον ποτὶ φῶσιν ἀμ' ἠρώεασιν ἐλάασαι·
 Σὺν δέ οἱ ἦλθ' ἐτάρθ' ἠερακλέεοσ θεῖοιο
 Καλὸσ ὕλασ· τὸν δ' ἔπω ὑπὲρ δροσεροῖο γενεῖεσ 225
- Ἀργενεῖεσ ἐρύθην παρνηίδ' ἀβροῖο ἰελλ'·
 Ἀλλ' ἔη κῆρθ' ἔην, πολὺ δ' ἠνδανεν ἠερακλήϊ.
 Οὗτοι μὲν ποτὶ νῆα ἔεσ λόχον ἠγερέθηντο.
 Καὶ ρά οἱ ἄλλοθεν αἰλλ' ἐνέκλετο, ἠδ' ἀγρόθυε.
 Δεῖπνα δ' ἐπορσύνοντο πολυξείνοιο τραπέζης. 230
- Ἄυτάρ ἐπεὶ σίτοιο ποτῆσ θ' ἄλιεσ ἐπλετο θυμός·
 Ἠμενοὶ ἐξήεισ πόθηεν μέγα ἔργον ἕκαστοσ.
 Ἀνσάντεσ δ' αἶμα πάντεσ ἀπὸ ψαρμάθοιο βαθεῖεσ,
 Ἠῖον ἔνθα τ' ἐμιμνεν ὑπὲρ ψαρμάθεσ αἰλίη ναῦσ,
 Τὴν ρά πολ' εἰσπρόωντεσ ἐθάμβεον· αἰτάρ ἐπειτα 235

Cœlestes astrorum intellexit circulosque errantes.
 Investigabat enim tum præsentia tum futura hominibus.
 Deinde Palæmonius Lerni nothus venit filius :
 Læsus is erat crure in utroque pedibusque erat infirmis :
 Propterea Vulcani prolem vocabant omnes.
 Venit & Alphæi relinquens Pisatidas ripas
 Augeas, filius corusci Solis.

Quin etiam gemini rami irreprehensibiles venerunt
 Amphion celebris, & Asterius promptus in bello.
 Pallenem linquentes & domicilia patriæ terræ
 Duplicemque Boreæ pulcræ spicam cognovi,
 Quos genuit Erechthei divini incluta Orithyia,
 Illi ad undam, Deo amore mixta.

Et qui sub imis plantis volabant
 Zetes Calaisque corpore similes mortalibus.
 Postea quidem peliæ ex Pheris venit regis
 Anchisteus : ad navim enim Argo venerat
 Ut inhospitalem ad Phasin cum heroibus trajiceret.

Cumque illo venit socius Herculis divini
 Pulcher Hylas : Illi verò nondum super roscidum mentum
 Candidas rubefecit genas florida lanugo,
 Sed adhuc adolescens erat, valdeque placuit Herculi.

Illi quidem ad navem & ad classem coibant
 Et sane invicem alius alium vocabat & alloquebatur,
 Conviviaque expediebant hospitalis mensæ.
 Sed postquam cibi ac potus satis fuit animo,
 Sedentes ordine, desiderabat magnum opus unusquisque.
 Cumque surrexissent simul omnes ex arena profunda,
 In littoreque collocata erat super arenam marina navis,
 Cujus sanè aspectu obstupere, sed postea

Ἄργος ἐφημοσύναισι νόσ πόρσυνεν ὀχλίζειν,
 Δερατέαισι Φάλαξι, ἢ Δυσρέπιοισι κάλωσι
 Πρυμνόθεν δρῆσας, κάλεεν δὲ ἔπι μόχθον ἰκάνειν
 Πάντας, κυδαίνων. οἱ δὲ ἐστυμύως ὑπάκχσαν·
 Τόχρα δ' ἐκδιώντο, πρὶ σέρνοισι δ' ἀνῆπλον 240
 Σειραῖν μῆρινθον, ἐπέβριθεν ἧ ἕκαστος,
 Αἰψα θοὸν ποτὶ κῦμα κατειρύσθη δ' ἄλαλον ἀργῶ.
 Ἡ δέ οἱ εἴχρηφθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο,
 Ἀυαλέοις φυκέεσσιν ἐρυκθμῆη ποτὶ χέρσῳ,
 Ἡρώων παλάμησιν ὑπὸ σιβαρῆσιν ἀπειθῆς. 245
 Παχνῶθι δὲ αὖ θυμὸς ἰάσοντο· αὐτὰρ ἔμοιγε
 Νόσσην ὀπιπιδύων ἵνα οἱ θάρσος τε βίην τε,
 Μολπῆ ὑφ' ἡμετέρῃ κεκμηθῆσιν αἰὲν ὀρίνω.
 Αὐτὰρ ἐγὼ φόρμιγγα ἠτινάμηντο μετὰ χερσὶ,
 Μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασ' ὀτερπέα κέσμον αἰοιδῆς· 250
 Καὶ οἱ ἄπο στήθεων ὄπα λείριον ἐξελόχθασα·
 Ἐξοχον ἠρώων μινυήιον αἶμα γενέθλης,
 Ἐιδ' ἄγε νῦν σέρροισιν ὑπὸ σέρνοισι κάλωας
 Βεῖσαθ' ὀμορρόθροντες, ἐρείσατε δὲ ἴχνια γαίῃ
 Ταρσοῖσι, ποδὸς ἀκρον ὑπερβλήθην τανύσαντες· 255
 Καὶ χαροπὸν ποτὶ χόσμα γεγηθότες ἔλξατε νῆα
 Ἀργῶ πεύκησιν τ' ἰδὲ δρυσὶν γομφωθεῖσαν,
 Αἰὲν ἐμῆς ἐνοπῆς, ἔ γ' ὦ πάροτο ἐκλυες ἦδη,
 Ἡνίκα δένδρε' ἔθελγον ἐν ὑλήεντι κελώνῃ,
 Πέτραι τ' ἠλιβάτραι. καὶ μοι κῆρ πόντον ἔβαινες, 260
 Ουρηὰ πρηλιπῆσα, ἐπίσπεο δὲ αὐτὴ θαλάσσης
 Παρθενίης ἀτραπέας. σπέρχθαι δὲ ἔπι πᾶσιν ἀμείβειν,
 Ἡμετέρῃ πίσυντο κιθάρη, ἢ θεσπέλῳ ὀμφῆ.
 Δὴ τότε ἔπιβρομέεσα τομαρείας ἔκλυε Φηγός,
 Ἦν οἱ ὑποτροπίνην ἀρετο θέτο νηὶ μελαίνῃ. 265

Argus instinctu animi paravit eam movere,
 Ligneis phalangibus & flexilibus funibus
 A puppe attollens, vocavitque ad laborem venire
 Omnes gloriosis nominibus honorans. Illi verò certatim obtem-
 Armaque exuebant, & circa pectora cingebant (perabant,
 Lineum funem, incumbibatque operi unusquisque
 Ut quàm celerrimè rapidam in undam traherent loquacè Argo.
 Illa verò illic incidens in arenam, pondere deprimebatur.

Aridis algis impedita propè terram,
 Heroum manibus sub fortibus inobediens.
 Obstupefactusque rursus est animus Jasonis: postea mihi
 Annuit adspiciens, ut robur viresque
 Cantu nostro, defatigatis semper commoverem.
 Ast ego lyram tendens manibus,
 Matris meæ miscui delectabilem ornatum cæntus,
 Et à pectoribus dulcem vocem produxi:

Præclaræ Heroum Minyæ sanguis propaginis,
 Age nunc, robustis sub pectoribus funes
 Attrahite auxiliantes invicem, imprimiteque vestigia terræ
 Plantis, summum pedis vehementer extendentes:
 Et cæruleos in fluctus læti trahite navem
 Argo, piceis & quercubus compactam.
 Tu verò semper vocem meam etiam ante audivisti jam
 Quando arbores demulcebam in nemoroso vertice
 Petrasque excelsas: & mihi ad pontum descendisti
 Montes relinquens; sequere verò etiam nunc maris
 Virginei vias, festina verò per omnia transire
 Nostra confisa cithara & divina voce.

Tunc quidem instrepens vatidica audivit fagus,
 Quam subdidit Argo navi nigræ

Παιδάδ' ἐννεσίησιν. ἀνῆρθη ἢ μάλ' ὤκα,
 Δέσσει' ἐλαφρίζουσα. Ἰση δ' ὠλίθωνε πόντω·
 Καί οἱ ἐπειγομένη θαμναῖς ἐκέδασε φάλαγγας,
 Ἄι οἱ ὑπὸ τρέπι κείντο μιᾶς χοινοῖο ταφείσσι·
 Ἐν δ' ἄρ' ἔβη λιμένος, χαροπὸν δ' ἀνεχάσατο κύμα· 270
 Θῖνες δ' ἀμφέκλυσθεν· ἐγήθει ἢ φρεν' ἰήσων,
 Ἄλτο δ' ἔσω νεὸς ἄργος, ἐφέσπετο δ' ἀλχόδι πῖφους.
 Καί οἱ ἐπάρηα θῆκαν ἀρηρότα προσύνοντες,
 Ἰσόν τ' ἠδ' ὀθόνας· ἐπὶ δ' αὐτ' οἴηκας ἔδησαν,
 Πρυμνόθεν δρῆτήσαντες, ἐπεσφίζαντο δ' ἰμάσιν. 275
 Ἄυτάρ ἔπειθ' ἐκάτερθεν ἐρετμὸς ἠπλώσαντο,
 Ἐισβαίνειν ἴ' ἐκέλευον ἐπειγομένης μινύης·
 Τοῖσι δ' αἰσινίδης ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Κέκλυτέ μοι βασιλῆες αἰμύμονες. Οὐ γὰρ ἔμοιγε
 Ἄνδάνη ἐν πηαπίδεσσιν δρῆσιτέροισιν ἀνάσσειν· 280
 Ὑμεῖς δ' ἔμπν' ἄρα κροθὶ θυμὸς τε μενοινᾷ,
 Ἠγεμόνα σπασσθε· κῆ ἢ περὶ πάντα μελήσθι,
 Σημανέειν ὅ, πικρὸν ῥέξαι ἔπ' ἠδὲ ἔργον,
 Πόντον ἔπιπλώσασιν, ἀφιξομένοις τ' ἔπι γαῖαν.
 Ἐἴτε κῆ ἐς κόλχης κῆ ἐς ἀπλοδαπὴς ἀνθρώπων· 285
 Καὶ γὰρ δὴ μένον σὺν ἔμοι πολέες τε κῆ ἑσθλοὶ,
 Οἱ ῥα κῆ ἀθανάτην ῥίζης γλυτ' ἀχεταιάσθε,
 Ζῶν ἄνθρωποι φασθε πόνων κλέθ', ὄφρ' ἂν ἄρησθε.
 Ἄλλ' ἔδ' ἠδὲ κάρηισον ἀρειότερόν τε γλυέσθι
 Ἠεσκλήθ' ἀνακτ' ὀτομα· ἴσε κῆ αὐτοί. 290
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἐν δ' ἄρα φωνῆ
 Λαὸς ἐπερρόθσεν, μινύαις ἔπιπλοῖνον εἶναι
 Ἀλκείδην, ὃς πᾶσι μέγ' ἔξοχθ' ἦεν ἐταίροις.
 Ἄλλ' ἔδ' πεῖθον ἀνακτα πεπνυμένον. ὃς ῥα οἱ ἠδὲ
 Ἠεσ ἐννεσίησι τελημένον αἰσονθ' ἦόν. 295

Palladis instinctu: sublata verò est valdè statim
 Ligna elevans, celeraque lapsa est in pontum,
 Et impulsa frequentes dispersit phalanges
 Quæ carinæ suppositæ erant uno fune extensæ.
 Ingressaque est portum, cæruleaque recessit unda
 Littusque repercussum est: gaudebat verò animo Jason,
 Defiliitque in navem Argus, sequutusque est juxta Tiphys
 Et crexerunt, congruentia parantes,
 Malumque & vela, gubernaculaque alligarunt,
 Ex puppe appendentes, constringebantque loris.

Sed postquam utrinque remos extenderunt,
 Conscendereque jusserunt festinantes Minyas
 Illos Æsonides verbis celeribus alloquutus est:

Audite me strenuissimi Reges, non enim mihi
 Placet in animo præstantioribus imperare.

Vos verò eum quem cor animusque vester jam designat,
 Ducem statuite, & qui de omnibus curabit
 Indicave quidque dicendum sit quidque faciendum nobis
 Tum pontum navigantibus, tum ad terram appellentibus
 Sive Colchorum sive aliorum hominum.

Equidem sanè tantùm mecum multi & boni estis
 Qui certè immortalis radicis genus omnes jactatis,
 Communemque sequimini laborum gloriam, ut illam consequa-
 Non tamen ullum ego meliorem præstantioremque esse (mini.
 Hercule rege existimo. Scitis & ipsi.

Dixit. Illi verò omnes laudarunt. Voceque
 Populus confirmavit, Minyis regem fore
 Alciden, qui omnibus longè excellentior erat sociis.
 Sed non persuaserunt regi sapienti (qui sanè jam sciebat
 Junonis Consiliis honoratum esse Æsonis filium,

ὣς δὴ οἱ κλέϑ' ἐϑλὸν ἐπεασομύοισιν ὄπαζεν·
 Ὃς τότε γ' αὐτὸς ἐνιασεν ἰήσωνα κθίρανον εἶναι,
 Πεντήκοντ' ἐρέτωσιν, ἀνά τσαφερήντε κῆ ὕρην.
 Καὶ τότε δὴ μάλα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευεν
 Ἡρακλῆος, κῆ γῆκαν ἰήσωνα κθίρανον εἶναι. 300
 Ἡμῶ δ' ἠέλιϑ' τὸν ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων,
 Ἴπποισι ὠκυπόδεασι κελαυνὴν ἐντυε νύκτα,
 Τῆμϑ' ἐνὶ πρᾶπίδεασι ἐμήλειεν αἴσονϑ' ὕος
 Πίσιν ἐφ' ἠρώεασι Ἐὐρκία συνθεσιάων
 Θεᾶδ'. ὄφρ' ἐμπεδα πάντ' αὖ φυλασσόμενοι πεπίθοιο. 305
 Καὶ τότε τοι μισαῖε, φίλον τέκϑ', ἀνλιοφῆμος
 Πορσύναι μ' ἐκέλευε θοῶς ἱερήϊα καλά.
 Ἄυτὰρ ἐγὼ ψαφαρῶσιν ἐπ' ἠιόνεασι ἐνῆκα
 Κᾶλα τά τ' ἐκ δρυὸς ἐστὶ φερεσβίς, ἐν δ' ἄρ' ὕπερθε
 Πέπλω παρκατέθηκα θεοῖς ἐπινήχυστ' αὖ δῶρα. 310
 Καὶ τότε δὴ κρονηῖρα βοῶν πεμυκῆα λαῦρον
 Σφάζον, ἀνακλίνας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα δῖαν,
 Ζωοτάμνων· πεὶ δ' αἶμα περὶ χέον ἐνθα κῆ ἐνθα.
 Ἄυτὰρ ἐπεὶ κροθῖν θραύσας ποπάνοισιν ἔθηκα
 Δείψας ὕγρον ἔλαιον, ἐπ' αὐτῶ ἧ γλάγος ἄμνης. 315
 Ἡρώας δ' ἐκέλευσα περὶ σαδὸν ἀμφιχυθέντ' αὖ
 Δῶρατ' ἐπαμπήξαδ' ἰδ' ἄορα κωπήεντα,
 Βύρση κῆ σπλάγχνοισιν ἐρειδομύοις παλάμησι·
 Θῆκα δ' ἄρ' ἐν μέσῳ τεύχϑ' κυκεῶνϑ' ἐρείσας
 Ὅσραέκεον, τῶ πάντα περὶ φραδέως ἐμέμικτο. 320
 Δήμητεϑ' μὲν πρῶτ' αὖ φερέσβιϑ' αἰλφίτ' ἀκτῆ,
 Ἄιμα δ' ὄπι τάυροιο, θαλάσσης δ' αἰλμυρὸν ὕδαρ.
 Στέψαδ' δ' ἐκέλευσα κύκλ' αὖ ἐρόεντας ἐλαίης·
 Καὶ τότε χρυσεῖν φιάλην χεῖρασιν ἐμαῖσιν
 Ἄμωλήσας κυκεῶνϑ', ἐφεξείης ἐπένομιμον, 325
 Γάειν

Ut illum hæc gloria apud posteros sequeretur)
 Qui tunc sane ipse pronuntiavit Jasonem ducem esse
 Quinquaginta remigum terra marique.
 Tumque maximè id omnes approbarunt quod jussit
 Hercules, & statuerunt Jasonem ducem esse.
 Quum verò sol immensum æthera secans
 Equis velocibus nigram paravit noctem;
 Tunc in præcordiis consilium agitavit Æsonis filius
 Ut fidem Heroibus & jusjurandum confœderationis
 Injungeret, ut sanctè omnia servantes obedirent.
 Et tunc Musæe, chare fili, Antiophemi
 Parare me jussit celeriter sacra pulchra.
 Ast ego siccis in littoribus coagmentavi
 Ramos, qui erant ex frugifera quercu, supraque,
 Peplo imposui Deorum multa dona.
 Et tunc ducem armentorum valdè mugientem taurum
 Fugulavi, reflectens caput in æthera divum
 Vivum diffecans, & circa ignem sanguinem fudi hinc atque il-
 Posteà verò cor secans placentis inposui (line.
 Libans humidum oleum, & super illud lac agnæ.
 Heroas verò jussi undique circumfusos
 Arma induere, & enses manubriatos
 In pellem & viscera figentibus manibus.
 Collocavi verò in medio urnam Cyceone plenam
 Testaceam, cui omnia ritè immixta erant:
 Cereris quidem primùm hominibus vitam ferens farinæ donum,
 Sanguisque supra tauri, marisque salsa aqua.
 Coronarique jussi amabiles orbes oliva
 Et tunc auream phialam manibus meis
 Implens Cyceone, ordine distribui.

Γόειν ἄνδρα ἕκασον ἐρισθενέων βασιλῆων.
 Πυρκαϊῆ δ' ἐκέλευον ἰήσυνα λαμπάδα θείῃ
 Πόδκης ἀζαλέης· ὑπὸ δ' ἔδραμε θεαπεσίη Φλόξ.
 Δὴ τότε ἔβω πρὸς χόσμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Χείρας ἐπαντήνας, τί δ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα· 330
 Ὠκεανῶ μεδέοντες, ἀλικλύσειότε πόντις,
 Ἐμβύθιοι μάκαρες, ἢ ὅσοι φαμαθώδεας αἰπταῖς
 Ναίειτ' ἀλικροκάλης, ἢ τητύθ' ἔχατον ὕδωρ,
 Νηρέα μὲν πρῶτιςα καλῶ πρέσβυσον ἀπάντων,
 Ἄμμια πεντήκοντα κέρας πάσασιν ἐραυναῖς· 335
 Γλαυκὴν δ' ἰχθυόεσαν ἀπείριτον ἀμφιτείτιν,
 Πρωτέα ἢ Φόρκυια, ἢ Ὀρυβίην τρίτωνα,
 Λαιψηρῆς τ' ἀνέμης, αὔραις μίγα χευστοτάρσους,
 Ἄσρα τε τιλεσίφαντα, ἔσ' ἀχλύα θυκτὸς ἐρεμνῆς,
 Ἀυγὴν τ' ἡελίοιο ποδῶν προποδηγέην ἰπῶων, 340
 Δαίμονας εἰναλίης τε μιγαζομήνης ἥρωσιν,
 Ἀκταίης τε θεῆς, ποταμῶν θ' ἀλιμυρέα ρεῖθεα·
 Αὐτὸν τε κρονίδην σεισίχθονα κυανοχαίτην,
 Κύματος ἐκπροθρόντα, μολεῖν ὄπιτάρροπον ὄρκων.
 Τόφρα μὲν ἔν' ἐπίκροισι ἰάσονθ' ἔμπεδον αἰεὶ 345
 Μίμνωμην προφρόνως ξυνῶν ἐπαρηγόνες ἄθλων,
 Ζωοὶ νοσήσωμην εἰς πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
 Ὃς δέ κε συνθεσίης δηλήσει) σὺν αἰεγίζων
 Ὄρκων ὑπερβάσιον, τέτυξ δ' ὄπιτάρροποι ἐσόν,
 Ἰθύντειρα δίκη, ἔσ' ἐριννύες αἰνοδότειρα. 350
 Ὡς ἐφάμην, οἳ δ' αὖτις ὁμοφροσυνῶν κατένδυσαν,
 Ὄρκια δειμαίνοντες, ἐσημήναντο ἢ χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 Δὴ τότε νηὸς εἴης κρηῖλον κύτος εἰσεπέρησαν
 Πᾶντες ἐφεξείης. ὑπὸ ἢ ζυγαὶ τεύχε' ἔθεντο, 355
 Χείρας

*Ad delibandum viris singulis potentum regūm
 Rogoque jussi Jasonem lampada admovere
 Ex tæda arida: subter autem cucurrit divina flamma.
 Tum ego ad ripam resonantis maris
 Manus extendens, hæc linguâ mea pronunciavi:
 Oceano imperantes, undisonoque ponto,
 Profundi beati, & quotquot arenosas ripas
 Habitatis marinis calculis obsitas, Thetyosque ultimam aquam.
 Nerea quidem primum voco, vetustissimum omnium,
 Una cum quinquaginta puellis omnibus amabilibus:
 Glaucenque pisculentam, immensam Amphitriten
 Proteaque & Phorcyna & latè potentem Tritona,
 Celeresque ventos, una cum auris, aureos pedes habentibus.
 Astraque procul splendentia, & tenebras noctis opacæ,
 Jubarque solis pedum rectorem equinorum,
 Dæmonesque maritimos mixtos Heroibus, (fluenta;
 Littoralesque Deos, fluviorumque in mare se exonerantium
 Ipsumque Saturnium terræ concussorem, nigram comam haben-
 Et fluctibus proficientem; venire adiutorem juris jurandi: (tem,
 Tum quidem quū auxiliatores Jasonis firmè semper
 Permanserimus, promptè communium auxiliatores laborum
 Vivi redibimus suas ad domos unusquisque:
 Qui verò pacta lædet, non curans
 Jus violatum, in illum testes sunt
 Rectrix Justitia, & Erinnyes pœnas sumentes.*

*Sic ego loquutus sum. Illi verò rursus unanimiter annuerunt:
 Fura timentes, signumque dederunt manibus.
 Sed postquam juraverunt præstaruntque jusjurandum,
 Tunc quidem navis suæ in cavum fundum ingressi sunt,
 Omnes ordine, sub transtra verò arma posuerunt,*

Χείρας ἐρετμώσαντες· ἐκέκλετο δ' αὐτόθι Πύφους·
 Ἐκταδίοις ὄπλοις δῆσεν ἄρα κλίμακα μακρὴν,
 Ἴστια δ' ἀπλώσεν, λιμνὴ δ' ἐν πείσματι θέου.
 Καὶ τότε δὴ λιγὺν ἔχρον ἔπιπεσέηκε νέεσθαι
 Ἴηρην ζηνὸς ἀκροῖς. ἐπέειπετο δ' ἐς πλόον δρυῶν. 360
 Ὅιοι δ' ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἔπεχον χεῖρας τε νόον τε
 Ἀκμητοὶ βασιλῆες. ἐπέτμετο δ' ἄσπετος ἄλμη,
 Ἀφρῶ ἄμ' οἰδαίνοντος ὑπὸ τρόπιν ἔνθα ἔνθα.
 Τῆμ' δ' ἱερὸς ὄρθρ' ἀπ' ὠκεανοῖο ροάων
 Ἀντολίας ἠνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠελιγύεια 365
 Ἡδὺ φάσθ' θνητοῖσι ἔαφανάτοισι φέροσσι·
 Καὶ τότε δὴ σκοπιάτε ἢ ἠνεμόεσσα κελώνη,
 Πηλὶς ὑλήεντος ἀπ' ἠϊόν' κατέφαινε.
 Τίφους δ' ἀμπαύσας διασῆς οἰήϊα χειρὸς
 Τυτθὸν ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐκέκλετο κῦμα χαρῆσιν· 370
 Καὶ ῥα θωῶς ἀκτῆσιν ὑπέδραμον· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
 Κλίμακα δευρατέην λιμνῶν ἐντοσθε χάλιασαν.
 Ἐκ δ' ἔβαν ἠρώες μινύαι, παύσαντο ἢ μόχθας.
 Τοῖσι ἢ μύθων ἤρχεν ὀμιλαδὸν ἰπώσῃσι πηλός.
 ὦ φίλοι, ἀθρεῖτε σκοπιῆς περ' ἔχοντα κελωνόν, 375
 Μέεσ' ἐνὶ πετῶνι κατὰ σκιον; ἐνθάδε χείρων
 Ναίφ' ἐνὶ σπήλυγι δικαιοτάτος κενταύρων,
 Ὅι τράφον ἐν Φολόῃ, πίνδ' ἔτι αἰπεινὰ κάρηνα;
 Ὅς ῥα δικασπολίῃ μέλεθ' ἢ ἀκρόμασι νέσων·
 Ἄλλοτε δ' αὖ φοίβας κηθάρεν μετὰ χερσὶν ἀεθῆσων, 380
 Ἡ λιγυρὴν Φόρμιγχα χελυκλόνον ἐρμάων·
 Πᾶσι περικτόνεσι δικασπολίας ἀναφαίνει.
 Τόφρα ἢ ἡμέτερον κῆρον θέλις ἀργυρόπεζα
 Νήπιον δρυγῆθλον ἐν αἰκαλίδεσσι λαβῆσα,
 Πήλιον εἰνοσίφυλλον ἔβη, χείρωνί τ' ἔδωκεν 385

Manus remis injicientes jussitque ibi Tiphys
 Extensis funibus connectere scalam longam,
 Vela verò expandere & à portu funes attrahere.
 Atque tunc placidum ventum immisit
 Funo Jovis conjunx, unde impulsæ est ad navigationem Argo.
 Illi verò remigio applicuere manusque animumque
 Indefessi reges, sulcabaturque immensum mare,
 Spumâ simul tumente sub carina hinc atque illinc.
 Cùm verò sacrum crepusculum ex Oceani fluentis
 Ortus aperuit, subsequutaque est aurora
 Fecundam lucem mortalibus immortalibusque ferens:
 Tunc & speculæ & ventosum jugum
 Pelii nemorosi à littore apparuerunt.
 Tiphys verò remittens ex utraque gubernacula manu,
 Paulatim sub remis jussit undam sulcare.
 Et sanè celeriter ad littus accurrerunt; & ex navi
 Scalam ligneam portum intra demiserunt
 Et descenderunt Heroes Minyæ, cessaveruntque à labore.
 Illosque alloqui cœpit congregatim omnes eques Peleus:
 O Amici, videtis speculæ eminentem verticem,
 Medio in cacumine umbrosum? illic Chiron
 Habitat in spelunca, justissimus Centaurorum,
 Qui nutriti fuerunt in Pholoë, & Pindi altos vertices?
 Qui quidem justitiæ dat operam & remediis morborum:
 Aliàs verò etiam Phœbi citharam manibus tollens,
 Aut stridulam Phorminga, te studini similem sonum emittentem
 Omnibus vicinis judicia declarat. (Mercurii,
 Illuc etiam filium nostrum Thetis argenteos pedes habens
 Infantem recens genitum in ulnas capiens,
 Pelium frondosum adscendit, Chironique dedit

- Ἐν μὲν Ὀππιαμύου ἀγαπαζέμεν, ἢ δ' αἰτῶναι.
 Ὀν δὴ μοι πόθος ἐστὶ πρὸς Φρέα θησαυρῶν.
 Ἀλλὰ φίλοι πελάσωμεν ὀπίσθε, ὄφρα ἴδωμεν
 Ἐξὶν πατρὸς ἐμοῖο, ἢ ἤθεσιν οἷσι κέκασα.
 Ὡς εἰπὼν ἐξῆκεν ἀταρπιτόν· οἶδ' ἐπόμεσθα. 390
 Αὐτὰρ ἐπὶ εἰς αὐλὴν εἰσήλθομεν ἡγεροειδῆ,
 Καὶ περικεκλιμένθ' μὲν ἐπ' ἐδαΐοιο χαμδύνης
 Κεῖτο μέγας κένταυρος, ἀπιρῆρῆσο ἢ πέτρη,
 Ἰππεύουσι δ' ὀπλάσι τανυσάμενθ' Ἰοὰ κῶλα.
 Ἀλχῆ δ' ἰσάμενθ' Ἰεπίδθ' ἢ πιλέθ' υἱός 395
 Χερσὶ λύεσθ' ἤρασε, Φρένας δ' ἐτέρπετο χείρων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀθρησεν ἀγακλειτὸς βασιλῆας,
 Ἀσπασίως ἀνόρσσε, κύσεν δ' ἄρα φῶτα ἔκασον·
 Δαῖτά τ' ἐπόρσυνεν· μέθυ δ' ἀμφιφορῶσι κόμισσεν,
 Ἐρωγαλέως τ' ἔσρωσεν ὑπὸ σιβάδεσσι πέτιλα· 400
 Κλινθῆνα δ' ἐκέλευσεν, ἀδαυδάλοισι δ' ὑπὸ πλάγκτωσ
 Κρεῖα χύδην πρῆθῆκε συῶν ἐλάφων τε ταχειῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπένειμε ποτὸν μελιηδέθ' οἶνον,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δόρυποιο ποτῆθ' ἄλις ἐπλετο θυμός,
 Χερσὶν ὀπικροτέοντες ὁμόκλεον, ὄφρ' ἂν ἐγῶγε 405
 Δηρῶσ χείρωνι διωλύμιον κηθαρίζων.
 Ἀλλ' ἐγὼ εἰς πηδῆμην· πρὸ γάρ με ἐπήλυθεν αἰδώς,
 Ὀπλοτέρων γεγαῶτα γερατέρω ἰσοφαιρίζειν·
 Μέσφ' αὐτὸς χείρων ἐλιλαίετο, εἰ μὲν ἀέθοντα
 Ἠνώγα ἄδων ἐριδαινέμεν εἵνεκα μολπῆς. 410
 Πρῶτος δ' αὖ κένταυρος αἰείρατο πηκτίδα καλὴν,
 Ἠν ῥά τ' ἐν χείρεσσι φέρων ὄρεξεν ἀχιλλεύς.
 Ὃς δ' ἄρ' αἶειδε μάχην κενταύρων ὀβριμοθύμων,
 Ὃυς λαπίθαι κατέπεφνον ἀτασθαλῆς ἕνεκα σφῶν,
 Ἠδ' ὡς ἤρακλῆι κατὰντία μαμμώνοντες, 415
 Ἐν

*Benè quidem prudenterque amare, & curiosè nutrire.
 Hunc quidem desiderium est in animo, videndi.
 Sed anici accedamus ad antrum, ut videamus
 Habitum filii mei, & moribus qualibus ornatus sit.
 Sic dicens, ingressus est viam, nosque illum secuti sumus.
 Sed ubi in aulam pervenimus obscuram,
 Ibi recumbens in humili lecto
 Jacuit magnus Centaurus, sustentebaturque petra;
 Equinis unguis extendens celeria membra.
 Propè vero adstans Thetidis & Pelei filius
 Manibus lyram tractavit, animo autem delectabatur Chiron.
 Ast cùm vidisset magnanimos reges,
 Modestè assurrexit, osculatusque est singulos:
 Epulasque præbuit, vinaque diotis apportavit,
 Fractisque substravit lectis folia:
 Et accumbere jussit, impolitisque in discis
 Carnes abunde apposuit porcorum cervorumque celerinum.
 Postea distribuit potum melliti vini.
 Sed cùm cibi potusque satis fuit animo,
 Manibus applaudentes simul jusserunt, ut ego
 Certarem cum Chirone, latè sonans quid, cithara ludens.
 Sed non ego persuasus sum: me enim supervenit pudor,
 Junio rem seniori me æquiparare:
 Donec ipse Chiron id desideravit, & me invitum,
 Cœgit canens, certare cantu.
 Primum quidem Centaurus sumsit pectidem pulcram;
 Quam tunc in manibus ferens porrexit ei Achilles.
 Ille quidem cecinit pugnam Centaurorum magnanimorum;
 Quos Lapithæ trucidarunt sua culpa,
 Et quemadmodum contra Herculem valdè incitari,*

Ἐν Φολόῃ δήρισαν· ἐπεὶ μὲν οἶνός ἔχειρεν.
 Ἄντ' ἄρ' ἔγωγε μεί' αὐτὸν ἐλών Φόρμιζα λιγείαν,
 Ἐκ σώματός μελίγηρῳ ἰεὺς ἀνέπεμπον αἰοιδῆν.
 Πρῶτα μὲν δ' ἄρχαίς χάετο μελανήφατον ὕμνον,
 Ὡς ἐπάμειψε φύσεις, ὡς τ' ἔρχονός ἐς πέρας ἦλθε. 420
 Γῆς τ' ὄρυσερένης γῆρσιν, πυθμῆα τέ θαλάσσης·
 Πρεσβύτατόν τε ἢ αὐτοτελῆ πολύμητιν ἔρωτα,
 Ὅσα τ' ἔφυσεν ἅπαντα, δέκερνε δ' ἄλλον ἀπ' ἄλλης·
 Καὶ κρόνον ἀνολέτιν, ὡς τ' ἐς Δία τερπικέρεσσιν.
 Ἠλυθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλῆϊ ἀρχή. 425
 Μέλλον θ' ὀπλοτέρων μακάρων γῆρσιν τε κρείσσιν τε·
 Καὶ βερμῆς, βάκχοιο, γιγάντων τ' ἔργ' αἰδήλα.
 Ἄνθρώπων δ' ὀλιγοθερέων πολυεθνέας φύτλην
 ἤειδον· σεινὸν ἢ δ' ἄσπετο ἦλυθεν αὐδή,
 Ἡμετέρης χέλυτο μελιχρῆν ὅπα γηρυόσης. 430
 Ἔσειτο δ' ἄκρα κάρηνα ἔ' ἄλκεια δενδρήεντα
 Πηλίσ, ὕψηλάς τε μετὰ Δρύας ἦλυθε γῆρσιν.
 Καὶ ῥ' αἰ μὲν περὶ ῥίζοι ἐπ' αὐλίον ἐθρῶσκοντο,
 Πέτραι τ' ἔσμερα γυν. θῆρες δ' αἰόντες αἰοιδῆς,
 Σπήλυγος περπαροίθεν ἀλυσκάζοντες ἔμμινον· 435
 Ὀϊωνοὶ τ' ἐκυκλῆντο βοαύλια κενταύροιο,
 Ταρσοῖς κεκμηῶσιν, ἐῆς δ' ἐλάθοντο καλιῆς.
 Ἄντ' ἄρ' ὄρων κένταυροῖς ἐθάμβεε, χεῖρ' ὄπι κερπῶ
 Πυκνὸν ὄπασείων· ἔδασ δ' ἦρασεν ὀπλήσι.
 Τίφος δ' εἰσεπέρησε νεὸς ἀπο, ἔ' ῥ' ἐκέλυθεν 440
 Ὄκα πρὸ μινύασι· ἐγὼ δ' ἄμπαυον αἰοιδῆς.
 Ὅι ἢ θῶς ἦγερθεν, ἐντυνε ἢ τεύχε' ἕκαστος.
 Παῖδα δ' ἐν ἀλκαλίδεσσιν ἐνίχανεν ἰπώοτα πιλῶς,
 Καὶ ῥ' ἔκυθεν κεφαλὴν τε, ἔ' ἀμφω φάεα καλά,
 Δακρυόεν γελῶν· κηλήθη ἢ φρεν' ἀχιλλῶς. 445
 Ἄντ' ἄρ'

In Pholoë pugnauerint; quoniam eos ira propter (surreptum) vi-
Poste à ego, post ipsū arripiens lyram stridulam, (num irritavit.
Ex ore mellifluum emittens resonavi cantum.

Primum quidem vetusti chaus tristem hymnum,
Quomodo distribuerit elementa, & quomodo cœlum ortum nactus
Terræque vastæ natales, profunditatemque maris: (sit

Antiquissimumque & perfectissimum multi consilii amorem,
Et quæcunque generaverit omnia, secreveritque aliud ab alio.
Saturnumque perniciosum, quomodoque ad Jovem fulmine gau-
Descenderit immortalium Deorum regium imperium. (dentem

Cantabamque recentiorum beatorum genusque & discrepan-
Et Brimonis, Bacchi, Gigantiumque facta crudelia. (tiam:
Hominumque imbecillium multarum gentium originem

Cecini. Angustum verò per antrum ixit vox
Nostræ lyre perdulcem vocem sonantis.

Commoti verò sunt alti vertices & valles sylvosæ
Pelii, altasque ad quercus penetravit vox.

Etenim ipsæ radicitus evulsæ ad aulam properaverunt,
Petraeque resonuerunt; feræque audientes cantum,

Ante speluncam fugitivæ expectarunt,
Avesque circumdederunt stabula Centauri,
Pennis defessis, sui que oblitæ erant nidi.

Sed videns hæc Centaurus obstupuit, manum super volam
Valdè feriens, terramque pulsavit unguibus.

Tunc Tiphys venit à navi, & vocavit
Repentè Minyas: ego autem cessavi à cantu.

Illi verò celeriter surrexerunt, induitque arma unusquisque.
Filium verò ulnis complexatus est eques Peleus,

Et osculatus est caputque & ambos oculos pulchros.
Lacrymosum ridens: lætatusque est mente Achilles.

Ἄντάρ ἐμοὶ κένταυροῖσ' εἴη γέρας ὠπάσει χεῖρ
 Νεβρὴν περδαλέην, ξεινήϊον ὄφρα φέροισι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σπήλυγος ἀπο περρορόντες ἔβημεν
 Ἄκρης ἐκ σκοπιῆς, ὁ γέρον ἀνά χεῖρας αἰείρων
 Φιλυρίδης ἤρατο, θεὸς δ' ἐπεκέκλετο πάντας, 450
 Νάσον μὲν μινύαισιν ἰδὲ κλέθ' ἐοθλὸν ἀρέαθ
 Ὀπλοτέροισ βασιλόσσι ἢ ἑασομύροισ μερόπεασιν.
 Ἄντάρ ἐπέειτ' ὅτι· θῖνα ἔ ἐς νέα πάντες ἔβησαν
 Ἐν περτέροισ θώκοισι καθίζανον· ἐν δ' ἄρ' ἐρέμοῖς
 Χεῖρας ἐφαπλώσαντες, ὅτι ῥ' ἄλλα τύπλον ἑκάστος, 455
 Πήλιον ἐκνύσαντες· ἕωρ μέγα λαϊτμά τε πόνις
 Ἄφρος ὅτι ζείων χαροπὴν λούκαινε θάλασσαν.
 Πισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη ἔ σηπιάς ἀκτῆ.
 Φάνθη ἢ σκίαθος, Δόλοπὸς τ' ἀνεφαίνετο σῆμα,
 Ἄλχιάλὸς θ' ὀμαλή, ρεῖθρόν θ' ἀλιμυρὲς ἐναύλας, 460
 Ὃς δ' ἐπὶ πολλὴν γαῖαν ἰεὶ μεγαλόβρομον ὕδωρ.
 Ὀυλύμπας ἢ βαθυσκοπέλας πεηῶνας ἐρυμνὰς
 Ἐισέβρομον μινύαι, ἔ ἄθω δεινρῶδεα κάμψαν.
 Πελλήνην τ' ὄρεϊαν, ἰδὲ ζαθέην σαμοθρήκην.
 Ἐνθα ἢ ὄρκια φεικτὰ θεῶν, ἀρρήκτα βροτοῖσιν, 465
 Ἄσμενοι εἰσιπέρησαν ἐμῆς ἕωσθημοσύνησιν
 Ἡρώες· μετὰ γάρ σφιν ὀφέλιμον ἀνθρώποισι
 Τῆς δε θηπολῖς ἀμοτον πλωτῆρσιν ἑκάστοις.
 Σιντιακαῖς δ' ὀφρῦσιν ἐκέλοσμεν ὠκύαλον ναῦν
 Αἰμῶν ἐν ἠγαθέη. τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλη 470
 Θελυτέροισ. αἱ γάρ κεν αἰσώσαντο συνδύνας
 Σφῆσιν ἀτασθαλίησι, ἢ ἠ κλυτὴ ὕψιπύλαια
 Ἐλδομύλαις κραίνεσκε, γυναικῶν εἰδθ' ἀρίστη.
 Ἄλλὰ τίσοι πρὶ τ' δέ πολὺ λόγον ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 Ὃσον ἐφ' ἡμέρον ὤρσεν ἀγαυαῖς λημνιαδέασιν 475
 Κύπρις

Postea mihi Centaurus sua donum præbuit manu,
 Pellem pardi, hospitale donum ut ferrem.
 Sed quando ex spelunca abeuntes discessimus,
 Alta ex specula senex in altum manus elevans
 Phyllirides precatus est, deosque invocavit omnes,
 Ut reditum Minyæ & magnam gloriam referant
 Juvenes reges & futuri viri.
 Sed postquam ad littus & in navem omnes descenderunt,
 In prioribus transtris confederunt, inde remis
 Manus applicantes, undas verberabant omnes,
 Pelium evadentes. Super magnam verò undam ponti
 Spuma refervescens, glaucum albefecit mare.
 Piseusque occultatus est vertex, & Sepias crepido.
 Apparuitque Sciathos, Dolopisque se ostendit sepulcrum.
 Maritimaque Homole, fluentumque in mare labentis Amyri,
 Qui per magnam terram mittit strepentes aquas.
 Olympique excelsi cacumina inaccessa
 Prospexerunt Minyæ, & Atho arboribus confitam circumvecti
 Pallenemque latam, & per divinam Samothracen. (sunt,
 Ubi & sacra tremenda Deorum, intemeranda hominibus,
 Lubentes adierunt meis monitis.)
 Heroes. Deinceps enim valde utilis est hominibus
 Hæc sacrorum fitis, navigantibus omnibus.
 Ad Sintiaca verò littora inde appulimus celerem navem
 In Lemno divina. Illic quidem tunc mala opera curæ erant
 Fœminis; nam trucidaverunt maritos.
 Suis sceleribus, & incluta Hypsipile
 Ita cupientibus imperavit, formâ inter mulieres præstantissima.
 Sed quid tibi de his multa verba copiosè dicam,
 Quantum desiderium excitaverit nobilibus in Lemniadibus

- Κύπρις ἐρωτοτρόφῳ, μινύαις εἰς λέκτρα μιγῆναι,
 Φίλτροις ὑψιπύλῃν ἐρατοῖς ἐδάμασεν ἰήσων.
 Ἄλλῃ δ' ἄλλῳ ἔμικτο, ἔκυκλεάθοντο πορείης,
 Ἐἰ μὴ ἄποτροπίοις ἐνοπαῖς θελξίφροσι θυμῷ
 Ἡμετέρῳ θελχθέντες ἔβαν ποτὶ νῆα μέλαιναν, 480
 Ἐἰρεσίην ποθέοντες, ἐπεμνήσαντο ἧ μόχθῳ.
 Ἐνθεν εἰς ἐκλήσσοντον ἄμ' ἠώης φέρον ἔρῳ
 Ἀκροῆς ζέφυρῳ, σεινῆς ἀπάτερθεν αἰβύδα,
 Ἴλιον δαρδανίην, πτύην ἑπιδέξι' ἔχοντας.
 Οὐκ ἢ ἀβαρηνιάδας, περκώτης τ' ὄψαχιν αἶαν 485
 Ἀργυρέαις αἰσιπὸς ἑπικλύζῃ περσοῦσιν.
 Αἰψά δ' ἑπιθρώσκεισα θεῖν πολυηγόρῳ δργῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοισιν ἐπέλασεν, ἐν δ' ἄρα τίφους.
 Ἰθύντωρ ἀκάτοιο, ἔαυλαὸς αἴσων ἦός,
 Σύντ' ἄλλοι μινύαι, γλαυκώπιδι τριτογενεῖῃ 490
 Θῆκαν ἀείροντες βελθὺν λίθον, ἔνθα ἧ νύμφαι
 Κρήνη ἔσ' ἄρτακίη καλὰ νόματα πλημμύρσιν,
 Οὐνεκά οἱ πλώσιν ἀνά πλατὺν ἐκλήσσοντον
 Ἐυδιῷ ἀντεβόλησε μυχῆ ἔντοσθε γαλήνῃ,
 Οὐδ' εἰς γαῖαν ἔρψαν ἑϋγράμπτῃς αἰκύρεσσι, 495
 Κύμασι θεινόμβοι ἔσθ' ἡμετέροισιν αἰήταις.
 Ἐνθαῖδε περσύνοντες ἑπὶ κροκάλαις περσέσσι
 Δεῖπνα τὲ ἢ κλισίῳ, δόρυα μεμνήμεθ' ἕκαστοι.
 Δὴ τότε κεκλιμβρόισιν ἐπήλυθε κύζικῳ ἦρος,
 Ὅς Δολόπων ἠνάσσε περικλήων ἀνθρώπων, 500
 Αἰνῆῳ φίλῳ ἦός, ὃν οἱ τέκε δια γυναικῶν,
 Εὐδώρῃ θυγάτηρ αἰνίπῳη καλλιπάρῃῳ.
 Ὅς ῥα φιλοξενίῃ μινύας ἐγέρηεν ἅπαντας,
 Σφάζων πῖάτε μῆλα ἢ εἰλίποδας ἔλικας βῆς,
 Ἀγροτέρῃς τε σύας. δῶκεν δ' ἑπὶ οἶνον ἐρυθρόν, 505
 Σίπτον

Cypris amores nutriens, cum Minyis in lectis commisceri?
 Illecebris Hypsiphtilen amatoris domuit Jason:

Aliæque alius commiscebatur, & obliti fuissent itineris sui,
 Nisi quidem revocatoris monitis, suavisque cantu
 Nostro persuasi, descendissent ad navem nigram,
 Remigationem desiderantes, recordatique fuissent laboris.

Inde in Hellespontum cum aurora tulit nos ventus
 In superficie flans Zephyrus, angustam præter Abydon,
 Ilium Dardaniam Pityam ad dextram habentes.

Ubi etiam Abarniados Percotesque frugiferam terram
 Argenteis Æsepus alluit undis.

Statimque subsultans fatidica cucurrit Argo.

Sed cum ad arenas appulimus, inde Tiphys
 Gubernator navis, & præclarus Æsonis filius,

Simulque reliqui Minyæ, glaucos oculos habenti Minervæ
 Erexerunt grave Saxum; illic verò Nymphæ

Fonte sub Atracio pulchras scaturigines erumpere faciunt,
 Quoniam navigantibus supra latum Hellespontum

Serena occurrit, in ipso recessu, tranquillitas,
 Neque projecerunt in terram benè curvatas anchoras,
 Undis percussi sub tempestuosis flatibus.

Illic verò parantes super littora eminentia

Cœnam & tentorium, cibi recordati sumus omnes.

Tunc quidem recumbentibus supervenit Cycicus heros,

Qui Dolopibus circumhabitantibus imperavit,

Ænei charus filius, quem ipsi peperit divina mulier

Eufori filia Æneta pulchras genas habens.

Qui sanè hospitalitate Minyas honoravit omnes,

Mactans pinguesque oves & flexipedes camuros boves.

Agrestesque sues; deditque prætereà vinum rubrum.

Σίτον δ' ἄθρονον ἦκεν ἄπο πλώσσι φέροσσι,
Χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας, εὐνήτας τε χιτῶνας.

Φίλετο δ' αὖ παρεόντας ὀμηλικίης ἕνεκα σφῆς.

Καί ῥα πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὄμαρτεν.

Ἄλλ' ὅτε γ' ὠκεανοῖο ῥόον βαπλίζετο λιτάν,

510

Μῆνη δ' ἀσροχίτων ἔπαγεν μελαναυγέα ὄρφνην

Τῆμ' ὄρηίφατοι κίον ἄνερες, οἳ ῥα νέμοντο

Ἄρκυόοις ἐν ὄρεασι τεθηπότες εἴκελα θηροῖ,

Τιταῖσι βελαροῖς τ' ἐναλίγκιοι ἠδὲ γίγασιν·

Ἐξ γὰρ χεῖρες ἐκάστω ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο.

515

Οὓς τότε ἐσαθρήσαντες ἀμαμάκετοι βασιλῆες,

Ἐς μόθον ὀρμαίνοντες ἀρήϊα τέυχ' ἔδωον·

Καί ῥ' οἳ μὲν πύκῃσιν ἀμύνοντ', οἳ δ' ἐλάτῃσιν.

Ἐν δ' ἔπεσαν μινύαισι καὶ σκοτόεσαν ὀμίχλην.

Οὓς τοι ἐπειγομένης κτεῖνεν διὸς ἄλκιμ' υἱὸς,

520

Τόξω οἴσεύων. σὺν δ' αὖ νέον ὠλεσε παῖδα

Κύζηθον, ἔπι ἐκὼν ἀλλ' ἀφραδίῃσι πεδηθεῖς·

Τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν υἱὸς ἠρακλῆϊ δαμῆναι.

Αἰψά δέ οἳ μινύαι κροίλης ἐνποσθεν ἔβησαν

Νηὸς τευχῆρεις, ποτὶ τὴν ζυγὸν ἴζον ἕκαστος.

525

Τίφος τὴν πρῶμνηθεν ἐπήπυεν, ἠδ' ἐκέλευε

Κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρύσσει, ἔπεισματ' αὖ λῦσαι·

Ἄλλ' ἔ γὰρ λύοντο κάλοι, δεσμοῖσι δ' ἀφύκτοις

Ὀκείης σροφάλιγος ὄρηρότες ἐσφίγγοντο,

Νῆα κατείροντες. θάμβησε τὴν πῆφος ἀμύμων,

530

Ἄφθογος τὴν περῆκε χερῶν οἰήϊα νηὸς

Ἀργώης· ἔ γάρ γε ἐέλεπετο κῦμα περῆσαι.

Ῥεῖη γάρ κοτέεσκε δεδ' ἄποτος εἵνεκα λαῶ.

Ἄλλ' ὅτε πρὸς μέσσητον νυκτὸς περῦβαινεν ἀταρπὸς,

Ἄσρα τε τηλεφάνῃ διῶεν ῥόον ὠκεανοῖο,

535

ἴοσσε

Frumentumque abundans jussit abeuntibus adferri.
 Vestesque & tapetes, pictasque tunicas,
 Amabatque præsentis ætatis æqualitatis gratia suæ.
 Et sanè per integrum diem computationibus eos prosequutus est.
 Sed quando in Oceani fluctus immersus est Titan,
 Lunaque stellis amicta induxit opacam caliginem,
 Tunc martii venerunt viri, qui habitabant
 Arctoïs in montibus, stupidi similes feris.
 Titanibusque fortibus persimiles & Gigantibus:
 Sex enim manus unicuique ab humeris eminebant.
 Quos tunc inspicientes fortissimi reges,
 In pugnam irrumpentes, bellica arma induerunt:
 Et sanè illi tædis pugnabant, illi verò abietibus:
 In Minyas autem impetum fecerunt circa tenebrosam noctem.
 Quos irrumpentes occidit Jovis robustus filius,
 Arcu jaculans, simulque juvenem occidit
 Cyzicum, non lubens quidem, sed inadvertentia impeditus:
 Huic verò in fati erat ab Hercule occidi.
 Statim verò Minyæ cavam conscenderunt
 Navem armati, & ad transtra sedebat unusquisque.
 Tiphys verò à puppi clamavit & jussit
 Scalam in navim trahere, & funes solvere.
 Verùm non solvi poterant funes, sed nodis in explicabilibus
 Celeri procella constricti, impediabantur,
 Navim retinentes. Obstupuit verò Tiphys irreprehensibilis,
 Et obmutescens dimisit ex manibus gubernacula navis
 Argoæ. Desperabat enim fluctus amplius transire.
 Rhea quippe irata erat ob cæsum populum.
 Ast quùm ad medium processisset noctis via,
 Astraque longè lucentia occidissent in fluenta oceani,

- Ὅσπερ κυβερνήτη προσηπέσιχε νήδυμ' ὕπνῳ.
 Τῷ ἧ βαρῦ κνώσωνι θεῶ μενέδραπ' ἀθήνη
 Ἄλγε παρειαμύη παρετήτυμα σήμαί' ἔφαινεν.
 Ὡδε δ' ὀμοκλήσασα θεηγόρον ἔννεπε μῦθον,
 Ἔυδεις ἀγνιάδη γλυκερῷ βεβολημύῳ ὕπνω, 540
 Κῶμα περὶ βλεφάροισι βαλῶν. ἀλλ' ἔρχεο πῖφω,
 Κέκλεο δ' ἠρώεσσι μολεῖν ὄπι νήνεμον ἀκτὴν,
 Νηὸς ἀπο προθορόντας, ὅτι ξένῳ ἐν ψαμάθοισι
 Κεῖ' ἀποφθίμην· τῷ οἱ κτέρεα κτερεΐξαι
 Παμμήτειρα ῥέη κέλε' ἔρχεσθαι, ἠδὲ τε λοιβάς 545
 Δάνας ὑποχθονίοισι, ἔδ' ἀκρυα λειβέμεν ὄσων,
 Αἰδομύχες θεμιν ἀγνοτελῆ ξενίην τε τράπεζαν.
 Ὅν ῥ' ἀέκων ἔκτεινε βαλῶν δ' ἄνυκτερον ὄρφνην
 Ἠερκλέης, θυμὸν ἧ θεῶς ἐχολώσατο ῥείης.
 Ἀλλ' ὅπταν θεσμοῖς ξεῖναν σεβάσσηθε θανόντα, 550
 Δίνδυμον αὐτίκ' ἔπειτα ῥείης ἔδ' εἰσαναβάντες,
 Ἰλασμοῖς ἱεροῖς γαίης ἀρέσσαθε θύγατρα,
 Πείσματ' ἀδράμμοι, τότε δὴ μνώεσθε πλόοιο.
 Ὡς εἰπέσσα θεῶ πάλιν ἐτρέπε' ἴσον οἷσ' ὦ,
 Ουρανὸν ἐασυμύη· ἧ δ' αὐτίκα κῶμ' ἐπεδάσθη, 555
 Πρύμνης δ' ἄλτο θῶς. ἀνέγειρε ἧ λαὸν αὐτῆ,
 Τοίχων ἔνθα ἢ ἔνθα παρεκκλιδὸν ὑπνώοντας,
 Ψυχῆ ὑποτρομέων. ἀφαρ ἠρώεσσι δ' ὄνειρα
 Φάσματ' ἅσιν ἐνίσπεν, ὄπιδρομάδην ἀγορεύων.
 Ὅι ἧ θῶς ἠγέρθη, ἐπ' ἠόνα δ' ἄλτο ἔκαστος. 560
 Ἡ ἧ καὶ ὄρφναίοιο πόλιν χρυσήνι ἠὲ
 Ἀυτολίην ἠνοιγεν, ἐδέχνητο δ' ἔρχονος ὄρθρον.
 Καὶ τότε ἀριστῆες μινύαι νέκω εἰσενόησαν
 Αἱμαλὴ ἢ κενὴ πεπαλαμύον· ἀμφὶ γὰρ ἄλλοι
 Δηῖοι ἀμφὶς ἔκειντο πελώρια σώματα θηρῶν. 565

Oculos gubernatoris invasit profundus somnus.
 Illi verò altum dormienti, Dea horrifona Minerva
 Propè adstans, vera mandata declaravit:
 Hocque modo minitata, divinum dixit verbum:
 Dormis Hagnia des dulci percussus somno,
 Veternum circa supercilia jaciens. Sed excitare Tiphys,
 Jubeque heroas redire ad tranquillum littus,
 A navi defilientes, ubi hospes in arenis
 Jacet mortuus; ut illi justa persolvant.
 Omniparens Rhea jubet munera & libamina
 Præbere inferis, & lacrymas libare oculorum,
 Reverentes fas pium & hospitalem mensam:
 Illum quidem invitus occidit jaculans per nocturnam caliginem
 Hercules, nihilominus tamen animum Deæ in iram concitavit
 Sed postquam justis hospitem honoraveritis mortuum (Rheæ.
 Tum statim Dindymon, Rheæ sedem, ascendentes,
 Placationibus sacris terræ placate filiam,
 Rudentesque tollentes, tunc demum recordemini navigationis.
 Sic dicens dea, reversa est, instar sagittæ
 In cælum surrepta. Hujus verò somnus statim dissipatus est,
 E puppeque celeriter defiliit, excitavitque populum clamore,
 Parietibus hinc atque illic suffultos, dormientes,
 Animo tremens, statimque heroibus somni
 Visiones omnibus narravit, cursim recensens.
 Hi verò celeriter surrexerunt, in littusque defiliit unusquisque.
 Aurora interim, aureas habenas regens, obscuri poli
 Ortum apperuit, recepitque cælum diluculum:
 Tuncque proceres Minyæ mortuum agnoverunt
 Sanguine & pulvere foedatum. Circum enim alii
 Bellicosi circumjacebant, ingentia corpora ferarum.

Ἄλλ' οἱ μὲν βασιλῆα παλαιὰν ἀμφιχυθέντες
 Κύριον ὀξέσσιον ὑπὸ πλακέεσσιν ἔθικαν,
 Ἄν δ' ἄρα τύμβον ἔχουσαν, ἐδωμήσαντο ἢ σῆμος.
 Φιτρὸς δ' αἴψα κόμιζον, ἰδ' ἔντομα πορσύνοντες
 Παμμέλαν' ἐν βόθροισι κατεκαίαθον. αὐτὰρ ἔτωγε 570
 Ψυχὴν ἰλασάμην, σπένδων μελίσματ' αὐτῶν
 Ὑδατὶ τ' ἠδὲ γάλακτι, μελιασορρύτων ἀπο νασμῶν,
 Λοιβαῖς συμπεροχέων, ἔμοις ὕμνοισι γερσέων.
 Ἄυτὸς δ' αἰσονίδης προθύηκατο πᾶσιν ἀέθλον
 Τυμβιδίῃ ἐπ' ἀγῶν' ἐπιπέποιθε ἔμμεν' ἀέθλα, 575
 Δῶρα τὰ οἱ πόρην ὑψιπέπλη λήμνοιο φέρεσθ'.
 Ἄλκαίῳ μὲν δῶκε πάγης γέρας ἀμφικύπελλον
 Χρῦσειον πολυχανδρὸς ἔχειν· πηλῆϊ δ' ἔδωκε
 Θάλασσῃ σαδίοισι, ποδωκείῃς ἔνεκα σφῆς,
 Χλαῖναν φοινικέην, πολυδαίδαλον ἔργον ἀθήνης. 580
 Ἄυτὰρ παλαεστῆρι δόκεν γέρας ἠερακλήϊ,
 Ἀργύρεον κρητῆρα παναίολον· ἰπποασίης ἢ,
 Κάσσει, χρυσεῖων φαλαγγῶν πολυτεχνέα κόσμον.
 Πυγμαχίης ἢ τάπητα λιανθέα, δῶκε φέρεσθ'
 Ἄθλοφόρῳ πολυδύκει· ὃ γὰρ κλυτὸν ἤρατο νίκης. 585
 Ἄυτὸς δ' ἄρ' αἰσονίδῃ μινύης λόχῳ εἵνεκα ἡμῆς.
 Τεινόμῳ δὲ οἱ ἦκε βέλῳ, τ' δ' ἀπέπιατο τιλῆ.
 Δῶκε δ' ἄρ' αἰσονίδῃ μινύης λόχῳ εἵνεκα ἡμῆς.
 Πλέξας δ' ἀνθῆ σέφανον ταυφυλλῆς ἐλαίης.
 Ἄυτὰρ ἔμοι μολπῆς γέρας ὠπάσε δῖ' ἰήσων, 590
 Ἐμβάδα χρυσεῖν γε ἡμινομήλιον περύγεσσι.
 Αὐτὸ δ' ἀγῶν, φήμη ἢ διέπιατο δώματ' εἶσω
 Κυζίκης οἰχομήης· ἢ δ' ὡς κλύε σύγχαμ' αἰνή,
 Στήθεα δρυπομήνη λίγ' ἐκώκυνεν· ἀμφὶ ἢ δειρῆς.
 Ἄφαμνή μῆενθ' αὖ, βρόχῳ δ' ἀπὸ θυμὸν ὄλεσε. 595

Hi verò regem undique circumfusi
 Cyzicum benè rasis tabulis imposuerunt,
 Tumulumque effoderunt, ædificaveruntque monumentum.
 Stipitesque celeriter contulerunt, & inferias parantes
 Nigras, in scrobibus combusserunt. Ast ego
 Animam placavi, libans placamenta inferiarum
 Aqua & lacte, mellifluis à fontibus,
 Libationibus eam adspergens, & meis hymnis honorans.
 Ipse verò Æsonides proposuit omnibus præmium,
 Sepulcralis certaminis sociis
 Dona, quæ ei dedit Hypsipyle ex Lemno auferenda.
 Ancæo quidem dedit palæstræ præmium, calicem
 Aureum valde capacem: Peleo verò dedit
 Vincenti stadiis, pedum celeritatis caussa suorum,
 Chlœnam purpuream, artificiosum opus Minervæ.
 Sed quinquercii dedit præmium Herculi,
 Argenteum craterem multum variegatum. Equestrisque certa-
 Castori, aurearum phalerarum insignem ornatum. (minis
 Pugilatûs verò, tapetes valde amœnos dedit
 Victori Polluci; ille enim inclutam retulerat victoriam.
 Ipse verò benè flexum arcum cepit & sagittas:
 Tendens enim arcum emisit sagittam quæ evolavit longissimè.
 Dedit verò insuper Æsonidi Minya classis honoris caussa.
 Texens floribus ornatam corollam longæ frondis olivæ.
 Sed mihi cantûs præmium dedit divus Jâson
 Cothurnum aureum extensis alis.
 Et sic dissolvebatur certamen, fama verò volavit in domum us-
 Cyzici interemti. Hoc verò ut audivit uxor infelix. (que
 Pectora lacerans valdè flevit, circa verò collum
 Implicans funem, laqueo animam perdidit.

Γῆ δ' ὑποδεξαμένη πλακιδάκρυα πίδακ' ἤκε
 Βλύζου δρυροειδὲς ὕδωρ κρήνης ἀπὸ μέσσης,
 Ἄεναον κλεινὴν ἣ περικτίονες καλέεσι.

Καὶ τότε δὴ βασιλῆες ὄνειροπόλον δὴα πύσιν,
 Κνημὸν ἔπι ζάθεον, ἢ δίνδυμον ἀκρώρειαν,

600

Ὀφραὶ κε μελιίζαντο δούινις ἐπὶ λουβαῖς
 Ρεῖην περσθυρή, θυμὸν δ' ἀλέαυτο ἀνάσσης.

Ἄυτὰρ ἐγὼν ἐπόμην, Φόρμιγ' ἣ χερσὶν ἄειρον.

Ἄργος δ' αὖθ' ἴκανε λιπῶν δ' ἐργέα νῆα,

Ὅσγε ταυροφλοῖς ἐλάτης, ἀμφιπλεκῆς ἔρ' ἔ

605

Ἀμπέλ' ἀναλέης ὄξει ἀπέκερσε σιδήρω·

Ξέασε δ' ἐπισαμῶως βρέτας ἱερὸν ἰδμοσύνησι

Μίμνειν ἔμπεδον αἶεν ἐπ' ἐσσομῶοις ἀνθρώποις.

Δάασι δ' ἀτύκτοις δωμησατο οἶνον ἀνάσση.

Ἐν δ' ἄρ' ἐπειγόμενοι μινύα (μέγα δ' ἔξοχα πάντων 610

Ἀισονίδης) λιθάκεασιν ἀρηρότα βωμὸν ἔτευξαν.

Ὡ ἐπὶ ταυροθύτης λουβαῖς ἠδ' ἱεραὶ καλὰ

Ρέξαν δρυσηῆς σπονδαῖσι δ' ἐτέρπετο ρεῖη

Ἄυτὰρ ἐμ' ἦνωγον κλήσασθαι θεὸν ἠδὲ γερῆρα,

Ὀφραὶ κεν αὐτομῶοις νόσον μελιηδέ' ὀπάσσοι·

615

Ἄλλ' ὅτε δὴ θυέεσι λιταῖσί τε γνασάμεσθα,

Ἄργῶν ποτὶ νῆα κατήλθομεν, ἐν δ' ἄρα πῖφος

Ἠρώας πεύμνηθεν ἐκέκλετο· σὺ δ' ἄρα πάντες

Ἐσόμενοι θώκοισιν ἐπὶ περτέροισι κάθισον,

Βάντες ὑπὲρ θώκοιο, ἔειρεσίης μνώοντο.

620

Ἀπεροφάτως δ' ἀπὸ γῆς λεπτοὶ λύοντο κάλως,

Πείσματα δ' ἠπλώθη· κρηπιπὸν δ' ἀπὸ δινδύμου ἀκρης

Ἰκμηλον ἔρον ἐφῆκε ρεῖη λιπαροκρηδέμ' ἔ.

Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ νηὶ γερύσσια πέμπομεν ἱερά,

Βωμὸν ἐπισέψαντες ἐπεσσομῶοισι πυθέσθαι

625

Πείσμα-

Terra autem recipiens latè lacrymas , fontem emisit ;
 Protrudens argento similem aquam fonte ex medio
 Semper scaturientem. Cliten verò incolæ appellant.
 Et tunc reges ob religionem nocturnorum monitorum ,
 Verticem in divinum & Dindymon cacumen (adscenderunt)
 Ut placarent vino abundantibus libationibus
 Rheam annosam , animumque recrearent reginæ.
 Postea ego sequutus sum , lyram manibus tenens.
 Sed & Argus venit relinquens affabrem navem ,
 Quia corticosa abiete implexum ramum
 Vitis aridæ acuto præcidit ferro :
 Sculpsitque ex eo doctè idolum sacrum ex arte
 Ut maneret ibi constanter semper apud posteros :
 Lapidibusque benè cæsis ædificavit domum Reginæ.
 Inde ardentes Minyæ (maximè verò omnium
 Æsonides) ex lapidibus elegantem aram struxerunt.
 Super quam infernalibus libamina & sacra grata
 Fecerunt procures , libationibusque delectabatur Rhea.
 Sed me jusserunt celebrare Deam & honorare ,
 Ut nobis supplicantibus dulcem reditum largiri velit.
 Sed postquam sacrificiis & precibus supplicavimus ,
 Argoam ad navem descendimus , inde Tiphys
 Heroes ad navem vocavit , simulque omnes
 Irruentes , transtris in prioribus considebant ,
 Transtrareliqua transcendentibus , & remigationis recordabantur.
 Sponte verò à terra tenues dissoluti sunt funes , (tur.
 Rudentesque extensi sunt , velocemque à Dindymi vertice
 Secundum ventum immisit Rhea eleganter turrita.
 Nos verò rursus apud Navem splendida obivimus sacra ,
 Aram coronantes , quæ posteris audiret

Πεισματίω, τόθι πείσμαθ' ἔεργονόης λύθεν ἀργῆς.
 'Αυτὰρ ἐπεὶ γ' ὀθόνας ἀκᾶτ' ἀπλήρωσεν ἀήτης,
 Θῆνε Δραπέσσος ἀλιμυρέα κύματα πόντος,
 Μύσια δ' ἤχετόθεν παρμαίβετο πείρατα γαίης.
 'Αἰψα δ' ἤριωδακίης περὶ χροᾶς ἤμειψε θέσσα, 630
 Καλῆς τ' ἐς λιμνῆας ψαμαθώδεας εἰσεπέρησε,
 Κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῶ περτόνοισι δ' ἔπι χεῖρα βαλόντες,
 'Ιστία μηρῦσαντο καὶ ἀμφ' ἱμαῖσιν ἔδησαν.
 Κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ἔπι χθονός, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 Σίτ' καὶ πόσιθ' ἀλεσημένοι ἀμφὶ δ' ἤκναμος 635
 'Αργάνθησ' ἀπέφαινε, βαρυσκόπελοί τε κολῶναι.
 'Ηρακλῆος δ' ἠπείγελ' ἀν' ὑλήεντας ἐναύλας,
 Τόξον ἔχων παλάμαις ἰδὲ τριγλώχηναις οἰσῆσ'·
 'Οφραῖκε θηρήσμετο, πόροι δ' ἔπι δόρυπον ἐταύροις,
 'Ησύας, ἠὲ πόρην κεραιήν, ἠὲ ἀρχιον αἶγα. 640
 Τῶ δ' ἀφαιμαρτήσαντος ὕλας ἐξήκετο νηός,
 Λάθερα δ' ἔπι πῶρον σκολιῆς δ' ἀλίτισεν ἀταρπῆ,
 'Υλῆ ἐνωπλαῖχθεις, ἐν δ' ἠπείθ' ἤλυθε νυμφῶν
 Αἰμνακίδων· αἰ δέ σφιν ἐσαθρήσασαι, ἰόντων
 Κῆρον ἔτ' ἀντίθεον, κατερύκαλλον, ὄφρα σὺν αὐτῆς 645
 'Αθάνατός τε πέλη καὶ ἀγέροθ' ἤματα πάντα.
 'Αλλ' ὅτε πρὸς μεσατὴν ἠῶ φέρεν ὠκέας ἵππους
 'Ηέλιθ', κραιπνός δ' ἐξ ἔρεθ' ἐπνεεν ἔροθ',
 'Εν δ' ἐπέσ' ἀργυραῖς ὀθόνας. πῆφους δ' ἐγεγώνη
 Νηός ἔσω περᾶαν, θινός δ' ἐκ πείσματ' ἀλύειν· 650
 'Οἱ δ' ἠκυβερνητῆροθ' ἐφημοσύναις ἐπίθοντο.
 'Εἰλατίδης δ' ἀνά πεῶνα θοῶς πολύφημοθ' ἔβαινεν,
 'Οφραῖκεν ἠρακλῆα θοῶς ἔπι νῆα καλέσασαι.
 'Αλλ' ἔοι ξύμβλητο. μολεῖν γάρ οἱ ἔπι πέπρωτο
 Φᾶσιν καλλιῖρον μύθ' ὄβριμον ἠρακλῆθ'. 655

*Piesmatia, eò quod funes ibi detentæ dissoluti sunt Argo.
 Sed postquam vela navis implevit ventus,
 Verberavitque sulcans salsos fluctus ponti,
 Mysiæ propè transivit confinia terræ:
 Statimque Ryndacia ostia penetravit currens,
 Pulcrosque in portus arenosos intravit
 Appulitque ad littus. Funibus verò manus injicientes,
 Vela convolverunt, & loris circumligarunt.
 Scalamque demiserunt in terram, descenderuntque ipsi
 Cibum & potum desiderantes. Circum verò collis
 Arganthi apparuit, excelsique vertices.
 Hercules verò properabat ad nemorosos recessus,
 Arcum tenens manibus atque tricuspides sagittas:
 Ut venaretur, præberetque ad cœnam sociis
 Aut sues aut juvencam cornutam, aut agrestem capram.
 Illo verò deviante, Hylas egressus est navi,
 Clam sequutus, obliquaque & ipse deerravit via,
 In sylva oberrans, inque speluncam venit Nympharum
 Palustrium. Hæ verò illum conspicientes
 Adolescentem adhuc Diis similem, interceperunt, ut cum ipsis
 Immortalisque esset & senii nescius in omne ævum.
 Sed postquam ad medium diem tulit celeres equos
 Sol, velox ex monte spiravit ventus secundus,
 Inciditque candidis velis: Tunc Tiphys jussit
 Navem conscendere, & à littore funes solvere:
 Hi verò gubernatoris monitis obtemperarunt.
 Elatides verò in cacumen montis Polyphemus celeriter ascendit.
 Ut Herculem citò ad navem vocaret.
 Sed non ipsi occurrebat, non enim fata concedebant ut veniret
 In Phasin pulcrè fluentem robur forte Herculis,*

- Ἄυτάρ ἐπ' ἠῶσι λυγρῶ ἐπερσίσαμην αἴαν,
 Ἐνθ' ἄμυκθ' βεβρύκεασιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάσσειν·
 Ὅσε πανομφαίης ζηνὸς θέμιν ὄκ' ἀλεγίζων,
 Ἄθλον ἐπὶ ξείνοισι περικλιόνων ἀνθρώπων,
 Ὅσις ἐπὶ σαθρὰς ἠδ' ἀσεμφῆ δόμον ἴξῃ,
 Θήκατο πυγμαχίης ὑπερόπλας πειρηθῆναι.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἠέτωσε βίη κρατερὸς πολυδύκης,
 Τύφας ἀπερφάτως κεφαλὴν σκληροῖσιν ἰμάσι.
 Λαῶς δ' αὖ βεβρύκων μινύαι χαλκῶ κατένησεν.
 Ἐνθα δ' ἀφορμηθέντες, ὑπ' εἰρεσίῃ ἢ καμόντες,
 Βισυνῶν μέγα ἄστυ πλατεῖη κέλσαμην ἀκτῆ,
 Σπεύδοντες περχοαῖς, ἠδ' ἐν νιφάργεσιν ὕλαις
 Ἐσπεροὶ αὐλισθέντες ἐφοπλισσάμεθα δόρπον·
 Ἐνθα τότε αἰνόγαμθ' φινδύς ὑπερήνορα θυμῶ
 Δοιὰς ἐξαλάωσε γόνυς, περβλήσῃ τε πέτραις
 Θηρῶν ἐλὼν περὶ θῆκε γυναικῶν εἴνεκα φίλτρων·
 Τὰς ἢ ἔ' ἀσκηθεῖς ἢ ὀπωπότης αὐθις ἔτευξαν
 Παῖδε κλυτὰ βορέεσ· φινεῖ δ' ἄρα ὤπασαν ἄτην
 Ἀργαλέοιο κότες, φωτὸς δ' ἀπενόσφισαν αὐγὰς.
 Ἄυτάρ ἐπεὶ ζαμλῆης βορέης σροφάδεασιν ἀέθλαις
 Ἀρπάξας ἐκύλινδεν ὑπὸ δρυμὰ πυκνὰ ἔ' ὕλας
 Βισονίης, ἵνα κῆρ' ὀλοὴν ἔ' πότμον ἐπίσση.
 Ἄυτάρ ἔπειτα φινῆθ' ἀγνηορίδαο λιπόντες
 Ἄυλιν, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης ἐξιτόμεσθα
 Ἄλχῃ κυανέαις πέτραις, αἷς μοι ποτὲ μήτηρ
 Ἡμετέρη κατέλεξε περὶ φρων καλλιόπειαι.
 Οὐ γὰρ οἱ ἐξυπάλυξις οἷζυροῖο πόνοιο,
 Ἄλλὰ κατειρυμλῶα ἀνέμων δργῆσιν ἀέθλαις
 Ξυμβλήτες πίπυσιν ἐπ' ἀπλήλαισιν ἴξαι·
 Δὲ πόσ' τ' ἀμπέλαγός τε ἔ' ἔρανον δρυῶ ἴκανεν

660

665

670

675

680

685

Ῥήλυ-

*At summo mane ad funestam advenimus terram
 In qua Amycus Bebrycibus perjurus imperavit.
 Qui omniscii Jovis vindictam non curans ,
 Certamen hospitibus circumhabitantibus
 Quicumque in regionem aut contumeliosam domum suam veni-
 Indixit , ut eos pugilatu insolenti tentaret , (rent ,
 Hunc quidem delevit robore præcellens Pollux
 Percutiens ruditer caput duris cæstibus.
 Turbam verò Bebrycensium Minyæ ferro deleverunt.
 Inde verò solventes , & remigatione defatigati ,
 Bithynorum ad magnam civitatem lato appulimus littore ,
 Properantes per ostia , & in nivosis sylvis
 Vespertini pernoctantes paravimus cœnam.
 Ubi tunc infelix Phineus generoso animo
 Duos excœcavit filios , prominentibusque in petris
 Feris prædam exposuit , muliebrium caussa illecebrarum.
 Hos verò sanitati restituerunt & visum reddidere
 Filii incluti Boreæ. Phineo verò e contrario damnum intulere
 Difficilis iræ , oculorumque abstulerunt lumen.
 Sed postea vehementissimus Boreas vertiginosis procellis
 Abreptum , devolvit in densa querceta & sylvas
 Bistonie , ut fatum perniciosum & fortunam lueret.
 Tum Phinei Agenoridæ linquentes
 Tentorium , super magnas plagas maris evasimus
 Prope usque ad Cyanea saxa , de quibus mihi aliquando mater
 Nostra narravit sapiens Calliope.
 Illis verò nulla requies à molesto labore ,
 Sed impulsa ventorum adversis procellis
 Complosa cadunt in invicem ,
 Fragor que latè trans mare & spaciosum cœlum vagatur
 Ruptæ*

Ῥήγνυμῆοιο κλύδων⊕ ὀρνομήνης τε θαλάσσης,
 Κύματι παφλάζοντι πειβρέμφ' ἄσπετος ἄλμη.
 Ἄλλ' ἐγὼ ἀλνιάδη τὰδ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα,
 Πρύμναν ἔπειθ' ὀρέειν, ὄφρ' ἂν πεφυλαγμῆ⊕ εἴη.
 Τῆ ἧ ἔ εἰσαίοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ, 690
 Ἐν σέρνοισι ἧ κούφην, ἅ οἱ τελέεσθ' ἔμελλεν,
 Μέν⊕ ἀφ' ἠρώων. ἀλλὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
 Ἦρης ἐνεσίησιν ἐρωδιὸν ἦκε φέρεσθ'
 Ἄκρην ἰσοκεραΐαν. ὃ δὲ ἀχαλόων πεπότιτο
 Πέτραις δὲ ἐν μυχάτισιν ὑπὸ πηγύγεσσι ἀερεθεῖς 695
 Δινήθη. τῷ δὲ ἄψα κροδαινόμηναι ἐκάτερθεν
 Σύμπεσον ἀλλήλαισι, ἔ εἰς ἄκρον ἔκερσαν
 Ὀρνίθος· πρὶ ἧ σφιν ἐτώσιον ἠρείσαντο.
 Τίφους δὲ ἐκπερλιπόντος ἐρωδιῶ ἀϊπὺν ὀλεθρον,
 Σῖγα μὲν ἠρώεσσι ἐκέκλετο· τοὶ δ' αἴοντες, 700
 Ἰέμενοι θαλά κύμαθ' ὑπερσεύησι χάρμασον.
 Ἄυτὰρ ἐγὼ μολπῆσι παρήπαφον ἠμετέρησι
 Πέτραις ἠλιβάτης· αἱ δ' ἀλλήλων ἀπόρρυσαν.
 Κύμα δ' ἀνερρόχθησε. βυθὸς δ' ὑποεἰκάθη νηϊ,
 Ἠμετέρῃ πίσυν⊕ κηθάρη, δὲ θεσκελον αὐδήν. 705
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο κῆ σῶμα κῆ δὲ πέτραις
 Κυανέας ἠμειψε λάλλ⊕ τσόπις, αὐτίκ' αἶρ' αἶ γε
 Βυασόθεν ἐρρίζεντο, κῆ ἔμπεδον αἰὲν ἔμιμνον.
 Οὕτω γὰρ μοῖραι τὰ δ' ἐπεκλώσαντο βαρεΐαι.
 Καὶ τότε δὴ περφυγόντες ἀδδὲ κέα πῆμαί' ὀλέθη, 710
 Ῥηβανῶ περχοαῖσι μέλαιν' ἐξιόμεθ' ἀκτὴν
 Νῆσον ὑπὲρ δολιχὴν θωηΐδα, τῆς ἀπάτερθεν
 Τέμβρι⊕ ἰχθυόεις θαλεραῖς πλημμύρε' ὄχθαις,
 Σαλαγιός θ' ὃς κύμαί' ἐπιτρέχει δὺξείνοιο.
 Ἄλλ' ὅτ' ἐπ' αἰγιαλῶν ἐπενεισάμεθ' εἰρεσίησιν, 715

Ruptæ undæ commotique maris.
 Et fervente fluctu perstrepit immensum mare.
 Hæc ego Hagniadi jam ante prædixeram
 Ut puppi prospiceret, ne quid detrimenti caperet,
 Quo ille audito, animo obstupuit,
 In pectore verò occultavit quæ futura erant,
 Solus inter Heroes. Sed cæsius habens oculos Minerva,
 Junonis monitis Ardeam emisit, quæ delata est
 Ad summitatem antennæ. Illa verò tristis volavit.
 In ipsis verò penetralibus petrarum alis elata,
 Circumacta est, Illæ verò hinc atque illinc vibratæ alternatim
 Concidebant invicem & uropygii extremum detondebant
 Avis; Frustraque invicem collisæ sunt.
 Tiphys verò, evadente ardea periculum perniciosum,
 Submissa voce heroas adhortatus est. Illi verò hoc advertentes,
 Gestientes celeres undas remigiis sulcarunt.
 Ast ego cantibus fefelli nostris
 Petras excelsas; Illæ vero ab invicem recesserunt.
 Fluctusque discissi sunt, abyssusque concessit navi,
 Nostra persuasus cithara, propter divinum cantum.
 Sed quando freti fauces & petras
 Cyaneas evasit garrula carina, tunc statim illæ
 In imo stabilitæ sunt, & firmè ita semper permanserunt.
 Ita enim hæc Parcæ destinarunt graves.
 Et tunc elapsi ex amaris exitiis lethi,
 Per Rhebantis ostia in Nigrum littus evasimus
 Insulam in longam Thyneidem, ubi
 Tembrius pisculentus virescentibus exundat ripis,
 Sangariusque qui in fluctus Euxini se exonerat.
 Sed quum ad littora navigassemus remigiis,

- Ἄμφι λύκθιο ῥέεθρον ἐκέλαμην, ὦ ἐπι λαοῖς
 Κραῖνε λύκθ' ποταμοῖο φερώνυμ' , ὅς ῥ' ἰσέδεκτο
 Ἡρώας μινύας, ξενίη, δι' ἰσέδεκτο τραπέζῃ,
 Φίλετο δ' αὖ νύκτας τε ἢ ἡματα συνεχές αἰεὶ.
 Ἐνθα ἔ' αἴσα παρέεχε καταφθιάδ' δύο φῶτας, 720
 Ἀμπυκίδην ἰδμωνα, κυβερνητῆρά τε τῖφω.
 Τῶ μὲν δὲ κτ' σῶμα λυγρὴ ἠρείσατο νῆσος,
 Τὸν δ' ἐκτεινεν θῆρ σὺς ἀγρι' . αὐτὰρ ὁ τοῖς γε
 Τύμβους χολάρημοι πολίω ἐπένησαν θαλῆν,
 Αἰκαίω πίσυνοι. τὸν γὰρ φάσαν ἰδριν ἅπαντες 725
 Ναυηλίδης, σφετέρησι δαημοσύνησι κεκάαδ'.
 Αὐτὰρ πηδαλίων οἰκία λάζετο χειρὶ,
 Νῆα καλὴν ἔπι παρθενίοιο ῥέεθρα,
 Ὀν δὲ καλκίχορόν μιν ἐπώνυμον οἱ καλέεσιν,
 Ὄντοι ἐγὼ μύθοισιν ἔπι περτέροισιν ἔλεξα. 730
 Ἐνθεν ἄκραν περβλήται παρὰ πλώσαντες ἔβημ
 Γῆν ἔπι παφλαγόνων, τὴν δὲ παρὰ μείψε θέσσα
 Ἀργῶ ἰσπὲρ μέγα λαῖτμα· καραμβυδιάκην δ' ἴκει' ἀκρην,
 Ἡ ἐνὶ θερμῶδων κεῖ' , ἄλγος τε ῥέεθρον,
 Βάλλον ἐπ' αἰγιαλὸν δῖνας ἀλιμυρέας ἔλιπον. 735
 Νέρθε δ' ἰσποθρώσκεσι βορειάδ' ἀντίον ἄρκτη
 Μακροῦ θεμισκύρης βοιαντίδ' ἄψα καῖ' .
 Ἄλχι δ' ἀμαζονίδων δαμνίπων ἄσπεα καῖ' ,
 Καὶ χάλυβες, πβαρλωά τ' ἔθνη, λαοί τ' ἔπι χεῖρες
 Μίδω ἐν μοσύνοισι πέδον περναμετάσσι. 740
 Λαῖα δ' ἔπι πλώσαντες ἐκέλαμην αἰγιαλοῖσι,
 Ἡ χί τε μαῦροι ἔσαν μαερανδρόισιν ὄμβροι.
 Νέρθε δέ τοι ἐλίκης δολιχὸς παρὰ κέκλι' αὐχλῶ,
 Ἐνθα δ' ἰσωρείησιν ἔπι περβλήσι κυκλῆν'
 Τηλεφανεῖς αὐλῶνες ἰσπὲρ μυχὸν δῦρέα κόλπασ· 745
 Ὀν

Circa Lyci fluentum appulimus, ubi populis
 Imperavit Lycus, fluvii nomen gerens, qui sanè excepit
 Heroas Minyas, hospitalique recepit mensa,
 Amavitque eos noctesque diesque semper.
 Ibi etiam Parca fecit mori duos viros,
 Ampyciden Idmona, gubernatoremque Tiphyn.
 Illius quidem corpus tristis abstulit morbus
 Hunc verò interemit fera sus Sylvestris. Nos verò his
 Busta struentes, cavum navigavimus super mare
 Ancaeo confisi: Illum enim dicebant peritum omnes
 Navigationis, suisque artibus ornatum.
 Ast ille gubernaculorum lora accepit manu,
 Navem gubernans super Parthenii fluenta
 Quem quidem Callichoron cognomine vocant
 Cujus ego verbis superioribus mentionem feci.
 Illinc verticem eminentem præternavigantes, discessimus
 Terram ad Paphlagonum, hanc verò evitavit currens
 Argo per magnum pontum, ad Carambiamque crepidinem,
 In qua Thermodon jacet Alyosque fluentum.
 Ad littora ejiciens fluctus in mare labentes in transitu,
 Inferius paulo navigantibus Borealis e regione Arcti
 Magna Themiscyræ Dœantidos membra jacent.
 Adjacentque Amazonum equestrium urbes.
 Et Chalybes, Tibarinique populi, populi que vicini
 Mixtim in Mosynis regionem circumhabitant.
 Sinistra verò adnavigantes appulimus ad portus
 Ubi Tauri erant, Mariandynis vicini. (jugum,
 Adhuc inferius, septentrionem versus, longum protenditur
 Illinc quoque cacuminibus supereminentibus vallantur
 Longè apparentes valles supra latum penetrabile sinus

- Ἴου σύμης ὄρεσσι, πολὺς τ' ὄψαλῆς λειμών·
 Ἐνθάδ' ἀρχέξω ῥόμμα μεγαβρεμέτε ποταμοῖο,
 Ἐξ ἔθερμῶδων, φᾶσις τάναις τε ῥέεσιν,
 Ἴου κόλχων κλυτὰ φύλα ἢ ἠνιόχων ἢ ἀραξῶν.
 Ὀν ᾠδραμειβόμενοι, μυχάτοις ἐπεπλώομεν ὄρμοις 750
 Ὀυρων, χιδναίων τε, χαρσινδαίων, σολύμων τε.
 Ἀσσυρίων τελέων. τρηχυνὸν δὲ αἰκῶνα σινώπης
 Καὶ Φιλύρας ναέτας τε, ἢ ἄσσα πυκνὰ σαπείρων.
 Βύζηρος τ' ὄπι τοῖσιν, ἴδ' ἄξενα Φῦλα σιγύμων.
 Ἴκτο δὲ ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμω πηλοσίσι· ἀργῶ 755
 Ὀρθριον ἔρχομην ἤδ' ἐπ' ἀπείρονα κόσμον
 Ἐσπερ' ἐπ' ἀξείνω, φᾶσιν κτ' καλλιέεθρον.
 Ἀλκαῖσσι δὲ ἠνώγε παρσιφάμεν· ἐπέεσσι,
 Λαίφεά τε σέλλειν, ἔπ' ἰκρίον αὖτι χαλάσσει,
 Ἴσον ἀνακλίναντας, ὑπ' εἰρεσίῃ ἢ νέεσσι. 780
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο δὲ σῶμα πενήυ ῥέοντ·
 Ἰσόμεθ', αὐτίκ' ἀρα σέφανον ἢ τεῖχ· ἐρυμνόν
 Αἷμα κατέφαινε ἢ ἄλσεα· τοῖς ὄπι κῶας
 Χρῦσον ἠώρητο χαλαζαίῃ ὄπι Φηγῶ
 Ὡς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονήατο· αὐτὰρ ἰήσων 765
 Αὐτίκα μερμήριζε κτ' φρένα ἢ κτ' θυμόν.
 Ἐπιπύ μὲν μινύαισιν ἄδλω ἀνενεῖκατο φωνῶ,
 Ἠέγ' ἐπ' αἰήτασσι μόλη δόμον οἷσσι ἀπ' ἀλλων,
 Μειλιχίοις σέρεξτε παρσιφάμεν· ἐπέεσσι·
 Ἠέ μεθ' ἠρώεσσι ἔς μόθον αὐτίκα λύσοι. 770
 Ἀλλ' ἔγωγε μινύαισιν ἐπὶ πῆδαν ἐπᾶσι νέεσσι.
 Δεῖμα δὲ ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λυκώλεν· ἦρη,
 Ἀμβολίην θ', ἵνα δὴ τελέσῃ τὰ περ αἶσα γυέσσι.
 Ὡκα δὲ ἀρ' ἔλλον ὄνειρον ἀπ' ἔρανεθ' ἦκε φέρεσσι
 Ἐἰς δόμον αἰήτασσι· συθεῖς δὲ ὄγε δεῖμα πέλωρον 775
 Ἐσκηψεν

Ubi mons Symes est ingensque virens pratum :
 Ibique Araxi fluxus valdè strepentis fluvii,
 Ex quo Thermodon Phasis Tanaisque fluunt,
 Ubi Colchorum incluta gens & Heniochum & Araxonom.
 Quem trajicientes, extremos adnavigavimus portus
 Urorum, Chidnæorumque Charandæorum Solymorumque
 Assyriorum ultimorum, asperumque verticem Synopes
 Et Philyræ incolas, & civitates densas Sapeirum,
 Byzerasque prætereà & inhospitales gentes Sigynnorum.
 Progressa verò est secundo vento plenis velis Argo,
 A mane, surgente aurora super immensum mundum,
 Usque ad Vesperam immitem, in Phasin pulcrum fluentum ha-
 Ancæus verò jussit, admonens verbis, (bentem.
 Et vela contrahere, & antennas solvere,
 Maloque reclinato, remigio iter facere.
 Sed postquam fluvii orificium tranquille fluentis
 Intravimus, tunc statim murus & mœnia munita
 Ætæ apparuerunt & luci. In quibus pellis
 Aurea pendebat humili in fago.
 Sic quidem singula peracta sunt. Postea Jason
 Statim volutavit in mente & in animo,
 Communemque Minyis dubiam proposuit questionem,
 An ad Ætæ domum ire solus ab aliis,
 Lenibusque sedare admonens verbis,
 An unà cum Heroibus, & in pugnam statim erumpere debeat?
 Sed non Minyis placuit omnibus ire,
 Timorem enim mentibus eorum injecit Dea albas ulnas habens
 Et cunctationem, ut satisfaceret fati. (Tunc
 Celeriter verò humidum somnium cælo demisit
 In domum Ætæ. Concitatum verò hoc, timorem horrendum

- Ἔσκηψεν βασιλῆα πρὸ Φρένας, ὅς νιν ἔδοξε
 Παρθένος ἦν ἀπίτῳλθεν ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσι,
 Μηδείας κήλοισιν ἐν ἡμερτοῖσι συνθῆναι
 Ἄσπερα παμφανόωντα δι' ἠερίοιο παρείης.
 Ἦδ' ἐπεὶ ἐν πέλοισι λάβεν κεχαρηότι θυμῷ, 780
 Ἦκε φέροσ' εἰς χόμα εὐρρύττα ποταμοῖο
 Φάσιδ'· ἄσπερα δ' αἶεν ἀναρπάξαντα ῥέεθρον
 Ὀιχεοδ' πόντοιο δι' ἀξείνοιο φέροντα.
 Ταῦτα δ' ἐσαθρήσας, δολίς ἐξέασυτο ὕπνῳ
 Ἀπορφανές, συχερόν τ' ὅπρ' ἐν Φρένας εἴλκετο δεῖμα. 785
 Ἄλτο δ' ἄρ' ἐξ Ὀνῆς· δμωσὶ δέ οἱ ὦκ' ἐπέτελλεν
 Ἴπωρος ἐντύνειν, ὑπὸ τ' ἰζύξασθ' ἀπὴνλω,
 Ὀφραῖκε μειλίζατο κιὼν ὄπρ' ῥεῖθρον ἐραχνόν.
 Φᾶσιν δινῆεντα, σὺν ἐνδαπίης μέγα νύμφας,
 Ψυχὰς δ' ἠρώων ὄσασαί τ' ὄπρ' ῥεῖθρον ἀμειβον 790
 Θυγατέρας δ' ἐκλυζε θυώδεσ' ἐκ θαλάμοιο,
 Χαλκιόπην σὺν πασι λυτοφθιμύχ' φείξοιο,
 Ἦδ' ἀπαλλὼ μῆδειαν ἀριπθεπέσ' εἶδ' ἔχσαν,
 Παρθένον αἰδοίλω· ὄφρ' ἂν συνέποντο κιόνη.
 Ἀψυρτος δ' ἀπάνδρθε δόμοσ' ναίεσκε πόλησ'. 795
 Ἄρμα δ' ὄπρ' χρύσειον ἔβη μίγα θυγατέρεσσιν
 Αἰήτης. τὸν δ' αἶψα δι' ἐκ πεδῆσ' φέρον Ἴπωροι
 Χεῖλ' ὑπὲρ ποταμῶ δονακώδεσ', ἐνθά περ αἰεὶ
 Ἐυχολὰς ῥεῖθροισι καὶ ἱεραὶ κάλ' ἐνόμιζον.
 Κεῖναισι δ' ὄχθασιν ὑπόδρομ' ἤλυθεν ἄργῶ, 800
 Καί ῥα τότε αἰήτης εἰσέδραμνεν, ἐν δ' ἄρα πολλὰς
 Ἐξείης ἠρώας ὀμιλαδὸν ἐδριόωντας,
 Ἀθανάτοισ' ἰκέλεσ'· πρὸ γὰρ ῥά ἐτεύχεα λάμπε.
 Τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δι' ἰήσων.
 Ἦρη γὰρ πρὸ πάντων ἐπέτο, καὶ οἱ ἔδωκε 805
 Κάλλ'

Incussit regis menti, qui sibi videbatur videre
 Cum Virginis, quam curiosè educaverat in palatiis suis,
 Medæ amœno sinu, se conjungere
 Astrum præfulgens per aëris meatus.
 Quod illa veste suscipiens læto animo,
 Tulit in undam latè fluentis fluminis
 Phasidos. Astrum verò eam rapiens, per fluctus
 Evadere Euxini ponti.

Hæc ita insomniis videns, doloso excitatus est somno
 Repente, horrendusque ei circa mentes tractus est timor.
 Profiluit verò è lecto, famulisque confestim imperavit
 Equos præparare rhedæque jungere,
 Ut placaret, delatus ad fluentum peramabile,
 Phasin vorticosum, una cum patriis Nymphis,
 Animasque Heroum, quæcunque circa fluentum oberrarent.
 Filiasque vocavit odorato ex thalamo
 Chalciopen cum liberis mortui Phrixi,
 Et teneram Medeam, excellenti forma præditam,
 Virginem pudicam, ut simul sequerentur euntem.
 Absyrtus verò separatim domos habitavit civitatù.
 Currum verò aureum conscendit cum filiabus
 Æetes: Illum verò statim per campum tulerunt equi
 Ad ostium fluvii arundinosi, ubi semper aliàs
 Vota fluentis, & sacra pulchra fecerunt.
 Illasque ad ripas currens venit Argo,
 Et sanè tunc Æetes acceleravit, ibique multos (conspexit)
 Ordine Heroas congregatim Sedentes,
 Immortalibus similes, circa ipsos enim arma splendebant.
 Illos verò inter omnes excelluit divus Jason.
 Furo quippe eum præ omnibus æstumavit, illique dedit

Κάλλε τε μέγεθός τε ἔηνορέλω ὑπέρσωλον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ χεδὸν ὄντες ἐπ' ἀλλήλοισ βάλον ὄσσε,
 Αἰήτης μινύαι τε πρὸς φρένα παχνώθησαν.
 Πρόσθε γὰρ αἰήτης μὲν ἐφ' ἄρματ' ἠέλι' ὡς
 Λάμπετο μαρμαρυγαῖσι πέρι χερσῶν ἀπὸ πέπων. 810
 Ἀμφὶ δ' οἱ σεφάνλω κεφαλὴ ἔχε θυσανόεασαν
 Ἀκτῖσιν φλογέαις· σκῆπτρον δ' ἐν χερσὶν ἐνώμοι
 Ἀστροπαῖς ἴκελον· δοιῶ δ' ἐκάτερθεν ἔησαν
 Θυγατέρες· τῆς γάρ κεν ἀγαλλόμεν' πεφόρητο.
 Σμερνὸν ὑπ' ὀφθαλμοῖσι δ' ἐσέδρακε νηὶ πελασθεῖς. 815
 Καὶ οἱ ἀπὸ στήθεων βριαρῶ ἀνενεῖκατο φωνῶ,
 Δεινὸν ὁμοκλήσας· μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει,
 Φράζετον οἰτινες ἐσέ, τί δε χρέε' ὑμᾶς ἰκάνει,
 Ἐκ ποθεν ἐλδομήοισι κυτιῖδα γαῖαν ἀμείψαι.
 Οὐδ' ἄρ' ἐμὴν ἀλέγοντες ἀνακτορίω πεφόβησθε. 820
 Οὐδὲ λεῶν σκῆπτροισιν ἐπήρανον ἡμετέροισι
 Κόλχων, οἴκεν ἀρηὶ δορυασοὶ εἰσὶν ἀτειρεῖς,
 Ἐς μόθον ἱεμήοις δ' εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 Ὡς ἐφάθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγρόντο σιωπῆ.
 Αἰσονίδη δ' ἄρα θάρσος ἐνὶ πρᾶπίδεσσιν ὄπασεν 825
 Ἦρη πρέσβα θεά· μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει,
 Οὐτε νυ ληῖστῆρες ἰκάνομεν, ἔτε λιν' ἀλλῶ
 Γαῖαν ὀπισρωφῶντες, ἐγείρομεν ὕβρι' αἴση
 Ἔργ' ἀδίκ' ἀνθρώποισιν, ἃ δὴ πολέες μεμάασι.
 Τέτλαμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἐνεκεν σφετέρωιο. 830
 Ἀλλὰ μοι ἄθλον ἔαξε ποσειδῶν' φίλ' ἦός
 Πατριοκασίγητος πελίας, χεύσειον ποτὶ κῶας
 Λαζομήους ἀφικέσθαι εὐκλήμῳ ἐς ἰωλιόν.
 Οὐδέ τοι δὴ νώνυμοι ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι.
 Οἱ μὲν γὰρ μακάρων, οἱ δ' ἠρώων γένε' ἐσμεν. 835
 Οὐδέ

Formam, Staturam & Robur excellens.
 Sed postquam propiores facti in invicem jecerunt oculos,
 Tam Æetes quam Minyæ obstupuerunt.
 Coram enim Æetes super currum solis instar
 Rutilabat radiis undique aureis à vestibus:
 Caput verò redimitus erat corona fimbriata
 Radiis ardentibus, sceptrum verò in manibus movebat
 Fulgoribus simile stellarum. Ambæ verò ab utroque latere se-
 Filia, quibus superbiens vehebatur. (debant
 Terribile oculis tuens postquam navi appropinquasset:
 Et è pectoribus frementem emisit vocem,
 Horrendum minitans, graviterque reboavit hæc:
 Dicite, quinam estis, aut quid vos huc adducit,
 Unde & in quorum gratiam Cytaidem terram transitis,
 Et spernentes meum imperium, non timuistis:
 Neque populum sceptris optabilem nostris
 Colchorum, qui vel ipso Marti, hastis impetuoſi, sunt insupe-
 Contraque hostem benè scientes fortiter pugnare. (rabiles.
 Dixit. Nostri autem omnes altè obmutuerunt.
 Tandem verò Æsonidi audaciam excitavit in animo
 Juno veneranda Dea, nec minori fremitu ipsi respondit:
 Neque ut latrones venimus nos, neque aliam quandam
 Terram vagabundi invadentes. Fatali injuria coacti, excitamus
 Facta injusta hominibus, quæ quidem vehementer desiderant
 Patimur nos in vita, lucri caussa Tui. (multi:
 Verùm mihi hunc laborem imposuit Neptuni filius
 Patruus Pelias, ut non nisi rapta pelle
 Reverteremur benè ædificatam in Jolcum.
 Neque ignobiles sunt hi charissimi mei socii:
 Pars enim Deorum, pars verò Heroum sanguine orti sumus,

- ' Ουδέ τι μὲν πολέμων ἀδαήμονες εἰδὲ μόθοιο,
 Ξεῖνοι δὲ δύχομεθ' εἶναι ἐφέστοι. ὡς γὰρ ἀμεινον.
 " Ως φάτο· ἔδ' ἄρα θυμὸς οἰεῖτο ἴσος ἀέλιη
 ' Αἰήτω, ἔσμερδνὸν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 Φεικτὸν ἐφ' ἠρώεσσι δόλον ἢ μῆτιν ὑφαίνων. 840
 ' Οψὲ δ' ἠδὲ μινύασι τοῖν ἀνενεῖκατο φωνῶν,
 ' Εἰ μὲν δὲ κόλχοισιν ἄρηι φάτοισιν ἐσάντα
 Μαρναμύοις ἐπιθῆστον, ἀποφθίσειν μὲν ἄνδρας
 " Ἐλπεσθ', ὡς κεν ἀδήριτον γέρας ἔασε' ἐν ὑμῖν,
 Κῶας ἀειρομύους ἰέναι πρὸς πατρίδα γαῖαν. 845
 ' Εἰ δέ γε παῖδοι ἐόντες ὑποκλίνητε φάλαγγι
 " Ἡμετέρη, τότε νῆα κατὰ φθιμύοισι κεάξαι.
 ' Εἰ δ' ἠκέ μοι πείθησθε, τὸ δὲ πολὺ κέρδιόν ἐστιν,
 Κεῖναντες τιν' ἀείσον, ἢ ὅς βασιλδύτερός ἐστιν,
 " Οφραῖ κε πειρηθεῖς ἀέθλων εἰς αὐτὸς ἐνίσσω,
 Κῶας ἔλη χεῦσειον· ὃ δὲ γέρας ἔασε' ὑμῖν. 850
 " Ως εἰπὼν ἰπῶοισιν ἐκέκλετο· τοὶ δὲ ἄρ' ὀπίσσω
 Βῆσαν ἀμειβόμενοι. μινύασι δὲ ἄχθ' ἐώλετο θυμῶ
 Καί ῥα τὸθ' ἠερακλήθ' ἔχον πόθον. εἰ γὰρ ἔμιμον
 " Ἐθνήθ' ἀμαμάκετον κόλχων ἢ θέρειον ἄρην. 855
 Νῦν δέ σοι ὦ μεσσηε παραδρομάδην ἀγορεύσω
 " Οἷάπερ ἀνόμοροι μινύασι πάθον ἠδ' ὅσ' ἔρεξαν.
 " Ως τ' ἀφορρήθ' ὄρεσθ' ἐκ δώματθ' αἰήταο
 " Ἀργθ' εὐμμελῆς φείξῃς πάντ', ὄν ῥα ἐπικτε
 Χαλκιοῖσι. τῶ γὰρ παρελέξατο, πατρὸς ἐνιπῆ, 860
 " Ἠνίχ' ὑπὲρ νώτω κελῶ κόλχοισι πελάσθη,
 " Ἀλγέλων μινύασι δὲ δὴ τελέεσθ' ἔμελλε
 Σφῆσιν ἀτασθαλίησι πολυφθόρα αἰήταο.
 " Ἠδ' ὡς παρθενοῖσι αὐτῆ φιλτροῖσι ἐδαμάσθη
 " Ἀνόγαμθ' μῆδεια, θεῶς ἠρης δὲ βαλαῖς. 865

Neque bellorum imperiti, neque pugnae: (nè melius est.
 Ast nos hospites potius tui domestici esse desideramus, quod sa-
 Dixit. Animus verò ad hæc commotus est procellæ instar
 Ætæ, & horrendum obtutus est oculis,
 Tremendum in heroas dolum & consilium texens.
 Tandem verò Minyis talem regessit vocem:
 Siquidem Colchos bellicosos ex opposito
 Pugnantes invadatis, perdere robore viros
 Speretis; tunc sine omni controversia præmium vestrum erit,
 Sublata pelle redire in patriam terram:
 Quodsi verò pauci vos cedetis phalangi
 Nostræ, tunc, victis vobis, navis vestra diffindetur.
 Si verò mihi obtemperabitis, id quod multò utilius vobis erit,
 Eligetis optimum inter vos, aut qui reliquis sit nobilior,
 Ut pertentatus laboribus, quos ipse proponam
 Auferat pellem auream; quæ vobis dono tunc esto.
 Sic loquutus, equos incitavit. Illi verò retrò
 Currebant ab ipsis. Minyis verò dolor versabatur animo
 Et sanè Herculis tunc habuerunt desiderium, non enim sustinere
 Gentè inexpugnabilè, Colchorū & impetuosū (se posse credebant
 Nunc verò tibi, o Musæ, breviter enarrabo (Martem.
 Qualia infelices Minyæ passi fuerint, quantaque patrauerint.
 Et quomodo citato cursu transiverit ad Minyas ex ædibus Æe-
 Argus bellicosus Phrixi filius, quem peperit (tæ
 Chalciope (cum hoc enim concubuerat, patris minis coacta
 Tum, quum Phrixus super dorsum arietis in Colchos venit)
 Nuncians Minyis omnia quæ peragenda essent
 Sceleribus impii Ætæ.
 Tum etiam quemadmodum teneris illecebris illius (Fasonis)
 Infelix Medea, Junonis nutu. (capta fuerit
 In

- Ἐν γὰρ οἱ ἴμερον ὄρον ἐρωτοτρόφῃ κυθήρεια.
 Ἦκε δὲ ἄρ' ἰὸν ὑπὸ σπλαγχνοῖς δαισπλήθης ἐριννύς.
 Ὡς τε βόας ζύγλαισι δαμάσασατο περὶ πνέοντας,
 Τετράγμον θέμελ' ἀπόρον αὐλακι, τὸν ῥ' ἐκήμιωσε
 Φεῖξ' εὐμμελῆς, ὅτ' ἔβη δόμον αἰήταο, 870
 Ἐδνον ἐνυάλιον τε δραιογυγίων ἀπ' ὀδόντων.
 Ἦ δὲ ὡς δυσμυθέων σπάρτων σάχην ἐξενάειξεν
 Ἄυτοφόνῳ παλάμῃ, πῶς δὲ ἀγλαὸν ἦρατο κῦδ' ἄ
 Ἀισονίδης. ὡς τ' ἦλθε δὲ ἐκ μεγάρων λελαιθῆσα,
 Λῆτι καλυψαμένη ἐανῶ δ' ἄ νύκτερον ὄρφνῳ, 875
 Παρθέν' αἰνολεχῆς. (ὡεὶ γὰρ ῥά ἐτεῖρον ἐρωτες
 Νηὸς ἐπ' ἀργώας πελάσῃ, ἔ πότνι ἀνάγκη)
 Οὐπὶν ὀπιζομένη πατρὸς χόλον, ὅσα ἀλέγασα
 Ἦδ' ὡς ἀμφιπλακείσα περὶ πύξασά τε μορφὰς,
 Στέρνα τε μαμώωσα κύσεν χάρειν τε πρῶσωπον, 880
 Δάκρυσι πλημμύρσασα γυναιάδας. εἰδὲ πὶν αἰδῶ
 Ἔχε πόθων ἦρα. ἐλαινομένη δὲ ὑπὸ φίλτρων,
 Παρθενίῳ ἔρριψε, γάμων τ' ἀλώερα θυμόν.
 Ἄλλα τ' αὖ πολλὰ ἔεσυσσον αὐθις ἀκῆσσι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μήδεια λίπεν δόμον αἰήταο 885
 Λαοριδίῃ, ἢ νηὸς ἐφ' ἡμετέρης ἐπελάσθη,
 Δὴ τὸτ' ἄρα κ' ἐθυμόν ἐμυθόμεθ' ὄφρα μολόντες
 Ἀμφ' ἱερῆς Φηγοῖο δέρας χεῦσειον ἔλωμεν.
 Ῥᾶσα περὶ φρεσὶ δὲ ἦσι δοκδύομεν, εἰδὲ ἴς ἡμῶν
 Ἔγνω μόχθον ἀελπίον· ἐφέσπετο γὰρ μέγα ἔργον 890
 Πᾶσιν ἐφ' ἡρώεσσι, κακῶν δὲ ἀνεφαίνετο πυθμῶν,
 Πρόσθε γὰρ αἰήταο δόμων ποταμοῖο τ' ἐρυμνῆ
 Ἐννέ ἐπ' ὄργειῶν ἔρκε' ὡεμῆκετον ἀντήν
 Φρεσὶ πύργοισι ἢ διξέσσοισι μύδροισιν,
 Ἐπὶ δὲ περὶ σφάνοισι κυκλέμενον ἐν δὲ ἄρα τριασαὶ 845
 Χαλκή-

In ipsa enim desiderium excitavit amores nutriens Cytherea.
 Emisitque sagittam in viscera ejus atrox Erinnys.
 Tum etiam, ut boves sub jugum miserit ignivomos,
 Quatuorque jugerum aratum agrum conserverit semine, quod ap-
 Phrixus fortis, quando in domum Ætæ venit, (portavit secum
 Dotemque martiam à draconis dentibus.
 Et quomodo inimicarum segetum progeniem occiderit
 Funestam manu, & quemadmodum magnam gloriam reportaverit
 Æsonides. Et quemadmodum clam se subduxerit ex palatio
 Albo linteo tenui tecta, per nocturnam caliginem
 Virgo infaustra. (Amores enim vexantes eam adegerant
 Ut ad navem Argo pergeret, & veneranda necessitas)
 Ne maximam quidem patris iram reverita, nec curans.
 Et quemadmodum amplexa colloque Jasonis circumfusa
 Pectoraque cupidissima osculata fuerit & amœnam faciem,
 Lacrymis humectans genas, nec ullum pudorem (furore
 Habuerit desiderii hujus erga heroem. Exagitataque amatorio
 Virginitatem prostituerit, inque nuptias gestientem animum;
 Aliaque multa imposteriorum audies:
 Sed quando Medea reliquit domum Ætæ
 Clandestina, & ad navem nostram venit,
 Tunc sanè animo consultavimus, quo pacto, eò delati
 De sacra fago pellem auream capiamus. (enim nostrum aliquis
 Tunc verò facillimo negotio omnia ab ea intelleximus, neque
 Scivit laborem insperatum. Insecuta quippe est maxima diffi-
 Omnes heroes, malorumque se apperuit vorago. (cultas
 Nam ante Ætæ domos & ante munitum fluvium
 Septum valde longum, novem ulnis inde distans
 Ambit turribus & politis vectibus ferreis,
 Quod septem insuper mœnibus cingitur. Inde triplices

Χαλκήρεις πύλαι εἰσὶ πελώριοι· ἐν δὲ ἄρα τῷσι
 Τείχεσσι δ' ἔπιθρώσκει, ὡς δὲ αὖ χεῦσειαι ἐπάλλξεις.
 Ἄυτάρ ἐπὶ σαθμοῖο πυλῶν τηλῶπις ἄνασσα
 Ἰσανεν αἰψύσσα πυρὸς σέλας, ἣν κένυ κόλχοι
 Ἄρτεμιν ἐμπυλὴν κελαδοδρόμον ἰλάσκον), 900
 Δεινὴ δ' ἀνθρώποισιν ἰδεῖν δεινὴ τ' ἐσακῆσσι.
 Ἐι μὴ τις τελετὰς πελάσσει ἢ θύσθλα καθαρμῶν
 Ὄσσα περ ἀρήτεια καθάρματα μύσις ἔκοιθε.
 Δεινολεχῆς μήδεα κυτήϊάσιν μίγα κέρχαι·
 Οὐδέ τις ἐνδοτέρω κείνῳ ὁδὸν εἰσεπέρησεν 905
 Ἐνδάπιεσσι ξεῖνός τε βροτῷ ὑπὲρ ἔδον ἀμείψας.
 Ἐργὰ γὰρ πάντι δεινὴ θεὸς ἠγεμόνευα,
 Ἄυσαν ἐπιπνεύσασα ὑπὲρ γαλινοῖς σκυλάκεσσιν.
 Ἐν δὲ σφιν πυμάτων μυχῶν ἔρκεσσι ἄλλος ἀμείβει,
 Δένδρεσιν δ' ἔθαλέεσσι κατάσπιον, ὧ ἐνὶ πολλῶν
 Δάφναι τ' ἠδὲ κροάειαι ἰδ' ὄμηκεις πλατάνισαι·
 Ἐν δ' ἴ πῶαι ρίζησι κατηρεφέες χθαμαλῆσιν,
 Ἀσφόδελοσσι, κλύμηνός τε ἢ δειδῆς ἀδιάντοσσι,
 Καὶ θρύον ἠδὲ κύπειρον, ἄρισερέων τ' ἀμυληνά,
 Ὀρμιόν τε ἔ εἰρῦσιμον, κυκλαμῖς τε θεοδῆς, 915
 Στοιχάσ, παμονίη τε, κατερνέσ τε πολὺκνημόν·
 Μανδραγόρησ, πολιόν τ', ἐπὶ δ' ἴ φαφαρόν δίκταμον·
 Ἐυοδμός τε κρόκοσσι, ἰδὲ κάρδαμον· ἐν δὲ ἄρα κῆμοσσι,
 Σμίλαξ, ἠδὲ χαμαίμηλον, μήκων τε μέλαινα·
 Ἄλκυα, ἔ πάνακες, ἔ κάπασον, ἠδ' ἀκόνιτον, 920
 Ἄλλὰ τε δηλήεντα κῆ χθόνα πολλὰ πεφύκε.
 Μέασον δὲ ἠγερόμηκεσ ἐπὶ σύπος ἄλλοσσι πολλῶν
 Ἡπλωσσι Φηγοῖο πέριξ κλαδεῶσιν ἐρυμνόν·
 Ἐν δὲ ἄρα οἱ χεῦσειον ἐπεκρέμασσι ἔνθα ἔ ἔνθα
 Ὀρπηκεσσι ἄνασσοσσι δέρεσσι, τὸ κεν αἰψὰ δοκούσσι 925
 Δεινός

Ferreæ portæ sunt ingentes, post illas
 Murus super eminent, circum vero hunc aurea propugnacula.
 Postea in limine portarum sublimis regina
 Collocata erat diffundens ignis fulgorem, quam Colchi
 Dianam fanitricem resonantem in cursu, colunt,
 Gravem hominibus adspectu gravemque voce:
 Quicumque sine expiationibus accedunt & sacris piacularibus,
 Quæ tamen piacula sacerdos sola mysteriorum perita semper oc-
 Infelix Medea sibi & Cyteidibus puellis. (cultâ tenuit
 Neque unquam quisquam intra illam viam penetravit
 Sive incola sive peregrinus limen supergressus.
 Arcet enim omninò Dea gravis domina,
 Rabiem inspirans iracundis canibus.
 In imis verò partibus penetralium sepimenti, Lucus transit,
 Arboribus virentibus opacus, in quo multæ
 Laurique & Corni & altæ Platani:
 Tum deinde minores herbæ, ab arboribus tectæ
 Asphodelus, Clymenusque & pulchra Adiantus,
 Et Thryon & Cyperus, & Aristereuv evanida,
 Horminumque & Erysimon, Cyclaminusque divina,
 Stœchas, Pœoniaque, depressosque ramos habens Polycnemon.
 Mandragora, Polionque, prætereaque subtilis Dictamus:
 Odoraque Crocus, & Cardamon: præterea Cemus,
 Smilax & Chamæmelon, Meconque nigra:
 Alcea & Panaces, & Capasum & Aconitum,
 Aliaque multa noxia in terra illa crescunt.
 In medio verò aureus truncus super magnam luci partem
 Panditur fagi circumcirca ramis munitus.
 Inde aurea dependet ab utraque parte
 E longo quodam ramo pellis, quam propè observat

Δεινὸς ὄφης, θνητοῖς ὀλοὸν τέρας, εἶφατόν εἰπεῖν.
 Χρυσᾶς γὰρ Φολίδεασιν ἐφείρε), ἐν δὲ ἄρα πηέμνον
 Ἄπλάτοις ὀλιγοῖσι φορβύμην ἄμφιπολδίη
 Σῆμα χαμαιζήλοιο διὸς, ποτὶ κῶας ἀμείβων.
 Φρεσῶν ἀδμήτοις δὲ ἐπιμαίε) ἄμμορ ἔπνυ, 930
 Γλαυκῶν ἀμφ' ὄσσοισιν ἀναιδέα κενθὸν ἐλίσων.
 Ἄυτὰρ ἐπεὶ κλύομην τόδ' ἐτήτυμον ὡς ἐτέτυκτο,
 Ἄμφι γε μινυχίης ἐκάτης φρεσῶν τε δράκοντος
 Πάνθ' ὅσα οἱ κατέλεξεν ἀρίφραδέως μῆδεια,
 Διζόμεθ' ἡμῶν ἀελπίον οἰζυροῖο πόνοιο, 935
 Ὡς κένιν ἀροτέρω μιλιάμμοι πεπίθοιμην,
 Ἡδ' ὡς θῆρα πέλωρον ἰοίμεθα, τόφρ' ἀνελόντες
 Δέρμ' ἀπονοσήσωμην ἐλὼ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμῶς κλεεν ἠρώεσσι
 Μόψ) (ὁ γάρ τ' ἐδάης Φῆσιν ταῦδε μαντοσύνησιν) 940
 Ὄφρ' ἐμὲ γναῖσων), ἔπισειῶσι ἢ ἔργον,
 Ἄρτεμιν ἰλασθῆ, θέλξαι δὲ ὑπερλώσσει θῆρα.
 Ὡς οἱ μὴ λίσσαντο πείσασθόν· αὐτὰρ ἔγωγε
 Ἄισονίδω ἐκέλευσα δύω δὴ φῶτε κροταμῶ
 Κασσράθ' ἰπωόδαμον ἢ πύξ ἀγαθὸν πολυδύκεα, 945
 Μόψον τ' ἀμπυκίδω ἰέναι πρὸς τέρματα μόχθου.
 Ἄυτὰρ ἐμοὶ μῆδεια συνέσπετο μένη ἀπ' ἄλλων.
 Ἡνίκα δὲ εἰς σπηλὴς ἰοίμην ζάφρον τε θεράπνιν,
 Χώρῳ ἔπι πλάκοντι βόθρον τρίσιχον ὄρυξαι,
 Φιτρὸς τ' ἀρκόθιο ἢ ἀζαλέης ἀπὸ κέδρου, 950
 Ῥάμνυ τ' ὄξυτέροιο, πολυκλαύτων τ' αἰγείρων,
 Ὡκα φέρων, ἠνυσσά περὶ ἔμπεροσθε βόθροιο.
 Πολλὰ ἢ μοι φέρε πάμπαν ἔπισημλήη μῆδεια,
 Φωριαμῶ ἀνελῶσα θυώδε) ἐξ ἀδύτοιο.
 Ἄυτίκα δὲ ἔλα πλάσμαθ' ὑπὸ πέπλου ἐπονδύμην, 955

Horrendus serpens, mortalibus perniciosum portentum inenar-
 Aureis enim squamis ornatur, inde truncum (rabile.
 Immensis magnitudine spiris complexus circumvolvitur,
 Monstrum illud infernale, pellem circumiens.
 Indefessis verò custodiis illam observat, expers somni,
 Glaucorum oculorum abominabiles angulos circumtorquens.
 Nos verò postquam audivimus accurate, quemadmodum se res
 Circa Munychiam Hecaten, & custodiam draconis, (haberet,
 Quæ nobis omnia declaravit admodum evidenter Medea,
 Querimus an nulla spes esset reliqua labori nostro,
 Ut immitem Deam placaturi flectere
 Et ad feram ingentem venire queamus, unde auferentes
 Pellem reverteremur nostram in patriam tellurem,
 Et tunc quidem inter omnes hortatus est Heroas
 Mopsus (hoc enim ex vaticinandi arte sciebat)
 Ut me orarent, aggredierentque opus
 Placare Dianam, & inescare immanem feram.
 Hoc illi undique circumfusi me orabant. Ast ego
 Æsonidem jussi duos viros fortes
 Castora equitem, & egregium pugilem Pollucem
 Mopsumque Ampyciden ablegare ad locum laboris nostri.
 Me verò Medea secuta est sola,
 Postea quam autem ad templa veni & divinum locum,
 Campo in plano foveam tres ordines habentem effodi,
 Truncosque juniperi & arida à cedro,
 Rhamnique acuti, stridularumque populorum nigrarum,
 Extemplò conferens, straxi pyram coram fossa.
 Multa verò mihi attulit omnia sciens Medea,
 E cista depromens odoro ex adyto.
 Statim verò mixturas sub vestibus elaboravi,

Ἄν ᾗ πυρὴν ἐπέβαλλον, ἰδ' ἔντομα θύμαί' ἔρεζον,
 Σκύμνες παμμέλανας σκυλάκων τριπλῆς ἱερῆστας.
 Ἄιματι δ' αὖ χάλκωνθον ἰδὲ σπέρθιον ἔμιζα,
 Κνήκον τε γρηθὴν, ἐπί τε ψύλλιον αἰιδῆς,
 Ἄλχρασίην τε ἐρυθρὴν, ἰδὲ χάλκιμον. αὐτὰρ ἐπειτα 960
 Νηδυάας ἐμωπλήσας σκυλάκων, Φιτσοῖσιν ἔθηκα.
 Ἰδαίη μίξ δ' ὠμαῖς χολάδας χερόμην παρὶ βόθρον,
 Ὀρφνινά θ' ἑσάμηνθον φάση, ἣ ἀπεχθέα χαλιθὸν
 Κρῶν ἐπισηάμην· αἶ δ' ὄτρυαλέως ἐπάκυσαν,
 ῥήξασθαι κενεῶνας ἀμειδίητοιο βερέθρα, 965
 Τιασιφόνη τε ἣ ἀληκτῶ ἣ δῖα μέγαλα,
 Πόυκαις ἀζαλέαις φόνιον σέλας αἴσασθαι.
 Καίετο δ' αὐτίκα βόθροθ', ἑσμασθήσθαι δ' ὄλοον πῦρ.
 Λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη παρὶ μῆκετα καπνόν.
 Αὐτίκα δ' ἐξ αἴδαο δῖα φλογὸς ἠγέρθησαν 970
 Δειναί, θαμνήτειρα, ἀπινέες, ἀπερσέσθαι.
 Ἡ μὲν γὰρ δέμας ἔχε σιδήρεον, ἠὲ καλέεσθαι
 Πανδώρην χθόνιοι. σὺν δ' αἰολόμοροθ' ἴκανε,
 Τελοσοκέφαλοθ' ἰδεῖν, ὄλοον τέρας, ἔλι δαητόν,
 Ταρταρόπαυς ἐκάτη· λαίξ δ' ἄρ' ἐπέσυσθεν ὠμῆ 975
 Ἴπωθ' χαιτήεις· καὶ δεξιά δ' ἦεν ἀθρήσθαι
 Λυασῶπις σκυλάκη· μέσση δ' ἔφυ ἀχειόμοροθ',
 Χερσὶν δ' ἀμφοτέροισι ἔχεν ἄορα κωπήεντα.
 Ἐκύκλια ἣ δινδύντο παρὶ βόθρον ἐνθα ἣ ἐνθα
 Πανδώρη ἐκάτητε· συνεασθόντο ἣ ποιναί. 980
 Ἐκ δ' ἄφαρ ἀρτέμιδοθ' φρερὸν δέμας ἦκε χαμάζε
 Πόυκαις ἐκ χειρῶν, ἐς δ' ἔσθρον ἦσθρεν ὄασε.
 Σαῖνον ἣ σὺλακες πτόπολοι· λύντο δ' ὄχθεις
 Κλείθρων δρυγρέων, ἀνά δ' ἐπῆατο καλὰ θύρετρα
 Τείχεθ' ὄρυμμευῶς· ὤπεφαίνετο δ' ἄλλοις ἐρυμνόν. 985
 Ἄσπασθαι

Pyramque superinjeci & hostias mactavi,
 Catulos nigros canum ternos sacrificans.
 Sanguini verò calchantum & struthion immiscui,
 Cnicumque discissam, & Psyllion deforme,
 Anchusamque rubram & chalcimon. Postea verò
 Ventres implens catulorum, lignis ita imposui.
 Intestinaque cruda aquâ permixta, circa foveam effudi,
 Nigraque indutus palla, & inimicum æs
 Pulsans preces fudi. Quam celerrimè, verò exaudiverunt me
 Rumpentes claustra tetrici barathri
 Thissiphoneque Aleætaque & dia Megæra
 Tædis aridis cruentum jubar quatientes.
 Flammamque statim hausit fovea, strepitumque dedit consumens
 Flammaque ardens effudit immensum fumum. (ignis.
 Statimque ex inferno per flammam eruperunt
 Horrendæ, Tremendæ, Sævæ, Invisæ.
 Illa quidem corpus habuit ferreum, quam vocant
 Pandoram inferi: cum illa, varias formas habens (dum,
 Triceps conspiciendam se dedit, monstrum horrendum, insan-
 Tartarea Hecate: è sinistro enim humero caput quatiebat
 Equus jubosus, è dextro autem apparebat
 Rabiosus canis. Medium verò caput ferinam faciem habebat.
 Ambabus verò manibus tenuit ensen manubriatum.
 In orbem verò undique circa foveam cursitabant
 Pandora Hecateque simulque cum iis bacchabantur furia:
 Dianæque custodis simulacrum demisit in terram
 Faces ex manibus, & in cœlum elevavit oculos. (pagula
 Caudis verò abblandiebantur canes ministri, solvebantur quare-
 Claustrorum argenteorum, resiliabantque pulcræ portæ
 Muri lati. Apparuitque Lucis munitus.

Ἄυτάρ ἐγὼν ὑπὲρ ἔδὸν ἔβλιω. τῆμ' ἢ τε κέρη
 Ἄιήτεω μῆδεια, ἔαισον' ἀγλαὸς ἦος,
 Τινδαρίδα τ' ἠπειγον ὄμῃ, σὺν δὲ ἔσπετο μόψ' .
 Ἄλλ' ὅτε δὴ χεδόθεν κατεφαίνεται Φηγὸς ἔρανη,
 Κρηπὶς τε ξενίοιο διὸς ἔβώμι' ἔδρη, 990
 Ἔνθα δράκων ὀλιγοῖσιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἐλιχθεῖς,
 Δινδύων ἀνάειρε κάρη βλοσυρόν τε γῆριον,
 Ἄν δὲ ὀλοὸν σύριξ'. ἔπι δὲ ἔβραχεν ἄσπετος αἰθήρ.
 Δένδρεα δὲ ἰσμάραθ' ἤσσε κρηδαινόμην' ἔνθα ἔ' ἔνθα
 Κρημνόθεν ἐκ ρίζης· ἰάχισε ἢ οὐσίον ἄλσος. 995
 Ἄυτάρ ἐμ' ἠδ' ἐπάρχης τράμ' ἔλλαβε. νόσφι ἢ μῆνη
 Μῆδει' ἐνὶ στέροισι ἀκαμπέα θυμὸν ἐνώμα·
 Δρέφατο γὰρ παλάμησι λυγρῶν ἀποθροίσματα ριζῶν.
 Καὶ τότε ἐγὼ φόρμιγγος ἐφῆρμωσα θέσκελον ὄμφῳ,
 Κλάξαι δ' ἄρ' ἐξ ὑπάτης χέλης καρνηχέα φωνῳ, 1000
 Σιγαλέως ἀφθεῖκτον ἐμοῖς ὑπὸ χεῖλεσι πέμπων.
 Κληῖσα γὰρ ὑπνον ἀνακτῶ θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Ὄφρα μολῶν θέλξειε μῆμ' βελαροῖο δράκοντος.
 Ῥίμφα δέ μοι ὑπάκασε, κυθηίδα δὲ ἠκ' ἔπι γαῖαν.
 Κοιμίαςας δὲ ὄγε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων, 1005
 Καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοιάς, ἢ κύματα πόντος,
 Πηγὰς τ' αἰετῶν ὑδάτων, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
 Οἷμας τ' οἰωνὸς τε, τά τε ζῶει τε ἔ' ἔρπη,
 Ἐυάζων ἀμειψεν ὑπὸ χροσέαις περὺ γαστρῶν.
 Ἰξε δὲ ὑπὸ συφελὸν κόλχων εὐανθεῖα χῶρον. 1010
 Κῶμα δὲ ἀφαρ κατέμαρψε πελωρεῖς ὄσσε δράκοντος,
 Ἰσπαλὲς θανάτω. δολιχῶ δὲ ἀμφ' αὐχένι δειρῶ
 Θῆκε καρηβαρέων φολίσιν· θάμβησε δὲ ἰδῶσα
 Ἄινόπομ' μῆδεια· ἢ αἴσον' ἀγλαὸν ἦα
 ἠκ' ἔπιθαρσύνεσσα θοῶς πῆμονιο λαβέει. 1015
 Κῶας

Post ego primus limen supergressus sum, tum verò filia
 Ætæ Medea, & Æsonis inclutus filius,
 Tindaridæque simul intrarunt, consequebaturque Mopsus:
 Sed postquam propius apparuit fagus amœna,
 Locusque hospitalis Jovis & altarea sedes,
 Ubi draco flexibus latis volvitur,
 Conversus elevavit caput, truculentasque maxillas
 Exitiosum sibilavit, refremuitque immensus æther,
 Arboresque resonuere vibratæ hinc atque illinc
 Radicitus. Reboavit verò umbrosum nemus.
 Ast me cum sociis tremor cepit. Sola verò
 Medea in pectore intrepidum animum retinuit.
 Decerpit enim manibus funestarum frustra radicem.
 Et tunc ego lyræ conjunxi divinam vocem.
 Insonui verò suprema chelyos chorda latè sonantem vocem.
 Submissequè lenè quid ex labiis meis cecini.
 Cantavi autem somnum regem Deorum omnium pariter & ho-
 Ut veniret & leniret iram immanis draconis, (minum,
 Confestim verò obtemperavit ille, & Cytaidem in terram venit.
 Atque in transitu consopiens gentes diurnorum hominum,
 Et iracundos ventorum flatus fluctusque ponti,
 Fontesque perennium aquarum, fluviorumque fluenta,
 Ferasque avesque & omnia animalia pariter & reptilia,
 Cubare faciens, profectus est aureis alis
 Venitque super asperam Colchorum bene florentem regionem.
 Veternus verò extemplò occupavit magni oculos draconis
 Agonius, longumque collum circa cervicem
 Convolvit capite gravatus squamis. Obstupuitque videns hoc
 Infausta Medea. Æsonisque incluto filio
 Animum adjecit, ut celeriter ex arbore surriperet

Pellem

- Κῶας χερυσομάκλον, ὁ δ' ὄσκι ἀπίθησεν ἀθρήσας·
 Ἄυτάρ ἀειράμβλυθ' ἰκλ' ἐπὶ νῆα.
 Ἥρωες μινύαι μέγ' ἐγήθεον, ἀν δ' ἄρα χεῖρας
 Ἄθανάποις ἤειραν οἱ ἔθανόν δ' ἰρῶν ἔχασιν.
 Ὡς οἱ μὲν πρὶ κῶας ὀπώπεον· αἴψα δ' αἰήτης 1020
 Ἀμφιπόλων ἤκασεν ἀποιχομένη μῆδειαν.
 Ὡκα δ' ἄρ' ἀψύρτω ἐπετέλλετο λαὸν ἀγείρειν,
 Μαστεύειν δ' ἄρα παῖδα κασιγνήτην ἔ' ὄπατρον.
 Ἀλλὰ ἐὼκὺς ἔπειγε πρὸς περὶ ποταμοῖο
 Ἐἰς λόχον ἠρώων· ἔκιχεν δ' ἄρα παρθένον αἰνίω. 1025
 Νύξ ἣ τότε ἀσπροχίτων μέσσω παρήμεμβε πορείαν.
 Ἐκ δ' ἔτελεῖτο δόλθ' συγερὸς ἔ' κῆρες αἰδναὶ
 Μηδείης, ἔω' ἔρωτθ' ἐρικλυτῶ ἀψύρτοιο,
 Ὀν ῥα κατὰ κτείναντες, ἐπὶ περὶ ποταμοῖο μεθέηκαν
 Ὀρνυμῆς ποταμοῖο. Φέρεν δ' ὄτε πνύμαλι κραιπνῶ. 1030
 Θεινόμβλυθ' ἣ δῖναις εἰς κῦμ' ἀλὸς ἀτευγέτοιο,
 Κέλσεν ἔω' ἐρ νήσων ἀψυρπίδας ἄς καλέεσιν,
 Ἀλλ' ἄρα ἔπι λάθον δῖ' ἐπόψιον ἠὲ θέμισσας.
 Ἄυτάρ ἐπεδνῆος μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ' ἐκάτερθεν
 Ὀχθῆς πείσμαλ' ἔκροψαν, ἔω' εἰρεσίης ἣ θοῆσι 1035
 Πλείον ἐπειγόμενοι ποταμῶ τάμον, ἔ'η κατευθῦ
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα δ' ἔ' σῶμα φάσιδθ' ἰρῶν
 Ἰέμεθ'. ἀμωλακίη δ' ἐφορδόμεθα, πολλὸν ὀπίσσω
 Αἰὲν ἀναπλείοντες. ἐλείπετο δ' ἄσφα κέλχων
 Ἀφραδέσι μινύαις, σιοπερὴ δ' ἐτε ἀμφεχεν ὄρφνη. 1040
 Ἄυτάρ ἐπειγόμενοι θέομβλυθ' ῥόον ἀφραδίησι,
 Μεσσάλιοι πεδίοιο. βροτοὶ ἣ μιν ἀμφινέμονθ'
 Γυμνοὶ βρονόμα τε, ἔ' ἄρκυες ἀγροῖωθ'
 Κερκεληκόν τ' ἀνδρῶν φῦλον, σιντ' τ' ἀγερῶχων.
 Ὅι μῆσαντο μεσηγὺ χαρσανδαίων τ' αὐλώνων, 1045
 Κανκί-

Pellem aurei velleris, hic verò non cunctavit,
 Sed auferens pellem ingentem, perrexit ad navem.
 Quo conspecto heroes Minyæ valdè lætati sunt, manusque
 Ad Deos elevarunt qui latum cœlum inhabitant
 Hæc illi quidem de pelle viderunt. Ast Æetes subito
 A servis audivit avectam esse Medeam.
 Statimque Absyrto præcepit populum convocare,
 Investigareque puellam sororem suam germanam.
 Ille verò tempus nullum perdens acceleravit ad ripas fluvii
 Ad classem heroarum, deprehenditque ibi virginem miseram.
 Nox interea stellis amicta, mediam perfecerat viam,
 Cùm peracta est fraus horrenda & fatale facinus nigrum
 Medæ, contra amorem incluti Absyrti,
 Hunc enim occidentes ad ripas projecerunt
 Rapidi fluminis, avexit vero eum hoc valido vento:
 Agitatus verò Absyrtus fluctibus in undas maris inexticcabilis
 Ejectus demum est in insulas, quas Absyrtidas vocant,
 Sed non latuerunt hæc Jovem inspectorem & Nemefin.
 Nam postquam in navem venerunt, & utrinque
 E littore funes absciderunt, atque celeribus remigiis
 Magis magisque incumbentes fluvium secarunt, nequaquã rectã
 Pontum in pisculentum per ostium Phasidos lati
 Delati sumus; sed deviatione circumlati sumus longè retro
 Semper renavigantes. Relictæ verò erant urbes Colchorum
 Non advertentibus Minyis, tenebrosa quippe circumdabat nox.
 Sed laborantes decurrimus flumen errabundi,
 Per mediam regionem. Homines verò circum habitant
 Gymni Buonomæque & Arcyes agrestes,
 Cerceticorumque hominum genus, Sindorumque ferocium:
 Hic quidem curabant per medias Charandæorum habitationes
 Cau-

Καυκάσιον ὠρεὸν περὶ πηῶνα, δὴ σεινῆς ἐρυθείας.
 Ἄλλ' ὅτ' ἀπ' ἀντολῆς ἐφαίνη τερ' ἑμβροτος ἡὺς,
 Ποιάνθη νήσω περσεκέλοισιν ἐκαστοῖσιν·
 Χόμασιν ἀπλώτοισι περικλίσσασσι ρέεθροι
 Φᾶσις τ' ὕρυμψυς ἀκαλαρρείτης τε σαρχίγαις. 1050
 Τὸν ῥα πηλημύρσοα δὴ χθονὸς εἰς ἄλλα πέμπει
 Μαιῶπις καναχιδὸν, ἐλειονόμω δὴ ποιῆς.
 Καὶ τὸθ' ὑπ' εἰρεσίῃ πλέομεν δὴ νύκτα ἐῆμαρ·
 Διασαῖς δ' ἐν τριμόροισι βοὸς πόρον ἐξικόμεσθα
 Λίμνης, ὄντε μεσηγὺ βοοκλόπος ἔποτε πταν 1055
 Ταύρω ἐφεζόμενθ' βελαρῶ πόρον ἔεισε λίμνης.
 Καί ῥα πανημερείῃσι πονδύμμοι εἰρεσίῃσι
 Μαιώτας περὶτ' ἐσαφικάνομεν ἀβροχίταντας.
 Ἦδ' ἐ γελωνὸν ἔθνηθ', βαθυχαίτων τ' ἀπλεῖτα φύλα,
 Σαυρομάτας τε, γέτας, ἐ γυμναίεσσ, κένρυφάς τε. 1060
 Ἄρσωπᾶς τ' ἀριμάσθας, ἔθνη πολυπήμονα λαῶν,
 Ὡν περναϊετᾶδ' ἐν γῆ μαγώλιδα λίμνῃ.
 Ἄυτὰρ ἐπεὶ κ' ἐν τοῖσι δύλω ἀμέγαρτον ἔθνηκαν
 Ἄθνατοι, πύματον ἧ βυθῆ δὴ αἰετῶν ἕλκεσσι,
 Ὀχθησι χθαρμαλῆσιν ἀποβλύφ' αἰπὺν ὄλεθρον, 1065
 Ῥοίζω ἐλαυνομήνῃ καναχεῖ ἧ τοι ἄσπετος ὕλη,
 Ἄρκτωίσις περσέτεσσιν ἐπέρχεθ' ὠκεανὸν δε.
 Τῶ ῥα τὸθ' ἀρπάχθεῖσα δὴ σόματ' ἐκίεν ἀργῶ.
 Ἐννέα μὲν νύκτας τε ἐῆματ' ἀμοχθίζοντες,
 Λείπομεν ἔνθα ἐῆμα βροτῶν ἀπινέα φύλα, 1070
 Παικτῶν ἀρκτείων τε γέν' ἐκ, λελίων τ' ἀγερώχων,
 Τοξοφόρος τε σκύθας, ἄρεθ' ἀπὸ πηλῶν περσέποντας·
 Ταύρος τ' ἀνδροφόνος, οἱ ἀμειδέα θυθλα φέρουσι,
 Μενυχίη, βροτέω δ' ἐπιδύεθ' αἰμαλὴ κρητήρ.
 Ἄν δ' ἄρ' ὑπερβορέεσσ, νομαδάσ, ἢ κἀσσιον ἔθνος. 1075

Caucasum juxta verticem transire, per angustam Erythiam.
 Sed postquam ab ortu apparuit homines delectans aurora,
 Ad herbidam quandam insulam appulimus. Illam gemini
 Undis innavigabilibus includunt fluvii
 Phasis latus & quiete fluens Sarangis,
 Hunc quidem inundans per terram in mare mittit
 Mæotis cum strepitu, palustres per herbas.
 Et tunc remigiis navigavimus noctem & diem.
 Geminasque per fauces in Bosporum enavigavimus
 Paludis, quam cum boves furto abegisset olim Titan
 Tauro insidens ingenti, mediam trajecit viam paludis.
 Defatigatique inde diuturno remigio
 Ad Mæotas primum appulimus molliter vestitos,
 Et Gelonam gentem & Comatorum populosas nationes.
 Sauromatasque Getasque & Gymnæos Cecryphasque
 Trucesque Arimasps, gentes damnosas populis,
 Qui circumhabitant in terra Mæotidem paludem.
 Sed & adhuc magnas difficultates objecerunt
 Divi, postquam ultimam abyssi trajecimus aquam, (ram
 Angustis enim ripis coarctatur aqua alluitque sceleratam ter-
 Magno strepitu agitata, ita ut maxima adjacens sylva resonet,
 Donec tandem in Arcteos fines & oceanum sese exonerat,
 Inquem tunc etiam abrepta Argo per ostia intravit.
 Novem verò noctes totidemque dies laborantes,
 In transitu hinc atque illinc reliquimus immania hominum ge-
 Pactorum Arctiorumque genus, Leliorumque crudelium, (nera
 Hastatosque Scythas, martis fideles famulos.
 Taurosque homicidas, qui tristia sacra faciunt
 Munychiæ, humano siquidem sanguine crater replendus est.
 Atque Hyperboreos, Nomadas & Caspiam gentem.

Ἄντάρ ἐπει δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἦως,
 ῥιπαῖας αὐλῶνας ἐκέλευεν, ἐκ δὲ ἄφαρ δρῶν
 Ἄγχι ἴπιπροθέσσα δὲ σεινοῖο ρέεθρος·
 Ἔμπεσε δὲ ὠκεανῶ, κρόνιον δέ ἐκικλήσκασι
 Πόντον ὑπερβορέω μερόπεσ, νεκρῶ τε θάλασσαν. 1080
 Ουκέτι ἢ προφυγεῖν ἐδοκῶμεν λυγρὸν ὄλεθρον.
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀρμαίνεσαν ὑπὸ κρατερῆφι βίηφι
 Νῆα μολεῖν ἴθυσ' ἴπι δεξιὸν αἰγιαλοῖο
 Ἄλκαῖ, ξεστοῖσι πιθήσας πιδαλίοισιν.
 Ἡ δὲ ἔθορεν διασαῖσι βησαμνήη παλάμησιν. 1085
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μογερῆσιν ἐδαμνάμεθ' εἰρεσίησι,
 Χεῖρες δὲ ἔκείτ' ἐμιμνον, ἀκηχέμενοι ἢ φίλον κῆρ
 Πήχεας ἀμωπλέξαντες, ἐνηρείσαντο μέτωπα,
 Ἰδρῶ ἀναψύχοντε· κέαρ δὲ ἐπετείρετο λιμῶ.
 Ἄλκαῖ δὲ ἐξᾶλτο, ἔ' ἄλλης πάντας ὄτρυνεν 1090
 Ἡρώας, μαλακοῖσι παρσιφάμην ἐπέεσιν.
 Οἱ δὲ ἐπεὶ ἔν τεναγός τε πολυσρέπιοισι κάλωσι
 Βάντες ὑπὲρ τοίχων ἄλλα δε σφυρὰ κᾶφα βάλλοντο,
 Ὡκα δὲ ἄρ' ὄρτήσαντο πολυσρέπιοισι κάλωσι,
 Πρύμνης ἐξ ὑπάτης δολιχῶ μήεντα βάλλοντες 1095
 Ἄργος τ' ἄλκαῖός τε, ἢ ἀρχαῖς δῶκαν ἐλέσθαι
 Ἡρώων. τοὶ δὲ αἴψα δὲ αἰγιαλοῖο θέοντες,
 Σῦρον ἐπειγόμενοι· σὺν δὲ ἔσπετο ποντοπόρῳ νῆος,
 Τέμνεσ' ὑγρὰ κέλδρα παρὰ ξεστοῖς κροκάλοισιν.
 Οὐ γὰρ ἐλιγὺς ἔρε' ὑπὸ πνοιῆσιν ὄεινε 1100
 Βυκτάων ἀνέμων κλεινῶ ἄλλα· κωφὰ ἢ πόντῳ
 Κεῖθ', ἔπερ θ' ἐλίκης ἢ τηθύῳ ἔχατον ὕδωρ.
 Ἄντάρ ἐπεὶ ἔκτι φαεσίμβροτος ἦλυθεν ἦως,
 Ἔθνε' ἐς ἀφνειὸν ἔ' πλάσιον ἐξικόμεσθα
 Μακροβίων, οἳ δὴ πολέας ζῶσ' ἐνιαυτῆς, 1105

*Sed postquam decima apparuit mortalibus lucem ferens aurora,
Ripæas ad valles appulimus, exinde repente Argo
Transiit subsiliens per angustum fluentum.*

*Inciditque in Oceanum, Saturnium verò vocant
Pontum Hyperboreum homines mareque mortuum.*

*Ibi verò vix effugere nos posse credebamus maximam infortu-
Nisi impulsam maximis viribus* (nium

Navem transire coëgisset ad dextrum littus

Ancæus, politis eam gubernaculis regens :

Hæc verò profiliit ambabus coacta manibus.

Sed postquam laboriosis defatigati sumus remigiis

Ita ut manus continere ea amplius non valuerint, contristati

Cubito innixi sustinuerunt capita (corde

Sudore madentia, & fames eos devexavit.

Ast Ancæus exsiliit, & alios omnes dictis acuit

Heroes, lenibus adloquutus verbis.

Tum hi, quoniam limus ibi erat, contortis funibus,

Parietes navis supergressi in mare se demiserunt,

Statimque alligarunt navem contortis funibus

Dum è summa puppe longum funem dejecerunt

Argus & Ancæus, ejusque extremitates dederunt

Heroibus, qui tum statim littore decurrentes,

Traxerunt annexi, subsecutaque est pontivaga navis,

Secans humidas vias juxta planum littus :

Non enim stridula aura flatibus concitavit

Sonantium ventorum inclutum mare; tacitus verò planè pontus

Facet ibi, ubi Helices & Tethyos ultima aqua est.

Sed cùm sexta appropinquaret lucem hominibus ferens aurora,

Gentem ad divitem ac opulentam appulimus

Macroborum, qui quidem multos vivunt annos,

Δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων
 Πληθύσης μιλῆς, χαλεπῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
 Ἄυτάρ ἐπεὶ μιλῶς τὸ πεπεωμῆον ἐξανύσωσιν,
 Ὑπνώ ὑπὸ γλυκερῶ θανάθῃ μάρπησι τελευτήν.
 Οὐ δὲ ἄρα ποῖσι μέλι βίοςτος ἢ ἔργ' ἀνθρώπων, 1110
 Ποίαις δὲ ἐν μεσότητι μελιῆδέα φερβὰ νέμον),
 Ἐρση ὑπὸ ἀμβροσίῃ θεῖον ποτὸν ἐξαρύοντες,
 Πάντες ὁμῶς σίλβοντες ὀμηλικίῳ ἐρστεινῷ.
 Μελιχίῃ δέ τοι αἰὲν ἐπ' ὄφρυσιν νόσσε γαλλῷη
 Παίδεσιν ἠδὲ τοκόσιν ὄπι' φρεσίν, ἠδὲ νόοιο, 1115
 Ἄισιμά τε ῥέζειν πεπνυμῆα τ' ἐξαγορεύειν.
 Καὶ σὺ μὲν ῥ' ἀθρόος παρμαίβομην, αἰγιαλόνδε
 Πρῶσιν ὄπισσεύοντες. ἔπειτα ἢ κίμμερίοισι
 Νῆα θολῶ ἐπάγοντες ἰκάνομην, οἳ ῥά τε μῆνοι
 Ἄιγλης ἄμμοροί εἰσι πυρεβρόμας ἠελίοιο. 1120
 Ἐν μὲν γὰρ ῥίπαιμον ὄρεθ' ἔκάλπιθ' αὐχλῷ
 Ἄυτολίας εἰργασ' ὄπικέκλι) ἢ πελώρη
 Ἄασον ὄπισσιάζουσα μεσημβρινὸν ἠέρεθ' φλέρη.
 Δείελον αὖ κρύπησι φάθ' ἄννηκέες ἄλπεις
 Κείνοισι μερόπεσιν, ἀχλὺς δὲ ἐπικέκλι) αἰεὶ. 1125
 Ἐνθάδ' ἀφορμηθέντες ἐπειγομῆοισι πόδεσιν
 Ἰξομην ἀγκῶνα συφελὸν ἔννεμον ἀκτιῶ,
 Ἐνθά περ ἀμβλύζων ποταμὸς δῖναισι βαθείαις
 Θεῖφ' χρυσοῖδας ἀχέρων κρυερῶ δῖα χῶρα,
 Ἀργυροειδὲς ὑδ' ἔπερρέων, λίμνη τελεταινή 1130
 Ἄνδέχε). παταγεὶ ἢ παρ' ὄχθασιν ποταμοῖο
 Δένδρεα τηλεθάοντα ποτὶ χεδόν, οἳσι τε καρπὸς
 Βέβραθε κύνκτας τε ἢ ἡμῶτα συνεχὲς αἰεὶ.
 Ἀμφὶ δέ οἱ χθοναλή τε ἢ δ' ἔβοτ' ἐρμιονίας
 Τείχεσιν ἠρήρεισσι ἐνκτιμῆοις ἐπ' ἀγχαῖς. 1135

Duodecim chiliadas mensum centum annorum
 Plena lunæ, sine omni molestia :
 Sed postquam fatalem mensem absolverunt,
 Dulci somno adipiscuntur extremam mortem, (pantur,
 Neque verò hi solliciti sunt de victu & iis quibus homines occu-
 Sed herbis mellitis ex mediis quibus circumdantur pascuis, ve-
 Rorisque ambrosii divinum potum haurientes, (scuntur,
 Omnes omnino coævitate juvenili florentes.
 Tranquillaque semper ex oculis eorum renidet serenitas
 Filiis non magis ac parentibus, mentisque & animi,
 Ad justa exsequenda, & prudentia eloquenda.
 Per hos itaque magno numero pertransimus, littus
 Supergressi. Deinde ad Cimmerios
 Navem celerem trahentes pervenimus, qui soli
 Splendoris expertes sunt ignisfremi Solis.
 Ripæus enim mons & Calpius vertex
 Ortum ab iis arcet, circumcluditque excurrrens
 E propinquo obumbrans meridianum aëra Phlegre.
 Vespertinum verò abscondunt solem acuti Alpes
 Istis hominibus : Caligo vero iis usque imminet.
 Illinc digressi indefessis pedibus
 Venimus ad asperum promontorium & vento carentem portum,
 Ubi alluens fluvius turbinibus profundis
 Percurrit aurum vehens Acheron gelidam regionem,
 Argento similem aquam volvens, palus verò nigra
 Eum recipit, susurrantque ibi haud procul a ripis fluvii
 Arbores germinantes, quas fructus
 Gravant noctesque diesque continuo semper.
 Terrestris verò & Pascua Ceres
 Moema ambit in benè edificatis vicis.

- Ἐν ᾗ γῆ ζώσσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων,
 Ὅισιν ἄποφθιμύοισιν ἄλις ναῦς ἴα τέτυκ'.
 Καὶ δ' αὖ αἱ ψυχαὶ μετεκίανον εἰς ἀχέροντα
 Πορθμίδ' ἐκ γλαφυρῆς· χεδόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόλῃες,
 Ἄρρηκτοὶ τ' αἶδαο πύλαι, ἔδῃμ' ὀνειρῶν. 1140
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτ' δε πόλιν ἔῃθεα λαῶν
 Σφῆ ἄτη βαρυῶ ὄϊτον ἀναπλώσαντες ἔβημεν,
 Δὴ ῥα τότε ἀγκαῖ' νηὸς κίεν· αἶψα ᾗ πάντας
 Ἐισβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηγότας ἄμμιγ' ἐτάρους,
 Τὰς ὄγε ἢ μύθοισι προσηύδα μφλιχίοισι, 1145
 Τλήτε φίλοι τὸν μόχθον· ἐπεὶ νύ τοι ἔπι χέρειον
 Ἐλπομαι ἀνστήσεσθ'. ἔπιφρέιασοντα γὰρ ἤδη
 Ἀκροῆ ζέφυρον καταδέξομαι· ἔδ' ἀτέκμαρτον
 Ἰδωρ ὠκεανὸν κελαρῦζε' ἐν ψαμάθοισιν.
 Ἀλλὰ θοῶς ἰσὺν μὲν ἀναστήσασθε μεσόδμη, 1150
 Λύσατε ᾗ προτόνων ὀθόνας· ἐκ δὲ ὄπλα χέοντες,
 Σφίγγα' ἐπισαμθῶς, τοίχων ἐκάτερθε βαλόντες.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονείατο· ἐκ δὲ ἄρα κούρης
 Νηὸς ἐπιβρομέεσσα τομαραῖς ἐκλαγε Φηγός,
 Ἦν ποθ' ἔπ' ἀργῶασι τομαῖς ἠρμόσατο παλλῶας. 1155
 Ὡδε δὲ ἔφη, (θάμβ' ᾗ πρὸ φρένας ἴκετο πάντας)
 Ὡμοὶ ἐγὼν, ὄφελόν με διαρρῆισθεῖσαν ὀλέσθ'
 Κυανέαις πέτραισιν ἐν ἀξείνω τε κλύδωνι·
 Ουκεν νιῶ ἀνάπυσσον αἰδρεῖη βασιλῆων
 Νώνυμνον φορέεσκον· ἐπεὶ νιῶ αἰεὶ ἐρηνυῖς 1160
 Αἱματ' ἐμφύλοιο δεδασπότος ἀφύρτοιο
 Ἰσερόπρος ἔπε'. σέρχθ' δέ τοι ἄτη ἐπ' ἄτην.
 Νῦν γὰρ δὴ λυγρῆς τε ἔ' ἀργυρῆς κακότητος
 Ἰξομαι, εἰ νῆεσσιν ἐρηνύσιν ἄασον ἴκωμαι.
 Εἰμὴ γάρ μ' ἱερῆσιν ἐπιγνάμψαντες ἀκρησι 1165

Intus verò habitat justissimorum genus hominum,
 Quibus mortuis, satis est una navis.

Animæ enim statim transeunt in Acherontem
 Ex amœno freto, cui propè adjacent civitates
 Et impenetrabiles inferni portæ, populusque somniorum.
 Sed postquam & horum civitatem & genus populorum
 Nostro infortunio gravem ærumnam passi pertransivimus,
 Tunc Ancæus è navi progressus est, statimque omnes
 Consendere jussit defatigatos simul socios
 Quos deinde verbis allocutus est blandis. (plius

Perferte, amici, hunc laborem. Quoniam graviolem non am-
 Nobis se oblaturum spero. Inhorrescentem enim jam
 In superficie flantem zephyrum persentisco. Neque frustra mihi
 Aqua oceani perstrepat arenas.

Sed celeriter malum modio instituite,
 Solviteque à rudentibus vela, funesque depromentes,
 Aptate convenienter & ab utroque navis latere demittite.
 Sic illiquidem omnia exequabantur. Ex profunda verò
 Nave instrepens vatidica resonuit fagus

Quam Argois trabibus subtus aptavit Pallas,
 Hacque locuta est (tremor verò occupavit mentem unius cujus.
 Me miseram! quanto melius dissipata periissem (que)

A Cyaneis saxis in Euxinis fluctibus;
 Quam quod nunc diffamatum imprudentia regum
 Probrum fero. Quoniam nunc semper vindicta
 Sanguinis conterranei occisi Absyrti

A tergo prosequitur. Insultatque nobis una ærumna super aliam.
 Ast ego vos funesti & recentis criminis
 Accusabo, quam primum ad Erinnyas propius advecta fuero.
 Nisi enim me flectentes sacris meis cacuminibus

Κόλπον ἔσω γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
 Ἐξεσθ', ἀμπέλαγος ἀτλαντικὸν ἐκτὸς ἰκωμοῦ.
 Ὡς εἶπ' ὃς' αὐδὴν κατερήτυεν· ἐν δὲ ἄρα θυμὸς
 Πυκνώθη μινύασι Δραμπερές, εἴτ' ἄρ' ἔμελλον
 Σχήσειν λυγρὸν ὄλεθρον, ἰάσσιος εἵνεκα Φίλτρων. 1170
 Πολλὰ δ' ἢ μερμήριζον ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
 Ἦ μὲν ἄπο Φθίσωσι & ἰχθύσι κέρμα βάλωσιν
 Αἰνολεχῆ μῆδειαν, ἄποσρέψωσι δ' ἐριμύν·
 Ἐἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε περικλυτὸς αἴσων ὄψος,
 Καὶ τότε λισόμην ὄψον κατερήτυ' ἐκάσθ. 1175
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ὄργης ἐτυμηγύρον ἔκλυον ὀμφίῳ,
 Ἦντο πρὸ σαλμοῖσι θοῶς, λάζοντο δὲ ἐρετμῶ.
 Αἴκῃ δὲ οἴακας ἐπισημῶς ἐπίτμνε.
 Πὰρ δὲ ἄρα νῆσον ἀμειβεῖν ἱερνίδα. & οἱ ὄπισθεν
 Ἴκτο καταίγδῳ δνοφερῇ τρομέεσα θύελλα, 1180
 Ἐν δὲ ὀθόνας κόλπωσε. θέν δὲ ἄφαρ ὕγρον ἐπ' οἶδμα
 Νηῶς & δὴ τις ἐσαῦθις ἀναπλάσειε δὲ ὄλεθρος
 Ἦλπετο· δωδεκάτη γὰρ ἐπῆτεν ἠεργήεια.
 Οὐδέ τις ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀππὸθ' ἄρ' ἐσμῆν,
 Ἐἰ μὴ ἔχαπαῖς ἀκαλαρρόος ὠκεανοῖο. 1185
 Αὐκῶς εἰσενόησεν. ὃ γὰρ τιλωπὸν ὄπωπε
 Νῆσον πευκήεσαν, ἰδ' ὄρεα δώματ' ἀνάσσης
 Δήμητρος· πρὸ δὲ αὐτὴ μέγα νέφ' ἔσεφάνω).
 Ὡν πρὸ μῦθου ἀπαντ' ἔκλυες μεσσηε δαίφρον,
 Ὡς ποτε φερσεφόνιῳ τέρεν' ἀνθεα χερσὶ δρέπασαν 1190
 Ἐξάπαφον συνόμαμοι ἀν' ὄρυτῆ καὶ μέγα ἄλλος·
 Αὐτὰρ ἐπειθ' ὡς μιν πλάστεις, κυανότεριχας ἵππους
 Ζεῦξάμην, κέρλιω ἐπεβήσατο δαίμον ἄϊση,
 Ἀρπάξας δὲ ἔφεγεν δὲ κῦματ' ἀτρυγέτεια.
 Δὴ τότε ἐγὼ ἀπόειπον ἐπιπλώοντα νέεσθ
 1195
 Νῆος

Intra sinum terræ & infructuosi maris
 Adigetis, in pelagus Atlanticum excurram.
 Sic loquuta, vocem cohibuit. Quibus auditis animi
 Obstupuere heroum penitus, quod omnibus sibi
 Imminere tam grave malum debeat, propter Jæsonis amorem.
 Multaque ruminabant animis amarulentis,
 An occidere debeant & piscibus diripiendam projicere
 Infelicem Medeam, ut hoc pacto declinarent Furiam.
 Et fecissent, nisi misericordia tactus esset inclytus Jæsonis filius,
 Supplex enim ipsis factus, animum sedavit uniuscujusque.
 Sed postquam insuper Argonos audiverunt vaticinam vocem,
 Assidebant scalmis celeriter, prendebantque remos.
 Ancæus verò clavos doctè gubernavit:
 Prætervectusque est insulam Hiberniam, ipsique à tergo
 Subsecutus est impetuosè ruens obscurus vehemens ventus,
 Velaque implevit, cucurritque celeriter super tumens mare
 Navis, sed ne tum quidem quisquam interitum elapsurum
 Se speravit (duodecima enim jam transiverat aurora).
 Neque quisquam nostrum certò scivit ubinam simus,
 Nisi quidem fines demum tranquille fluentis Oceani
 Lynceus cognovisset. Hic enim à longinquo detexit
 Insulam quandam piceis refertam, atque ampla templa reginæ
 Cereris, quæ ingenti nube circumvallabantur. (dens,
 De quibus omnibus jam audivisti carmen nostrum Musæ pru-
 Quemadmodum olim Proserpinam teneros flosculos decerpentē
 Deceperint. consanguinei in lato quodam nemore;
 Postea verò quemadmodum Pluto nigros equos
 Fungens, puellam aggressus sit, Diis volentibus,
 Avexeritque vi per steriles fluctus.
 Tunc ego abnuī adnavigare

Νήσῃ ἐπὶ ῥήμῳ ἢ αἰγλήεντα τέθημα,

Ἐνθ' ἔστι σὺν νηὶ πῶρ' ἀμερόπων ἀνθρώπων.

Ἐοὐ γὰρ οἱ ἐστὶ λίμνη νηῶν ὄχος ἀμφιελιασῶν,

Ἀλλὰ γε ἠλίβατο πέτρη πῶρ' πάντα πέφυκεν

Ἐψηλή. τὰ τε καλὰ φύψ' μενοεικέα δῶρε.

1200

Καὶ τότε ἄρ' ὄσ' ἀπίθησε νεὸς κυανοπεώροιο

Ἰφύντωρ ἀκαῖο, ἀνέτερχε δ' αἰψ' ἀνορέων,

Σκαιὸν ὑπεκλίνας οἰήσιον· ἐν δ' ἄρ' ἔπειθε

Μήπι κατευθῦ περᾶν, ἐπιδέξια δ' ἦγε θέσσαν.

Ἦματι ἧ τρίτῳ κίρκης δόμον ἐξιμόμεσθα,

1205

Λυκαῖον ποτὶ χέρσον ἀλισεφέας τε θεράπνας.

Καὶ τότε ἄρ' αἰγιαλοῖσιν ἐκέλαμεν ἀχνύμενοι κῆρ,

Πείσματ' αἰ δ' ἐν πέτρησιν ἐδήσαμεν. ἐκ δ' ἄρ' ἰήσων

Νηὸς ἀποπροέηκε μολεῖν ἐρήρας ἐταίρους,

Διζόμενοι τίς ἄρ' ἀνθρώπων ἀν' ἀπίρονα γαῖαν

1210

Ναμετάδ', γνῶεν ἧ πόλιν ἢ ἦθεα λαῶν.

Τοῖς δ' ἄφαρ ὠμάρτησε καταντίον ἐρχομενοῖσι

Κέρη ὁμογνήτη μεγαλόφρον' αἰήταο,

Ἠελίς θυγάτηρ. (κίρκην δέ ἐκικλήσκασι

Μήτηρ ἀσερόπι ἢ τηλεφανῆς ὑπερίων)

1215

Ἦ ῥα θοῶς ἔπι νῆα κατήλυθεν· ἐκ δ' ἄρα πάντες

Θάμβεον εἰσορόωντες· ἀπὸ κρητὸς γὰρ ἔφειραι

Πυρσῆς ἀκτίνεασιν ἀλίχιοι ἠώρωτο,

Σπύλβε ἧ καλὰ πρόσωπα, φλογὸς δ' ἀπέλαμπεν αὐτμή.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ μήδειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι

1220

Λίη καλυπτομένη, ἐανῶ δ' ἀμφέχεε παρειᾶς

Ἰδομένη· χλωρὸν γὰρ ὑπὸ σέρνοισι ἀκάχητο.

Ἦν τότε ἐπαικτεῖσθα περσιδάναε ἔφατο κίρκη,

ὦ δειλή, τίνα σοι κύπεις ὠπάσε μοῖρα;

Ἐοὐ γὰρ ταὶ λελάθεσθε ἄπερ ῥέξαντες ἴκεσθε

1225

Νῆσον

Insulæ ad littus & splendentes domos,
Ubi nunquam quisquam cum navi appulit mortalium.
Non enim habet portum qui naves caperet versatiles,
Sed excelsa petra undique insulam cingit
Sublimis, in qua crescunt jucunda Cereris munera.
Neque verò sententiam meam improbavit navis nigræ
Rector Ancæus, sed statim impellens navem retro cedere fe-
Lævum inclinans clavum. Inde postea (cit)
Ne rectà tenderet, ad dextram egit currentem.
Tertia verò die Circes ad domum pervenimus,
Lycæam ad terram, marique cinctas stationes:
Et sanè tunc ad littus appulimus anxii corde,
Funes verò petris alligavimus, Tuncque Jason
E navi emisit dilectos socios,
Investigans quisnam hominum magnam illam terram
Habitaret, ut recognoscerent Urbem & mores illorum populo-
Istis verò de repente obviam facta est pergentibus (rum.
Soror magnanimi Ætæ,
Solis filia (Circen verò illam vocant
Mater Asterope & illustris Hyperion)
Rectaque ad navem gressum tetendit. Hic verò omnes
Obstupescebant videntes illam: à capite enim comæ
Ignis radiis similes ipsi dependebant.
Relucebantque pulcri vultus, flammæque resplendebat ardor.
Illa verò postquam Medeam conspexit
Alba obvolutam palla, (veste enim contexerat faciem
Præ pudore, graviter enim angebatur cor)
Ejus miserta, alloquuta est, & dixit Circe:
Ab misera, quodnam tibi Cypris exhibuit fatum,
Non enim fugit nos quid feceritis paulo ante adventum vestrum

Νῆσον ἐφ' ἡμετέρῳ πανετώσοι εἵνεκα πατρὸς
 Γηραιῷ, κασίος τε, τὸν ἐκπάγλως ὀλέσατε.
 Ὅυδ' ἔγδ' ὕμμε πάτρησιν ὀτομα ἄσων ἰκέσθῃ
 Ἐὶ ἐν ἀναγνίσσιον ἀλιτροσώαις ἀκέοντες,
 Μέσφ' ὅταν ἐκνίψησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς, 1230
 Ὁρφέως ἰδμοσώησι, πῶδ' ἀκροκάλοισι μαλκείης.
 Ὅυ ἔγδ' ἡμετέροιο δόμῃ θέμις ἐσὶν ἰκέσθῃ
 Προσροπίης. τοῖω γε λύχρω πεπαλαμῆμοι ἐσέ.
 Ἀλλά μιν αὐτίκ' ἐγὼ πρὸ φρων ξυηῆια πέμψω
 Σῆτον ἢ μέθυ λαρόν ἔχειν, σὺν ἔγδ' κρέα πολλά. 1235
 Ὡς εἰπῶσ', ἀψορρῶ ἀπέπλατο νηὶ ἔγδ' μέσθῃ
 Δαιτὸς τ' ἠδὲ ποποῖο τετυμῆμοι τεύχε' ἔκειτο.
 Ἄν δ' ἄρ' ἐπειγομῆμοισι θέεν λιγὺς ἔρῶ ἀήτης.
 Καὶ τότε λυσάμῆμοι κείνης ἀπὸ πείσματ' ἀνήσῃ,
 Κῦμα λαπρήσωντες ἀνά σῶμα περνησοῖο. 1240
 Ἰκόμεθα, σήλασι δ' ἐκέλαμῆμ ἠερακλεῆσθῃ.
 Ἄκερσι δ' ἀμφ' ἰεραῖσι διωνύσοιο ἀνακτος
 Μίμνομῆμ ἐσπέριοι· δαιτὸς γῶ ἐδδῆετο θυμός.
 Τῆμσθ' δ' αὐτολίαισιν ἐγείρετο φωσφόρσθ' αἴγλη,
 Ὅρθοιοι εἰρεσίης γλαυκίω ἔχαρσθ' ἔξαμῆμ ἀλμῆμ, 1245
 Σαρθῶον δ' ἰκόμεσθῃ βυθόν, κήλπης τε λατίνων,
 Νήσῃ τ' αὐσονίας, τυρρήναις δ' ἰκόμεθ' ἀκτίας.
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ λιλύθαιον ἐπέχομῆμ ἠχέτῃ πορθμόν,
 Τελλώχινά τε νῆσον ἐπέχομῆμ, ἐκελάδοιο.
 Λιτναίῃ φλόξ σφιν ἄρ' ἐρητύφ μεμαῶτας, 1250
 Δὴ τῶθ' ὑπὲρ πλώρης ὀλοὸν πειέζεεν ὕδωρ
 Νείοθεν, ἐκ μυχάτῃσθ' ἢ βυθῷ ροίεθῃσε χάρυβδι.
 Κύματι καχλάζοντι, ἔϊσθῃ ἀκρον ἴκανε.
 Νῆα δ' ἄρ' αὐτόθι κατέχεν ρόσθῃ, ἐδέ μιν εἶσα
 Προπρῆσειν, ἐδ' αὐτίκα ἀναδύσεσθῃ ὀπίσσω, 1255
 Κοίλω.

Nostram in Insulam, scelerati propter patrem
 Senem, & fratrem, quem horrendo modo occidistis.
 Non enim vos reor ad patrias perventuros terras
 Si in impuris istis sceleribus secure perseveraveritis,
 Donec ablueritis probrum divinis expiationibus,
 Orphei artibus, juxta littora Maleæ.
 Sed & nefas est in nostram domum ingredi
 Piaculares, tali enim vos scelere contaminati estis.
 Nihilominus tamen statim ego vobis Xenia mittam
 Frumentum & vinum dulce & multas carnes.
 Sic loquuta, retrovolavit, mox autem media in navi
 Cibo potuque abundantia vasa jacuerunt.
 Abitum inde præparantibus ortus est vehemens ventus;
 Tuncque solventes ab illa insula funes,
 Mareque trajicientes in ostium Tartesi
 Venimus, & ad columnas appulimus Herculis.
 Circaque promontorium Dionysii regis
 Pernoctavimus: Cibo enim opus habebat appetitus.
 Quum verò ex oriente surrexisset lucida aurora,
 Summo mane remigiis glaucum sulcavimus mare,
 Sardoumque in pelagus pervenimus, sinusque Latinorum.
 Insulasque Ausonias, Tyrrhenaque visitavimus littora
 Postquam vero Lilybæum pervenimus ad sonans fretum;
 Trinacriamque insulam appulimus, ibi Enceladi
 Ætnea flamma paululum nos cohibuit avidiores.
 Tunc repente super proram perniciose circumferbuit aqua
 Ex imo, ex intimis quippe abyssi penetralibus restriduit Cha-
 Undis strepentibus, magnumque velum invasit. (rybdis
 Navem verò eodem in loco detinuit gurges, non enim sivit
 Neque antrorsum eam neque retrorsum prolabi.

Κοίλω ἐπὶ λυγρῷ ἢ πειροφάδω ἀλάλητο.
 Ἦ τάχα ἢ δύσεσθ' ἀργῶ κτ' βένθε' ἔμελλον,
 Ἐμὴ μὴ πρεσβίστη θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντ'
 Ἐυρυβία πηλῆα πόσιν λελίητο ιδέασθ,
 Μειλιχίη δ' ἐκδύτο βυθῶ, ἔρύσατ' ὀλέθρου 1260
 Ἀργῶαν ἄκατον, ἢ ὑπ' ἰλύθ' ἐξεσάωσε,
 Δὴ τότε οἱ πλώοντες ἐπέσχομην ἔμάλ' αὖτις
 Προβλήτ' ἀσκόπελον· πέτρη δ' ἐφύπερθεν ἀπορρώξ
 Λισσοῖς χηραμόνεασιν ἔπιθρώσκησα βιάῃ
 Πόντον ἔσω, χαροπὸν δ' ἄρ' ὑποβρέμει ἔνδοθι κύμα 1265
 Ἔνθα δ' ἐφεζόμεμαι λιγυρῶ ὅπα γηρύσοι
 Κῆρα, ἀνοσήτους ἢ βροτ' ἑλίσσιν ἀκχάς.
 Δὴ τότε δὴ μινύασις ἐφίνδανε πύσις αἰοιδῆς
 Σειρῶων· ἔδέσφι πῶρα πλώεσθ' ἔμελλον
 Φθιστὴν ἐλομήϊω, χειρῶν δέ οἱ ἦκαν ἐρείμα. 1270
 Ἄλκαϊθ' δ' ἴθωεν ἔπι πρὸς βλήτ' ἀκλωνόν,
 Ἐμὴ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα πιτυνόμην παλάμησι,
 Μητρὸς ἐμῆς ἐκέρχασ' εὐτερπέα κέσμον αἰοιδῆς.
 Ἦειδον ἢ λιγὴ κλάζων δὴα θεσκελον ὕμνον,
 Ὡς ποτέ οἱ δήριεσαν ἀειλοπόδων ὑπ' ἐρίπων. 1275
 Ἀυτὰρ κυανοχαῖτα χολωσάμην δι' ἑπατρί
 Τύφει λυκτονίω γαίω χερσῶνι τριαίνῃ
 Καὶ ραῖτ' ἰδὼ διεσκέδασεν κατ' ἀπείρονα πόντον,
 Νήσεσσι εἰναλίας ἔμμαι· τὰς ῥ' ἐξονόμωσαν
 Σαρδῶτ' ἄβοιάν τ', ἔπι ἢ κύπερον ἠνεμόεασαν. 1280
 Δὴ τότε φορμίζοντος, ἀπὸ σκοπέλου νιφέντος
 Σειρῶες θάμβησαν, ἐλὼ δ' ἀμπαυσαν αἰοιδίῳ.
 Καί ῥ' ἢ μὴ λωτῆς, ἢ δ' αὖ χέλιω ἐκβαλε χειρῶν.
 Δεινὰ δ' ἀνεσονάχησαν, ἐπεὶ πότμη' ἦε λυγρὸς
 Μοιροδίς θανάτιο· σφέας δ' ἀπὸ ῥωγάδος ἀκρῆς 1285

Circaque fatalem vorticem continuò in gyrum acta est.
 Et jam in eo erat ut submergeretur Argo in fundum,
 Nisi maxima natu filia marini senis
 Eurybia, Peleum maritum suum desiderasset videre,
 Suaviterque ex imo maris emerfisset, & ab interitu vindicasset
 Argoam navem, & à submersione liberasset.
 Tunc cursum prosequentes, haud longè inde deteximus
 Eminentem scopulum. Petra vero à summo prærupta
 Exeisis cavernis prominet
 Intra pontum, nigrique reboant intus fluctus.
 Hic sedentes dulcem vocem modulantur
 Puellæ, redituque carentem demulcent hominum auditum.
 Tunc etiam Minyæ delectabantur auditu cantus
 Sirenum. Neque præternavigare voluerunt
 Vocem perniciosam (& jam e manibus remos ejecerant
 Et Ancæus ad prominentem verticem navem direxerat)
 Nisi ego lyram tentans manibus,
 Matris meæ concinuissem delectabilem ornatum cantus.
 Cecini verò, (fortiter chordas pulsans ad divinum cantum)
 Ut olim contenderint de velocibus equis :
 Ast Neptunus, iratus Jovi patri,
 Percusserit Lyctoniam terram aureo tridente
 Celeriterque dissipaverit eas per immensum pontum
 Ut deinceps essent insulæ maritimæ, quas vocaverunt
 Sardo, Eubœamque, Cyprumque ventosam.
 Hæc me canente, in nivoso vertice
 Sirenes admiratione attonitæ erant, suoquæ cessa verunt à cantu.
 Et hæc quidem tibias, illa verò chelyn è manibus ejecit,
 Graviterque suspirarunt, quoniam hora ipsis aderat
 Fatalis lethi : Se ipsas verò à vertice hiantis scopuli

Ἐς βυθὸν δισκόουσαν ἀλιρρόθιοιο θαλάσσης,
 Πέτραις δὲ ἠλλάξαντο δέμας μορφῶν ἑπ' ἑσπερίων.
 Ἄντ' ἔπει εἰ τόνδε πότμον παρθέμειψε θέσσα
 Ἄρῳ, κῦμα ἧ πόντος εἰ κόλπον ἴκανε
 Δαιφροῖς πλήθουσα κ' ὀρθόνων ἀνέμοισι, 1290
 Κέρκυραν ζαφείω ἐξίκετο, τῷ σφιν ἔναϊον
 Ἰδρῖες εἰρεσίης εἰ ἀλιπλάϊκτοιο πορείης
 Φαίηκες· τοῖσιν δὲ ἄρ' ἐφημοσῶασι θέμιστας
 Ἀλκίνοσ' κερκίνεσκε δικαιοτάτος βασιλήων.
 Πείσματα δὲ ἀψάμφοι προσύναμψιν ἱερὰ θέσθ' 1295
 Ζῶνι πανομοφαίω κ' ἐπακτίω ἄπολλωνι.
 Ἐν δὲ ἄρ' ἑσπερείησιν ἐπειγόμενοι φορέοντα
 Νηυσὶν ἀπειρεσίαις βελαρὸς λόχος αἰήτας.
 Κόλχων ἐρράυων τε, χαερνδαίων, σολύμων τε.
 Διζόμενοι μινύας, τόφρ' ἄν μῆδειαν ἄγοιντο 1300
 Ὄφιν ἐς αἰήταο πατρὸς, τίσειε δὲ ἀμοιβὰς
 Σφῆσιν αἰτασθαλίησιν ἀδελφεῖσ' κ' ἄμφοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κούρην λιμνὴσ' μυχῶν ἄσων ἴκοντο,
 Ἄψα δὲ ἄρ' ἀλκινόοιο δόμον κήρυκες ἔβαινον,
 Μηδείης λύτο γένα, δέσθ' δὲ ὠχρεῖε παρειαῖς 1305
 Μὴ οἱ ἐλὼν αἰέκασαν ἐὸν πέμψειε δόμονδε
 Φαίηκων βασιλῆος, ἀνάπυστά τε ἔργα χυῖν.
 Ἄλλ' ἔοι τάδε μοῖρα τελεσμένοσ' κατένδυσε,
 Πρὶν δὴ τὰ πελῖαιο δόμοις ἔπι λυγρὸν ὄλεθρον
 Ἄντ' ἔπει κρείοντι φέροι κακὸν οἶτον ἰήσων. 1310
 Ἄλλ' ὅτε δὴ βασιλῆσ' ἀπηνέσθ' ἐκλυεν αὐδῶν
 Ἀρήτη ροδόπηχος, ἰδ' ἀλκίνοσ' θεοειδής,
 Ἀλκίνοσ' μὲν ῥ' ὠκ' ἐπέτελλετο κηρύκεσσι
 Κέρειω ἀμφήρισον ἄγειν ἄπο νηὸς ἐρυμνῆς,
 Πατρίδ' ἕω τίσειε δίκῃω ἀλιτημοσῶων. 1315

In abyssum præcipitarunt undis inquieti maris.
 In saxa verò transmutarunt corpus formamque excellentem.
 Sed postquam & hoc fatum evasit cita
 Argo per fluctus ponti & sinus,
 Celeribus impleta juxta funem quo malus firmatur ventis,
 Cercyram ad divinam appulit, in qua habitarunt
 Periti remigiorum & marivagi itineris
 Phæaces. Isthis verò jura legesque
 Alcinous imperavit justissimus regum.
 Funes igitur contrahentes, præparavimus sacra
 Jovi Panomphæo, & littorali Apollini:
 Hic magno impetu adnavigavit
 Infinitis navigiis fortis classis Ætæ,
 Colchorum, Erravûmque Charandæorum, Solymorumque.
 Quæsitum Minyas, ut Medeam reducerent
 In conspectum Ætæ patris, quæ pœnas lueret
 Suorum scelerum fratris occisæ.
 Sed quùm profundi portus ad penetrabile propius venere;
 Statimque ad Alcinoi domum præcones perrexerunt,
 Genua solvebantur Medæ, timorque pallefcere faciebat genas;
 Ne ipsam capiens, invitam ad domum suam remitteret
 Phæacum Rex, inauditæque inde res evenirent.
 Sed non hæc ipsi concessit Parca rabiosa,
 Priusquam Pelicæ domui exitiosam perniciem
 Ipsique Regi malam calamitatem caussasset Jason.
 Sed quando regis crudelis audiverunt voluntatem
 Arete roseas ulnas habens & Alcinous Deo similis;
 Alcinous quidem statim mandavit præconibus
 Ut puellam de qua controverteretur a navi munita abducant,
 Patrique suo ad luendas pœnas pro delictis tradant.

- Ἀρήτιδ' ὤκπειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια,
 Μείλιχα παρφαμλήη ἢ τὸν ὄν πόσιν, ὦδ' ἀγόρευεν,
 Ὅου μὲν δὴ φίλον ἐστὶν ἀπὸρρώσασθαι ὄμιλον,
 Λέκτρα τε σφρέσαι, λῦσά τ' ἐν πυρσὸν ἔρωτος.
 Θυμαίνῃ μάλαι γὰρ σφι διωναίη ἀφροδίτη 1320
 Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναῖξιν, ὅστις τάδε μήσε' ἔργα.
 Ἀλλ' εἰ μὲν κέρη πέλε' ἔσ' ἀχραντος ἰκάνει,
 Οἰχέσθω πατρὸς τε δόμον ἔς ἤθεα κέλχων·
 Εἰδέ κε νυμφιδίοις ὀάροις λέκτρῳ τε κλιθεῖσα
 Παρθενίην ἤγαμυν, ἐὸς πόσις ἄμμιν ἀγέσθω. 1325
 Ὡς ἔφατ'. ἀλκινόῳ ἢ πῶε φρένας ἤλυθε μῦθος·
 Καί ῥ' ἔτῳ τάδε πάντα τελειώσεσθαι ἔμελλεν.
 Ἀλλ' ἔοι βεβλή μινύας λάθην. αἴψα γὰρ ἦρη
 Δρωὶ δέμας εἰκῆα, θῶς φάτο ἢ κατένδυσε,
 Νηὸς δ' ἔπι περθεύσασα, τὰ οἱ μήτιον ἀνακτες. 1330
 Δὴ τότε μηδεῖη θαλάμων πορσύνετο λέκτρον
 Πρύμνη ἐπ' ἀκροτάτῃ, πῶε δ' ἐσφρέσαντο χαμδύνας,
 Ἀμφ' αὐτῇ χρῦσειον ἐφαπλώσαντες ἄωτον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δοράτεσσιν ἐπαρτήσαντο βοείας,
 Τόχεά τε κρύπτον τε γάμων αἰδήσιμον ἔργον, 1335
 Καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κέριον ἀνθ' ὅ
 Αἰνόγαμ' ἢ μήδεια δυσανήτοις ὑμναίοις.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆ' ἀμύμον' ὄψιν ἴθοντα
 Κόλχοι ἔμινύαι, ἢ ἐμυθήσαντο ἕκαστοι,
 Ἐκ δ' ἔλαχ' αἰσονίδης ἄλοχον μήδειαν ἀγεσθαι 1340
 Ἀλκινόος, πῶε δ' ὦκα λυόν' ἐν πείσματ' αὐτῆς,
 Δὴ τὸτ' ἔσ' εἰρεσίῃσι θέεν πολυηγὸρ' ἀργῶ,
 Ἀμπρακίς κέλποιο ἀπαπείσασα κέλευθα.
 Ἐνθα τί τοι μεσῶε θεηγνῆς ἐξαγορεύσω
 Ὅσ' ἔπαθεν μινύασιν ὁμῶς ποτὶ σύρην αἴηταις, 1345

Arete verò miserta est incluta Regina,
 Blandequè admonens suum maritum, hoc modo inquit:
 Non bonum est disrumpere conjugium,
 Lectosque dissipare, dissolvereque flammam amoris.
 Irascitur enim valde Dionæa Venus
 Viris pariter & mulieribus, quicumque talia patraverit.
 Sed siquidem virgo est, & intacta huc accessit,
 Redito ad patris domum & penates Colchorum:
 Quod si verò maritali consuetudine concubituque
 Virginitatem defloravit, suus maritus eam ducito.
 Dixit. Alcinous verò attentius hæc pensitavit verba:
 Et profecto ita illa omnia perfecturus erat.
 Sed non latuit hoc consilium Minyas, Juno enim statim
 Servili corpore assumpto, breviter ea retulit & confirmavit.
 Navem conscensa, omnia quæ struxerint Reges.
 Et tunc quidem Medea thalamorum præparavit lectum
 Puppi in summa, substraverunt verò alii floreas,
 Circa ipsam auream expandentes pellem.
 Deinde etiam hastis appenderunt bovinas pelles
 Armaque, occultaveruntque nuptiarum reverendum opus,
 Et tunc virginitate privavit puellarem florem
 Infelix Medea infaustis hymenæis.
 Sed postquam in conspectum optimi Regis venerat
 Colchi & Minyæ, & sua dixerunt utrique,
 Sententiam accepit Æsonides, ut Medeam conjugem haberet
 Ab Alcino, qua illi audita confestim navem solvebant,
 Atque ita garrula Argo sub remis pulchrè prolapsa est.
 Ambracii sinus sulcans vias.
 Hinc tibi, Musæ Dea genite enarrabo (Syrtim,
 Quæcunque ipsi cum Minyis simul passi sunt à procellis circa
 Et

Ἡ πῶς ἐξεσάωθεν αἰλιπλάγκτοιο πορείης.

Ἄσαστ' ἄρ' ἐν κρήτη πάθον ἄλγεα τετληῶτες,
Χάλκειον τριγίξαντα δοκίμοι, ὄφρ' ἰθόμεσθα.

Ὅς ῥα οἱ σὸκ εἶα λιμῶν ἐντοσθεν ἰκέσθαι.

Ἦδ' ὡς σεινόμοι βαρυηχεῖ κύμασι πόντα,

1350

Ῥίμφάτε κυανέησι βαρυμόμοι νεφέλησιν,

Ἠλόμετα σκοπέλοισι μαλαινείασιν ἰκέσθαι

Νῆα θολῷ. παμὰν δ' ἄρ' ἐκηβόλοισι αἰχόθεν αἰέν

Δήλας ἀπὸ κρηναῖης ἦκεν βέλτο, ἐκ δ' ἀνέφηνε

Μεσαπίων ἀπορσίδων κρηναίῳ δ' ἐ πάντες ὀπίσσω 1355

Νῆσον ὀπικλήσασσι περικτίονες ἄνθρωποι.

Ἄλλ' ἔ' οἱ θέμισ ἔσκει Δαμπερὲς ἐξ αἰλὸς ἔρξαι

Ἄισονίδω. πρὶ γάρ ῥα λύτρων φέρειν ἄλλο δ' ὀπίσσω

Μοῖρ' ὀλοή. κότεν γ' ὀπιφραδέως ὑπερίων.

Ἄλλ' ὄθ' ὑπ' εἰρεσίης μαλεώπιδας ἰθόμεθ' ἄκρας, 1360

Κίρκης ἐννεσίησιν ἀπορρίψεσθαι ἔμελλον

Ἄρας αἰήτεω ἑήλιτόποινον ἐριννῷ,

Δὴ τότε ἐγὼ μινύασιν ἐφ' ἰεραὶ λύτρα καθαρῶν

Ῥέξαι, ἢ ἐπιστάμω γαῖοχον εἰνοσίγαμον

Νόσον ἐπειρομύοις δόμομαι γλυκερὲς τε τοκῆας. 1365

Καίρ' οἱ μὲν πλώοντες εὐκλήμω ἐπ' ἰωλκὸν

Θωῶν. ἐγὼ δ' ἰθόμω ὀπὶ τήναρον ἠνεμόεντα,

Ἄφρασκεν ἐντομα ῥέξω ἀγακλειτοῖς βασιλοῦσιν,

Ἄοι' ἄρα νερετρίων βερέθρων κληίδας ἔχασιν.

Ἐνθεν δ' ὀρηθεῖς ἐσύτην χιονώδεα θρήκω,

1370

Λειβήθρων ἐς χῶρον, ἐμῷ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἄντρον δ' εἰσπέρησα περικλυτὸν, ἐνθά με μήτηρ

Γείνατο ἐν λέκτροις μεγαλήτορσιν οἰάχοιο.

Θ Ε Λ Θ Σ.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

Et quomodo tandem liberati fuerint à pontivagâ profectio :
 Et quæcunque ipsis in Creta obtigere adversa perferentibus ,
 Cùm æneum Gigantem conspexerunt , cùm eò delati essemus .
 Neque verò is permisit portum subire cuiquam ,
 Et quemadmodum angustati graviter fremente unda ponti
 Et ex improvise obruti nigris tempestatibus
 Timuerimus ne ad nigros scopulos offenderetur
 Navis rapida. Pæan tamen longè jaculans propè è (se dedit
 Delo ab aspero quodam loco jaculum emisit , conspiciendumque
 Mediis in Sporadibus. Unde postea Cranaë ab omnibus
 Insula illa appellata est circumhabitantibus hominibus.)
 Sed non permissum ipsi erat prorsus ex mari tollere
 Æsonidem , quia redemptionis precium secum ferebat. Resiluit
 Fatalis Parca , excanduitque non sine causa Hyperion. (verò
 Sed postquam remigatione Maleæ appulimus ad littora ,
 Circes suasu , liberare se voluerunt
 A diris Ætæ & peccatorum punitrice furia ,
 Tunc ego Minyarum nomine sacra piacularia
 Feci , & supplicavi terræ concussori Neptuno
 Ut reditum velit laborantibus reddere dulcesque parentes.
 Post illi navigio benè ædificatam in Folcon
 Cursum direxere , ego verò reversus sum in Tænarum ventosam ,
 Ut sacra facerem inclutis regibus ,
 Qui subterraneorum barathrorum claustra tenent.
 Inde profectus celeriter cursum direxi in niviosam Thraciam ,
 Libethrorum in regionem , patriam meam in terram ,
 Antrumque ingressus sum inclutum , in quo me mater
 Genuit in lætis magnanimi Oeagri.

F I N I S.

O R :

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

'Ευχή,

πρὸς Μυσαῖον.

ΜΑΝΘΑΝΕ δὴ Μυσαῖε θυηπολίῳ πρὸς σεμνίῳ,
 'Ευχίῳ ἢ δὴ τοι περφερεσέρη ἐστὶν ἀπασῶν.
 Ζεῦ βασιλεῦ, ἢ γαῖα, ἔξερθ' ἄναι φλογες αἴλαι,
 'Ηελίου μιλῆς θ' ἱερὸν σέλας, ἄσρα τε πάντα
 Καὶ σὺ Ποσειδάον γαήοχε κυανοχαῖτα, 5
 Φερσεφόνη θ' ἀγνή, Δημήτηρ τ' ἀγλαόκαρπε,
 'Αρτεμι ἰοχέαιρα κόρη, ἢ ἦε Φοῖβε,
 'Ὅς Δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον· ὅσε μεγάλας
 Τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις Διόνυσε χορδύτα·
 'Αρές τ' ὀβελμόθυμε, ἔ'Ηφαίστου μλύθ' ἀγνόν, 10
 'Αφροχρῆς τε θεὰ μεγαλώνυμα δῶρα λαχῆσα·
 Καὶ σὺ καταχθονίων βασιλεῦ μεγ' ὑπέροχε δαῖμον·
 'Ηβη τ', 'Ειλείθια, ἔ'Ηρακλέθ' μλύθ' ἠύ.
 Καὶ τὸ Δικαιοσύνης τε ἢ 'Ευσεβίης μέγ' ὄνειαρ
 Κικλήσκω, Νύμφας τε κλυτὰς ἔ' Πᾶνα μέγισον, 15
 'Ηρῶν τ' αἰγιόχοιο Διὸς θαλερῶν παρθέκθιν·
 Μνημοσύνην τ' ἐρατῶν, Μῆσας τ' ἐπικέκτορας ἀγναῖς
 'Εννέα, ἔ' Χάριτάς τε ἢ 'Ὀρας, ἢ δ' ἐνιαυτ',
 Λητώ τ' ὀπλόκαμον θεῖον, σεμνίῳ τε Διώνῳ,
 Κρηϊτάς τ' ἐνόπλους, Κορύβαντάς τ' ἢ Καβεῖρας, 20
 Καὶ μεγάλας σωτήρας ὁμῶς, Διὸς ἀφθιτα τέκνα·
 'Ιδαίης τε θεῆς, ἢ δ' ἀγγελον ἐρατιῶνων
 Ερμείαν κήρυκα, Θέμιν τ' ἱεροσκόπον ἀνδρῶν,
 Νύκτα τε πρεσβίστην καλέω, ἢ Φωσφόρον ἡμαρ,
 'Πίστην τ' ἢ δὲ Δίκην, ἔ' ἀμύμονα θεσμοδότειραν. 25
 'Ρεῖαν

O R P H E I

Preces,

ad Musæum.

PRÆI verba sacris operæpretium patrandis,
 Quæ Musæe proculdubio numero omnibus præstant,
 Maje Jovis, Tellus, lumen genitabile Solis,
 Lunæ jubar alnum, atque omnia sidera mundi,
 Et tu Neptune Ambarualis cærulicrinis,
 Libera, Lustralis Empandaque, frugiferens Ops,
 Deiana arcitenens, & Februe Dis jaculator,
 Qui Delphorum habitas pomeria: tu quoque honores
 Immanes indepte à Diis, Salisubsule Liber,
 Mavors Nerienes, Volcani purima virtus:
 Et Dea Spumigena rerum infinita potestas.
 Et tu etiam omnipotens, Rex maxime Summanorum:
 Diva Juventa, Parunda, neronis numina Sangi,
 Justitiam augustam, atque augustam Pietatem,
 Obtestor, pusasque viras & numina Fauni,
 Junonemque sacram Jovis omnipotentis maritam,
 Mammuriamque almam oro, Novensilesque Camenas,
 Temperiasque, Venustatesque, Annique labores.
 Latonam cincinnatam oro, & Murtiam amœnam,
 Armigeros Salios, Lucumones, Grunduliosque,
 Atque potes Divos, Jovis immortale propagmen.
 Idaiosque Camillos, & sirempse Deorum
 Mercurium accensum, & Furitis cortumionem,
 Et noctem Majam obtestor, lucemque diei:
 Tum Fidiam, tum Fas & Fastam jura datantem.

Satur-

'Ρείαν τ' ἢ ἤ Κρόνον, ἔ Θηθὺν κυανόπεπλον,
 'Ωκεανόν τε μέγαν, σὺ τ' 'Ωκεανοῖο θυγάτρως
 "Ατλαντός τε ἔ αἰῶνθ' μέγ' ὑπεύροχον ἰχθὺν
 Καὶ χροῖον αἰέναιον, ἔ τὸ Στυγὸς ἀγλαὸν ὕδωρ,
 Μειλιχίης τε θεῆς. ἀγαθὴν δὲ 'Ἰπὶ τοῖσι πρῶνοισιν. 30
 Δαίμονά τ' ἠγάθειον ἢ δαίμονα πήμονα θνητῶν.
 Δαίμονας ἔρηνίης τε ἔ ἠερίης ἢ ἐνύδρας,
 Καὶ χθονίης ἢ ὑποχθονίης, ἰδὲ πηελφοίτας.
 Καὶ Σεμέλλην, Βάκχης τε ζῶοντα τῆρας ἀπαντάς,
 'Ἰνώ, Λαοκροφίην τε, Παλαίμονά τ' ὀλβιοδώτῃν. 35
 Νίκην θ' ἠδὲ Πάριον, ἰδ' Ἀδρηστῆαν ἀναοσάν
 Καὶ βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν ἠποδώτῃν.
 Παλλάδα τ' ἐξεμάχην κέρην, ἀνέμους τε πρῶπαντας,
 Καὶ βροντᾶς, κῆσμετε μέρη τετρακτίονθ' αὐλῶν
 Μητέρας τ' αἰθανάτων Ἀτίν, ἔ Μιῶνα κικλήσκω, 40
 'Ουρανίαν τε θεῆαν, ζῶ δὲ ἀμβροτον αἶγρον Ἀδωνιν.
 Ἀρχὴν τ' ἠδὲ πέρας (τὸ γὰρ ἔσπετο πᾶσι μέγιστον)
 'Εὐμήμεας ἐλθεῖν, κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας,
 Τηῶδε θηηπολίην ἱερὴν σπονδιῶν τ' Ἰπὶ σεμνῶν.
 'Εἰνοδίαν Ἐκάτῃν κλήξω, τριποδίην ἐρανήν, 45
 'Ουρανίαν χθονίαν τε ἔ εἰναλίαν κροκόπεπλον,
 Τυμβιδίαν, ψυχαιῖς νεκύων μέτα βακχόβυσσαν.
 Περσίαν σκυλακίτην, ἀμαρμάκετον βασιλείαν,
 Ταυροπόλον, παντὸς κῆσμος κλειδῶχον ἀναοσάν,
 'Ηγεμόνην, νύμφην, κροτοφόρον, ἔρεσιφοῖτην, 50
 Λισομήμεοις κέρην τελετηῖς ὁσίαισι παρέειναι,
 Βακχόλῳ δὲ μέμεσαν αἰεὶ κεχαρητόπην θυμῶν.

Saturnumque & Opem, pallasque Veniliam amictam,
 Oceanumque voco magnum, Oceanique puellas,
 Et vires Telamonis, & Ævi sæcula fessa,
 Tempusque æternum, atque paludis sagmina Averna.
 Mulciberosque Deos, lumenque illustre Monetæ,
 Et Manum Genium, atque Inuum mortalium hominum,
 Cœlestesque Joves atque Aërios, & Aquantes,
 Terrestres etiam, & Summanos Igniviosque.
 Et Semelam, & Brumi fanantes rite cohortes.
 Matutam Albumeam, Portumnumque omnipotentem,
 Et Græcam Nemefim, & numen Victoriæ Aiæ.
 Nec non patrinum cœlestem Æscclapium amicum.
 Et perterritæ arma Minervæ, & flamina bruta,
 Fulminaque atque arguta quadri modulamina Mundi,
 Mæsiûm, Casnarem, Divûm Latiamque parentem,
 Cœlestemque Lubentiam, & indigetem Deum Adonem.
 Principium & finem, namque ille est omnibu' totum.

Hos mites precor aduentassere numine lato
 Ad mea Februa, & inferii libamina sacri.

Obtestor Triviam Deianam Cœligenamque
 Terrigenam: sirempse voco, æquoreamque Paludem,
 Et vitulantem inter nigros Lemures Libitinam,
 Quæ loca vasta colit, cervorum sanguen adulans,
 Omnipotens regina, Canaria, Noctua virgo,
 Carneâ, perpetui mundi Bupetia sancta,
 Dux, vira, Rumia, Diva vagans per scrupea saxa,
 Mitis uti nostris intersit candida votis,
 Numina præsentî gratans bona fausta bubulco.

Ὄ Ρ Φ Ε' Ω Σ

Υ Μ Ν Ο Ι.

Προφουραίας θυμίαμα, σύρρακα.

Κ ΛΥΘΙ μοι ὦ πολύσεμνε θεὰ, πολυῶνυμε δαῖμον,
 Ὠδίνων ἐπαρωγέ, λεχῶν ἠδεῖα πρῶσοψι·
 Θηληῶν σώτρεα, μόνη φιλόπυς ἀγανόφρον,
 Ὠκυλόχεια, παρῆσα νέαις θνητῶ Προφουραία.
 Κλειδῶχ', δῶάντητε, φιλότροφε, πᾶσι περσινῆς 5
 Ἡ κατέχεις οἴκους πάντων, θαλίας τε γέμηθας.
 Λυσιζών ἀφανῆς, ἔργοισι ἧ φαίνῃ ἅπανσι.
 Συμπάχεις ὠδίσι, ἢ δῶτοκίησι γέμηθας·
 Ἐιλείθγα, λύσσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις.
 Μένλω γάρ σε καλῶσι λεχοί, ψυχῆς ἀνάπλωμα. 10
 Ἐν γάρ σοι τοκετῶ λυσιπήμονές εἰσιν ἀνίαι.
 Ἄρτεμις Ἐιλείθγα, ἔῃ σεμνή Προφουραία.
 Κλυθι μάκαιρα· δίδε δῆ γοναῖς, ἐπαρωγὸς ἔδωσα.
 Καὶ σῶζ' ὡππερ ἔφυς αἰεὶ σώτειρα περπάντων.

ΝΥΚΤΟΣ θυμίαμα, δαλῆς.

ΝΥΚΤΑ θεῶν χηρέτειραν αἰείσσομαι ἠδὲ ἔ ἀνδρῶν.
 Νυξ ἡέσις πάντων, ἠὲ ἢ Κύπριν καλέσωμεν.
 Κλυθι μάκαιρα θεὰ, κυαναυγῆς, ἀστεροφειγῆς·
 Ἦουχίη χαίρεσσα ἢ ἠρεμίη πολυύπνω·
 Ἐυφρωσύνη, τερπνὴ, φιλοπάννουχε, μήτερος ὀνείρων. 5
 Αἰθιμέριμ' ἀγαθή τε, πόνων ἀνάπλωσιν ἔχουσα.

Ἵμνος

O R P H E I

INDIGITAMENTA

DEORUM

Carnie Limentina Forcula, sturacem.

ADSIS ó veneranda Deúm, Majesta Camilla,
 Foetarum tutilina, & Lucina dolentum :
 Sospita fœminei sexi, studiosa propagis,
 Nummeria, atque novis nuptis Dea Forcula præses.
 Carnea, perfacilis, Picumna, eadem omnibu' mitis.
 Quæ cunctorum habitas ædes, epulasque frequentas.
 Cinxia & invisâ, ast factis eadem omnibu' parens.
 Partum ægrum miserans, numero parientibu' gaudens :
 Dia parunda, luens uterorum egerrima claustra.
 Te fœtæ vocitant, solamen dulce laborum :
 Nam tu foetiparentum uterorum claustra resignas.
 O Partuna Diana, Palatua, Limentina.
 Suffice prolem almam, titula adstans parturientum.
 Et serva, omnium uti cluis semper sospita fœno.

NOCTIS suffimen, torres.

TE te Diva voco omniparens Divumque hominumque.
 Prîncipium est Nox omnium, & est Nox Murtia nobis.
 Audi Diva parens, caligans, sideriluca.
 Quæ loca pigra colis, somnoque habitanda silenti.
 Fucunda, & pernox, epulonaque, somnia gignens
 Curifuga, atque optanda quies placidissima rerum.

Ὑμνοδότεις, φίλη πάντων, ἐλάσιππε, νυχαιγῆς.
 Ἡμιτελής, χθονία, ἢ δ' ἔρθνια πάλιν αὐτή.
 Ἐκυκλία, πύκτειρα διώμασιν ἠεροφοίοις.
 Ἡ φάθ' ἐκτέμπεις ὑπὸ νέετρεσσι, ἔτι πάλιν φέγγεις 10
 Ἐκ αἰδῶ. δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.
 Νῦν τε μάκαιρα Νύξ πολυόλβιε, πᾶσι ποσεινή,
 Ἐυάντη τε, κλύσσα λόγων ἰκετηρίδα φωνῶν,
 Ἐλθοῖς δὲ μνῆσσα, φόβος δὲ ἀπύπεμπε νικαιγῆς.

ὈΥΡΑΝΟΥ ἱμῖαμα, λίβανον.

ΟΥΡΑΝΕ παλῆγνέτωρ, κόσμος μέγας αἰὲν ἀτειρῆς,
 Πρεσβυγῆθ' ἔρχη πάντων πάντων τε τελούτῃ.
 Κόσμε πατήρ, σφαιρηδὸν ἐλίσσομαι πρὸ γαῖαν,
 Οἴκε θεῶν μακάρων, ῥόμβος δῖνασιν ὀδύων,
 Ουρανίῳ χθονίῳ τε φύλαξ πάντων περὶ βληθεῖς 5
 Ἐν σέρνοισιν ἔχων φύσεως ἀτλητὸν ἀνάγκη,
 Κυανόχρους, ἀδάμασσε, παναίολε, αἰολόμορφε,
 Πανδερκῆς, κρονότεκε, μάκαρ πανυπέρτατε δαῖμον,
 Κλυθ' ἐπάγων ζωὴν ὅσταν μύση νεοφάντη.

Αἰθέρος ἱμῖαμα, κρόκον.

Ω Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κρατῆρος αἰὲν ἀτειρῆς,
 Ἀσρων ἠελίος τε σελῶν αἴης τε μέρισμα,
 Πανδαμάτωρ, πυρίπυξ, πᾶσιν ζωοῖσιν ἕναυσμα,
 Ὑψιφανῆς Αἰθῆρ, κόσμος σοιχεῖον ἄριστον.
 Ἀγλαὸν ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστροφεγγῆς, 5
 Κικλήσων λίτομαί σε, κεκραμμένον δὲ δῖον εἶναι.

Somnidua, omnium amica, & equiria, nocticrepusca,
 Imperfecta, eadem terrestris, coelica rursus:
 Vortens, omnimodis Dea Mostellaria ludens
 Quæ lucem legas sub Tartara, rursus ad Orcum
 Manas: nam cogunt rerum invictissima jura.
 Adsis ó veneranda, optabilis, omnibu' grata,
 Mitis, suppliciorum illabere vocibu' sanctis:
 Adsis Diva, fugans Inui simulacra crepusci.

COELI *suffimen, tus*

COELE Pater rerum, mundi pars irrequiete,
 Casce parens, omnium qui principium, exitium omniū es.
 Munde pater volvens terram anfractibus magnis,
 Coeligenum domus, præcipitans vortiginis orbe.
 Coelice, terrestris, custos cortinaque rerum,
 Amplectens naturæ pollentia jura;
 Cærulee, indomite, & Volturæ parens, Vortumne,
 Omnituens, Saturnisatorque, superrime Dive,
 Huc ades, atque novo vitam moderere Camillo.

IGNIS *suffimen, crocum.*

QUI Jovis in tectis dominaris pervigil ignis,
 Stellarum, Solis, Lunæque omnipotens pars,
 Omnidomans, spirans, animantum vividus ardor,
 Cærulea celsa regens, elementum nobile mundi:
 Flos ignite, jubar genitabile, siderilune,
 Cum precibus calo te innocuumque & temperium esse.

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ θυμίαμα, σμύρναν

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΝ καλέω διφυῆ, μέγαν, αἴθερόπλασ-
 ὤλοη, χυσεῖσιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσιν, (τον,
 Ταυροβόαν, γῆεσιν μακάρων θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ὅς τε πολύμησον πολυόργιον ὄρηκε Παιῶν,
 Ἀρρήτον, κρύφιον ροιζήτορα, παμφαῆς ἔρην. 5
 Ὅσων ὅς σκοπέεσσαν ἀπημαύρωσας ὀμίχλῳ,
 Πάντι δινήεις πτερύγων ρίπαῖς κατακόσμον.
 Λαμπρὸν ἄγων Φαὸς ἀγὼν, ἀφ' ἧς σε Φάνητα κικλήσκω,
 Ἡ ἢ Πείηπον ἀνακτα, ἢ ἀνταυγῆ ἐλίκωπον.
 Ἀλλὰ μάκαρ πολύμηπι, πολύσπορε, βαῖνε γεγηθῶς
 Ἐς τελετῶν ἀγίαν πολυπόικιλον ὄρημοφάντους.

ἌΣΤΡΩΝ θυμίαμα, ἄρωμα.

ἌΣΤΡΩΝ ἔρηνίων ἱερὸν σέλας ἐκπερκαλῶμαι,
 Ἐυ ἱερῶν Φωναῖσι κικλήσκων δαίμονας ἀγῆς.
 Ἀσέρες ἔρηνιοι, Νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
 Ἐκυκλίοις δίναισι περὶ θρόνια κυκλέοντες,
 Ἀνταυγεῖς, πυρῶντες, αἰεὶ γλυετῆρες ἀπάντων. 5
 Μοιρίδοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες
 Θνητῶν ἀνθρώπων θείαν διέποντες ἀταρπὸν.
 Ἐπὶ φαεῖς ζῶνας ἐφορώμενοι, ἠερόπλαστοι.
 Ουρῶνιοι, χθόνιοίτε, πυρίδρομοι, αἰὲν ἀπειρεῖς.
 Αὐγάζοντες αἰεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον, 10
 Μαρμαρυγαῖς σίλβοντες, εὐφρονες, ἐννύχοίτε.
 Ἐλθεῖ ἐπ' ὀδύερα τελετῆς πολυῖσσορα ἀθλῆς,
 Ἐσθλοὶ ἐπ' ὀδύερα ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

PRIMIGENII *suffimen, murra.*

P R I M I G E N A M obtestor geminum, magnum, aëri volgum,
 Indugenam, pinnis aureis illustribus aptam:
 Taurigenam, Divûm atque hominum genitabile semen.
 Antidea in terra celebre & memorabile numen
 Inductum, Latium, torrentem, nobile germen.
 Qui creperam extersti cæcis caliginem ocellis,
 Pervolgans mundi nutantibu' mœnia pennis:
 Lumina præpandens, hinc Lunus diceris esse,
 Mutinusque Deus, & Noctilucu' crepuscus.
 Sed Voltorne pater, Semo lætissimus adsis,
 Flaminihus sanctis ad festum pandiculare.

SIDERUM *suffimen, aroma.*

M U N D I signitendentis ovantia lumina flammis
 Casta voce calo, Geniosque volubili' cœli,
 Sidera mundi clara, minuti nocti' quirites,
 Circuitibus magnis cœli cava conficientes,
 Fulgentes, igniti, omnium genitalis origo,
 Fatiferi, Mortæ signantes jura severa:
 Aptantes divinum itiner mortalibu' primis,
 Septenumque tribuni castrorum aëri volgi.
 Cœlica, terrestris gens, flammivaga, irrequieta;
 Nocturni, creperi, observantes pallia furua,
 Flammæ scintillantes, læti, pervigilesque:
 Elicio vos ad festi sacra conscia cultus,
 Faustam allucentes facem ad omnia adorea facta.

ἩΛΙΟΥ θυμίαμα λιθανόμανναν.

ΚΛΥΘΙ μάκαρ, πανδερκές ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
 Τιτὰν χρυσαυγής, ὑπερίων, ἑρένιον φῶς·
 Ἄυτοφυής, ἀκάμα, ζῶων ἠδέϊα πρῶσφι·
 Δεξιῆ μὲν γλυέτωρ ἦς, δῶνυμε νυκτὸς·
 Κρεῖσιν ἔχων ὠρῶν, τετραβάμοσι ποσὶ χορδίων. 5
 Ἐυδρομε, ροιζωτῆρ, πυρῶεις, Φαιδρωπὲ, διφροδύτι·
 Ῥόμβος ἀπειρεσίς δινδύμασιν οἶμον ἐλαύνων.
 Ἐυσεβέσιν καθοδηγέ καλῶν, ζαμυγής ἀσεβῶσι·
 Χρυσολύρη, κῶσμος τ' ἐναρμόνιον δρόμον ἔλκων.
 Ἐρῶν σημάντωρ ἀγαθῶν, ὠροτρόφε κῆρε. 10
 Κοσμοκρεῖτωρ, σερικτὰ, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε,
 Φωσφόρε, αἰολίδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, παμάν·
 Αἰθαλῖς, ἀμμαντὲ, χρόνος πέρας· ἀθάνατε Ζεῦ,
 Ἐυλιε, παμφαῖ· κῶσμος τὸ πειδίδρομον ὄμμα,
 Σθεννύμνον λαμπόν τε καλαῖς ἀκῆσι φαεινῆς. 15
 Δίκτα δικαιοσύνης, Φιλονάματε, δέσποτα κῶσμος.
 Πισοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἄρωγέ·
 Ὀμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς· ὦ ἐλάσιπαε,
 Μάστιγι σὺ λιγυρῆ τετραόρον ἄρμα διώκων,
 Κλυθι λόγων, ἠδὴ τὸ βίον μύσησι πρῶφαινε. 20

ΣΕΛΗΝΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΛΥΘΙ θεὰ βασίλεια, Φαεσφόρε, δία Σελιώη.
 Ταυρόκερος μιλῆ, νυκτιδρομε, ἠεροφοτῆ.
 Ἐννυχία, δαδῆχε, κῶρη εὐάστερε, μιλῆ·
 Αὐξομυγή ἢ ληπομυγή, θήλυσ τε ἔαρσιν·
 Αὐγήπειρα, Φίλιππε, χρόνος μήτερ, Φερέκαρπε. 5
 Ἠλεκτεῖς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχία·

SOLIS *suffimen, libanomanna.*

PRINCEPS qui æternis oculis opera omnia lustras,
 Titane illustris, præstans, cœvi omnipotens lux:
 Indugena, irrequies, speculumque animantium amicum:
 Dextume, Matutæ pater, alme, sinistume noctis:
 Temperias moderans, persultans quadrupedanter,
 Gradive & torrens, ignite, venuste, curulis,
 Conficiens itiner rapida vortigine cursus:
 Atque piis hominum dux fauste, nefantibus hostis:
 Et fidicen, numerum pinsans modulamini' celsi:
 Dux faustorum operum, genitor bone Temperiarum.
 Mundiperans, oscen, flammans, circaneus ales:
 Lucifer, indagator, alebriu', frugifer, alme,
 Igneu', pure, pater tempestatum, omnipotens Dis,
 Sude, micans, agilis, mundi stellantis ocelle,
 Occidue, & redivive iterum immortalibu' flammis.
 Questor Justitiæ, aquilustrius, atque here mundi,
 Sange, Fovis fidius, supreme atque omnibu' præsens:
 Furis cortumio, vitæ lux, trossule equiri,
 Quadrijuga arguto instigans soraca flagello,
 Ted oramu' Camillis vitam allûxe beatam.

LUNÆ *suffimen, aromata.*

O Regina potens, Lucina, superrima virgo:
 Luna patali', Venus, Noctuvigila, ærivolga,
 Pernox, tædigerens, stellis comitia, Luna:
 Jana novella, senescens, scœmina, masculus idem:
 Luna autumnæ, micans, scæclorum mater equestris:
 Succina, Væjovis, illustris, dilucula, pernox:

Πανδερκῆς, Φιλάρχυπνε, καλοῖς ἄστροισι βρούσσα·
 Ἦουχία χαίρσσα ἢ δὴ φροσύν' ὀλβιομοίρω·
 Λαμπεπή, χαροδῶλι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἀγαλμα.
 Ἀσράρχη, πανύπεπλ', ἐλικθρόμε, πάνσοφε κέρη, 10
 Ἐλθὲ μάκαιρ' ὄφρων, διάσερε, φέγγει τῷ σῶ
 Λαμπομήνη, σώζσσα τεὸς ἰκέτας * ἐς λοκέρη.

ΦΥΣΕΩΣ θυμίαμα, ζώματα.

Ω Φύσι παμμήτειρα θεά, πολυμήχανε μήτηρ,
 Ἐγχενία, πρέσβειρα, πολύκλη τε δαῖμον ἀνασσα·
 Πανδαμάτωρ, ἀδάμασε, κυβερνήτειρα παναυγῆς,
 Παντοκράτειρα, τεπιμύα, πανυπέρβρατε πᾶσιν.
 Ἀφθιτε, πρωτογῆεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα. 5
 Ἐννυχία, πολύτειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε,
 Ἀφοφον ἀσραγάλοισι ποδῶν ἴχνῳ εἰλίασσσα·
 Ἀγνή κροσμήτειρα θεῶν, ἀτελῆς τε τελούτῃ,
 Κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀθινώνητε ἢ μῆνη·
 Ἀυτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀρετὴ πολύτησε μεγίστη. 10
 Ἐυάνθεια πλόκη, Φιλία, πολύμικτε, δαῖμον·
 Ἠγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάνσοφε κέρη,
 Αὐτάρκεια, δίκη· Χαρίτων πολυώνυμε πειθῶ.
 Αἰθερία, χθονία, ἢ εἰναλία μεδέσσα.
 Πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα ἢ πειθομύοισι. 15
 Πάνσοφε, πανδῶτειρα, κρομίρια, παμβασίλεια·
 Ἀυξιτρόφων πίειρα, πεπαινομένων ἢ λύτεира.
 Πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τρέφῃ, ἠδὲ πθλιώσ.
 Ω κυλόχεια, μάκαιρα, πολύσπορῃ, ὠρεῖας, ὄρη,
 Παντοτεχνῆς, πλάσσειρα, πολύκλη, πότνια δαῖμον, 20
 Αἰδία, κνησιφόρε, πολύπιδρε, πείφρων·
 Ἀσνάω σραφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινύσσα.

Omniuens, levisomma, cluens stipantibus signis.
 Lætitiæ locupletis amans, pacisque Vacuæ:
 Percoquisfrux, Trivia, Lucetia, noctis ocelle.
 Astrica, prætextata, obstita, Minerva virago,
 Huc ades ó stellata lubenter, splendida, fulgens
 Luce tua, & tu supplicibus, studiosa, faveto.

NATURÆ *suffimen, aromata.*

NATURA omniparens, doctissima, dædala mater
 Cæligena & Majesta, faber, Regina venusta,
 O victrix, invicta, magistra, eadem omnibus lucens,
 Induperans, & honora, & præstantissima rerum:
 Primigena, æterna, incanaque, casca virago,
 Noctua signitenens, Lucinaque, & omnipotens vis,
 Mollia suspensis pedibus vestigia librans:
 Ornatrix augusta Deum, infinitaque finis,
 Nulli communis, communiter officiosa,
 Indugena, sine patre, eluens virtutibus magnis:
 Flora, Venus, Pomona, Voluptas, plurima saga,
 Dux & sanga potis, Vitunaque, Rumia mater,
 Furitis, satiasque venustatumque Siada:
 Cælica, terricola, dans jura potentibus undis:
 Semper amara malis, & semper amica piorum:
 Saga, cata, omnidua, educatrix, regina, potestas
 Aprilis adolescentum, indidem adulta resolvens.
 Omnium tu pater & mater, nutrix quoque & altrix.
 Numeria atque beata, Ceres, vis Temperiarum,
 Omniparens, figula, & multarum perfica rerum,
 Æterna, & motans, sapientipotensque Minerva,
 Pilentum rapidum æterna vortigine torquens:

Πάνρυτε, κυκλοτερής, ἀλλοτριμορφοδίαυτε.
 Ἐνθρονε, ἡμῆεσσα, μόνη τὸ κελθὲν τελέεσσα,
 Σκηπτόχων ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα, κρηπίση. 25
 Ἄτσομε, πανδαμάτειρα, πεπεωμλήη αἴσσα, πυρίπυκς.
 Αἰδιόζωή ἢ δ' ἀθανάτη τε θεόνοια.
 Πάντα σοι εἰσὶ τὰ πάντα σὺ γὰρ ταῦδε μὲνη τεύχεις.
 Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε, σὺν ἐυόλβοισιν ἐν ὤρεσι
 Εἰρλίω, ὑγίαιαν ἄγειν, αὐξήσιν ἀπάντων. 20

ΠΑΝΟΣ θυμίαμα, ποικίλα.

ΠΑΝΑ καλῶ κρητερόν, * κόσμοιο τὸ σύμπαν,
 Ουρανόν, ἢ δὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμπεασίλξαν,
 Καὶ πῦρ ἀθάνατον· ταῦδε γὰρ μέλη ἐσὶ τὰ Πανός.
 Ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, πείδρομε, σώθρονε ὤρεσι·
 Αἰγομελὲς, βακχότα, φιλένθες, αἰσροδίαυτε. 5
 Ἀρμονίαν κόσμοιο κρέκων φιλοπύζμονι μολπῇ.
 Φαντασιῶν ἐπαρωγὴ, φόβων ἐκπαυγὴ βροτείων.
 Αἰγινόμοις χαίρων ἀνά πίδακας ἢ δὲ τε βότρυς,
 Εὐσκοπε, θρηνητὴρ, ἢ χῆς φίλε, σύχορε νυμφῶν.
 Πάντοφυῆς, γλυέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον. 10
 Κοσμοκράτωρ, αὐξήτῃ φαεσφόρε, καρπιμε παμάν
 Ἀντροχαρὲς, βαρύμυις, ἀληθὴς Ζεὺς ὁ κρησίσης.
 Σοὶ γὰρ ἀπειθέσιον γαῖης πέδον ἐσήεικ',
 Εἰκὲ δ' ἀκαμάτης πόντος τὸ βαθύαστρον ὕδωρ,
 Ὠκεανὸς τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἐλίεσσιν. 15
 Ἀερίον τε μέλισμα, τροφῆς ζωοῖσιν ἑναυσμα,
 Καὶ κερυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτης πυρὸς ὄμμα.
 Βαίνε γὰρ ταῦδε θεῖα πολύκετ' αἴσιν ἐφετμαῖς.
 Ἀλλ' αἴσεις ἢ φύσεις πάντων ταῖς αἴσι θεονόμοις,
 Βόσκων ἀνθρώπων γλυεὺ καὶ ἀπείρονα κόσμον. 20

Juno Fluonia, circinaque, & Vortumni figura,
 Et majesta curulis, honoraque, juraque dictans,
 Semper ovans supra regum caput, induperatrix.
 Intrepida, omnidomans, parca, flammata, Tenira.
 Flos vitæ æternæ, immortalis, Mammuriæ vis.
 Omnia tu sola es: namque omnia tu paris ipsa.
 Quare te oro cum ditibus Temperiabus,
 Pacemque atque salutem age, & omnifera augmina rerum.

FAUNI *suffimen, odoramenta omnigena.*

FAUNE ades Upilio, mundi substantia totus,
 Cælum, salsa maris, terrarum dædala sedes,
 Spiritus flammæ: namque hæc membra omnia Fauni,
 Peruage Faune, Sali, collegaque Temperiarum,
 Capripes & fanaticæ, ovator, siderivolge:
 Vocibus flexanimis mundi concentra figurans,
 Larvarum Titule, humanum remeligo tremorum,
 Propter aquas gaudens pastoribus atque bubulcis,
 Colligans, velox, Aë ignis, sodalis Virarum,
 Omnigena, omnigenens, rerum celebrata potestas:
 Mundiperans, Lucine, Future, Autumnæ, nutritor.
 Antricola, irritabili, jure Jovis capricornus,
 In te nam omniparæ terrarum stant sola fixa,
 Æterni & cedunt lætantia marmora Ponti,
 Et terram Oceanus lustrans anfractibus salis:
 Portioque aëria, ignipotens alimonia rerum,
 Et caput ad summum pernicio lumina flammæ.
 Nam concreta tuo imperio hæc æterna feruntur,
 Naturamque tuis mutas pollentibus jussis,
 Multorum auctans in terra mortalia secla.

Ἄλλὰ μάκαρ βακχότα φίλινθε βαῖν' ἔπι λουβαῖς
 Ἑυέροις ἀγαθὴ δ' ὅπασον βίοτοιο τελείῳ,
 Πανικὸν ἐκπέμπων οἶσον ἔπι τέρματ' αἰγῆς.

ἩΡΑΚΛΕΟΥΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΗΡΑΚΛΕΣ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἀλκιμε ἱππῶν,
 Καρτερόχειρ, ἀδάμασσε, βρύων ἄθλοισι κραταίοις,
 Αἰολόμορφε, χρόνι πάτερ, αἰδέειέ τε, εὐφρων,
 Ἀρρήϊ, ἀχειόθυμε, πολύπλιτε, παντοδυσάσα.
 Παῖκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μὲ τόξα, ἔ μάνη. 5
 Παμφάγε, παῖγνέτωρ, πανυπέρτατε, πᾶσιν ἄρωγέ.
 Ὃς θνητοῖς κατέπαυσας, ἀνήμερα Φῦλα διώξας.
 Εἰριώλω ποθέων κροτοφόρον, ἀγλαόπιμον.
 Ἄυτοφυῆς ἀκάμας, γαῖης βλάσημα φέρισον.
 Πρωτογόνοις σράψας Φολίσι, μεγαλώνυμε ναίων. 10
 Ὃς πρὶ κρατὶ φορεῖς ἠὼ ἔ νύκτα μέλαιναν.
 Δώδεκ' ἀπ' ἀντολιῶν ἀχει δυσμῶν ἄθλα διέρπων.
 Ἀθανάτοις πολυπέριθ', ἀπείριτος, ἀσυφέλικτος.
 Ἐλθέ μάκαρ, νέσων θελητήερα πάντα κομίζων.
 Ἐξέλασον ἧ κακὰς ἄτας, κλάδον ἐν χειρὶ πάλλων.
 Πτῖνοῖς τ' ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἔπι πεμπε.

ΚΡΟΝΟΥ θυμίαμα, σύρκα.

ΑΙΘΑΛΗΣ μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠ ἧ ἔ ἀνδρῶν,
 Ποικιλόβηλ', ἀμίαντε, μεγασθενὲς, ἀλκιμε πηπῶν.
 Ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα ἔ αὐξίς ἔμπαλιν αὐτός.
 Δεσμὸς ἀρρήττος ὃς ἔχεις κατ' ἀπίρονα κῆσμον.
 Αἰῶν' ἄ Κρόνε παῖγνέτωρ, Κρόνε ποικιλόμουθε. 5
 Γαῖης τε βλάσημα ἠ ἔραν' ἀσερόεντος.
 Γέννα, Φυὴ μείωσι, ῥέας πόσι, σεμνὲ Προμηθεῦ.
 Ὃς

Ergo pater fanaticæ, ovator, ad hæc tua liba
 Vise, & vitæ bene dones exita iusta,
 Externans Inuos terrores finibu' terræ.

HERCULIS SANGI FIDII *suffimen, tus.*

SANGE pater Titane, Nero, Nerien viriate,
 Vastimanusque, invicte, aptus palmaria opima,
 Volturæ, auctor temperi, sempiternæ, benigne,
 Indicte, agrestis, bene votite, induperator,
 Magnanimum cor habens, fera membra, salutifer augur:
 Omnivore, omniparens, præstane, pater Tutane.
 Qui Titulus clui, debellans incicora monstra:
 Semper ovans pacis studiis, nutricis honoræ:
 Nate tuo ingenio, Terræ invicta propages,
 Ignibu' primigenis florens, ó die cluenti.
 Matutam capiti gestans, noctemque crepuscam:
 Sex bis ad occasum absolvens certamina ab ortu:
 Diis experte, & inexperte, inconcussa lacertos;
 Adsis, morborum averrunca piamina portans:
 Et portenta move, quatiens sacra februa dextra:
 Et mala præpetibus protela obscæna sagittis.

SATURNI *suffimen, sturaca,*

COELIGENUM Divorum, hominumque illustris origo,
 Multivore, & Lustrali, Nero, Nerien, Titane:
 Qui cuncta absumis, quique omnia perficis idem,
 Vinculis indupedite per orbis vasta silentia:
 Saturne ævi progenitor, Saturne dolose,
 Terræ proles, & cœli signitenentis:
 Stirps, genus, obstetrix, Titane endostrue, Opis vir,

Quæ

Ὅς ναίεις κτ' πάντα μέρη κόσμοιο, γήαρχα,
 Ἄγκυλομήτα, φέρειτε κλύων ἰκετηρίδα φωνῶν,
 Πέμπους ἑυόλβον βίοτος τέλθ' αἰὲν ἀμεμπτον. 10

ῬΕΑΣ θυμίαμα, δῶματα.

ΠΟΤΝΑ Ῥέα, θύγατερ πολυμόρφε Πρωτογόνου,
 Ἥ' ὄπι' Ἰαυροφόρον ἱερότερον ἄμμα πιτύνεις·
 Τυμπανόδραπε, φιλοισρομανές, χαλιόκροτε κέρη,
 Πάνη μ', ἀγλαόμορφε, Κρόνος σύλλεκτε μάκαιρα.
 Ουρεσιν ἢ χαίρεις, θνητ' τ' ὀλολύμασι φεικτοῖς. 5
 Παμβασίλεια Ῥέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε·
 Ψυδορμήνῃ ζώτειρα, λυθιερὰς, δῆχγῆεθλε.
 Μήτηρ μὲν τε θεῶν ἠδὲ θνητ' ἀνθρώπων.
 Ἔκ' εἰ γὰρ ἢ γαῖα ἢ ἔρανος ἑυρὺς ὑπερθεῖν,
 Καὶ πόντος, πνοιαίτε. Φιλόδρομε ἀερόμορφε, 10
 Ἐλθε μάκαιρα θεὰ σωτήριθ' ἑυφρονι βυλῆ·
 Ἐιρῶνῳ κατάλασσα σὺν ἑυόλβοις κλεάτεοσι,
 Δύματα ἢ κῆρας πέμπουσ' ὄπι' τέρματα γαῖης.

ΔΙΟΣ θυμίαμα, σύρακα.

ΖΕΥ πολύθυμε, Ζῶ ἀφθιτε, τίω δέ τοι ἡμεῖς
 Μαρτυρίαν πθέμεσθα λυθιερὸν, ἠδὲ πρῶσευξιν,
 Ω βασιλῶ, δῆ' σὺν κεφαλῶν ἐφάνη τάδε ρεῖα,
 Γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέωνθ' ὑψηχέες ὄχθοι,
 Καὶ πόντος, ἢ πάνθ' ὀπίσ' ἔρανος ἐντὸς ἔταξε. 5
 Ζῶ κρόνιε, σιηπῆσχε, καταβάτα, ὀβριμόθυμε.
 Παντογῆεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελούτη.
 Σεισίχθων, αἰξήτα, καθάρσιε, παντοληνάικτα,
 Ἀσραπαῖε, βρονταῖε, κερσύνιε, φυτάλμιε Ζῶ·
 Κλυθι με αἰολόμορφε, δίδε δ' ἢ ὑγίαν ἀμεμφῆ. 10
 Ἐιρῶνῳ

Qui genitalis obis per mundi singula membra,
 Calvitor, versute: favens orantibus votis,
 Æquanimus vitæ finem mortalibus adfer.

LATIÆ OPIS *suffimen, aromata*

O PS veneranda, genus Vortumni Primigenai,
 Quæque agitas etiam voluentia plaustra Trionum.
 Tumpaniverbera, cerita, atque æricrepa virgo,
 Mater magna Fovis, Latia, Ops cœlesti, paluda,
 Polcra, & honorata, & Saturni augusta marita,
 Montibus quæ gaudes, hominumque ululatibus sacris,
 Ops Majesta, parens bellicrepa, Nerio Dia,
 Sospitaque & mendax, Picumnaque, Libera mater:
 Mater cœligenum, mater mortalium hominum:
 Ex te etenim Tellus, sedesque superrima Cœlus,
 Et mare salsum, auræque erroneas, æriformis:
 Quare dia adsis huc sospes numine claro,
 Pacem producens cum rerum copia opima.
 Eminu', protelans pestesque piaculæque atra.

JOVIS *suffimen, sturaca.*

O venerande Fovis, Fovi' sempiternæ, tibi ista
 Averrunca damus nos, adtestataque vota.
 O Fovis isthæc cuncta tuo sunt numine creta.
 Terra tua est, Terræque immania culmina montes,
 Et mare, quæque fretu aërio cortina recepta.
 Induperans, Saturniu', Juppiter, Elicius, Trux,
 Omnigenens, atque omnium principium, exitium omnium.
 Fulgetrum, tonitru, fulgur, Fovi' progenitor:
 Audi me Volturæ, & da usurpare salutem,

Ἐιρλίω τε θεῶν, ἢ πλάττε δόξαν ἀμεμπτον.

ἮΡΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΥΑΝΕΟΙΣ κέλποισιν ἐνημμή, ἀερόμορφε,
 Ἦρα παμβασίλεια, Διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα,
 Ψυχοτρόφος αὔρας θνητοῖς παρέχουσα πρῶσινεῖς.
 Ὀμβρων μὲν διεργῶν, ἀνέμων τροφὴ, παντογυέθλε.
 Χωεῖς γὰρ σέθεν ἔδεν ὄλως ζώης φύσιν ἔγνω· 5
 Κοινωνεῖς γὰρ ἅπασιν κεκραμμένη πρὸς σεμνῶς.
 Πάντων γὰρ κρατεῖς μένη, πάντεσσι τ' ἀνάσσεις,
 Ἠερίοις ροίζοισι πνασομένη κτ' χόσμα.
 Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ πολυώνυμε παμβασίλεια
 Ἐλθοῖς δὲ μύθεσον καλῶ γήθησι πρῶσῶπα. 10

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ θυμίαμα, Σμύρναν.

ΚΛΥΘΙ Ποσειδάον γαλήοχε κυανοχαῖτα,
 Ἴππιε, χαλιχτόροστον ἔχων χεῖρεσσι τείαιναν.
 Ὅς ναεῖς πόντοιο βαθυσέρνοιο θέμεθλα,
 Ποντομέδων, αἰλίδεπε, βαρυκτυπε, ἐννοσίγαιε·
 Κυμοθαλῆς, χαριτῶπα, τετραόρορον ἄρμα διώκων, 5
 Ἐιναλίοις ροίζοισι ἰνάσων ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ὅς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χόσμα θαλάσσης,
 Κύμασι περὶ μέθυ θῆρσιν θ' ἅμα, πόνηε δαῖμον.
 Ἐδρανα γῆς ζώζοις ἢ νηῶν δ'δρομον ὄρμιλῶ,
 Ἐιρλίω, ὑγίαιαν ἄγων ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ. 10

ἘΙΣ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

Ω τ' ὑποχθόνιον ναίων δόμον, ὀβελμόθυμε,
 Ταρτάριον λειμῶνα βαθύσκιον ἠδὲ λιπαυγῆ,
 Ζόχθόνιε σκηπήθεχε, ταῖδ' ἱερα δέξο πρῶθύμως.

Et pacem diam, & bona adorea divitiarum.

JUNONIS *suffimen, aromata.*

CÆRULEIS innixa sedilibus aeriformis,
O Juno regina, Jovis ditissima conjux,
Quæ mortalia corda veges animalibus auris.
Nimborum mater, ventorumque omnigenitrix.
Nam sine te non est vitæ spirabilis ardor:
Omniū participas immissa potentibus auris,
Omnia sola tenes, atque omnibus incluta regnas.
Aëri præcipitans stridore fluonia Juno.
Sed te Diva parens obtestor, adorea, Maja,
Huc sodes venias volti ridente lepore.

NEPTUNI *suffimen, murra.*

AUDI Neptune, Ambarualis, Salsicapille,
Trossule, fuscina habens manibus Neptune tridentem;
Cærulea concelebrans vasti fundamina Ponti,
Ponti prætor, aquigrume, crepe, Terripreme acer,
Undifluens, & rava tuens, agitansque quadrigas,
Expergefaciens vegeto vada salsa tremore:
Tertia quoi sorti cessit tutela marina,
Scamigerum pecu amans, & aquas sali, cærule Die:
Siste statum terræ, aspirans bona navibus flabra,
Pacemque atque salutem addens, & opum aurea dona.

In VÆJOVEM, carmen.

MAGNANIME, induferum pervolgans fulva silentia,
Tartarea atque crepusca, oblitera prata tenebris.
Tellumo Væjovis, arferio te hoc munere macto.

Πλάτωνος κατέχεις γαίης κληίδας ἀπάσης,
 Πλατδοῦτ' ἡμεῖω βροτέλω καρποῖς ἐνιαυτῷ, 5
 Ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν,
 Ἐδραν ἀθανάτων, θνητῷ στήριγμα κροτιμόν.
 Ὃς θρόνον ἐσήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον,
 Τηλεπόρον τ' ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἀκροτον ἄδλω,
 Κυάνεόντ' Ἀχέρονθ', ὃς ἔχει ριζώματα γαίης. 10
 Ὀκρατέεις θνητῷ θανάτῳ χάριν, ὦ πολυδαΐμον,
 Ἐυβελ' ἀγροπόλῳ Δημήτερι ὃς ποτε παῖδα
 Νυμφόσας λειμῶν ἄποσπαδάλω δὴα πόντῳ,
 Τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' Ἀτλίδ' ἠγάγες ἀντην,
 Δήμῳ Ἐλευσίν' ἄνδρα, τόθι περ πύλαι εἰς αἶδαο. 15
 Μέν' ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερωῦντε βραβυότις.
 Ἐνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε, ἀγλαότιμε,
 Σεμνοῖς μισσοπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμοῖς
 Ἴλαον ἀνκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσσης.

ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ ΔΙΟΣ θυμίαμα, σύρακα.

ΖΕΥ πάτερ, ὑψίδρομον πυρραυγέα κῆσμον ἐλαύνων,
 Στερέπλων αἰθερὶς σέροπῆς πανυπέρτατον αἴθλῳ,
 Παμμακάρων ἔνδρανον θείαις βρονταῖσι ἰνιάσων,
 Νάμασι παννεφέλοις σέροπῆν φλεγέθασαν ἀναίθλων.
 Λαίλαπας, ὄμβρος, πησῆρας, κρατερὸς τε κεραυνὸς 5
 Βάλλων ἐς ῥοδίους φλογερὸς, βελέεσσι καλύπλων.
 Παμφλέκτες, κρατερὸς, φεικώδεας, ὀβριμαθύμους,
 Πτῶν ὄπλον δεινόν, χρονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
 Αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλ' αἰγνόν,
 Ροῖζα ἀπειρεσίς δινύμασι παμφάγον ὄρμη, 10
 Ἀρρήκτον, βαρύθυμον, ἀμαμάκετον, πησῆρ' ἄνδρα
 Ουρεάνιον βέλ' ὄξυ κατταβάτῳ αἰθαλόεντος.

Dis qui cardineus Terræ clivis omniparentis:
 Saecula nimis ditans mortalia frugibus hornis,
 Tertia quoque sorti tutela obuenit Averni,
 Cœlituum solium, firmum stabilimen hominum.
 Qui solum habes, ad castra obnubila, senta tenebris,
 Longinqui, æterni, & inexorabilis Orci,
 Atque Acherunta atrum, terrarum immane statumen:
 Fura tenens hominum Mortali munere, sancte,
 Consequere, Deæ Cereris pueram qui victus amore,
 Gramineo raptam prato per cœrula ponti
 Quadrijugo avexisti equitatu ad Atthidis antrum,
 Gentis Eleusinae: ubi sint spiracula Averni.
 Unice nota Deus censens ignotaque rerum.
 Cerere, induperans, sanctissime, compos honorum,
 Votibus præstitibus gaudens, & cultibus sanctis:
 Mitis ades, rogo te, letus venerantibus turbis.

TONANTIS JOVIS *suffimen, sturacem.*

JUPPITER, altisoni torquens loca flammea mundi,
 Fulgetrarum animas crispans petulantibus flammis,
 Cœlituum sedes conquassans fulmine sacro,
 Flamigeris stringens streperos torrentibus ignes:
 Tormina qui, nimbos, rubra tela, tonitrua bruta
 Vibras, involuens animata rubentibus telis,
 Flammivoma, & perterrita crepa, irritata iunonis,
 Præpes, ovans telum, cordigrumum, horricapillum.
 Insperatum, ardens, victricis missile dextræ,
 Omnivorum insano plangens horrore tumultum,
 Indomitum, horriferum, candenti flamine præceps.
 Cœlivagum telum, velox, Jovis Elicii arma.

Ὀν ἢ γαῖα πέφεικε θαλασσά τε παμφανόωσα,
 Καὶ θῆρες πῆσασιν, ὅταν κτύπος ἕας ἐσέλθῃ·
 Μαρμαίρει δὲ πρὸς ὠπ' αὐγαῖς, Σμαραγεῖ δὲ κεραυνός, 15
 Ἄϊθέρῳ ἐν γάλοισι. διαρρήξας δὲ χιτῶνα,
 Ουράνιον περ κάλυμμα βάλλεις δρυῖν τε κεραυτῶν.
 Ἄλλὰ μάκαρ θῦμον ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντος,
 Ἡ δ' ὄρέων κερυφαῖσι τὸ σὺν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
 Ἄλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδω, φρεσὶν αἴσιμα πάντα, 20
 Ζωῖόν τε ὀλβιόθυμον, ὅμῃ δ' ὑγίαιαν ἀνασταν·
 Καὶ βίον δὲ θύμοισιν αἰεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

ΔΙΟΣ Ἀστραπέως

θυμίαμα, λιβανομάνναν.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ μέγαν ἀγνὸν ἐρισμάραγον, πείφαντον,
 Ἄεελιον, φλογέντα, πυρίδρομον, ἀεροφειγῆ,
 Ἀσφάπλοντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῆ,
 Φεικώδη, βαρύμυριν, ἀνίκητον θεὸν ἀγνόν,
 Ἀσραπεία Δία, πατῆγνέτω, βασιλῆα μέγιστον, 5
 Ἐυμύεοντα φέρειν γλυκερῶν βιότοιο τελείῳ.

ΝΕΦΕΛΩΝ θυμίαμα, Σμύρναν.

ΑΕΡΙΟΙ ΝΕΦΕΛΑΙ, καρποτρόφοι, ἔρανόπλαγκτοι,
 Ὀμβροτόχοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι καὶ κρομμύον·
 Βροντῆσαι, πυρόεσσαι, εἰεβρομοί, ὑδροκέλευθοι.
 Ἄερόν ἐκ κόλπῳ πάταγον φεικώδη ἔχουσι.
 Πνεῦμασιν ἀντίσπασσι ἑπιδρομάδιω παταγεῦσαι 5
 Ἐμᾶς νυῖ λίτομα δροσεῖμονες ἔνπνοοι αὔραις,
 Πέμπειν καρποτρόφος ὄμβρος ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

quem tremit omniparens Tellus, quem marmora salsa,
 Vivaque sæcla, sonor tergens cum personat aures:
 Luminibus fulgit species, rubra fulgura splendent
 Aëris in caulis, & tenuia tegmina scindens,
 Obnupti Cœli candentia fulmina torques.
 Ast ó Die, effunde iras apud æquora salsa,
 Et montana juga: haud tua robora magne latent nos.
 Sed faveas sacris, & mentibu' grata repende
 Vitæ bona cara, vigentia regna salutis.
 Et pacem Divûm, nutricem semper honoram:
 Et victum æquanimis semper rationibus aptum.

JOVIS FULGETRII *suffimen, libanomanna.*

OBTESTOR magnum, perterricrepum, manifestum,
 Aërium, flammantem, ignicreperum, aërilucum,
 Nubium instigantem æstus singultibu' brutis,
 Horrendum, insanum, indomitum, lustrabile numen,
 Fulgetrumque Jovem induperatorem, omnigenentem,
 Tradere inoffensæ vitæ terminum amœnum.

NEBULARUM *suffimen, murra.*

AERIÆ nebulae, aëriolgaë, frugiparentes,
 Imbriparæ, per mundum agitatae ingentibus auris:
 Fulmineæ, ignitæ, streperæ, atque humectivagantes,
 Aëris in gremio hortantes inamabile murmur:
 Flaminibus pulsæ stridentes impete magno.
 Nunc vos roscidulae obtestor spirantibus auris,
 Præcipitare imbres in terram frugiferentes.

ΘΑΛΑΣΣΗΣ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

ΩΚΕΑΝΟΥ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα Θητύν,
 Κυανοπέπλον ἀνάσσαν, εὐτροχα κυμαίνουσαν,
 Ἄβραις ἠδυπνόοισι πατασομήλιω πει γαῖαν.
 Θεθύεσ' αἰγιαλοῖσι πέτρησί τε κύματα μακροῖς,
 Ἐυθεινοῖς ἀπαλοῖσι γαλιωῖόσασα δρόμοισι 5
 Ναυσὶν ἀγαλλόμενῃ, θηροτρόφῃ, ὑδροκέλευθε.
 Μητὴρ μὲν Κύπειδος, μήτηρ νεφέων ἐρεβεννῶν,
 Καὶ πάσης πήγης νυμφῶν νασμοῖσι βρυχέσσι·
 κλυθί με ὦ πολύσεμνε, εἰ δὲ μὲνέσ' ἐπαρήγοις,
 Ἐυθυδρομοῖς ἔρον ναυσὶν πέμπουσα μάκαιρα. 10

ΝΗΡΕΩΣ θυμίαμα, σμύρναν.

Ωκατέχων πύλιν ρίζας κυανουγέλην ἔδρην,
 Πεντήκοντα κέραςισιν ἀγαλλόμενῃ κτ' κύμα,
 Καλλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρῶν μεγαλώνυμε δαῖμον·
 Πυθμῶν μὲν πόντος, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἀπάντων.
 Ὅς κλονέεις θεῶν ἱερὸν βάθρον, ἰώϊκα πνοιαῖς 5
 Ἐν μυχίοις κούρῳσιν ἐλαυνομήτας ἀποκλείοις·
 Ἀλλὰ μάκαιρ σεισμὸς μὲν ἀπύτρεπε, πέμπε ἢ μύσσης
 Ὀλβον ἐπ' εἰρῶν τε ἢ ὀλβιοχείρον ὑγίην.

ΝΗΡΗΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΝΗΡΕΩΣ εἰναλὶς νύμφαι καλυκώπιδες ἀγναι,
 Σφραγῆται, βύθιαι, χαροπαῖγμονες, ὑδροκέλευθοι,
 Πεντήκοντα κέρας πει κύμασι βακχόδοσσι,
 Τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι πει νῶτα,
 Θεροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκη ζώματ' ὁ πόντος 5
 Ἄλλοι δ' οἱ ναῖσαι βυθόν, τριτόνιον οἶδμα,

Ἰδρο-

DIVÆ VENILIÆ SALACIÆ

suffimen, libanomanna.

OCEANI inducalo te glauca Venilia proles
 Cærulipalla, vagans loca per lætantia Ponti,
 Am terræ finis exercita suavibus auris,
 Murmura pulvinis ripæ alludentia frangens:
 Atque exercitiis sudis pellacibu' ludens,
 Navibus exultans, pecorosa loca humida lustrans.
 O mater Veneris, nebularum mater ovantum,
 Et fontium omnigenum, liquentum suavibus undis:
 Huc adsis nobis, & blanda illabere votis,
 Navibus immittens animarum flamina suda.

TERENTI CONSI *suffimen, murra.*

Oqui salsa tenes liquidi penetralia mundi,
 Quinquaginta una pufis per cærula gaudens,
 Cœtibu' virgineis, genius maris alme Terente:
 Fundamen mari, margo terræ, principium omnium:
 Qui moliri' statum terræ, cum scilicet arces
 In caveis olim indignantes murmure Cauros.
 Sed motus terræ averrunca, & mitte ministris
 Flaminibus, pacemque & opes, ditemque salutem.

SALACIARUM NERIENUM

suffimen, aromata.

PULLÆ cæruleæ, liquidi gens blanda Terenti,
 Ædicolæ, Latia, ludicræque, fluitantes:
 Quinquaginta vago fatuantes marmore pufæ
 Tritonum currus sectantes pone, inhiantes
 Semiferis Geniis quos vitreus educat humor:
 Atque aliis quicunque colunt liquentia castra,

Ἵδροδρόμοι, σκιρτιτῆ, ἐλίαςόμφοι πῶϊ κῦμα,
 Ποντοπλάνοι δελφῖνες, ἀλιρρόθιοι, κυαναυγεῖς.
 Ἵμας κικλήσκω πέμπειν μύσας πόλιω ὄλβον.
 Ἵμεῖς γὰρ πῶϊ τελετῶ ἀνεδείξατε σεμνῶ
 Ἐυίερα Βάκχοιο ἢ ἀγῶης Φερσεφονείης,
 Καλλιόπη σὺν μητρὶ, ἔ' Ἀπόλωνι ἀνακτι.

10

ΠΡΩΤΕΩΣ θυμίαμα, εὔρακα.

ΠΡΩΤΕΪΑ κικλήσκω, πάντε κληΐδας ἔχοντα,
 Πρωτογῆν, πάσης φύσεως ἀρχαῖς ὅς ἔφηνεν.
 Ἵλλω ἀπλάσων ἱερῶν ἰδέαις πολυμόρφοις,
 Πάνημθ, πολύβελθ, Ἵπισάμημθ τάτε ὄντα,
 Ὅσα τε πρόσθεν ἔλω, ὅσα τ' ἔασε Ἵσπερον αὔτις· 5
 Πάντα γὰρ ἐν Πρωτεῖ πρώτῃ φύσις ἔσκατέθηκεν.
 Ἄλλὰ πάτερ μόλε μυσπόλοις ὀσίαισι περνοίαις,
 Πέμπων δούλβη βιότῃ τέλθ ἔσθιλον ἐπ' ἔργοις.

ΓΗΨ θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πᾶν κυάμων
 ἢ ἀρωμάτων.

ΓΑΓΑ θεὰ, μήτερ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 Πάντσοφε, πανδότειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα,
 Ἀυξίθαλῆς, Φερέκαρπε, καλαῖς ὄρασι βρύσσα.
 Ἐδρανον ἀθανάτῃ κόσμῃ, πολυποίκιλε κέρη,
 Ἡ λοχίαις ὠδίσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ· 5
 Αἰδία, πολύσεπτε, βαθύσερ', ὀλβίομοιρε.
 Ἡδυπνόοις χαίρεσσα χλόαις πολυαιθέσι δαῖμον·
 Ὀμβροχαρῆς, πῶϊ λὺ κόσμθ πολυδαίδαλθ αἴσρων
 Ἐιλεῖ Ἵφύσθ ἀενάω ἢ ῥόμασι δεινοῖς.
 Ἄλλὰ μάκαιρα θεὰ καρπῶς αὔξοις πολυμηθεῖς, 10
 Ἐυμηρῆς ἤτερ ἔχουσα σὺν ὀλβίοισιν ἐν ὄρασι.

MH-

Undicolæ, Salii, lustrantes agmina aquarum,
 Undivagi, liquidi Delphini, glauca tuentes,
 Vos oro magnam copem rem cete Camillis.
 Nam vos festa coëgistis Comitæ primæ,
 Liberi augusti, & Liberæ augustæ,
 Lucinia cum matre, & Apollinere induperante.

JANI MAJI *suffimen, sturacem.*

TE colo naturæ falsæ Majum ædituentem,
 Primigenam, qui naturam egit in ordia prima,
 Omnimodis mutans sacra fœdera materiai,
 Famiger & Consentis, callens omnia quæ sunt,
 Antideaque fuere, & mox ventura trahentur.
 Nam natura prior Majo omnia commendavit.
 Quare ô nobis auguriis veracibus adsis,
 Dans placidam vitæ finem felicis habere.

TELLURIS *suffimen, omne semen, præ-
 ter fabas & aromata.*

TELLUS Ops, mater Divorum & mater hominum,
 Altrix, percoquiflux, intercidonea, larga,
 Conflua atque adolescens, polcris frugibus augens:
 Æterni mundi fundamen dædala virgo,
 Quæ varias edis fruges maturrima partu:
 Anna, paranna, augusta, empanda, opulenta, beata.
 Suavifero exultans gemmanti gramine Dia,
 Imbriprocax, circa quam signitenentia castra,
 Et cœlum æternis vicibus torrentibus fertur.
 Diva parens auge terræ viridantia foeta,
 Clara, favente animo, cum Temperibus optimis.

ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ θυμίαμα, ποικίλα.

ἌΘΑΝΑΤΩΝ θεότιμε θεῶν μήτηρ τροφὴ πάντων,
 Ἄτῃδε μόλοις κερύντεις θεὰ, σέο πότνι ἐπ' ἄχαις,
 Ταυροφόνων ζείξασα ταχύδρομον ἄρμα λεόντων,
 Σκηπτιῆχε κλεινοῖο πόλις, πολυώνυμε, σεμνή·
 Ἦ κατέχεις ἰόσμοιο μέσον θρόνον, ἔνεκεν αὐτῇ 5
 Γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφαῖς παρέχουσα πρῶσινεῖς.
 Ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γύρω θνητῶν τ' ἐλοχθήσῃ·
 Σοὶ ποταμοὶ κρετέον' αἰεὶ ἔπασα θάλασσα.
 Ἴσῖα αὐδάχθης. Ἐν ἧ ὀλβοδόπιν καλέεσι,
 Παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅλι δῶρα χαρίζῃ. 10
 Ἔρχεο πρὸς τελετῶν ὦ πότνια, τυμπανοτέρπη,
 Πανδαμάτωρ, Φρυγίης ζώτιρα, Κρόνος σωμόμβνε,
 Ουρενόπα, πρέσβειρα, βιοθρέπεια, Φίλοιρα·
 Ἔρχεο μηδίσω, κεχαρισμένη δισεβίησιν.

ἙΡΜΟΥ θυμίαμα, λίβανον.

ΚΛΥΘΪ με Ἑρμεία Διὸς ἀγγελε, Μαριάδ' ἡέ,
 Πάσκρατὲς ἤτορ ἔχων, ἐναλώνιε, κτίρανε θνητῶν,
 Ἐυφρων, ποικιλόβηλε, διάκτορε, ἀργειφόντα,
 Πτῖωσπέδιλε, Φίλανδρε, λόγος θνητοῖσι προφῆτα.
 Γυμνάσιν ὅς χαίρεις, δολίαις τ' ἀπάτμης, τροφιῆχε. 5
 Ἑρμιῶ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμε.
 Ὅς χείρασιν ἔχεις εἰρῆνῆς ὄπλον ἀμεμφές.
 Κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριάνιε, ποικιλόμυθε,
 Ἑρρασίαις ἐπαρωγέ, Φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάσκαϊς·
 Γλώσσης δεινὸν ὄπλον, τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι. 10
 Κλυθί με εὐχομῆμα, βίότα τέλ' ἐσθλὸν ὀπάζων,
 Ἑρρασίαισι, λόγος χείρασιν, ἔμνημοσώησιν.

Ἑρμῶ

MATRIS DEUM *suffimen, varia.*

MATER cunctorum augustissima Cæligenarum,
 Huc sis Maja Dea, confer ted ad tua sacra,
 Taurivomos jungens citimos ad carra Leones.
 Æterni regina covi, celeberrima, honora:
 Quæ media mundi stas fornice, quod bona terram
 Ipsa tenes, homines lactans Dea cicure pastu.
 Ex te Cæligenarum, ex te mortalium origo est,
 Et liquens natura tibi fluit, & maris humor.
 Vestam te vocitant, atque Assidua indigitaris,
 Quod dvis humanis polcralia adorea multa.
 Vise tuos castus, ô candida tumpanicultrix,
 Vidtrix, sospe' Phrugum, Saturni maxima conjux,
 Mœsia, Cœligena, nutrix, fanatica Dia:
 Leta adsis gratans festis rata cultibus signa.

MERCURII *suffimen, tus.*

MAJAI stirps alma Jovisque, accense, viator,
 Magnanimum cor habens, quinquertio, censor homonũ,
 Vinule, Multivole, internuntius, Argilethe,
 Alipes, & mortalium amor, sermoni' minister:
 Quem fraus, quem certamina adulant, almifer omnium,
 Interpres variæ linguai, Nundine Liber,
 Sanguineum gestans caduceum pacis amice
 Frugi, Coruciota, Locuteje, Aje, beate,
 Atque operum Titule, & Titane necessibu' rebu' ;
 Et mortalibu' præsidium venerabile linguæ;
 Adsis oranti vitæ addens exitum amicum,
 Cultu operum, memori menti, sermonibu' lectis.

Ἕμνησθ' ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ, θυγάτηρ μεγάλης Διός, ἔλθ' ἡ μάκαιρα,
 Μνηοχρῆεια θεὰ, κεχαρισμένη δ' ἱερῶν δέξαι·
 Πλάτων' ἔσθ' πολύτιμη δάμαρ, κεδνή, βιοδώπι.
 Ἢ κατέχεις αἶδαο πύλας ὑπὸ κούφῃα γαίης,
 Πραξιδίκη, ἔρατοπλόκαμε, Διὸς θάλ' ἄγνον, 5
 Ἐμψιδῶν χυτέτιρα, ἰποχθονίων βασιλεία·
 Ἢν Ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖ· τεκνώσατο κέρλω.
 Μητὲρ ἐρεβρεμέτη πολυμόρφ' Ἐυβελή' ἔσθ',
 Ὠρῶν συμπλέκτιρα, Φαεσφόρε, ἀγλαόμορφε·
 Σεμνή παντοεργέτιρα κῆρη, καρποῖσι βρύσσα, 10
 Ἐυφελγῆς, κερύεσσα, μονὴ θνητοῖσι ποθεινὴ,
 Ἐιαρινή, λειμωνιάσιν χαίρεσσα πνοιῆσι,
 Ἰερὸν ἐμφαίνεσσα δέμας βλαστοῖς χρυσοκάρποις,
 Ἀρπαγμαῖα λέχη μετοπωρινὰ νυμφόθεσσα·
 Ζωὴ ἢ θάνατ' ἔσθ' μὲνη θνητοῖς πολυμόχθοις, 15
 Φερσεφόνηια· φέρεις γὰρ αἰεὶ ἢ πάντα φονδύεις.
 Κλυθὶ μάκαιρα θεὰ, καρπῆς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης·
 Ἐιρῶν θάλ' ἔσθ' ἠπιόχειρ ὑγεία,
 Καὶ βίῳ δούλω, λιπαρὸν γῆρας κατάγονη
 Πρὸς σὸν χῶρον ἀνασσα ἔσθ' ὑδνώατος Πλάτωναι. 20

ΔΙΟΝΤΣΟΥ θυμίαμα, σύρκα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ Διόνυσον, ἐρίβρομον θύασηρα,
 Πρωτογόνον, διφυῆ, τρίγονον, Βακχεῖον ἀνακτα,
 Ἄγχιον, ἀρρήτῳ, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον,
 Κισσόβρυον ταυρωπὸν, ἀρήιον, εὐΐον, ἄγνον,
 Ὀρμάδιον, τριετῆ, βοτρυφόρον, ἐρνεσίπεπλον. 5
 Ἐυβελ', εὐπολύβελε, Διὸς ἔσθ' Περσεφονείης

Ἄρρητοις

Carmen LIBERÆ PROSERPINE.

LIBERÆ magnanimi Jovis adsis incluta proles,
 Unigena princeps, esto hoc libamine macta:
 Conjux Ditis honora, boni largissima victi:
 Quæ sub visceribus terræ dominaris Averno,
 Parica, & cinnina, Jovisque insigne propagmen;
 Manarum genitrix, Jovis infernati' tribuna.
 Quam pusam arcano Jovi' semine progeneravit.
 Mater multicrepi Volturri maxima Consi,
 Lucina speciosa, & percoqua Temperierum,
 Seria, regnatrice Larunda, frugibus gliscens,
 Corniger, illustris, mortalibus grata virago,
 Flora, gramineæ quam oblectat spiritus auræ,
 Corpus tuum oblectans Terræ viridantibus fœtis,
 Nummeria & foeta, Autumni sub tempore nubens,
 Vita, itidem mors sola eadem mortalibus ægris,
 Fordicida, etenim fers omnia, & omnia cædis.
 Huc hera sis, fruges è terra funditus educ:
 Blanda pace vicens, illibataque salute,
 Et vita fausta mitem legante salutem,
 Ad tua templa Dea, & potis indufera atria Ditis.

LIRERI PATRIS, sturaca.

LIBERUM ego veneror, crepericreperumfatuantem,
 Primigenam, geminum, Brumalem, terque renatum.
 Cornigerum, agrestem, obscurum, arcanum, duiformem.
 Cinctum ederis, taurifrontem, Mamertium amœnum.
 Bajule, trime parter: vestifrontem, vuigerentem.
 Consentis, Consul Jovis, & Proserpine opacæ,

Ἄρρητοις λέκτροισι τεκνωθεῖς, ἄμβροτε δαῖμον·
 Κλυθε μάκαρ Φωνῆς, ἠδὺς δ' ἐπίνδυσον ἐνηῆς,
 Ἐυμνῆς ἦτορ ἔχων, σὺν ἐυζώνοισι Ἰθύναις.

ἝΜΝΟ ΚΟΥΡΗΤΩΝ.

ΣΚΙΡΤΗΤΑΙ Κερῆτες, ἐνόπλια βήματα θέντες,
 Ποσίδροποι, ῥομβητῆ, ὀρέεστροι, διασῆρες,
 Κροσλύρασι, παρέρυθμοι, ἐπεμβά) ἴχνησι κωφοῖς,
 Ὀπλοφόροι, φύλακες, ἰσμήταρες, ἀλαόφημοι,
 Μητρὸς ὀρειομανῆς συνοπάονες, ὀργιοφάν) 5
 Ἐλθειλ' ἀμυμῆοντες ἐπ' ἐυφήμοισι λόγιοισι,
 Βυκόλω ἐυάντητοι αἰεὶ κεχαρηόη θυμῶ.

ἝΜΝΟ ἈΘΗΝΑΣ.

ΠΑΛΛΑΣ μιννοχρῆς, μεγάλῃ Διὸς ἔργονε Σεμνῆ,
 Δῖα μάκαρα θεά, πολεμοκλόνε, ὀβριμόθυμε,
 Ἄρρητ', αὐρητῆ, μεγαλώνυμε, ἀντροδίαυτε·
 Ἡ διάγεις ὄχθῃς ὑψαύχενας ἀκρωρείας,
 Ἡ δ' ὀρεα σκιοέντα, νάπασί τε σὴν φρένα τέρπεις. 5
 Ὀπλοχαρῆς, οἰσρῶσα βροτῶν ψυχὰς μανίαυσι·
 Γυμνάζουσα κάρη, φεικώδη θυμὸν ἔχουσα.
 Γοργόφόνε, φυγόμεκτε, τεχνῶν μήτερ πολυόλβε.
 Ὀρμάσειρα· φίλοισρε καιοῖς, ἀγαθοῖς ἢ φρόνησις.
 Ἄρσιν μὲν ἢ γῆλυς ἔφους, πολεμάτοκε μῆλι. 10
 Αἰολόμορφε δροσκαίνα, φιλένθεε, ἀλαόθυμε·
 Φλεγραίων ὀλέσειρα, γιγάντων ἰππελάσειρα.
 Τειτοχρῆια, λύτερα κακῶν, νικηφόρε δαῖμον.
 Ἡματᾶ ἐνύκτας αἰεὶ νεάτησιν ἐν ὤραις,
 Κλυθε μὲ ἐυχομῆς, δός δ' εἰρήνῃ πολυόλβον. 15
 Καὶ κόρον ἠδ' ὑγίαιαν ἐπ' ἐυόλβοισιν ἐν ὤραις,

*Editus arcano nixu purissime Die :
Annue suppliciis , & blando numine sponde ,
Mitem animum spirans , cinctutis proximus assis.*

Carmen SALIORUM.

AMBURUATORES , vestigia ahena prementes ,
Collini Salii , Salisubfuli , & fatuantes ,
Pulsifides , & talipedi , leve persultantes ,
Armigeri , vigilesque , magistrisque ominifausi ,
Matri' Fugatinæ latrones atque Camilli ,
Augusti ad sermonis adeste faventiam amicam ,
Et semper placata occurrite mente bubulco .

Carmen MINERVÆ CAPTÆ.

MAGNANIMI Jovis unigena stirps , Dia Minerva ,
Dia beata , ferox , bellicrepa , Neriene ,
Dicta indicta , itidem celeberrima , & antricolona ;
Concelebrans ruptas scruposa palatia cautes ,
Deliciasque tuas , viridaria montium opaca ,
Armipotens , furiis figens mortalia corda :
Torvo animorum exercitio Bellona virago .
Artiparens , tedarum expers , Gorgonitrucida .
Tu Furia infandûm , sapientia sola bonorum ,
Mas & femina Belliparens , indostrua tota ,
Vortumna , atque excetra ferox , fanatica , honesta ,
Ultrix Titani , Phlegrensis , equiria , volgi .
Capta , malæ noxæ Averrunca , Feretria virgo ,
Jam lucu , noctu , supremo in tempore quoque
Annue adoranti , & pacem largire beatam ,
Temporibus faustis , satiatemque atque salutem ,

Γλαυκῶφ', εὐρεσίτεχνε, πολυκίση βασίλεια.

ΝΙΚΗΣ θυμίαμα, μάνναν.

ἘΥΔΥΝΑΤΟΝ καλέω Νίκην, θνητοῖσι ποθηνίῳ,
 Ἡ μὲν ἴδ' ἐν Ἰθάκῃ ἐναδώνιον ὄρμην,
 Καὶ γαστρὶν ἀλγινόεσσαν, ἐπ' ἀνιπάλοισι μάχαισιν,
 Ἐν πολέμοις κρίνεσσαν, θεοπαμάχοισιν ἐπ' ἔργοις,
 Ὅσοις ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον ἔυχθ'. 5
 Πάντων γὰρ κρητέρας πάσης δ' ἔειδθ' κλέθ' ἑσθλόν,
 Νίκη ἐπ' εὐδόξῳ κείῳ, θαλίαισι βρυάζων.
 Ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις πεποθημύῳ ὄμματι Φαιδρῶ,
 Αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις κλέθ' ἔργοις ἑσθλὸν ἄγουσα.

ἈΠΟΛΛΩΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

ἘΛΘΕ μάκαιρ Παιῖν πτυοκτόνε Φοῖβε Λυκωρεῦ,
 Μεμφίτ' ἀγλαόημε, ἰήιε, ὀλβιοδῶτα
 Χρυσελύρη, ἀπέρμιε, δρόττιε, πύθιε, ἱτάν,
 Γρωῖε, ἔ Σμινθεῦ, πυθοκτόνε, δελφικὴ μάνη,
 Ἄρχιε, Φωσφόρε, δαῖμον, ἐρέσμιε, κύδιμε κῆρε: 5
 Μουσαγέτα, χοροποιε, ἐκηβόλε, τοξοβέλεμνε,
 Βάκχε ἢ διδυμεῦ, ἐκάρεχε, λοξία, ἀγνέ.
 Δίλι ἀνάξ, πανδερκὲς ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα,
 Χρυσικόμα, καθαράς Φήμας χρησμέας τ' ἀναφαίνων
 Κλυθι μὲ δὴ χομλὴς λαῶν ὑπερδύφρονι θυμῷ. 10
 Τόνδε σὺ γὰρ λύσεις τ' ἀπείρητον αἰθέρα πάντα,
 Γαῖαν τ' ὀλβιόμοιρον, ὑπερθέτε ἔ δι ἀμολγῆ,
 Νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν, ὑπ' ἀστεροόμματον ὄρφνιν.
 Ρίζας νέεθε δέδωκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
 Παντός· σοὶ δ' ἀρχή τε τέλος τ' ἐστὶ μέλισσα, 15
 Παντοθαλής· σὺ γὰρ πάντα πάλαν κηθάρη πολυκρέκτω

Cælia, & artiparens, multum votita Camilla.

DIVÆ VICTORIÆ, suffimen, manna.

OBSECRO te Victoria pos, gratissima rerum,
 Endo procinctu cernentia quæ agmina ferro
 Et rixam luis alterutris ex partibu' pugnae,
 In bello cernens, ut quis palmarium adeptus,
 Quis tu cumque favens præstas dulcissima vota.
 Omnia nam moderare, & grandis adorea belli
 Tota ex te pendet, lætis vitulantibus augens.
 Quare huc sis venias, cupienti Dia Dearum,
 Semper præclaro jungens operi agmina laudum.

APOLLINI suffimen, manna.

FEBRUE te Future precor, Tituicida, Luperce,
 O Memphita, verende, salutifer, altor honorum,
 O fidicen, Consive parens, Titane, Segeste,
 Soricolate pater, Vaticane, excetricida,
 Lucifer, agrestis, rex mustule, nobili' pubes,
 Præsul, Casmœnisque sagittifer, arcitenensque,
 Brume pater, collimatorque, obstate, gemelle,
 Delie rex, qui illustrem aciem huc partiris & illuc.
 Auricome, integra præcepta atque oracula fatans:
 Pro populo orantem me cœlitu' vise parumper:
 Nam sursum aspicias immoderata hæc æquora cœli,
 Et supera terras & noctem subter opacam,
 Nocte silente, sub umbræ signitenentibu' flammis.
 Radices statuisti infra: tibi que extima mundi
 Et tibi principium, tibi solvitur exitus omnis:
 Omni virens, fidibus tu cœlica templa canoris.

Ἄρμόζεις, ὅτε μὲν νεάτις ἔπι τέρματα βαίνων,
 Ἄλλοτε δ' αὖθ' ὑπάτιω, ποτὲ δώριον εἰς Δάκθισμον.
 Πάντα πόλον κείνας, κείνεις βιοθρέμμονα Φῦλα,
 Ἄρμονίη κερθίσας πατήσμιον ἀνδράσι μοῖραν. 20
 Μίξας χειμῶν θ' Ἰερέος τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν,
 Ἐἰς ὑπάτας χειμῶνα, Ἰέρθ' νεάτις Δρακείνας,
 Δώριον εἰς ἔαρθ' πολυηράτης ὤριον ἀνθθ'.
 Ἐνθεν ἐπωνυμίας σε βροτοὶ κλήζουσιν ἀνάκτα
 Πᾶνα, θεὸν δικέρωϊ, ἀνέμων συρίμαθ' ἰέντα. 25
 Οὐνεκα παντὸς ἔχεις κόσμος σφραγίδα τυπωτῶ.
 κλυθὶ μάκαρ, ζῶζων μύσας ἰκετηρίδι Φωνῆ.

ΛΗΤΟΥΣ θυμίαμα, Σμύρναν.

ΛΗΤΩ' κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε, σμηνή,
 Κοιαντὶς μεγάθυμε, πολυκίση βασίλεια,
 Ἐυτεκνον Ζευὸς γονίμιω ὠδίνα λαχθσα.
 Γειναμνή Φοῖβόντε εἰ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Τῶ μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τ' ἡ κρاناῆ ἐνὶ Δήλῳ. 5
 κλυθὶ θεὰ Δεσποῖνα, εἶδαον ἦτορ ἔχουσα
 Βαῖν' ἔπι πάνθειον τελετῶ, τέλθ' ἠδὲ φέρουσα.

ἌΡΤΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΚΛΥΘΟΪ με ὦ βασίλεια, Διὸς πολυώνυμε κέρη,
 Τιτάνις, βρομία, μεγαλώνυμε, τοξόλι σμηνή,
 Πασίφαις, δαδῆχε, θεὰ δίκτυνα, λοχεία,
 Ὠδίνων ἐπαρωγὴ εἰ ὠδίνων ἀμύητε.
 Λυσίζωνε, Φίλοισρε, κυνηγέπ, λυσιμέριμνε, 5
 Ἐυδρομε, ἰοχέαιρα, Φιλαγροῖη, νυκτερόφοιτε,
 Κλεισία, εὐάντητε, λυθηία, ἀρσενόμορφε,
 Ὀρθία, ὠκυλόχεια, βροτ' κερσοτόφε δαῖμον,

Ἄμ-

Permoderaris ad imæ nunc confinia sedis,
 Nunc ad primam iterum, nunc ad modulamina Dorii,
 Coelum omnem varians, varias animantia secla,
 Temperis hominum moderans, æqualia fata,
 Tantundem miscens hiemisque atque æstuis iisdem,
 Discernens primis hiemem, inferioribus æstus,
 At veris grati speciem modulamine Dorii.
 Unde homines ted indigitant cognomine vero
 Faunum cornigerum, ventorum sibila hiantem:
 Quod magni omnis habes signacula dædala mundi.
 Huc adeas here flaminibus pro supplice voto.

L A T O N Æ *suffimen, murra.*

O Latona gemellipara, trabeata, verenda,
 Nerio Cœantis, multum votita, modisque
 Morigeris, Jovio partu ditescere dulci
 Promerita es, Februum Janamque sagittipotentem
 Progenerans. hunc in Delo, eam in Ortygia alta.
 Ergo huc adventes præsentis numine Dia,
 Huc ades, & sacro sis felix pandiculari.

D E I A N Æ *suffimen, manna.*

HUc, huc ó rigna, Jovis celeberrima virgo,
 Libera, famigera, Titana, sagittipotensque,
 Venatrix, Lucina parens, manifesta, parunda,
 Partibus adiutrix maturis, partibus expers,
 Cinxia, curifugax, ceritaque, vertagiduca,
 Noctuvolga Dea, arcitenens, venatica, pernix,
 Verrunca, & Beneventa, Calendaque, masculiformis,
 Porrina, nummenia atque hominum sanctissima nutrix,

Ἄμβροτέρφ, χθονίω, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε·
 Ἡ κατέχεις ὄρεων δρυμᾶς, ἐλαφιβόλε σεμνή. 10
 Πότνα, παμβασίλεια, καλὸν θάλθη αἰὲν ἔσσα
 Δρυμονία, σκυλακίπ, κυδωνιάς, αἰολόμορφε·
 Ἐλθὲ θεὰ ζώτειρα, φίλη μύσησιν ἅπασιν,
 Ἐυάντητος, ἄγχοα καλᾶς καρπᾶς ἀπὸ γαίης,
 Ἐιρλίω τ' ἐρατῶ, καλλιπλόκαμον θ' ὑγίαιαν· 15
 Πέμπεις δ' εἰς ὄρεων κεφαλᾶς νύσσης τε ἔ' ἀλγη.

ΤΙΤΑΝΩΝ θυμίαμα, λίθανον.

ΤΙΤΗΝΕΣ, γαίης τε ἢ ἔρανε ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἡμετέρων πατρῶνοι πατέρων, γαίης ὑπ' ἐνερθεν
 Ὅμοιοι τερταρείοισι μυχῶ χθόνθη ἐυναίοντες,
 Ἀρχαὶ ἔ' πιγαὶ πάντων θνητῶ πολυμόχθων,
 Ἐιναλίων πῖλωῶν τε ἔ' οἱ χθόνα ναιετάουσιν· 5
 Ἐξ ὑμέων γῶ πᾶσα πέλη γηρεὰ κ' ἠέ κῆσμον.
 Ἰμᾶς κικλήσκω μῖωιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν,
 Ἐίης ἀπὸ χθονίων πατρῶνων οἴκοις ἐπελάσθη.

ΚΟΥΡΗΤΩΝ θυμίαμα, λίθανον.

ΧΑΛΚΟΚΡΟΤΟΙ Κερήτες Ἀρήια τεύχε' ἔχοντες,
 Ουραίνιοι χθονιοὶ τε ἔ' εἰνάλιοι, πολύολβοι,
 Ζωογόνοι πνοῖαι, κῆσμος σωτῆρες ἀγαυοί,
 Οἴτε Σαμοθράκιω ἱερῶ χθόνα ναιετάοντες,
 Κινδύως θνητῶ ἀπερύκε τε ποντοπλανήτων· 5
 Ἰμῆς ἢ τελετῶ πῆῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε
 Ἀθάνατοι Κερήτες Ἀρήια τεύχε' ἔχοντες·
 Νωμᾶτ' Ὀκεανόν, νωμᾶθ' ἄλα, δένδρεά θ' αὐτῶς.
 Ἐρχόμενοι γῆαν κυναίριζετε πᾶσιν ἐλαφροῖς,
 Μαρμαίροντες ὄπλοισ'· πῆσασσι ἢ θῆρες ἅπαντες 10

Ὀρμῶν-

*Summana, agrestis, fericida, beata, locuples,
 Quæ lucos habitas, castissima, cervitrucida,
 Regina augusta, & viridi spectabilis ævo,
 Cudonis, Vortumna, Canaria, fagutalis,
 Huc venias huc Diva, tuis & sospita & alma
 Præstitibus ducens terræ pignora adulta:
 Donaque pacis amœnæ, polcricomamque salutem:
 Inque altos montes protela funera, morbos.*

TITANORUM *suffimen, tus.*

TITANI terræ & cœli illustrissima stirpes,
 Nostrorum proavi patrum, intra Tartara regna,
 Ædibus horrificis terræ intestina colentes,
 Principium & semen cunctis animantibus agris,
 Aëris & maris & terræ frugiferæ:
 Ex vobis siquidem generatim est omni' propago.
 Vos veneror, iras averruncassere iniquas,
 Si quis ab indufero nostra incubat æde Senatu.

SALIORUM *suffimen, tus.*

ÆRICREPI Salii, ancilia Martis habentes,
 Aëris, & terræ, & maris indigetes opulenti,
 Terrarum tituli, genitalia semina mundi,
 Quique Samothracen habitacula sacra colentes,
 Casibus eximitis per cœrula velificantes:
 Vos primi sacrum mortalibus instituistis,
 Æterni Salii ancilia Martis habentes:
 Oceanum quatitis, quatitis mare, roboraque alta
 Terræ insultantes pedibus strepitis, rutilantes
 Gestibus arma: tremunt animantia secla ferarum,

Ὀρμώντων, θόρυβος ἢ βοή τ' εἰς ἔρανόν ἤκη,
 Ἐιλίσμοις τε ποδῶν κενὴ νεφέλλω ἀφικάνη
 Ἐρχομένων· τότε δὴ ῥα ἢ ἀνθεα πάντα τέθηλεν.
 Δαίμονες ἀθάνατοι, θεοφέες ἔ αὐτολετῆρες,
 Ἐνὶ κ' ἀν' ὄρμαίνων) χολέμβου ἀνθρώποισιν, 15
 Ὀκλιώτες βίον ἔ κτήματα, ἠδὲ ἔ αὐτῆς.
 Πιμπλάντες· συναχθεὶς ἢ μέγας πόντος βαθυδίνης,
 Δένδρη δ' ὑψικάρῳ ἐκ ριζῶν ἐς χθόνα πίπῃ.
 Ἦχῶ δ' ἔρανια κελαδεῖ ροιζήμασι φύλων.
 Κερῆτες Κορύβαντες, ἀνάκτορες δ' ἰδιώατοί τε, 20
 Ἐν Σαμοθράκῃ ἀνάκτες, ὁμῶς Ζηνὸς κέροι αὐτοί·
 Πνοιᾶ ἀέενοι, ψυχοτρόφοι, ἀεροειδεῖς·
 Οἴτε ἔ ἔρανιοι δίδυμοι κλήζεσθ' ἐν ὀλύμπῳ·
 Ἐυπνοοὶ, ἄδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ πρῶσινεῖς,
 Ὠροτρόφοι, φερέκαρποι, ἔπιπνοιοὶ τε ἀνάκτες. 25

ΚΟΡΥΒΑΝΤΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ χθονὸς ἀενάα βασιλῆα μέγιστον,
 Κύρβαν' ὀλβιόμοιρον, Ἀρήιον, ἀπερσέεσσαν,
 Νυκτερινὸν κέρητα, φόβων ἀποπαύσεσσαν δεινῶν,
 Φαντασιῶν ἐπαρωγόν, ἐρημοπλάναν κορύβαντα.
 Ἄιολόμορφον ἀνακτῆα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον, 5
 Φοίνιον, αἶμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ διασῶν·
 Δηῆς ὅς γνώμασιν ἐνήπλαξας δέμας ἀγνόν,
 Θεροτύπε θυμῷ μορφῶν δνοφεροῖο δρεχέοντος.
 Κλυθεῖ μάκαρ Φωνῶν, χαλεπὴν δ' ἀποπέμπεο μιλῶν,
 Παύων Φαντασίας ψυχᾶς ἐκ πῆκτε ἀνάκτης.

Et fragor & fremitus pervolgat cærule cœli.
 Et glomerante pedum sonitu stant pulvere nubes,
 Et florum species viridantum verna patescit.
 Æterni genii, atque Joves & Væjove' quando
 Torva inimiciter occurrunt mortalibus ira,
 Vastantes victumque & opes, ipsosque nocentes,
 Inde loci magno crebrescunt murmura ponto,
 Stirpitis & quercus procumbunt æquore campi,
 Parmarum flictu cælesti' resultat imago.
 O Salii, atque potes Salisubsuli, induperantes,
 Indigetes, Samothracii, & incluta Diiovi' proles:
 Æterni flatus, animales, aëriiformes,
 Quique etiam gemini per cæli templa cluetis,
 Spirantes, sudi, mitesque salutiferique,
 Temperii, Autumni, Divi, medioxumi, anhelii.

DIVI INVILUCUMONIS
suffimen, tus.

INDUPERATOREM magnum telluris adoro,
 Invisumque Inuum, felicemque, atque Quirinum,
 Nocturnum. Lucumonem, obicem larvatilis umbræ.
 Terriculi auxilium: desertaque concelebrantem.
 Incubum, item geminum Volturnum, multivolumque,
 Sanguineum, atque utriusque cruentum vulnere fratris:
 Numine qui Cereris mutasti corpus amœnum,
 Terrificæ excetræ insinuans serpentina membra,
 Vota lubens audi, creperosque averte timores.
 Sistens obscernas species crucias animorum.

CERE-

ΔΗΜΗΤΡΟΣ ἘΛΕΥΣΙΝΙΑΣ

θυμίαμα, ἕρσκα.

ΔΗΩ' παρμήτερα, θεοῖς πολυώνυμε δαῖμον,
 Σεμνή Δήμητερ, κροτοφόρε, ὀλβιοδῶνι,
 Πλατοδότερα θεά, σαχυτοφόρε, παντοδότερα.
 Ἐιρλιῶν χαίρσκα ἢ ἐργασίαις πολυμόχθοις,
 Σπερμία, σωεῖνι, ἀλωαία, χλόοκαρπε, 5
 Ἡ ναίης ἀγνοῖσιν Ἐλευσίνῳ γάλοισιν.
 Ἰμερόεας, ἕρσκη, θνητῶν θρέπτερα παρπάντων.
 Ἡ πρώτη ζεύξασα βοῶν δροτῆρα τένοντα,
 Καὶ βίον ἰμερόεντα βροτοῖς πολυόλβον ἀνεῖσα.
 Ἀυξισθαλῆς, βρομίοισι ζυνέσιῳ, ἀγλαόημιῳ. 10
 Λαμπαδόεας, ἀγνή, δρεπάνοις χαίρσκα θερείοις.
 Σὺ χθονία, σὺ ἢ φαινομένη, σὺ ἢ πᾶσι παρσηνῆς.
 Ἐστεκνε, παδοφίλη, σεμνή κροτοφόρε κέρα,
 Ἄρμα δρακοντείοισιν ἕποζεύξασα χαλινοῖς,
 Ἐκυκλίοις δίναις παρὶ σὸν θρόνον διαίξασα. 15
 Μυνοχρῆς, πολύτεκνε θεά, πολυπότνια θνητοῖς,
 Ἡς πολλαὶ μορφαὶ πολυάνθεμοι ἱεροθαλκῆεις,
 Ἐλθὲ μάκαιρ ἀγνή, καρποῖς βεῖθσκα θερείοις.
 Ἐιρλιῶν κατάγσκα ἢ ὄνομιλιν ἐρατεινῶν,
 Καὶ πλεῖστον πολυόλβον, ὅμῃ δὲ ὑγίειαν ἀνάσσαν.

ΜΗΤΡΟΣ ἈΝΤΑΪΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ἈΝΤΑΪΑ βασίλεια, θεά, πολυώνυμε μήτηρ
 Ἀθανάτων τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
 Ἡ ποτε ματεύσασα πολυπλάγκτω ἐν ἀνίῃ,
 Νησεῖαν κατέπαυσας Ἐλευσίνῳ γάλοισιν,
 Ἥλθες τ' εἰς αἶδλιν παρὶς ἀγαλιῶν Περσεφόνειαν, 5
 Δύσα-

CERERIS MATRIS ELEUSINIEN-
SIS *suffimen, sturaca.*

A L M A Ceres mater Divûm, celeberrima Dia,
Rumia, sancta Pales, copis largissima victi,
Omnia dans, fruges, & opes, Pomona, Segesta,
Tantum concelebrans pacem, agricolasque labores:
Semonâ, Accumula, tritutrix, frugiparensque,
Quæ augustæ sacraria Eleusinis dominaris,
O jucunda, benigna, hominum placidissima nutritrix,
Quæ prior agricolas junxisti sub plaustra triones,
Illecebris mitem edulcans mortalibus victum:
Ævi adolescens, Brumorumque sodalis, honora
Lucia, tædigerens, messorum falcibus gaudens.
Tellumo tu, tuque illustris, tuque omnibus ridens,
Proletaria, amans natæ, Dea Rumia nutritrix,
Quæ bijuges auriga jugans ad frena colubras,
Amfractu circæneo ovas tua am sola sancta.
Unigena, & forda, atque hominum augustissima cura,
Quoi sunt omnigena & quoi frugiparentia volta.
Ergo huc spicigerente gravescens munere adesdum,
Adducens pacem & legum concordia jura,
Fertileque uber opum, & pollentia dona salutis.

EMPANDÆ MATRIS *suffimen, aromata.*

O MNIPOTENS Empanda parens, celeberrima Dia,
Mater Cœligenûmque Deûm, & mortalium hominum,
Quæ olim errans desiderio perfixa nitenti
Solata es in Eleusinis jejunia valle,
Eurva obiens. Proserpinæ omnipotentis Averna,

Δύσαγ' ἔπι δ' ἀγνὸν ὀδηγητῆρα λαχῶσα,
 Μίωυτῆρ' ἀγίων λέκτρων χθονίε Διὸς ἀγνῆ,
 Ἐυβελον τέξασα θεὸν θνητῆς ἀπ' ἀνάγκης.
 Ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε πολυκίση βασίλειαι.
 Ἐλθεῖν δ' ἀντήτονον ἐπ' εὐτέρω σέο μύση.

10.

ΜΙΣΗΣ θυμίαμα, σύρακα.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΝ καλέω ναρθηκοφόρον Διόνυσον,
 Σπέρμα πολύμνησον πολυώνυμον Ἐυβελῆ^Θ
 Ἀγνὴν εὐτέρον τε Μίσσην ἀρρήτονον ἀνασσαν,
 Ἀρρένα ἢ θῆλυ, διφυῆ λύσειον Ἴακχον.
 Εἴτ' ἐν Ἐλευσίν^Θ τέρπη νηῶ θυόεντι,
 Εἴτε ἢ ἐν Φρυγίῃ σὺν μητέρει μυσιπολόειαι,
 Ἡ Κύπρῳ τέρπη σὺν εὐσεφάνῳ Κυθερείῃ,
 Ἡ ἢ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἀγναῖς,
 Σὺν σῆ μητέρει θεᾶ μελανηφόρῳ Ἴσιδι σεμνῇ,
 Αἰγύπτῳ πρὸς χθῆμα, Σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις,
 Ἐυμνήσο' ἔλθοις ἀγαθοῖς τελέσο' ἐπ' ἀέθλοις.

5

10

ΩΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΩΡΑΙ θυγατέρες Θέμιδ^Θ ἢ Ζηνὸς ἀνακτος,
 Εὐνομίη τε Δίκη τε ἔ' Εἰρηνίη πολυόλβει,
 Εἰαριναί, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἀγναί,
 Παντόχροοι, πολυοσμῶν ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς,
 Ωρεαὶ αἰθαλέες, πεικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι
 Πέπλους ἐννύμφαι δροσερὰς ἀνθῶν πολυφέρπων,
 Περσεφόνη συμπάκταρες, ἠνίκαι μοῖραι ταύτω
 Καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς Φῶς ἀνάσσει.
 Ζηνὶ χαρίζομαι ἔ' μητέρει καρποδοτείῃ.

5

Ἐλθεῖ

*Ipsa ducem offendens purum non pura puellum,
 Narrantem inferni connubia Dii ovi' sancti.
 Quæ Consum paris icta humani volnere amoris.
 Te multum votita precor sanctissima mater,
 Huc tuo adventare faventem dia Camillo.*

A M B I G U Æ B I G E N E R I S

suffimen, sturaca.

ACCINCTUM ferula te legifer incalo Brume,
 Æternum magni numen memorabile Consi,
 Pura, sacer, bigener, Regina indicta, virago,
 Mas eadem, mulierque bimembris, Libera, Bruma,
 Sive in Eleusinis templo lætaris odoro,
 Sive etiam in Frugia cum matre arcana agi' sacra,
 Sive etiam in Cupro degis cum Murtia amœna.
 Vel si frugiferis persultas pabula campis,
 Cornigera cum matre tua Deus Iside sancta,
 Cumque assis famulabus, ad alma fluenta Melonis:
 Adsis diva favens ob rerum præmia sancta.

TEMPER I A R U M *suffimen, aromata.*

TEMPERIÆ, Jovis & Furitis sancta propages,
 Aurea lex, & fas, & pax ditissima rerum,
 Vernæ, gramineæ, puræque & multivirentes,
 Omnicolores, suavehalantes spiritu amœno,
 Temperia virides, vortentes, & speciosæ:
 Pallas induta fertis pubentibus aptas,
 Congerræ Proserpinæ, ubi eam solemnibus Parca
 Staticulis luci revocant & Gratia ovantes,
 Dii ovis imperiis, & Matris opi consiva;

Huc

Ἐλθεῖ ἐπ' εὐφήμες τελετὰς ὁσίας νεομύσης,
 Ἐυκάρπης καρῶν χυμέσεις ἐπάγχασι ἀμεμφῶς.

ΣΕΜΕΛΗΣ θυμίαμα, σύρακα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ κέρω Καδμηίδα παρβασίλειαν,
 Ἐυειδὴ Σεμέλλω ἐρατοπλόκαμον, βαθύθελπον,
 Μητέρα θυροφόροιο Διωνύσου πολυμηθῆς,
 Ἡ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσαστο πυρφόρῳ αὐγῇ,
 Ἄθανάτοιο τεκῆσα Διὸς βλααῖς Κρονίοιο. 5
 Τιμὰς πευξαμύη παρ' αὐτῆς Περσεφονείης
 Ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνά τριετηρίδας ὥρας,
 Ἡνίκα σὲ Βάκχε γονίμω ὠδῖνα τελῶσιν,
 Ἐυτέρον τε τράπεζαν, ἰδὲ μυστήρια δ' ἀγνά.
 Νῦν σε θεὰ λίτομα κέρη Καδμηῆς ἀναασα, 10
 Πρηνῦνον καλέων αἰεὶ μύσησιν ὑπάρχειν.

Ἦμνϙ

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΒΑΣΣΑΡΕΩΣ ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ.

ΕΛΘΕ μάκαρ Διώνυσε, πλείσπορε, ταυρομέτωπε,
 Βάσασαρε, ἔ βακχεῦ, πολυώνυμε, παντοδιώσα,
 Ὅς ξίφεσιν χαίρεις, ἠδ' αἵμασι, μανιάσι δ' ἀγναῖς
 Ἐυάζων καὶ ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ Βάκχε,
 Θυροσυχθῆς, βαρύμωι· τετιμῶε πᾶσι θεοῖσι 5
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν·
 Ἐλθε μάκαρ σπирτητὰ, φέρων πολὺ γῆθϙ ἅπασι.

ΔΙΚΝΙΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

ΔΙΚΝΙΤΗΝ Διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς ταῆς δε κικλήσκω,
 Νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποδημῶον, ὄφρονα Βάκχον.
 Νυμφῶν ἔρνϙ ἐρασόν, εὐσεφάνη τ' Ἀφροδίτης,
 Ὅς

*Huc mites ad sacra pia instaurata venite ,
Ducentes foecunda propagma tempestatum.*

SEMELÆ *suffimen, sturaca.*

ELICIO *pusam, prognatam principe Cadmo,
Formosam Semelam, cincinnam, vestifluamque,
Et matrem Brumi lætabilis, & ferulati.
Fulmine quæ sacro foetum exterraneum abegit,
Æternis Fovi' consultis enixa puella:
Quam dignata gravi est florens Proserpina honore,
Inter mortales trima ad comitia festi:
Quando tui Brumi referunt genitabile germen,
Anclabram sacram, & rerum haud arcana profunda:
Te Dea patritia obtestor sata principe Cadmo,
Flaminibus leni & presenti numine adesse.*

Carmen

BASSARII PATRIS BRUMI TRIENNIALIS.

LIBER *ted oro, sate fulmine, corniger adsis,
Bassare, Brume pater, celebrer Deus induperator,
Quem oblectant enses, pilenta, sacræque ministræ,
In cælo vitulans, insane, crepicrepe Brume,
Instinctor furiose, supremis numen honorum
Terræque sacræ mortalibus inducolonis:
Adsis gaudia læta ferens salisubsule Die.*

VELABRI PATRIS *suffimen, manna.*

VELABRUM *veneror votorum hoc munere patrem,
Mustidum, & investem, florenti pectore Brumum:
Crinitæ Veneris, numenque illustre virarum,*

Qui

Ὄς ποτ' ἀνά δρυμὸς κεχορδωμένα βήματα πάλλει,
 Σὺ νύμφαις, χαρίεσσιν ἐλαυνόμεν' ἄμανίησι. 5
 Καὶ βελαῖσι Διὸς πρὸς τ' αὐτῷ Φερσεφόνειαν
 Ἄχθεις ἐξετράφησ', φόβ' ἄθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐυφρων ἔλθ' ἡ μάκαρ, κεχαρισμένα δ' ἰερά δέξαι.

ΒΑΚΧΟΥ ΠΕΡΙΚΙΟΝΙΟΥ

θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ Βάκχον περικιονιον, μεθυδῶτιν,
 Καδμείοισι δόμοις, ὃς ἐλίσσόμεν' οὐκ οὐδὲ πάντα,
 Ἐσησε κρητερῶς βροσμὸς γαίης ἀποπέμφας·
 Ἠνίκα περφόρ' αὐγὴ ἐνίκησε χθόνα πᾶσαν,
 Πρηστῆρ' ῥοίζοις. ὃδ' ἀνέδραμε δεσμὸς ἀπάντων. 5
 Ἐλθ' ἡ μάκαρ βακχότα γηθηθείς περαπίδεασι.

ΣΑΒΑΣΙΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΛΥΘΙ πάτερ Κρόνος υἱὲ Σαβάζιε, κύδιμε δαῖμον,
 Ὄς Βάκχον Διόνυσον ἐρίβρομον εἰσεφιώτιν
 Μηρῶ ἕκαστέρωσας, ὅπως τετελεσμέν' ἔλθῃ
 Τρωῶλον ἐς ἠγάθειον παρ' Ἴπταν καλλιπάρηον.
 Ἀλλὰ μάκαρ Φρυγίης μεδέων, βασιλεύετε πάντων, 5
 Ἐμμένων ἐπαρωγὸς ἐπέλθαις μυσιπόλοισιν.

ἼΠΠΑΣ θυμίαμα σύρακα.

ἼΠΠΑΝ κικλήσκω Βάκχης θεοφόν, εὐάδα κέρην,
 Μυσιπόλον τελετῶσιν ἀγαλλομήλιω Σάβω ἀγνῶ,
 Νυκτερίοισι χοροῖσι, πειθερεμέτοις ἰάχοισι.
 Κλυθί με εὐχομένης χθονία μήτηρ βασίλεια,
 Ἐἴτε σύ γ' ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἰδης ὄρε' ἄγρον, 5
 Ἥ Τρωῶλ' ἔρρηπ' σε, καλὸν Λυδοῖσι θάσμα·

Ἐρχεσθ

Qui numero lucos virides pede persultanti
 Pervolgas cum vesanis vesanu' virabus.
 Quin & consilio Jovis ad Proserpinam alumnus
 Actus crevisti, tremor immortalibu' Divis:
 Sis felix, & maeste suas hoc munere sacro.

COLUMELLÆ seu TELAMONIS
 PATRIS *suffimen, aromata.*

ELICIO Brumum Columellam, vitifatorem,
 Ædibu' Cadmæis, qui circum perque vagatus
 Subiit onus constanter, terræ incendia placans;
 Cum vaga inundarent flammaram flumina terram
 Turbinibus calidis, hic cuncta ruentia fulsit.
 Huc adsis mentis ridenti Brume lepore.

SABI PATRIS *suffimen, aromata.*

DIC Sabe omnipotens, audi Saturnia proles,
 Qui Brumum Bacchum streperum, insubulum, inseruisti
 In femore, ut qui postidea maturus adiret
 In Tmolum sanctum, ubi habebat Equiria polchra.
 Quare ô Rex Frugias, procerum cœli induperator,
 Mitis ades, antistitibus solatia præstans.

DIVÆ EQUIRIÆ *suffimen, sturaca.*

TE Brumi assa obtestor Equiria, Dia Camilla,
 Quæ Sangi celebras elementa arcana Sabini, &
 Flammicrepos cœtus & sacra trinoctia Brumi,
 Obtestor ted alma parens Summana virago,
 Sive Idæ in Frugia pervolgas culmina casta,
 Concelebras seu Ludorum juga sancta Timoli,

Ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῶ γηθῶσα προσώπω.

ΔΥΣΙΟΥ ΔΗΝΑΪΟΥ ὕμνος.

ΚΛΥΘΙ μάκαρ Διὸς ἢ Ἰππιλῳίε Βάικχε διμάτρω,
Σπέρμα πολύμνητον, πολυνῦμε, λύσιε δαῖμον.

Κρυφίγονον μακάρων ἱερὸν θάλθη, ὅτιε Βάικχε,
Ἐυτραφῆ, ὄκαρπε, πολυμηθέα καρπὸν ἀέξων,
Ῥοχθίζων, λιωαῖε, μεγασθενές, αἰολόμορφε 5

Παυσίπονθη θνητοῖσι φανεῖς, ἀηθς, ἱερὸν ἀνθη,
Χάσμα βροτοῖς Φιλάλυπον, ἐπάφιε, καλλιέθειρε,
Λύσιε, θυρσσομανῆ, βρόμι, ὅτιε, πᾶσιν εὐφρων

Ῥοις ἐθέλεις θνητῶν ἢ δ' ἀθανάτων Ἰπιφάουσκων.
Νῦν σε καλῶ μύσασσι μολεῖν ἡδῶ, Φερέκαρπον. 10

ΝΥΜΦΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΝΥΜΦΑΙ, θυγατέρες μεγαλήτορθη Ὠκεανοῖο,
Ἰγροπέραις γαίης ὑπὸ κούθεσιν οἰκί' ἔχουσι,
Κρυψίδρομοι Βάικχαιο τσοφοί, χθόνια, πολυμηθεῖς,
Καρποτέφοι, λειμωνιάδες, σκολιόδρομοι, αἰγναί 5

Ἀντροχαρεῖς, σπῆλυγχι κεχαρμηλαί, ἡερόφοιτοι
Πηγαῖαι, δρομάδες, δροσείμονες, ἴχνεσι κῆφαι.
Φαινόμελαι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολύανθοι.

Σῶ Πανὶ σκιρτώσῃ ἀν' ἔρεα, δάσειρασι,
Πετρώρυτοι, λιγυραί, κερωῖπδες, ὑλονόμοι τε 10

Παρθένοι εὐώδεις, λῶχειμόνες, ἔυπνοοι αὐραῖς,
Ἰπολικαῖ, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, αἰλαόκαρποι,
Κρυμοχαρεῖς, ἀπαλαί, πολυθρέμμονες· αὐξίτεσφοί τε

Κῆρασι αἰμαδρυάδες, φιλοπαῖμονες, ὑγροκέλευθοι,
Νύσαι, μανηαῖ, παωνίδες, εἰαροτερπεῖς,
Σῶ Βάικχω Διοῖ τε χάρην θνητοῖσι φέρουσι. 15

Ἐλθεῖ

Accessis ad sacra benigno lumine volti.

LIBERI PRÆLIGANEI *carmen.*

HUc Fovis ó proles, prælarie, Brume bimeter,
 Sanguen honoratum, celebris, sanctissime Liber,
 Arcanum germen Divorum, jubile Brume,
 Augens frugiferentia adultaque pignora terræ,
 Torcule, magnanime atque asper, Vortumne, Liburne,
 Mustula mortalis secli, medicina, sacer flos,
 Cura hominum jucunda, Tages, cincinnicapille,
 Liber, cerrite, omnium amicule, Jubile, Brume,
 Quis tu cumque faves hominum appareste Deorum,
 Nobis frugiferum & jucundum te volo adesse.

DIVARUM VIRARUM *suffimen, aromata.*

NUMINA clara Viræ, Oceani præstanti propago,
 Quæ liquidas colitis sub terræ anfractibus ædes,
 Assæ furtivagæ Brumi, lætæque penates,
 Consivæ, floræ, errantes obstita viarum,
 Antricolæ, specuumcives, atque aëri volgæ,
 Fontanæ, erroneæ, rorantes, alipedesque,
 Visæ atque invisæ, fertis Valloniæ amictæ,
 Montibus cum Fauno in summis Salia fatuantes,
 Petreæ, scatebræ, Sylvanæ, flexanimæque,
 Pupulæ odoræ, albatæ, halantes suavibus auris,
 Oipiliæ, Caprotinæque, voluptque ferarum,
 Succinæ, teneræ, nutrices, augmina rerum,
 Pusæ, querquetulæ, ludicræ, cærulivolgæ,
 Nysejæ, fatuæ, Meditrinæ, Veris amicæ:
 Cum Cœrere & Brumo mortalibus optimæ adeste,

Ἐλθεῖ ἐπ' Ὀφήμεοις ἱεροῖς κεχαρησὶ θυμῷ,
 Νᾶμα χέσσο ὑγμεινὸν ἀεξιτρόφοισιν ἐν ὤρεσι.

ΤΡΙΑΕΤΗΡΙΚΟΥ ἑσμιάμα, ἀρώματα.

ΚΙΚΛΗΨΚΩ σε μάκαρ πολυάνυμε μανικὲ βακχῶ,
 Ταυρόπερως, λλωαῖε, περιπόρε, νύστε, λυασῶ,
 Μητροτρεφῆς, λικνίτα, περιπόλε, ἔτελετάρχα·
 Νυκτέρ', ὄβελῶ, μιτσηφόρε, θυροσπινάκτα·
 Ὀρμιον ἀρρήτον, τριφνές, κρύφιον Διὸς ἔρνθη· 5
 Πρωτογόν' ἤειπε παμὲ, θεῶν πάτερ ἠδὲ ἡ γέ.
 Ὠμάδιε, σκηπτήρχε, χορομανές, ἀγέτα κώμων.
 Βακχῶων ἀγίας τριετηρίδας ἀμφὶ γαλιωῖς·
 Ῥηξίχθων, περιφειγές, ἐπάφιε, κῆρε διμάτωρ,
 Ουρεσφοῖτα ἔρωσ, νεβριδοσόλε, ἀμφιέτηρε, 10
 Παιὰν χρυσεύχης, ὑποκόλπιε, βοτρυόκοσμε.
 Βάασαρε, κισσοχαρῆς, πολυπάρθενε, ἡ Διόκοσμε,
 Ἐλθε μάκαρ μύστασι βρύων κεχαρημῶταίει.

ἈΜΦΙΕΤΟΥΣ ἑσμιάμα, πάντα πλὴν λιβαίνε.

ΑΜΦΙΕΤΗ καλέω Βάκχον, χθόνιον Διόνυσον,
 Ἐρρόμημον κέρεσι ἅμα νύμφαις διπλοκάμοισιν·
 Ὃς πρὸς Περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων
 Κοιμίζε τριετήρα χρόνον, Βακχίον ἀγνόν.
 Ἄυτὸς δ' ἰωίκα τ' τριετὴ πάλι κῶμον ἐχείροις, 5
 Ἐἰς ὕμνον τέεπε σὺ δὲ ζῶνοισι πηλιώεις,
 Ἐυάζων κινῶν τε χορῶς ἐνὶ κυκλάσιν ὤρεσι·
 Ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερεισφόρε, κάρπιμε Βάκχε
 Βαῖν' ὄπι πάνθειον τελετῶ γανόωντι πρὸσώπῳ,
 Ἐνὶ ἔροισι καρποῖσι τελεσσιγόνουσι βρυάζων. 10

Hucce dicis caussa advenientes numine amico
Mitibu' temperiis futantes sana fluenta.

TRIENNIALIS PATRIS *suffimen, aromata.*

HUC adsis Liber, Lucumo, celeberrime Die,
Torcule, Taurifrons, sate fulmine, Nysie, Faune,
Matris alumne, sacrûm pater, ignivome, & Velabre,
Consentis, nocturne, geriferule, & tutulate.
Arcane atque indiète Jovis stirps, Virtrius idem:
Primigena, * * atque Deûm pater & stirps.
Bajule, sceptrigerens, Saliorumque histrio præsul,
Fœmineo stimulans divina triennia cœtu.
Terricrepe atque Tages, Lucetiû, pulle bimater,
Solemnis, cornute, Fugatine, hinnulivestis:
Insinue, Futurne, racemifer, auriquiriti,
Virginee, studiose ederarum, vinule Liber,
Flaminibus faveas, gratissime, floribus augens.

ANNIVERSARII *suffimen, omnia præter tus.*

ELICIO prece te solemnîs Tellumo Liber,
Cum teneris blande simul expergite virabus:
Qui numero sopitus ad atria Liberæ Avernae,
Puri consopis augusta triennia sacri.
Atque idem simulac cûs festa triennia rursus,
Dulce cies cum cinctutis nutricibu' carmen,
Vagitu vegetans cœtus vortentibus annis.
Ergo hoc frugivirens, here, corniger, optime, frugis
Pandiculare sacrum visas, sed lumine læto,
Percoquibus sacris, aternis frugibu' mactus.

ΣΙΑΗΝΟΥ, ΣΑΤΥΡΟΥ, ΒΑΚΧΩΝ
 θυμίαμα, μάνναν.

ΚΛΥΘ΄ Ἰμε ὦ πολύσεμνε τσοφέ, Βάκχοιο πθηνέ,
 Σιλιωῶν ὄχ' ἄρισε, τελιμέγε πάσι θεοῖσι
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἔπι τρειτηρείσιν ὤρεσι,
 Ἀγροτερῆς, γερονός, Διάσχο νομίσ τελετάρχα
 Ἐυασῆς, Φιλάρχουπε, νεάζων οἷσι σιλιωοῖς. 5
 Ναῖσι ἢ Βάκχοις ἠγέμενε κίτροφόροισιν.
 Δεῦρ' ἔπι πάνθειον τελετῶ Σατύροισ ἀμα πᾶσι
 Θεροτύποις, ἔουσμα διδῆς Βακχεῖον ἀνακτος,
 Σιῶ Βάκχαις λλωαῖα τελεσφόρα σεμνὰ προπέμπων,
 Ὅρηια νυκλιφαῖ τελετωῖς ἀγίαις ἀναφαίνων, 10
 Ἐυάζων, Φιλόθυρε, γαλλιωῖων Διάσοισιν.

Ἔις Ἀφροδίτην ὕμνος.

ΟΥΡΑΝΙΑ πολὺ ὕμνε Φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 Ποντογῆης, γῆς τε ἑσθῆς, Φιλοπάννουχε σεμνή
 Νυκτερία, ζούκτειρα, δολοπλόκε, μήτερ ἀνάγκης:
 Πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐσίν, ἐπεζεύξασ ἢ κῆσμον.
 Καὶ κρατέεις τρισῶν μοιρῶν, γῆν ἢ τὰ πάντα 5
 Ὅσα τ' ἐν ἔρανώ ἐσι ἔν γαῖῃ πολυκάρπω,
 Ἐν πόντῳ τε, βυθῶ τε σεμνή Βάκχοιο πάρεδρε,
 Τερπομένη θαλίασι, γαμοσύλε, μήτερ ἐρώτων
 Πειθοῖ λεκτροχαρῆς, κρυφία, χαελδῶπι,
 Φαινομένη τ' ἀφανῆς, ἐρατοπλόκαμι, εὐπατέρεια, 10
 Νυμφιδία, σιῶ δαιτι, θεῶν σκηπτιχῆ, λύκαινα
 Γεννοδότειρα, Φίλανδρε, ποθεινοτάτη βιοδῶπι
 Ἡ ζεύξασα βροτῆς ἀχαλινώτεισιν ἀνάγκαις,

SILVANI, INCUBI, BRUMARUM

suffimen, manna.

AUDI me Brumi bone nutricator & altor,
 Inque statis sacris non ultima cura Deorum,
 Magnaque cura hominum, celeberrime Sylvanorum,
 Hircipile, & sacrae pompae praesul honeste:
 Pervigil, atque tuus juvenescens, jubile, Faunis:
 Brumarum cinctarum ederis, praetorque virarum,
 Semiferis sociis ad pandicularia sacra
 Dux, ades, experges faciens vitulamina alumni,
 Cum Brumabu' tuis comitans bene rite patrata,
 Haec nocturna sacra, allucens comitia sancta,
 Jubile, thyrsiferens, coetu florente serescens.

DIVÆ VENERIS VOLUPIÆ

carmen.

CÆLIGENA, illustris, ridens, arguta Venustas,
 Spumigena ô genitrix, pernoctatrix veneranda,
 Conjugula & nocturna, & vis cata mater amica;
 Omnia nam ex te, tu invexisti foedera mundi:
 Et trium jura tenes Mortarum, cuncta genisque
 Omni modis, caeli & terrae frugiferae,
 Et salsi mundi, praeses sanctissima Brumi,
 Concelebrans epulas, ô pronuba, mater amorum,
 Suada, & strativola arcana, & sali conciliatrix,
 Visa, invisâ, comas pulcherrima, patrima Dia,
 Sponsalis, conviva, Deum Majesta, Luperca,
 Prolifica & Vituma, virosa, Lubentia mater.
 Quaeque arctas homines compagibus illecebrarum,

Καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ Φίλτρων·
 Ἔρχεο κυπεργῆρες θεῖον γλῶσσο· εἴτ' ἐν Ὀλύμπῳ 15
 Ἐἰ σὺ θεὰ βασίλεια καλῶ γήθησα περσώπῳ,
 Ἐἴτε ἔδ' Ἰλιθῶνα Συρείης ἔδ' ἀμφιπολύεις,
 Ἐἴτε σύγ' ἐν πεδίοισι σὺν ἄρμασι χρυσεοτένκτοις
 Αἰγύπτῳ κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λετρεὰ,
 Ἦ ἔκ κυανέοις ὄχθοις ὄππ' ἰόντιον οἶδμα 20
 Τερπομένη χαίρεις θνητῶν κυκλῖαισι χορείαις,
 Ἦ Νύμφαις τέρπη κυανώπιδιν ἐν χθονὶ δίῃ,
 Θῖνας ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμμώδεσιν ἄρμασι κέφα.
 Εἰ' ἐν Κύπρῳ ἀνάστα θεοφῶσσο· ἔνθα καλαῖ σε
 Παρθένοι ἀδμήν) νύμφαι' ἀνά πάντ' ἐνιαυτὸν 25
 Ἕμνῶσί σε μάκαιρα ἔδ' ἀμβροτον ἀγνόν' Ἀδωνιν.
 Ἐλθέ μάκαιρα θεὰ κούλ' ἐπήρατον εἶδ' ἔχουσι·
 Ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ ἀγίοισι λόγοισιν·

ἌΔΩΝΙΔΟΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΛΥΘΙ με δ' ἰχθυόμεν πολυώνυμε δαῖμον ἀεῖσε
 Ἀβροκόμη, Φιλέρημε, βρύων ὠδαῖσι ποσειναῖς,
 Εὐεχλε, πολύμορφε, θεοφῆ πάντων ἀρίδηλε.
 Κέρη, ἢ κῆρε· σὺ πᾶσιν θάλ' αἰὲν Ἀδωνι,
 Σθεννύμηνε λάμπων τε καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὤρεσι 5
 Αὐξίθαλῆς, δίκηρως, πολυήρατε, δαιρυόημε,
 Ἀλλαόμορφε, κίωαγεσίοις χαίρων, βαθυχαῖτα·
 Ἰμερόνως, Κύπριδ' γλυκερὸν θάλ', ἔρ' ἔρωτος.
 Φερσεφόνης ἐρρασιπλοκάμη λέκτροισι λοχόθεις·
 Ὅς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ τάρταρον ἠερόεντα, 10
 Ἦ δὲ πάλιν πρὸς Ὀλύμπου ἀγίης δέμας ὠλόκαρπον·
 Ἐλθέ μάκαρ μύσησι φέρων καρπὸς ἀπὸ γῆς.

Et genus omne animantium æterno vulnere amoris :
 Adsis caprigenum sanguen, sive atria Cæli
 Dia premis, ridens regina micante labello,
 Turiferæ Surias seu lustras templa beata,
 Sive in æquoribus campi splendentibu' bigis
 Propter habens augusta Melonis flumina opimi,
 Vel si littoribus pullis, prope marmora ponti
 Cœlituum gaudes Diva exultantibu' turbis,
 Aut etiam tremulis pusis in gramine terræ
 Littoreos ad pulvinos cum præpete curru,
 Sive in Cupro matre tua, ubi rite novellæ
 Te puerae innuptæ, & nuptæ, formosa quotannis
 Concelebrant regina atque indigetem Deum Adonem.
 Huc adsis compos spectandi, Diva leporis,
 Nam pura te mente colo precibusque pudicis.

ADONIDIS *suffimen, aromata.*

TE vario obtestor sub nomine Die Camille,
 Mollicomans, & vasticola, atque leporibus augens,
 Conse Deus, Volturæ, alimentum nobile rerum,
 Pusa, puer, cunctis viridescens semper Adonis,
 Occase, & rediivive stasis vortentibus annis,
 Semper adulte, bicornis, amabili, lacrumiculte,
 Polcher, venatu gaudens, promissicapille,
 Vinule, corculum amœnæ Divæ, germen amoris,
 Quem bona polchricomans Proserpina Dia pariuuit,
 Omnimodis qui nunc habitat per tartara furua;
 Te rursus cælo reddens tempestaque membra,
 Huc sis flaminibus deducens germina terræ.

ἙΡΜΟΥ ΧΘΟΝΙΟΥ θυμίαμα, σύρακα.

ΚΩΚΥΤΟΥ ναίων ἀνυπότροφον οἶμον ἀνάγκης,
 Ὃς ψυχὰς θνητῶν κατὰ γαίης ὑπὸ νέεσσι γαίης,
 Ἑρμῆ Βάκχε χοροῖο Διωνύσοιο γλυέθλον,
 Καὶ Παφίης κέρης ἐλιθεβλεφάρεσ' Ἀφροδίτης,
 Ὃς ᾤσθ' Ἐρσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις, 5
 Αἰνομόροισι ψυχαῖσι πομπὴσ' κ' ἑταίρῃσιν ὑπάρχων·
 Ἄσ' κατὰ γαίης ὁπότεν μοίρης χροῖον εἰσαφίκη,
 Ἐυῖέρῳ ῥάβδῳ θέλων ὑπνοδώλιδι πάντῃ,
 Καὶ πάλιν ὑπνώοντῃσ' ἐγείρεις. σὶ γὰρ ἔδωκε
 Τιμῶν Φερσεφόνεια θεὰ κ' ἑτάρταρον ἔυρω, 10
 Ψυχῆσιν ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἠγεμονεύειν.
 Ἀλλὰ μάκαρ πέμπουσ' ἄμυστος τέλει ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

ἙΡΩΤΟΣ θυμίαμα, δρώματα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ μέγαν αἶγρον ἐρῶσμιον ἠδὲ Ἑρωτῶν,
 Τοξαλκῆ, πηρόεντα, πυρίδρομον, ἔυδρομον ὄρμη,
 Συμπάζοντα θεοῖσ' ἠδὲ θνητοῖσ' ἀνθρώποισ'·
 Ἐυπάλαμον, Διφυσῆ· πάντων κληῖδας ἔχοντα,
 Αἰθέροσ' ἔρανεσ', πόντος, χθονὸσ', ἠδ' ὅσα θνητοῖσ' 5
 Πνεύματῃ παντογλυέθλα θεὰ βόσκη χλοοκαρπῶσ',
 Ἡ δ' ὅσα ἑτάρταρον ἔυρωσ' ἔχει πόντος θ' αἰλίδεσ'·
 Μῆν' γὰρ τῶν πάντων οἴηκα κρατύνεις.
 Ἀλλὰ μάκαρ καθαράϊσι γνώμασι μύσησι συνέρχεσ',
 Φαύλεσ' δ' ἐκταπίεσ' θ' ὄρμασ' ἀπὸ τῶν δ' ἀπὸ πεμπε.

MERCURII TELLUMONIS SUMMA-
NI *suffimen, sturacem.*

QUI colis *Amsanctum* & viam inexorabilem *Averni*,
Pallentesque animas sub tristia tartara mittis
Tellumo, lascivi patri' Liberi alumna propago,
Atque Venustatis Divai, Murtiae amenae,
Qui per *Larundae* sacraria sancta vagaris,
Ægrorum Lemurum sub terra, accense viator,
Ducens cum stetit illa dies qua Morta profata est:
Sagminea rude Die soporifer omnia mulcens,
Lumina item fallace natantia morte resignans.
(Hoc tibi nam *Larunda* dedit prætura in *Averna*,
Manibus æternis mortalium iter comitari)
Elaminibus tandem da faustum in rebus laborem.

CUPIDINIS *suffimen, aromata.*

MAGNE voco te purime, amabili, blande Cupido;
Arcitenens, ales puer, ignivage, impete velox,
Ludens cum Divis & cum mortalibus seclis,
Caute, gemelle puer, qui cunctorum ædituus es,
Coelei atque Covi, & terre, & Maris omnigenæ, & que
Nutricatur alens spirantia frugiparens Ops.
Quæque & *Avernus* ager genit, & mare marmore flavo:
Nam cunctorum horum solus moderari gubernas;
Sacrificis adsis ó pura mente ministris,
Avertens illegitimæ cuppedinis æstus.

ΜΟΙΡΩΝ ἑμίσημα, δρώματα.

ΜΟΙΡΑΙ ἀπειρέσιοι, νυκτὸς Φίλα τέκνα μελαίνης,
 Κλυτέ μιν εὐχομῶν πολυώνυμοι, αἶψ' ἔπι λίμνης
 Ὀυρανίας (ἵνα λαβὴν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ φέρρης
 Ῥήγνυ) ἐν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ, εὐλίθω ἀντρω)
 Ναίεσσι, πεπότισθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν 5
 Ἐνθεν ἔπι βρότεον δόκιμον γῆϑ' ἐλπίδι κῆφον
 Στείχετε, πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὀθόνησι
 Μορσίμω ἐν πεδίω, ὅλι πάγχεον ἄρμα διώκη
 Δόξα, δίκης ᾠδῆ τέρμα κῆ ἐλπίδ' ἢ δὲ μεριμνῶν,
 Καὶ νόμον ὠγυγίς ἔ ἀπείρον' εὐνόμω δρχῆς. 10
 Μοῖρα γ' ἐν βιότῳ καθορᾶ μονὸν, εἰδὲ ἴσ' αἰλ' ἢ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόντος ὀλύμπου,
 Καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον· ἐπεὶ γ' ὅσα γίνετ' ἡμῖν.
 Μοῖραί τε κῆ Διὸς οἶδε νό' Ἐραπαντὸς ἀπαντα.
 Ἀλλὰ μοι νυκτέριοι μαλακῶφρονες ἠπιόθυμοι, 20
 Ἄτροπε ἔ Λάχεσι, Κλωθῶ, μόλε' εὐπατέριαι,
 Ἄεριοι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς.
 Παντοδότειραι, ἀφαιρέπιδες, θνητοῖσιν ἀνάγκη.
 Μοῖραί ἀκῆσαι ἐμῶν ὀσίων λοιβῶν τε κῆ εὐχῶν,
 Ἐρχόμεναι μύσταις λυσιπήμονες εὐφρονη βελῆ· 20
 Μοιραίων τέλ' ἔλθ' αἰοιδῆ, ἠὲ ὕφαν' Ὀρφεύς.

ΧΑΡΙΤΩΝ ἑμίσημα, σύρτικα.

ΚΛΥΤΕ μοι ὦ χαεῖτες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόπμοι.
 Θυγατέρες Ζηῶς τε κῆ Εὐνομίας βαθυκόλπας,
 Ἄγλαῖητε, Θάλεια, ἔ Εὐφροσύνη πολυόλβε,
 Χαρμοσαῖης γῆμέτειραι, ἐρασίμια, εὐφρόσων ἀγναῖ
 Διολο-

MORTARUM *Carmentum seu* PARCARUM *suffimen, aromata.*

MORTÆ infinitæ, nigrantis nocti' propages,
 Vos precor ô celebres, quæ sub cœleste palude
 Qua canus liquor induferi de fonte lavacri,
 Labitur æterni specuis sub pumice opaco,
 Cives pervolgatis alumna animantia terræ,
 Inde loci ad ventosum hominum seclum, leve, hians spes,
 Pergiti', carbaseis obstantes lumina velis,
 Fatali in campo, ut bigas levis aurigatur
 Gloria justitiæ ad metas, speique & curarum,
 Et legem casci, magni, laudabili' regni.
 Tantum Morta est vitai' prima, haud alis ullis
 Divûm qui pedibus polsant cœnacula cœli,
 Et Jovi' cortumio est. etenim quæ cuncta manent nos,
 Tantum Morta, Jovisque æterni dadala mens scit.
 Nocturnæ, mitissima pectora, numina amica,
 Atropeque, & Lachesi, & Clotona, ô patrimæ adeste,
 Aëricæ, invisæ, tetricæ, irrequietæ Divæ:
 Omnia itêm mortalibu' quæ datis, omnia fertis.
 O mea, Mortæ, audite lubenter liba precesque,
 Nubila tergentes mordacibu' pectora curis.

GRATIARUM *seu* VENUSTATUM
suffimen, sturacem.

ADSITIS celebres illustres Gratiæ, honoræ,
 Progenies Jovis alma, Paludæque Egeriæ,
 Majesta & Flora, & Vitula, augustissima virgo,
 Lætitie matres, lepida, puræ, vitulantes,

Ἰολόμορφοι, αἰθαλέες, θνητοῖσι ποθεῖναι, 5
 Ἐυκτῦαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἡμερόεσσαι.
 Ἐλθοῖ' ὀλβοδότειραι, αἰεὶ μύσαισι περσινεῖς.

ΝΕΜΕΪΣ ΕΩΣ ὕμνου

ὦ Νέμεσι, κλήζω σε θεὰ βασιλεία μεγίστη,
 Πανδερκής, ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων
 Αἰδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρῃσθα δικάοις,
 Ἀλλ' ἄσθασθα λόγον πολυπόικιλον, ἄσαστον αἰεὶ,
 Ἦν πάντες δεδάασι βροτοὶ ζυγὸν αὐχένι θέντες. 5
 Σὴ γὰρ αἰεὶ γνώμη πάντων πέλη, εἰδὲ σε λήθη
 Ψυχὴν ὑπερφρονέσθα λόγων ἀδιακρίτῳ ὄρμη.
 Πάντ' ἐσορᾶς, εἰ πάντ' ἐπακχεῖς, πάντα βεβαθεῖς.
 Ἐν σοὶ δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν, πανυπέρτατε δαῖμον.
 Ἐλθέ μάκαιρ' ἀγνή μύσαις Ἰππιδάρροθος αἰεὶ. 10
 Δὸς δ' ἀγαθῶν δianoian ἔχειν, πάντοσα πανεχθεῖς.
 Γνώμας, εἰς ὅσας, πανυπέρφρονας, ἀλιτρωτάτας.

ΔΙΚΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

ὈΜΜΑ Δίκης μέλπω παλιδερκέῃ, ἀλλομορφῶ,
 Ἦ ἢ Ζηνὸς ἀνακτος Ἰππὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει,
 Ουρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων,
 Τοῖς ἀδίκῃσι ἡμῶς, ἐπιβρίθασθα δίκαια,
 Ἐξ ἰσότητος ἀληθείας ζυγᾶσθα ἀνομοῖα. 5
 Πάντα γὰρ ὄσασθα κακῶς γνώμας θνητοῖσιν ὀχρεῖ,
 Δύσμετα βελομῶσις τὸ πλεον βελαῖς ἀδίκῃσι,
 Μῆνη ἐπεμβαίνασθα δίκῃσι ἀδίκῃσι ἐπεγείρεις,
 Ἐχθερῶν ἀδίκων, ὄφρων ἢ ζυγᾶσθα δικάοις.
 Ἀλλὰ θεὰ μὲν ἐπὶ γνώμας ἐοθλαῖσι δικάοις. 10

*Volturnæ, semper virides, mortalibu' gratæ,
 Votitæ puera, Vortumnæ, cœsiæ, amœnæ,
 Assiduæ ventate volentes fausta Camillis.*

DIVÆ NEMESIS GRÆCANICÆ
 (Latine VORTICORDIÆ) carmen.

TE voco te Nemesis victrix Dea, magna Camilla,
 Omnituens, hominum scrutans mortalia corda,
 Æterna & veneranda, colens sola aurea jura,
 Quæ varios mutas humani pectori fluctus,
 Quam agnoscunt juste hærentes compagibus omnes,
 Nam nosti interiora animorum, haud te lateat mens
 Detrectans rationi jugum, cuppedine iniqua.
 Cuncta tueris, cuncta audis, cuncta admoderaris:
 In te stant mortalia jura, potissima Dia:
 Adsis præstitibus puri sacri auxiliatrix,
 Da placidas rationis opes, cohibens inimica
 Consilia, insidiantia, iniqua, superba, nefasta.

DIVÆ JUSTITIÆ *suffimen, tus.*

JUSTITIÆ obtestor, pulchræ omnituentis ocellum,
 Ad Jovi Dictatori sedet quæ illustre tribunal,
 Coelitus endotuens mores mortalium hominum,
 Atque ultrix plectens humana nefantia facta,
 Ex æquo veri conjungens disparile omne.
 Nam quæcunque viris sententia pessima suavit,
 Consiliis diris infanda volentibu' quæque,
 Sola jugum imponens injustis jura ministris,
 Injustorum hostis, Sanatum mitis amica.
 Verum adsis semper fausto Dea numine justa,

Ὡς ἂν αἰεὶ βιοτῆς τὸ πεπεωμένον ἡμαρ ἐπέλθοι.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὡ θνητοῖσι δικαιοτάτη, πολυόλβε, ποθεινή,
 Ἐξ ἰσότητος αἰεὶ θνητοῖς χαίροσα δικαίοις·
 Πάντμε, ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη μεγαλαυχῆς,
 Ἡ καθαρῶς γνώμης αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις,
 Ἄθραυστος τὸ σπειδός· αἰεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας 5
 Ὅσοι μὴ τὸ σὺν ἦλθον ὑπὸ ζυγόν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶ
 Πλάσιξι βελιγαῖσι παρεκκλίναντες ἀπλήγως.
 Ἀσασίασε, Φίλη πάντων, Φιλόκωμ', ἐρατεινή,
 Εἰρλιῶν χαίροσα, βίον ζηῶσα βέβαιον.
 Αἰεὶ γὰρ τὸ πλεόν ευχέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις. 10
 Ἐν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς τέλος ὄπλον ἰκάνει.
 Κλυθὶ θεὰ, κακίῳ θνητῶν θραύοσα δικαίως,
 Ὡς ἂν ἰσπρόπιασιν αἰεὶ βίῳ ἐσθλὸς ὁδεύοι
 Θνητῶν ἀνθρώπων οἱ ἀρχῆς καρπὸν ἔδρασι,
 Καὶ ζώων πάντων, ὅπως ἐν κόλποισι ἠθηνεῖ 15
 Γαῖα θεὰ μήτηρ ἐ πόντιον εἰνάλεον Ζεὺς.

Ἦμιν ΝΟΜΟΥ.

ἈΘΑΝΑΤΩΝ καλέω κὴ θνητῶν ἀγνὸν ἀνακτᾶ,
 Ουραίνιον Νόμον, ἀσροφῆτιω, σφραγίδα δικαίαν
 Πόντε τ' εἰναλίῃ κὴ γῆς φύσεως τὸ βέβαιον·
 Ἀκλιῆ, ἀσασίασον, αἰεὶ τηρεντᾶ νόμοισιν,
 Οἰσιν ἀνωθε φέρων μέγαν ἔρανον αὐτὸς ὁδεύει. 5
 Καὶ φθάνον εἰ δίκαιον ροίζε τέσπον αὐτὸς ἐλαύνει·
 Ὅς ἐ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγειρεῖ.
 Αὐτὸς γὰρ μὲν ζώων οἴκηκα κρατύνει,
 Γνώμης ὀρθοτάτησι σωῶν, ἀδύσροφον αἰεὶ·

Ὡγύ-

Vitæ ut veniat finis , quam Morta profata est.

DIVÆ ÆQUITATIS suffimen, tus.

O bona cura hominum, locuples, justissima virgo,
 Semper amans homines æqualia jura colentes,
 O veneranda, beata Dea, ò Juritæ honora,
 Puris judiciis dispensans optima jura,
 Nec mentem labefacta. etenim cunctos labefactas
 Qui tua non subiere boni juga, sed magis ipsa
 Indomiti, horrifce declinant verbera flagri,
 Concors, omnibus æqua, venusta, dicacula, amica,
 Munia pacis amans, certæ cupidissima vitæ.
 Nam plus deteriusque odisti, & diligis æquum.
 In te habet virtus, in te sapientia finem.
 Adsis Dia, hominum frangens audacia facta,
 Ut semper justam æqua serant vestigia vitam,
 Omnium qui terræ vescuntur munere opimo,
 Atque animantium aliûm, quæque educat omniparenti
 Alma sinu tellus, & quæ maris æquoreus Dis.

LEGIS carmen.

COElogenam atque hominum genium te Diva voco Lex,
 Cœlestem, astrificem, rerum commune sigillum,
 Terræ, æquorei salis, naturæque statumen.
 Concors & constans servans bene legibus aptum,
 Quis tu is componens cœli immortalia jura,
 Et quati' sublestam invidiam vortigini' ritu?
 Qui bona das vitæ mortalibu' munia obire,
 Sola etenim moderare animantium cuncta gubernas,
 Consiliis cernens observantissima rectis:

Casca,

Ὠγύμῳ, πολύπειρῳ, ἀβλάπτως πᾶσι ζωοίκων 10
 τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις ἢ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
 Ἄλλὰ μάκαρ πάνημε, φερόλεια, πᾶσι ποθρινέ,
 Ἐυμνῆς ἦτορ ἔχων μνήμιω σέο πέμπτε φέριστε.

ἌΡΕΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ἌΡΡΗΚΤ' ὄβριμόθυμε, μεγασθενές, ἄλκιμε δαῖμον,
 Ὀπλοχαρῆς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλήτα
 Ἄρες ἀνάξ, δολόδραπε, φόνους πεπαλαγμύῳ αἰεὶ,
 Ἄιματι ἀνδροφόνω χαίρων, πολεμόκλονε, φεικτῆ,
 Ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε ἔγχεσι δῆριν ἄμυσον. 5
 Στῆσον ἔριν λυοσῶσαν, ἄνεσ πόνον ἀλγασίθυμον
 Ἐἰς ἢ πόθον νύσον κύπειδῳ, κώμης τε λυαίης,
 Ἄλλ' ἄξας αἰκλιῶ ὄπλων εἰς ἔργα τὰ Διῶς·
 Ἐργλιῶν ποθέων κροτοτρόφον, ἀλβιοδῶλιν.

ἩΦΑΪΣΤΟΥ θυμίαμα, λιβανομάνναν.

ἩΦΑΪΣΤ' ὄβριμόθυμε, μεγασθενές, οἰκίαματον πῦρ,
 Ἡλαμπόμηνε φλογίαις αὔραις φαεσίμβροτε δαῖμον
 Φωσφόρε, καρτερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε,
 Ἐργαστήρ, κρομοῖα μέρῳ, σοιχεῖον ἀμεμφές,
 Παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε, 5
 Αἰθῆρ, ἦλιῳ, ἄσπρα, σελιῶν, φῶς ἀμίαντον.
 Ταῦτα γὰρ Ἡφαίστιο μέλη θνητοῖσι προφαίνε.
 Πάντα ἢ οἶνον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα
 Σώματά τε θνητῶ οἰκῆς πολυόλβε, κροτιμέ·
 Κλυθι μάκαρ, κλήζω πρὸς δειτέρης ἐπὶ λοιβαῖς, 10
 Αἰεὶ ὄπας χαίρεσιν ἐπ' ἔργοις ἡμερῳ ἔλθοις.
 Παῦσον λυοσῶσαν μαίλιαν πυρὸς ἀκαμάταιο,
 Καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν ζώμασιν ἡμετέροισιν.

ἌΣΚΛΗ-

*Casca, experta, comes justis innoxia semper,
Injustosque labefaciens ingentibus noxis.
Sed veneranda opulentifer omnium amœna voluptas.
Fac tuum nos memores, aspirans nomen amicum.*

MAVORTIS *suffimen, tus.*

MAGNANIME, impavide, invicte atque asperrime
Indomite, armipotens, parricida, impetimore, (Mavors,
Marspiter, ô crepericrepe, tabo & sanguine stillans,
Sanguinis humani sitiens bellicrepe, torve,
Ensisibus, atque inamœna colens certamina runis;
Siste duellum, & cordolios requiesce tumultus,
Inque Venustatis divæ, & Brumi otia dia,
Et munus Cereale duelli confer amorem:
Semper pacem optans, victum & re cope vigentem

VOLCANI *suffimen, libanomanna.*

VOLCANE omnipotens, fortissime, flammaque perpes,
Ignitis florens auris, Lucetium dius,
Lucerius, Viriate, Nero æterne, artipotensque,
Ferrifaber, purumque elementum, portio mundi,
Omnivore, omnidomans, superans omnia, omnia lustrans,
Sol & Luna, corum, stellæ, fons purimus ignis,
Membra hæc Volcani mortalibus ignea lucent.
Omnes inducolis gentesque urbesque domosque,
Artubus insinuans mortalibus, alme, beate:
Sis felix, atque hæc nostra ad libamina cede:
Ut placidus venias operum bonus auxiliator,
Atque implacatae extinxis incendia flammæ,
Fomitibus in nobis servans genitabile lumen.

ἌΣΚΛΗΠΙΟΥ ἱμῖαμα, μάνναν.

ΙΗΤΗΡ πάντων Ἀσκληπιέ, δέσποτα Παιάν,
 Θέλων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νέσων,
 Ἠπόδωρε κραταῖε μόλοις κατὰ γων ὑγίαιαν,
 Καὶ παύων νέσων χαλεπὰς κῆρας θανάσιοι,
 Ἀυξίθαλῆς κέρε, ἀπαλεξίκακί, ὀλβίομοιρε,
 Φοῖβε Ἀπόλων ὄκρατερόν θάλαι ἀϊλαόημον,
 Ἐχθρὲ νόσων, ὑγίαιαν ἔχων σύλληκτερον ἀμεμφῆ,
 Ἐλθε μάκαρ σωτήρ, βιοτῆς τέλει ἐσθλὸν ὀπάζων.

ἸΓΙΕΪΑΣ ἱμῖαμα, μάνναν.

ΙΜΕΡΟ΄ΕΣΣ', ἐρατὴ, πολυθάλμια, παμβασίλεια,
 Κλυθὶ μάκαρ Ἰγία φερόλβιε, μήτερ ἀπάντων.
 Ἐκ σέο γὰρ νέσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι,
 Πᾶς ἢ δόμοι θάλασσαν πολυνηθῆς εἰνεκα σεῖο,
 Καὶ τέχνηαι βεῖθεσι. ποθεῖ δέ σε κῆσμοι ἀνάσασα,
 Μέντοι ἢ συγέει ἰαίδης ψυχοφθόροι αἰεὶ.
 Ἐυθαλῆς, δίκτυοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα.
 Σὲ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.
 Οὔτε γὰρ ὀλβοδότης Πλῆτος γλυκερὸς θαλίησιν.
 Οὔτε γέρον πολύμοχθος ἄτερ σέο γίνεθ' ἀνήρ.
 Πάντων γὰρ κραταῖε μάνη, ἔπασιν ἀνάσσεις.
 Ἀλλὰ θεὰ μόλε μυστιπόλοισι Ἰπιτάρροθος αἰεὶ,
 Ἰσομήνη νέσων χαλεπῶν καυέποημον ἀνίλω.

ἘΥΜΕΝΙΔΩΝ ἱμῖαμα, ἀρώματα.

ΚΑΥΤΕ θεὰ πάνημοι, εἰλίβρομοι, δὶρεσίσειροι,
 Τισιφὼνη τε ἢ Ἀθηκτώ, ἔδῃα Μέγαιρα.

Νυκτέλαι,

ÆSCULAPII *suffimen, manna.*

CUNCTORUM Æsculapi Futurne, salutifer, alme,
 Morborum omnigenûm mulcens contagia iniqua,
 Mulciber excellens, ades huc comitatu' salute,
 Mortiferæ cohibens incendia pestilitatis;
 Vesticipor, Verrunce, rei largitor opimæ,
 Februi Apollineris viridans & honora propago,
 Morbi perduellis, conjuxque salutis amœnæ;
 Huc ô sospes ades, ævi dans prospera fata.

DIVÆ SALUTI MEDITRINÆ

suffimen, manna.

O fœcunda salus, & amabilis omnibu' regnans,
 Huc adsis Meditrina opulentifer, omniparensque.
 Pestilitas ex te omnis abit mortalibus ægris,
 Cuncta lepore tuo viridant vitulantia tecta,
 Dædalaque ars; te Mundu' cupit percussu' tua vi.
 Tantum odit te Dis vitæ pessima finis.
 O cupiunda, veges, solamen amabile rerum,
 Te sine nulla seni usurpanda in fine senectæ
 Gratia: sola omnes captas, sola omnibu' regnas.
 Sed tu blanda tuis præsto adsis diva Camillis,
 Avertens pestes morborumque agmina amara.

MANARUM DIRARUM

suffimen, aromata.

Vos calo vociferæ Divæ, horrendæ, fatuantes,
 Alectona & Tisiphona, & veneranda Megæra:

Nocti

- Νυκτερίαι, μύχαι, ὑπὸ κλύθεσιν οἰκί' ἔχουσα
 Ἄνθρωποι ἐν ἠερόεντι, πῶδ' ἄ Στυγὸς ἱερόν ὕδωρ.
 Ὅσ' οἰαίσι βυλαῖσι βροτῷ πεποτημύχαι αἰεὶ, 5
 Λυασηρεῖς, ἀγέρωχοι, ἐπαυάζουσι ἀνάγκαις,
 Θηρόπεπλοι, πμωροί, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς,
 Ἄιδεω χθόνιαι φοβεραὶ κέρει αἰολόμορφοι,
 Ἡέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοίθ' ὡς τε νόημα.
 Ὅυτε γ' ἠελίος ἄχαιαὶ φλόγες, ἔτε σελῶνης, 10
 Καὶ σοφίας ἀρετῆς τε, ἔ' ἐργασίμω θρασύτητος,
 Ἐυχαεῖ, ἔτε βίξ λιπαρῶς πῶδ' ἀκαλλέθ' ἠέθης,
 Ἰμῶν χωεῖς ἐγείρει ἑὺφροσῶας βιότιο.
 Ἄλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα Φῦλα,
 Ὅμμα Δίκης ἐφορᾷτε, δικασπόλοι αἰὲν ἔδου. 15
 Ἄλλ' ἄθεα μοῖραὶ ὀφιοπλόκαμοι πολύμορφοι.
 Πραῦνον μετὰθεοθε βίξ μαλακῶφρονα δόξαν.

ἘΥΜΕΝΙΔΩΝ θυμίαμα, δρώματα.

- Κ**ΛΥΤΕ' με' Ευμηρίδες μεγαλώνυμοι δ' ὄφρονι βυλῆ,
 Ἄγναι θυγατέρες μεγάλοιο Διὸς χθονίοιο,
 Φερσεφόνης τ' ἐράτης κέρης καλλιπλοκάμοιο,
 Ἡ πάντων καθορᾷ βίοτον θνητῷ ἀσεβῶντων
 Τῶν ἀδίκων ἡμῶροι ἐφεσηκῆσαι ἀνάγκη, 5
 Κυανόχρωτοι ἀνάσσαι, ἀπασεράπιστασι ἀπ' ὄσων
 Δεινὴ ἀνταυγῆ φαέθ' σαρηροφθόρον αἴτλιω.
 Ἄιδιοι, φοβερῶπες, ἀπόσροφοι, αὐτοκράτειρα,
 Λυσιμαλεῖς οἰσρῶ βλοσυρονύχαι, πολύπομοι,
 Νυκτερίαι κέρει, ὀφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες, 10
 Ἰμῶς κικλήσκω γνώμας ὀσίοισι πελάζειν.

Noctivagæ, induferæ, summana silentia colentes,
 Ad vada sanguinei Amsancti atque obnubila templa
 Undique ventantes humana piacula propter,
 Vesanae atque petulcae, flagrorum agmine ovantes,
 Angitia, ultrices, rigidaeque, atque hispidivestes,
 Terribiles, Orci gnatae, Vortumnifiguræ,
 Aëriæ, invisæ, leviores præpete mente.
 Nam neque vel citimi Solis Lunæque labores,
 Nec virtus sapientipotens nec amoena venustas
 Artificum, ætatis nitidæ nec adulta juvenitas,
 Invitis vobis agitarint gaudia læta.
 Semper ac in terris hominum mortalia secla
 Justitia regitis reddentes aurea jura.
 Sed Divæ Mortæ, serpenticomæ, Volturnæ,
 Vos placatum animum meliori reddite menti.

M A N A R U M T E N I R A R U M

suffimen, aromata.

CONSENTES Manæ celebrabile nūmen habentes,
 Huc castæ indufero prognatæ Diiove pusæ,
 Pusæ Tartaræ Funonis alumna propages,
 Humanae quæ censet iniqua piacula gentis,
 Ultrices scelerum, excubiis vigiles inhiantes,
 Attricutes, scintillantes grave fulgur ocellis,
 Sacros carnificisque micantes luminis ignes,
 Reginae, aeternæ, postuertæ, terriculæque,
 Tortores stimulo fatorum jura tenentes,
 Nocturnæ pusæ, voltuosæ, crinicolubres,
 Vos veneror, vos mente pia adventassere amicas.

DIVÆ

ΜΗΛΙΝΟΉΣ θυμίαμα, δρώματα.

ΜΗΛΙΝΟΉΗΝ καλέω νύμφω χθονίαν κροθήπεπλον
 ἤν' ᾤξ' Ἐκκυτῆ προχοαῖς ἐλοχθίσαστο σεμνή,
 Φερσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς Ζηνὸς Κρονίουο.

Ἦ ψευθεῖς Πλῆτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταισι,
 Θυμῶ Φερσεφόνης ἣ δισώματον ἔσπασε χροίλῳ. 5

Ἦ θνητὸς μαῖν' Ἐφαντάσμασιν ἠερίοισιν,
 Ἄλλοκότοις ἰδέαις μορφῆς τύπον ἐκπροφαίνεσσαι.

Ἄλλοτε μὲν προφανῆς, ποτὲ ἣ σκοτόεσσα, νυχθαυγῆς,
 Ἀνταίαις ἐφόδοισι καὶ ζοφοειδέα νύκτα.

Ἄλλὰ θεὰ λίτομαί σε καταχθονίαν βασίλεια, 10
 Ψυχῆς ἐκπέμπειν οἶσρον ἄπ' ἑτέρματ' ἀγαθῆς,
 Ἐυμενὲς εὐτέρων μύσας φαίνεσσαι πρὸσωπον.

ΤΥΧΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΔΕΥΡΟ Τύχη. καλέω σ' ἀγαθὴν κροθύντειρον ἐπ' εὐχαῖς
 Μειλιχίαν ἐνοδίπιν, ἐπ' εὐόλοισι κτεάτεσσιν,

Ἄρτεμιν ἠγεμόνιν, μεγαλήνυμον, Ἐυβελῆσσι
 Ἄιματ' ἐκγεγαῶσαν· ἀπρόσμαχον εὐχῆσσι ἔχουσιν,
 Τυμειδίαν, πολὺπλαῖκτον, αἰοίδιμον ἀνθρώποισιν· 5

Ἐν σοὶ γὰρ βίωτος θνητῶ παμποίκιλος ἐστίν.
 Οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολὺολλον,
 Οἷς ἣ κακίῳ πένιλω, θυμῶ χόλον ὀρμαίνεσσαι.

Ἄλλὰ θεὰ λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμνηέσσιν,
 Ὀλοβοῖσιν πλήθεσσιν ἐπ' εὐόλοισι κτεάτεσσιν.

DIVÆ LARUNDÆ MOSTELLA-
RIÆ *suffimen, aromata.*

TE veneror summana Lemuria, virgo paluda,
Quam prope Avernales fluxus, veneranda parivit
Arcano commista Jovi Proserpina amore.
Et quoi concubuit Dis fraude, cupidinis æstu
Calvitus, traxitque bimembrem matri colorum.
Quæ genus humanum furiat larvalibus umbris,
Omnifera specie commutans horrida volta;
Nunc clara apparens, nunc fuscans nocte figuram,
Occursu horrifero pervolgans noctis opaca,
Sed sub te placo Regina nigrantis Averni,
Montivagos stimulos protela ad extima terræ,
Flaminibus facii ostentans placabile numen.

FORTIS FORTUNÆ *suffimen, tus.*

HUC sis Fors Fortuna, sacris Regina voco te
Mansuetam, Triviamque, rei prædivitis ergo,
Et Deianam antistitam, opaci sanguine Consi
Progenitam, æternumque invicta laude eluentem,
Atque Libentinam, perbitentem, omnibu' cautam
Dædala namque in te opulentia constat hominum,
Namque aliis copum das rerum pleraque abunde,
Paupertatem aliis, iraram percita fastu.
Verum, ô Diva, domi te obsecro Favoniam adesse,
Gliscentem re cope, rei prædivitis ergo.

ΔΑΪΜΟΝΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΔΑΪΜΟΝΑ κικλήσκω μεγαλαυγητότα Φεικτὸν .

Μειλίχον Δία, πασηγενέτω, βιοδώτορα θνητῶν,
Ζεῦα μέγαν, πολύπλαγκτον αἰάσορα, παμβασιλῆα
Πλατοδότω, ὅπταν γε βρυάζων οἶθον ἐσέλθη,
Ἐμπαλι ἧ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων. 5

Ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρῆς κληΐδες ὄχυν·
Τοιγὰρ τοι μάκαρ ἀγνὲ πολύπορα κηδὲ ἐλάσασα,
Ὅσα βιοφθορίῳ πέμπει κῆ γαῖαν ἀπασαν,
Ἐνδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλει ἐσθλὸν ὀπάζοις.

ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ θυμίαμα, δρώματα.

ΛΕΥΚΟΘΕΑΝ καλέω Καδμηΐδα δαίμονα σεμνὴν,
Ἐυδιώατον, θρέπειραν ἔυσεφάνε Διονύσε.

Κλυθὶ θεὰ πάντοιο βαθυτέρας μεδέεσα,
Κύμασι τερπομένη, θνητῶν ζώτορα μεγίστη.

Ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμοιο ἀσπαστος ὄρμη,
Μένη ἧ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἰν ἀλιλύεις, 5

Ὅις ἀν' ἐφορμαίνεσα φίλη σωτήριον ἔλθοις.

Ἄλλὰ θεὰ δέσποινα μόλοις ἐπαρωγὸς ἔεσα,
Νηυσὶν ἐπ' ἀσέλμοις σωτήριον ἀφρονι βελῆ,
Μύστης ἐν πόντω ναυσίδρομον ἕρον αἴεσα. 10

ΠΑΛΑΪΜΟΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΣΥΝΤΡΟΦΕ Βάκχε χοροῖο Διωνύσε πολυγηθῆς,

Ὅς ναίεις πάντοιο βυθῆς βαθυκύμονας αἴγνης,
Κικλήσκω σε Παλαῖμον ἐπ' ἀϊέροις τελετηῆσιν
Ἐλθεῖν ἀμυθέοντα, νέω γήθηοντα προσώπω,

G E N I I *suffimen, tus.*

MAGNANIMUM Genium calo, prætorem venerandū,
 Mansuetumque Jovem, auctorem genitabilis auræ,
 Dijovem, ubique vagantem, & Væjovem imperitantem;
 Qui largiris opes, ut inisti tecta cachinnans,
 Et contra humanæ extinguis qui commoda vitæ.
 Letitiæ, moerori, Patulciu', Clusius idem es.
 Quare Sange pater, curarum semina pellens,
 Insidiantia vitæ, in terra frugiferenti,
 Da precor æquanimo vitam concludere fine.

D I V Æ A L B U N E Æ *suffi-*
men, aromata.

AL B U N E A M elicio prognatam principe Cadmo,
 Magnam, quæ Brumum est obstetricata nefrendem:
 Huc ades ô quæ salsa tenes & cærulea templa,
 Fluctibus exultans; nautarum sospita Funo;
 Nam te respiciunt puppes per cæca pericla;
 Una laborantem solaris in æquore volgum;
 Quis tu subveniens ades in discrimine sospes,
 Ergo salutaris præsens urgentibus adsis
 Rebus, velivolæ observans candida puppes;
 Atque tuis largire, Favonia, flabra ministris.

P O R T U M N I *suffimen, manna.*

QUI suxisti una cum Brumo lacte novellum,
 Quique colis liquidos & ovantes turbine campos,
 O Portunne lubenter ad hæc te liba vocamus;
 Fronte renidentem & ridenti lumine volti,

Καὶ σώζειν μύσας κτ̄ τε χθονὰ ἔ κτ̄ πόντον. 5
 Ποντοπλάνοισ γδ̄ αἰεὶ ναυσὶν χειμῶν ἔ ναργῆς
 Φαινόμεν ἔ σωτῆρ μῆν ἔ θνητοῖς ἀναφαίνῃ.
 ῥυόμεν ἔ μιλῶν χαλεπὴν κτ̄ πόντιον οἶδμα.

ΜΟΥΣΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ ἔ Σιωὸς ἐριδ' ἔποιο θύγατρεις,
 Μῆσση πεερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι,
 Θνητοῖς οἷς κε παρήτε, ποθεινότα), πολύμορφοι,
 Πάσης παιδείης δρετῶ γυνῶσση ἀμεμπτον
 Θρέπλειρα ψυχῆς, Δρανοίας ὀρθοδότειρα, 5
 Καὶ νδ̄ δίδωάτιο καθηγήτειρα ἀνασσαι,
 Ἄι τελεταῖς θνητοῖς ἀνεδείξατε μουσιπολύτεις,
 Κλειώτ', Ἐυτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομήη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Ουρενήη τε,
 Καλλιόπη σὺ μητεὶ ἢ δίδωάτη θεᾶ ἀγνῆ. 10
 Ἄλλὰ μόλοιτε θεαὶ μύσας πολυπόικιλοι ἀγναί,
 Ἐυκλειαν ζῆλόν τ' ἔρατὸν πολυῦμνον ἀῖσση.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΝ καλέω Σιωὸς σύπλεκτοι ἀνασ-
 ἠ Μῆσας τέκνωσ' ἱεραῖς ὀσίας λιγυφώνεις, (σα,
 Ἐκτὸς ἔσσα κακῆς μνήμης βλαψίφρον ἔ αἰεὶ
 Πάντα νόον σὺέχασα βροτῶν ψυχᾶσι σὺόοικθον,
 Ἐυδωάτον, κρατερόν· θνητῶν αὔξασα λογισμόν, 5
 Ἡδυτάτη, Φιλάρευπν ἔ ὑπομνήσασα ἢ πάντων
 Ὦν ἀν' ἔκαστος αἰεὶ σέρνοισ γνώμῃσιν κατάθη).
 Ὅνη παρεκβαίνεσ', ἐπεγείρασα φρένας πᾶσιν.

*Servantemque tuos terraque marique ministros,
Namque vagis ratibus sub tempestate sonora
Sospes ades, & te cupidis mortalibus offers
Avertens sævas iras per cærulea ponti.*

DIVARUM CAMENARUM

suffimen, tus.

MAMMURIÆ atque Jovis streperi prognata propages,
Illustres celebresque Novensidesque Camenæ:
Et quovis, quemcunque fovetis amabile vulgus,
Artitas omnes virtutes progenerantes,
Nutrices animi, directæ mentis amussis,
Atque magistræ animi moderantes recta gubernæ.
Quæque sacris homines imbutos instituisti:
Flora, Cluacina, & Vitula, & Casmena virago:
Cæliaque, & Tripuda, & Carmenta, & diva Venustas,
Oscina, flexanima, & mater Majestaque princeps.
Ergo Deæ huc age præstitibus ventate faventes,
Vobiscum decus omnipotens & adorem agentes.

DIVÆ MAMMURIÆ

suffimen, tus.

MAMMURIAM elicio Jovis omnipotenti' maritam,
Quæque pias est duciloquasque enixa Camenas,
Pestifera, versata caduceæ obliviam mentis,
Continuans mentes animarum fædere sacro,
Reginæ omniparæ rationis amica, fovens vim,
Pervigil, irrequies, memoranter cuncta ministrans,
Quorum quisque simul in pectore ruminat artem,
Nec quid præteriens instigans lumina mentis.

Ἄλλὰ μάκαιρα θεὰ μύσας μνήμιω ἐπέχειρε
 Ἐπιέρσ τελετῆς, λήθην δ' ἀπὸ τ' ἀπόπεμπε.

ἮΟΥΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΚΛΥΘΙ θεὰ θνητοῖς φασσίμβροτον ἡμαρ αἴσσοι,
 Ἡὼς λαμπεραῖς, ἐρυθαινομήνη κτ' ἡέσμον,
 Ἀηλείαια θεῖ ἠτᾶν ἄγν' ἐ μεγάλοιο,
 Ἡ νυκτὸς ζοφερῶν τε κελαίνοχρῶτα πορείω
 Ἀντολίας ταῖς σῆς πέμπεις ὑπὸ νέρτερος γαίης. 5
 Ἐρῶν ἠγήτειρα, βίεσ' ὄρωλε θνητοῖσιν·
 Ἡ χαίρει θνητ' μερόπων γῆσ'· εἰ δέ τις ἐστίν
 Ὃς φάσκει πῶ σὺ ὄψιν καθυπέρτερον ἔσταν,
 Ἡνίκα τὸν γλυκῶν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσεΐσης,
 Πᾶς ἧ βροτὸς γήθη, πᾶν ἐρπετὸν, ἀλλὰ τε φύλα 10
 Τετραπόδων πτερωτῶν τε ἔειναλίων πολυεθνῶν.
 Πάντα γ' ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι περίζεις.
 Ἄλλὰ μάκαιρ' ἀγνή μύσας ἱερὸν φάσ' αὐξοίς.

ΘΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΟΥΡΑΝΟΠΑΙΔ' ἀγνῶν καλέω Θέμιν Διπατέριαν,
 Γαίης τὸ βλάστημα νέον, καλυκώπιδα κέρω,
 Ἡ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μανθῆιον ἀγνὸν
 Δελφικῶν ἐν κόθμῶνι, θεμιστεύσοσα θεοῖσι,
 Πυθίῳ ἐν δαπέδῳ, ὅθι Πυθοῖ ἐμβασίλδεν. 5
 Ἡ ἔφθορον ἀνακτα θεμισσοῦσας ἐδίδαξε.
 Πάνημι, ἀλλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκλιπόλατε.
 Πρώτη γ' ἐτελετᾶς ἀγίας θνητοῖς ἀνέφηνας,
 Βακχιακὰς ἀνα νύκτας ἐπευάζσοσα ἀνακτα

*Præstitibus memores mentes da dia Moneta
Sacrati castus, pellens obliviam ab illis.*

D I V Æ M A T U T Æ *suffi-*
men, manna.

CEDE Dea, aurigans candens mortalibus lumen,
Clara, pudoricolor, mundo Matuta refulgens,
Aurea magnanimi Titani nuntia Solis:
Horriferae quæ itiner anfractaque noctis opaca
Diva tuo revocas initu sub viscera terræ:
Dux operum, vitæ mortalibus Dia ministra:
Quaque hominum gaudent ægerrima secla, nec ullus
Quem fugisse tuos fas sit polcerrima voltus,
quando genis exterges otium amabile somni,
Tunc gaudent homines, serpentes, cetera secla,
Quadrupedum, & volucrum, & stabulantum in fluctibus salis.
Namque omnem excultum donas mortalibus victum.
Sed tu Dia antistitibus sacrum jubar auge.

D I V Æ J U R I T I S *suffi-*
men, tus.

CÆLIGENA huc Furitis ades patrima virago,
Mustea progenies telluris, Cæsia dia,
Vaticinas quæ prima aperis mortalibus sortes
Delphorum Diis pro cortina oracula fatans;
Puticulis ubi Puteolis regina cluebas:
Et Februo fandi donasti pectus habere:
Augusta, speciosa, verendaque, nocturnalga:
Prima etenim ritus hominum genus edocuisisti,
Nocturnis sacris Brumum fanatica ovando.

Ἐκ σέο γῶ πρῶτῃ μακάρων μυστήρια θ' ἀγνά.
 Ἄλλὰ μάκαρ ἔλθοις κεχαρημένη δ' ὄφρονι βελῆ
 Ἐυίεργς ἔπι μυσιπόλως τελεταῖς σέο κέρη.

10

Β Ο Ρ Ε Ο Υ θυμίαμα, λίβανον.

ΧΕΙΜΕΡΙΟΙΣ αὐραῖσι δονῶν βαθυῖ ἠέρε κῶσμη,
 Κρυμοπαγῆς Βορέα χιονώδεσθ' ἔλθ' ἀπὸ Θράκης·
 Λυέ τε παννέφελον σάσιν ἠέρεσθ' ὑδροκελεύθε,
 Ἰκμάσι ριπίζων νοτερές ὀμβρηχυνές ὕδωρ,
 Ἄιθελα πάντῃ ἡθεῖς, θαλερόματον αἰθέρεσθ' ἰδίχων. 5

Ζ Ε Φ Υ Ρ Ο Υ θυμίαμα, λίβανον.

ΑΥΡΑΙ ποντοχρῆῖς Ζεφυρίηδες, ἠεροφοῖ',
 Ἠδύπνοοι, ψιθυραῖ, καρμάτῃ ἀνάπασιν ἔχουσι,
 Ἐιαριναί, λειμωνιάδες, πεποθημύλαι ὄρμοις,
 Σύρουσι ναυσὶ τευφερόν πορόν ἠέρεσθ' κῶφον,
 Ἐλθοῖ' ὀμβρῆεσθ' ἔπιπνεύεσθ' ἀμεμφεῖς,
 Ἠέριαι, ἀφανεῖς, κωφόπτεροι, ἀερόμορφοι. 5

Ν Ο Τ Ο Υ θυμίαμα, λίβανον.

ΛΑΙΨΗΡΟ'Ν πήδημα δι' ἠέρεσθ' ὑδροπόρρωτον
 Ὠκείας πηγύγεσι δονέμενον ἔνθα ἔ ἔνθα,
 Ἐλθοῖς σὺν νεφέλαις νοπίαις ὀμβροιο χυμάρχα.
 Τῶτο γῶ ἔκ Διός ἐσι σέθεν γέρεσθ' ἠερόφοιτον,
 Ὀμβροτόκως νεφέλας ἐξ ἠέρεσθ' εἰς χθόνα πέμπειν. 5
 Τοιγάρ τοι λιτόμεσθ' ἀμάκαρ ἱεροῖς χαρίεντα
 Πέμπειν καρποτρώφως ὀμβρεσθ' ἔπι μητέρεσθ' γαῖαν.

*Ex te enim castusque Deum cultusque verendi.
Huc adsis, huc, Diva, faventi numine blanda,
Ad divina tui veneranda silentia sacri.*

AQUILONIS *suffimen, tus.*

HORRIFERIS *flabris contorquens æquora cæli,*
Huc Aquilo glaciali, relinquens ninguida Thracæ:
Solve Covi subices, nigrantes nubibu' totis,
Flamine discutiens prægnantes imbribu' nubes,
Omnia suda ferens, tergens freta vitrea cæli.

FAVONII *suffimen, tus.*

CÆLIVAGA, *undigena flabella, Favoniæ auræ,*
O levisomme animæ solamen mite laborum,
Vernæ, graminæ, portuum cupidissima cura,
Navibu' sternentes itiner molle aëra blandum,
Obsecro vos placido spirantes flamine adeste,
Aëriæ, invisæ, levipennes, aëriiformes.

AUSTRI *suffimen, tus.*

PRÆCIPITES *auræ, tranantes aëri, caulas,*
Undique pennipedes, vortigine, præpete ovantes,
Cedite nimborum matres cum ingentibu' nimbis.
Nam Jovis has vobis finivit in aëre partes,
Cælitus imbriparas nubes permittere ad ima.
Vos precor inferio hoc mactans libamine Divæ,
Terre matri frugiparentes elicere imbres.

ΩΚΕΑΝΟΥ θυμίαμα, δρώματα.

ΩΚΕΑΝΟΝ καλέω, πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν ἑόντα,
 Ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,

Ὅς περικυμαίνῃ γαίης πελιτέρμονα κύκλον.

Ἐξ ὧ περ πάντες ποταμοὶ ἢ πᾶσα θάλασσα,

καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἰκμάδες αἰγυαί.

Κλυθὶ μάκαρ πολυόλβε, θεῶν ἀγνισμα μέγιστον,

τέρμα φίλον γαίης, δρχή πόλε, ὑδροκέλευθε·

Ἐλθοῖς δὴ μύσας κευαλισμῶν αἰεὶ.

ἘΣΤΙΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ἘΣΤΙΑ δίδυμάτιο Κρόνος θυγάτηρ βασιλεία.

Ἢ μέσσην οἶνον ἔχεις πυρὸς αἰεταίοιο μέγιστη,

τῆς δε ζυῖ ἐν τελετηῆς ὁσίως μύσας ἀναδείξαις,

θεῖσαι ἀειθαλέας, πολυόλβους, δ'φρονας, αἰγυῆς,

οἱ ἢ θεῶν μακάρων θνητῶν στήλιμα κευατόν.

Αἶδιε, πολύμορφε, ποθεινοτάτη, χλοόμορφε,

Μειδιόωσα, μάκαιρα, τά δ' ἱερὰ δέξο προθύμως,

Ὀλβον ἔπιπνείσασα ἔπιπτόχειρον ὑγείαν.

ΥΠΝΟΥ θυμίαμα, μὲ μήκων.

ΥΠΝΕ, ἀναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,

καὶ πάντων ζώων ὅποσα τέεφθ' ὀρεῖα χθών·

Πάντων γ' κευτέεις μῶν, ἔπᾳσι προσερχῆ

σώματα δεσμύων ἐν ἀχαλκίδιοισι πέδησι·

Δυσμέριμνε, κέπων ἠδέϊαν ἔχων ἀνάπασιν,

καὶ πάσης λύπης ἱερὸν ἄρσάμυθιον ἔρδων.

καὶ θανάτη μελέτω ἐπάγεις, ψυχὰς ἀρσώζων.

Ἄντοκασιγνητ' ἢ ἔφους Λήθης θανάτη τε·

O C E A N I *suffimen, aromata.*

TE veneror pater Oceane, immortalis origo,
 Naturæque Deum æternæ, & mortalium hominum,
 Qui circumfluis anfracta ambarvalia terræ,
 Unde genus fluviorum, unde & salimarmoris undæ
 Atque aliid in terra scatebrarum ignobile vulgus,
 Te Februum lustrale vocamus Caligenarum,
 Finis telluris, margo amplæ fornicis, mundi,
 Huc placidus venias sacræ gratissime turbæ.

V E S T Æ *suffimen, aromata.*

INCLUTAVEsta, senis Saturni casta propago,
 Quæ nimis irrequietis habes meditullia flammæ,
 Hosce tibi pueros præstes ad sacra ministros,
 Florentes, dites, castosque, & pectore puro.
 Huc ades ô Divum constans fulmentum hominumque.
 Multipotens, æterna, & amabilis, atque opiformis,
 Ridens atque beata, fave placidissima sacris,
 Fausta bona inspirans, & amœnæ dona salutis.

S O M N I *suffimen, cum papavere.*

SOMNE pater, Divum omnigenum unicus atque homi-
 Et quæcunque fovet tellus animantia secla: (num rex,
 Omnibus unus enim regnas atque omnibus adstas,
 Corporaque insidiator inermi compede vincis:
 Curarum domitor, requies præblanda laborum,
 Mœrores omnes ægro de pectore tergens.
 Qui mortis curas abigis animasque reservas:
 Nam vere mortis germanus es atque veterni.

Ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε κεκρεμμένον ἠδὴ ἰκάνειν.
Σώξον τ' ὀϊμνέως μύσας θείοισιγ ἐπ' ἔργοις.

10

ὍΝΕΪΡΟΥ θυμίαμα, δρώματα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ σε μάκαρ ἄνυσίππερε ἔλε ὄνειρε,
Ἄγγελε μέλλοντων, θνητοῖς χρησμῶδ' ἐμέγιστε.
Ἦσυχία γ' ὕπνε γλυκερῷ σιγηλὸς ἐπελθῶν,
Προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνεσ ὑποπέμπεις, 5
Σιγῶν σιῶσις ψυχαῖς μέλλοντα προσφωνῶν,
Ἵοισιν ἐπ' ὀϊσεβήσι θεῶν νόσ' ἐσθλὸς ὀδύει.
Ὡς ἂν αἰεὶ τὸ καλὸν μάκρον γνώμησι προληφθῆν.
Τερπωλαῖς ὑπάγη βίον ἀνθρώπων προχαρέντων,
τῶν ἧ κακῶν ἀνάπαυλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίστη, 10
Ἐυχωλαῖς θυσίαις τε χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
Ἐυσεβέσιν γ' αἰεὶ τὸ τέλει γλυκερώτερόν ἐστι,
τοῖς ἧ κακοῖς ἔδεν φαίνε μέλλουσαν ἀνάγκην
Ἵοφισ ὄνειρήεασα, κακῶν ἐξάγγελ' ἔρσαν,
Ἵοφρα ἂν ὄρων' ἧ λύσιν ἄλγε' ἔρχομύοιο. 15
Ἀλλὰ μάκαρ λίτομαίσε θεῶν μινύματα φερίζειν,
Ὡς ἂν αἰεὶ γνώμης ὀρθαῖς ἧ πάντα πελάζης,
Μηδὲν ἐπ' ἀδικήτοισι κακῶν σημεῖα προφαίνων.

ΘΑΝΑΤΟΥ θυμίαμα, μάνναν.

ΚΛΥΘΙ μοι ὅς πάντων θνητῶν οἴκηκα κρεπίνεις.
Πᾶσι διδῶς χρόνον ἀγνόν, ὅσων πύρρωθεν ὑπάρχεις,
Σὸς γ' ὕπνε ψυχῆν θεούφ' καὶ σώματι' ὀλικόν,
Ἦνικ' ἂν ἐκλύης φύσεως κεκρεστημῶα δεσμοῖ,
τὸν μακρὸν ζωῶσι φέρων αἰώνιον ὕπνον. 5
κοινὸς μὲν πάντων, ἀδικ' ἧ δὲ ἐνίοισιν ὑπάρχων,

Ἐν

*Sed sub te placo miti adventare favore,
Servantem placidi nos sacrum ritum obeuntes.*

S O M N I I *suffimen, aromata.*

O B S E C R O te, princeps, celerem pernicibus alis,
Nuncius incerti, verax Carmentus hominum,
Nam repens tacitus per amica silentia somni,
Insinuansque animis hominum cis intima mentis,
Et scita ad somnos legas decreta deorum,
Significans tacitus tacitis animabu' futura,
Cum quis rite colit divos in pectore puro.
Semper ut anticipans spem blandam mente sagaci,
Vitam hominum illecebris proleptes, gaudia hiantum,
Utque homines animum requiescant tristibu' curis,
Suppliciiisque deos ex sacro manere placent.
Namque piis semper stat dulcior exita finis,
Tantum celavit venientia fata nefastos
Somnigena species, certissima nuntia damni.
Ne qua foret noxæ venientis cognita finis.
Clinia sed te sancte precor, præmonstra Deorum
Notifices, semperque offendens pectora pura,
Nunquam prodigiis acelarans omina iniqua.

M O R T I S *suffimen, manna.*

H U C adsis, quæ hominum moliris cuncta gubernas,
Tantum producens ævi quantum eminus distas.
Namque tuo exstinguis corpus animamque sopore,
Quando perrumpis naturæ vivida claustra,
Cæca hominum signans æterno lumina somno.
Omnibu' communis, aliis injuria partim,

Ἐν παχύτητι βίᾳ πάλιν νεοήλικας ἀκμάς.
 Ἐν σοὶ γὰρ μένω πάντων τὸ κελθὲν τελεῖ.
 Οὔτε γὰρ δὴ χαῖς σὺν πείθῃ μλύθῃ ἔτε λιταῖσιν.
 Ἀλλὰ μάκαρ μακροῖσι χρόνοις ζῶης γε πελάζειν
 Αἰτῆμα, θυσίαις ἢ δὴ χωλαῖς λιτανέων,
 Ὡς ἂν εἶσι γέρας ἑσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

10

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ἐἰς

*Florentes stinguens atates funere acerbo.
Omnia nam concreta in te sola absolüuntur :
Nam neque suppliciis , neque votis pectora frangis.
Quare ô sancta veni , longo post tempore vitæ,
Quod te suppliciis & votis obtestamur ,
Ut felicem habeant homines claramque senectam.*

Vertebat Jos. Scal. intra quinque dierum spatium.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

Π Ε Ρ Ι Λ Ι Θ Ω Ν

ὑπόθεσις

Δημητρίῳ ἔ Μόσχ.

Θεοδαμάνη τῷ πριάμῳ σωλώτησεν Ὀρφῶς μὲ τῶν ἐπιγῶν πινῶν πρὸς θυσίαν ἡλίου, ἠὲ ἐτέλεθ' καὶ ἔτος, εἰς ὅρθ' ἀνερχόμενος. Ἐ αὐτῷ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐτησίῃ θυσίας πλὴν αἰτίαν ἀφηγεῖτο, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα, καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ που πηλείον ἱερόν ἔξ Ἡλίου Ἰφ' ἔξ ἔσωθέντα ὡς ὁ πατήρ παρεπιήσατο, τῆς ἔξ πατρὸς σωτηρίας καὶ ἔτ' ἤγαγε Ἡλίῳ θύματα. μετασάντ' ἢ ἐκείνου τῶν ἐνθεῦθεν, αὐτὸς Ὀρφῶς ἀντὶ ἔξ πατρὸς τ' παύτης θυσίας καθίστατο Διάδοχος. ἠὲ νῦν ἀφοσιόμενος ἀνεισι, συμπρωταλαβὼν καὶ Θεοδαμάντα ἔτ' ἢ καθ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ πρὸς διωάμεως τε λίθων ἔξ χρήσεως διεξέρχετο, οἵπινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θύοντων κρατέμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν δόχων ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰοβόλους τ' δῆξεων φερραπείας. ὅθεν οἶμα καὶ Νικάνδρ' ὁ Κολοφώνι' ὑπερον ὀρμηθεῖς σωέγραψε τὰ θηριακά.

In sequens Poëma

O R P H E U S

DE LAPIDIBUS

Argumentum

Demetrii Moschi.

Theodamanti, Priami filio, obviam venit Orpheus; cum familiaribus aliquibus ad sacrificium, quod singulis annis Soli peragebat, in montem adscendens, eique instituti annui sacrificii causam explicat, dicens: sibi, cum adhuc puer esset, maximum aliquando periculum imminuisse à dracone quodam, & parum abfuisse quin ab eo interfectus fuerit; se autem confugisse ad haud longe inde distantem aram Solis. Cujus ope, cum liberatum se pater intellexisset, singulis annis ingratiâ filii servati, Soli sacra ad illam aram fecit. Cum autem pater ejus ex hac vita migrasset, ipse Orpheus patri in peragendo hoc sacro succedit: quod & nunc soluturus, in montem ascendit, abducens secum Theodamantem. Hic verò in itinere de viribus lapidum eorumque usu sermonem facit, quorum quidam sacra facientibus, si illos secum habeant, hoc conferunt, ut votis fruantur, quidam verò contra venenatos morsus medelam afferunt. Unde, arbitror, etiam Nicander Colophonius motus, postea Theriaca composuit.

EJUS-

Τ Ο Τ ' Α Τ Τ Ο Υ .

Ισέον ἢ ὡς δύο πινὰ προίμια ἔ παρόντος προπίθε)
 ποιήματ^Θ. ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν
 ἔ σοφίαν ἀπάσαν ἐξυμνῶν, ἔ σὺ πάλαί τ' ἡρώων
 καὶ αὐτὴν γρομύξας ἐνδόξας, ἔ ἰσοθέας νομισθέντας,
 ὧν ἢ μητέρα τὴν δρετὴν προσειρήκεν· ἐν ταυτῷ ἢ ἔ
 τ' ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς ἑπιφθόνως ἐχόντων πρὸς
 σὺ τὴν δρετὴν διώκοντας, ἔ τέτοις αἰεὶ φιλαπεχθη-
 μόνως ἑπικειμύων· ἐν τατέρῳ ἢ ὁ πρὸς αὐτὸν ἔ Θεο-
 δάμαντα γράφεται Διάλογος.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ

Π Ε Ρ Ι Δ Ι Θ Ω Ν .

Προίμιον.

Δῶρον ἀλεξικακῆιο Διὸς θνητοῖσιν ὁπάσσαι
 Κεκλόμην^Θ Μαίης ἐρένι^Θ ἦλθε κομίζων
 Ἰὼς, ὅπως ἀνέχωμην οἴζυ^Θ ἀτρεκές ἄλκαρ.
 Γητόσσωι δέχνησθε βροτοί. πινυτοῖσιν ἐνίσσω,
 Ὅις ἀγαθὴ κροδίη, ἢ πείθε^ῖ ἀθανάτοισιν· 5
 Νηπιύοισι δὲ ὄνειαρ ἀκήρατον ἔ θέμισ ἐυρεῖν.
 Τῷ δὲ αὐτῷ ἢ πρὸσθεν ἀγακλόμην^Θ ἑπὶ δώρω.
 Ἰά τε Λητοῖδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
 Ἰξεν ἄλῶν ἐς ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἢ δὲ σάοφρων
 Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσόον Ἡρακλῆα·

E J U S D E M.

Sciendum autem duo Proœmia auctorem præmisisse huic
 poëmati. In primo quidem virtutem ipsam & omnem
 sapientiam carmine celebrat, & antiquos Heroes propter
 illam in præcio habitos, Diisque æquales æstimatos fuisse
 dicit, quorum etiam matrem Virtutem vocat. in eodemque
 graviter invehit in vulgus, quod invidia prosequatur eos
 qui virtutem sectantur, & hostiliter in eos affectum sit. In
 secundo verò describuntur colloquia, quæ sibi cum Theoda-
 mante intercesserunt.

O R P H E I

DE LAPIDIBUS

Procemium.

Donum malorum depulsoris foveis hominibus afferre
 Jussus Majæ filius valdè utilis advenit, apportans illud,
 Ut haberemus contra ærumnas exploratum auxilium.
 Latè hoc recipite mortales. Prudentes alloquor,
 Quorum animus est integer, & immortalibus obtemperat:
 Insanis verò auxilium integrum reperiri non potest.
 Hoc autem ipso, & olim delectatus dono,
 Filium, Latonæ filius, homines sanantem, ad Deos
 Perduxit in Olympum nivosum, & prudens
 Pallas Minerva bellicosum Herculem:

Transi-

Ἄλτο ἧ ἢ Κρονίδης παναὸν ἑσπερ αἰθέρα Χείρων,
 Σδάμην⊕ πρὸς ὄλυμπον, ἐπεὶ μάθην ἄμβροτῶ δῶρα.
 Ἄλλ' ἦτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἴχοι
 Χαίροντας δέξαντο, θεηγγέων ὄχ' ὄφισους.
 Ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλε' Ἰ Χρυσόρραπις ὄλβω
 Ζῶειν περ πμύοισιν, ἀπειρήτοις κακότητος.
 Ὀν δέ κεν ἀνθρώπων περ πμύον ἦτορ ἀνώγῃ.
 Ἐς πολυήρατον ἀντρον ἐπελθέμεν Ἑρμείω,
 Ἐνθ' ὄγε παντοίων ἀγαθῶν κατέστηκεν ὄμιλον,
 Αἰψά κεν ἀμφοτέρησιν ὀνειάτα πολλὰ κηρίζων
 Οἰκαδ' ἀποσεῖχοι, προφυγῶν πολυδάκρυον οἴζω.
 Ουδέ ἐνδ' ἀκικίς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει,
 Ουδ' ὄγε δυσμυέων ποθ' ἑσπετέσασ μὲν⊕ αἰνὸν
 Ἀψ ἀναχωρήσει, περλιπῶν ἐρηγηθεῖα νίκω.
 Ουδέ οἱ ἀθλητῆρ κενιασαμύω ἐν αἰῶνι
 Ἀνπιείλω πινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν,
 Ουδ' εἰ χάλκεα γῆα ἢ ἀγναμπι⊕ σθέν'⊕ ἀνήρ
 Ἀνήκρυσ σεφάνοιο πόθω κηρίσας ἐρδαίνου.
 Ναί μιν ἢ θήρεσσιν ὄρεσκώοισι λέοντα
 Δεινὸν ἔλαοῖσιν, εἰοκῆτα δαίμονι τεύξω.
 Καὶ οἱ ἢ βασιλεύσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
 Ρεῖα ἢ ἀλλοδαποῖσι μεί ἀνθρώποισι πέεσσι.
 Τὸν ἧ κηὶ ἦθεοι τερενόχρως ἰμερτήσιν
 Αἰὲν ἐφορμήσσει πεπιπύσσειν παλάμησι.
 Καὶ μαλακῆ χρύσειον ἔπι λέχ'⊕ αἰὲν ἐρύσσει
 Ἀληκτον κέρη, ἔπι μεμύη φιλότιτος.
 Ἐυχομήξ τε πρὸς ἑαί' ἀφίξε' αἰὲν ἐόντων
 Ἐυχὴ ἢ πόντοιο κυκωμύξ σὸκ ἀλεγίζων,
 Βήσει' ἔπι τσαφερίω ἀκυμάντοισι πόδεσσιν.
 Τὸν ἢ ληϊτῆρες ἀνάστασι οἶον ἐόντα

15

20

25

30

35

40

Φδύ-

Transiit verò etiam Saturnius, extensum super Æthera Chi-
 Irumens in Olympum, eò quod didicit divina medendi (ron,
 Et sanè eos inculpatae Jovis aedes (munera.

Gaudentes exceperunt, optimam Deorum sobolem.

Nos verò in terris jubet Mercurius, bonis

Vivere latos, inexpertes malitiæ.

Cui verò hominum prudentum arridet

In valde delectabile antrum Mercurii descendere,

In quo omnium bonorum copiam deposuit,

Statim ambabus ut manibus innumera reportans munera

Domum discedat, effugiens lacrymabiles ærumnas:

Eum neque morbus vehemens domi conficiet,

Neque, inimicorum subterfugiens gravem iram,

Domum redibit exutus læta victoria.

Neque contra ipsum certantem, in pulverulento certamine,

Hostem quendam animus stimulabit insurgere,

Neque si abeneorum membrorum & inflexibilis roboris vir

Contra ipsum, coronæ desiderio latus, certare audebit. (esset,

Profecto ipsum & feris montanis leonem

Timendum & populis dæmoni similem faciam.

Et ipsum tam regibus Jove educatis,

Quam aliis hominibus facile faciam venerabilem.

Illum etiam juvenes teneri, cum desiderio

Semper certabunt amplecti ulnis,

Et mollis aureum ad lectum sollicitabit

Affidue puella amore flagrans.

Cumque preces fuderit, ad aures deferentur immortalium

Ejus vota. Et turbulentum pontum despiciens,

Incedet per continentem inoffensis pedibus.

Illum etiam prædones implacabiles, vel solum iter facientem

- Φεύξον)· ἢ δμῶες, οἰόμενοι πατέρ' εἶναι,
 Τίσασσι, ἔοικον ἔξ' ἑρέξασιν ἀνακτῶ.
- Ἰδμεναι αἴκε θέλῃσι, δαήσε) ὄσά τε φῶτες
 Κρυπιάδα σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανόων),
 Ὄσά τε κεκλήγασσι μὲν φρεσὶν ἠεροφοῖ), 45
 Ἀνθρώποις ἀφραστον ἰακχάζοντες ἀοιδῶ,
 Οἰωνοὶ, μεγάλοιο Διὸς κραίπνοιο ὑποφῆ)
 Ροῖζόν τε σῆσσι χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος.
 Εἴσε) ἠδ' ὄφρων ἰὸν σβέσσι ἐρπυστήρων.
 Δώσω σοὶ ἢ φῶτα ῥοπή πείποντα σελῶνῃς 50
 Ῥύσαοθ, ἔνεσον ἀταρτηρῶν ἐλέφαντῶ.
 Καὶ ψυχῶν ἐλάσσι πεθνεϊότης, αἴκεν ἐρεμνῆ
 Ἐξ αἴδῶ περιμολῶσα ποπιχρίμπλοιο ἐκάστω,
 Ἄλλαι ἀπειρέσιοι πολυμήνῶ ἐρμείαιο
 Δωπῖναι κρημίσαντῶ ἐνὶ σπήλυγγι κέον), 55
 Ἀμβροτοὶ, ἀτρεκέες, ῥίμφα πηήσασσι ἑκάστω
 Τάων ἠμίθεός τε ἢ ὄλβιῶ ὅς τ' ἀφίκη).
 Τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοασόῶ Ἀρχιφόντης
 Ἀνθρώποισιν ὄεινε, μελιγλώσσοιο κελεύσας
 Φθόγγον ἀπὸ σήθεσφιν ἀοιδῆ γηρύσαοθμῃ 60
 Ἄλλ' ἔπαιχου βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζεω
 Ἰμερῶ, αἴψα ἢ πρέσβω δαημοσύνῃ ἀτίσιν·
 Μητέρω δὲ ἠρώων δρετῶ ἀπάτερθε κλύοντες
 Προτροπάδῃ φεύξασιν, ἀοασητῆρω ἢ μόχθων
 Μόχθων ἀοασητῆρω βίξ μάλα πεφείκασιν. 65
 Οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβῶ ὀμιλεῖ,
 Οὐδέ τις οἶδε θεοῖς ὀπιζέμεν ἀθανάτοισι·
 Ἐκ δὲ οἶγε πολίων τε ἢ ἀνδρῶν ἠλασαν ἐσθλῶ
 (Ἄδειοι) σφίλλω, ἐλενιον ὑβείζοντες.
 Ὀλετο ἢ πρετέροισ πεπονημένῶ ἠμίθεοισιν 70

Fugient, & famuli, tanquam patrem suum
 Colent, adesque sui diligent domini.
 Scire quando desiderabit, sciet quæcunque homines
 Occulta in mentibus suis machinantur,
 Et quæcunque clangent non sine ratione ærivaagæ,
 Hominibus occultam resonantes vocem
 Aves, magni Jovis veloces vates;
 Impetumque cohibere humi reptantis draconis
 Noverit, & serpentum extinguere jacula reptilium.
 Dabo ipsi, & hominem lunatico morbo correptum
 Sanare, & pestilentem elephanticum morbum.
 Et animam arcere mortui, si quando nigro
 Ex erebo egressa, appropinquat omnibus hominibus.
 Alia præterea innumera dona multi consilii Mercurii,
 Ad distribuendum apportata, in antro jacent,
 Divina, certa, & quæ properè singula peragunt.
 Semideus est & beatus, quicumque ad ea perveniet.
 Quæ ut ego annunciem hominibus, bellicosus
 Argicida incitavit, dulcisoni jubens
 Cantoris vocem è præcordiis modulari:
 Verùm nulla prorsus hominibus prudentiam curandi
 Est cupido, sed statim venerandam scientiam contemnunt.
 Matrem verò Heroum, Virtutem, vel è longinquo audientes,
 Citato cursu fugiunt. Auxiliatorem adeo laborum
 Simulque laborem ipsum, auxiliatorem vitæ, valde exhorrent.
 Neque ipsis meliores domi divitiæ sunt,
 Neque quisquam illorum scit Deos curare immortales.
 Illi verò tam ex urbibus quàm hominibus expulerunt bonam
 (Ah miseri) Sapientiam, Mercurium contumeliosè spernentes.
 Periiit verò qui olim cum semideis versatus est.

- Ἔργον δὲ δὲγαλέῃ ἢ ἀπεχθῆς αὐτίκα πᾶσιν
 Δῶκεν, ἐπωνυμίῳ λαοὶ τεύξασι μάγιο.
 Καί κεν ὁ μὲν κενίασιν ἕω' ἄορι κροτὸς ἀπενθῆς
 Λαγαλέω θανάτῳ δῖῃ φῶς ἐκτετάνυσται.
 Ὅιδ' ἱκελοὶ θήρεσσιν, αἰθρίες, οἱ δὲ ἀδίδακτοι, 75
 Χήτη δαιμονίοιο νοήματῃ, ἔθ' ἕω' δὲωγλῷ
 Θεασεσίῳ φυγέτιῳ φαεσίμβροτον ἐκ κακότητος,
 Οὐτέ τι θέσκελον ἔργον, ὅκεν μάλα θαυμάζοντο,
 Ἰασὸς ἀλλάσφιν νεφέλη πρᾶπίδεοσι κελαϊνῇ
 Ἀμφιπεριπλασθεῖσα, βαδιζέμεν ἀνθεμόεντᾳ 80
 Εἰς δρετῆς λειμῶνα πολυσέφανόν τε μεγάρῃ
 Ἀλλ' ἐμὲ ἑπιχρῶμα κειμήλια πειθομύοισι
 Ἀφνειῶν χρυσίῳ πολὺ προφερέστερα δείξειν.
 Φῶτα ἢ δίζη) Ταρακάρδιον, ὅς κεν ἐκάσσε
 Ἐμμεμαῶς πειρῶτο μνηοινήσῃ τε κάμοι τε, 85
 Ὅς τε (δάσκη), ἔ ὅς εἰδότας ἐξερεεῖνοι.
 Οὐ γὰρ ἄτερ καμάτιο τέλῃ μύθοισι ἢ ἔργοις
 Ευρύοπα κρονίδης ἐφέλῃ δόμεν' ἀλλὰ ἔ αὐτοὶ
 Ἐς δύσιν αἰνὰ πονῆντες ἀν' αἰθέρα λαμπετόωσαν
 Ἥλιον φαέθοντα ἐφ' ἄρματι πῶλοι ἄλγισι. 90

Ἦ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Μᾶλλον ἔγω πινυτοῖο πρᾶσίφασιν ἀνέρῃ θύρων
 Τέρψομα, ἢπερ χρυσὸν ἀπάντων κείρενον ἀνδρῶν.
 Ἥλιῳ γὰρ ἄλγων ἱερήιον ἀντεβόλησα
 Ἀχρόθεν ἄστυ δὲ ἰόντι πείφρονι θειοδάμαντι.
 Καί μιν ἐλῶν χερεὶ χεῖρα προσηύδων ὡδ' ἐπέεσσιν, 5
 Ἐς πόλιν (εἰ μὴ πάμπαν ἔπιπυέρχασιν ἀνάσκει)
 Ῥηιδίως ὦ ἐπιῦρε ἔ αὐριον ἔσοθ' ἱκέαθ.
 Νῦν δέ σε μοι σείχονη μεί' εἰλαπίγλυ θεὸς αὐτὸς
 ὤρειν

Laborem verò, difficilis & inimicus, statim omnibus
 Dedit, cognomen verò homines dederunt ei Magi.
 Et ille quidem in certamine, ense fortis, nemine lugente eum
 Tristi morte, divinus vir, occubuit.

Hi verò similes feris, ignorantes atque indocti
 Mentis indigentia divinæ, neque ad consilium
 Divinum, splendens mortalibus, fugiunt ex malitia.
 Neque divinum aliquod opus, admiratione dignum
 Norunt; Sed nubes præcordiis ipsorum atra
 Undique circumposita, progredi floridum
 Virtutis in pratum fertigerumque invidet.

Ast ego me polliceor thesaurum obtemperantibus
 Divite auro longè præstantiorem indicaturum.
 Requirit autem virum laboriosum, qui singula
 Promptus experiatur, aveatque laboretque,
 Et qui discat, & à scientibus sciscitetur.
 Non enim absque labore finem dictis & factis
 Altisonans Jupiter dare vult: sed etiam ipsi
 Ad occasum anhelantes per æthera splendidum
 Solem in curru lucentem equi perducunt.

ARGUMENTUM.

M Agis quidem prudentis viri colloquium nactus
 Delectarer, quàm aurum, omnium rectorem hominum.
 Soli enim rem sacram peracturus, obviam veni
 Ex agro in urbem redeunti prudenti Theodamanti:
 Et illum, apprehensa manu, his verbis affatus sum:
 In urbem, (nisi gravis urget necessitas)
 Facile, o amice, & cras redire poterimus:
 Nunc verò te mihi, pergenti ad epulum, Deus ipse

- ὦρσεν ὑπαντιάσῃ τῷ μοι πρὸ φρων ὑπὸ νόσον
 Ἐπεσθῆ. θυσίαι ἱεροπρεπέες τελέθουσι 10
 Ἄς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί· γάνυθ' ἢ φίλον κῆρ
 Ἀθανάτων δὲ τ' ἄν σφι χορὰς ἀνάλωσιν ἄριστοι·
 Ἄξω δ' ἔ μακρὴν ἐς ἄταρπιτόν· εἰσερχάσθαι γῶ
 Ἡμετέρων μεκλιόντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
 Ἐνθα νεογνὸς ἐὼν ἐτλίω ποτὲ μῆν' ἀνελθεῖν 15
 Λαιψηγρῶ πέρδικε μεταπρόμην' ἄπο φουγόντε.
 Ὅι δ' ἤτοι εἰως μὲν ἀκῶν ἔνομι' ἕκαστος
 Ἰσάρην' μίμνεσκεν, ὄρεξάμην' ἢ δοκῶσθαι,
 Πρὶν μάρψαι χεῖρεσσι, ἀλυσκιάζων πρὸ φύγεσκεν.
 Ἄυτὰρ ἐὼν ἀπὸ δῆ κεν ὄππ' ἰσμά κάπωσεσον ἐλθῶν. 20
 Ἄψ δ' αὖθις γαίηθεν ἀναιδέας ἐδίωκον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κορυφῶνδε μεταπρόμην' κίον ἀκρῶν,
 Ὅι μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχῆν ὄξεϊαν ὄρωντες
 Ἄιγανέης, ἔσσωτο θωώτερον ἢ βελέμεναι,
 Ἰψίκομον ποτὶ φηγόν, ἐπεσσύμενον πρὸ δόντες 25
 Ἄινόν ὄφιν, πετάσαντα γῆνι πλείω θανάταιο·
 Τὸν δ' ἐὼν ἐλχεμφοθεὶς ὑπεναντίον αἰξάντα
 Ὅυκ' ἴδον, ὄφθαλμοὶ ἢ μοι ὀρνίθων αἰάλλωτο,
 Πρὶν περ ἀνασήσαντ' ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινῶν.
 Ἐφροσάμην, ἦδη τε δέμας μεμαῶται φυλάξαι. 30
 Ἐνθ' εἶπες ἀπὸ δόντα παλίαςυτον εἰσενόησεν,
 Ὅυτέ με πέρδικεσσι ἀελλοπόδεσσι ἔπεσθαι,
 Ὅυτέ με νηπιάρχουσι ὅισατε ποσσὶ φέρεσθαι.
 Κέκλετο γάρ μοι δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι,
 Καὶ πνοιῶν ἀνέμω. πρὸ γῶ ποσσὶν καινὸν ἦεν. 35
 Πολλὰ κί δ' εἶματ' ἀκρον ἐπιψαύεσκεν ἀκωκαῖς.
 Καὶ κεν ὑπὲρ μοῖρῶν με πελώρι' ἀμφέχεανεν θῆρ,
 Ἐἰ μή μοι νότ' ὤρτο θωῶς ἐπὶ βωμόν ὄρῃσθαι,

Occurrere movit: ad quod, promptè annue
 Te me secuturum. Sacrificia divina peragentur,
 Quæ boni viri celebrant. Latitia verò afficitur cor
 Immortalium Deorum, quando quidē ipsis choros ducunt boni.
 Non longam te deducam in viam. Vides enim
 Euntem me in agrorum nostrorum montem;
 Quo, cū juvenis essem, ausus sum aliquando solus arbire
 Velocium par perdicum persequens quæ mihi aufugerunt
 Ex illis verò utraque cum audivisset nomen suum;
 Restitit, & vocem agnovit; cū verò manum extendissem in-
 Antequamprehendere eas quivi, aufugerunt. (sidiando,
 Ast ego dedita opera in os me conjiciens,
 Rursusque e vestigiò surgens, illas persequutus sum.
 Sed postquam in summum montis verticem perveni,
 Illæ ex improvviso sonum stridulum excitantes,
 Faculo citiùs aut telo in sublime evolarunt,
 Altam quandam & frondosam ad fagum, proruentem videntes
 Horrendum serpentem, pandentem maxillam plusquam lethæ-
 Quem ego, appropinquans, è regione desilientem (lem.
 Non vidi; oculi enim mei, avibus intenti, errarunt,
 Antequam erigentis sese ex humo, cervicem gravem
 Advertissem. Et sanè insidiari paratus erat.
 Unde si quis me fugientem retrò vidisset,
 Neque me perdices, veloces pedibus, sequi posse
 Neque me puerilibus putasset pedibus ferri.
 Fuisse enim me timor velocem aquilam imitari
 Et flatum venti. Ante pedes enim pernicies erat.
 Sapè etiam vestis extremitates lingua attigit,
 Et sano fati meo inhiavit ingens bestia,
 Nisime animus incitasset, celeriter ad aram cōfugere,

Τόν ῥα παλαιότεροι φαεσιμβρότω ἰδρύσαντο.
 Τῷ δ' αὖ ἐπι τεύφῳ ἄνουν ἐλαϊνέης ἐλέλειπτο 40
 Σχίσης, ὡς τε μαρμαρινὸν ἀδηφάγον ἐξέλειπεν πῦρ.
 Τῷ ἐὼ ἀρπάξας ὄλοῦσ' κατένωπα δράκοντος
 Ἐσρέφθη. μαίμησε δ' ὄρεσκάς μὲν αἶνον,
 Μάρνασθ' μεμαῶτα ἰδών· εἴλυτο ἢ πυκνῶς,
 Γνάμπλων ὀκύκλως ταναίῳ ῥάχιν· αὐτὰρ ἐπ' ἄλλω 45
 Ἄλλῳ, ἔπειτα δ' ἐπ' ἄλλῳ ἐλαιομοῖον τροχῶς ἦεν.
 Ἦδ' ἐπ' ἢ βωμῶ ὑπερ' αὐχένιας ἤεραζεν,
 Συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μείζον αὐτῆς.
 Καὶ τύπλων ἀρρήκτον ὄρεσκάσιο κάρλιον,
 Ἄμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπτυρον ὄζον ἀκικιν· 50
 Οὐ γὰρ μόρσιμῳ ἦα Διφροινῶ θηεὶ δαμιῶαι.
 Τένεκεν αἰπολίοισιν ἀπὸ περθεὶ βοσκομοῖοισι
 Ἐσπομοῖον δύο πατρὸς ἐμῶ κινέε κεκλήγοντα
 Γνόντες ἐπεδραμέτω· μάλα γάρ σφισι μείλιχῳ ἔσσαν.
 Χ' ὡ μὲν ἄρ' ἔασυτο τοῖιν, ἐὼ δ' ἐς γαῖαν ὄρσας 55
 Προτροπαδῶ· ὡς τις τε Διὸς γαμφώνυχα φάτων
 Αἰετὸν ἐν πυκνιοῖσι λαοὶ θάμνοισι λαῖωός,
 Τῷ ἴκελῳ, μήλοισι μιγείας, ὄλοῦσ' ὑπὸ θηρῶς
 Ἐκρύφθη, μέσσοισιν ἐπιπύξας ἐρίφοισι·
 Ὀφρα μὲν ἔν ἀκάκητα πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν, 60
 Αἰεὶ μόχον ἀγέσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμύτορα βωμὸν,
 Τίνων ἠελίῳ ζωάξια παίδος ἐοῖο·
 Αὐτὰρ ἐὼν ἀγέληθεν ἐλάσας πύονα μόχον
 Εἰαρινὸν, θαλέθοντα νεήνιδῳ ἔθαπι μητρὸς,
 Ἐρχομαι εἰς ἀκρόρειαν ἄτων χορὸν ἠδὴ ἐπιέρων. 65
 Σὺ δ' ἐσφιν ἐ τῷδε δράκοντοφόνῳ κινέε βήτω
 Αὐτομάτω· γλυκερῆ ἢ πέλιφ' ὡεὶ βωμὸν ἀνακλῶ
 Τερπωλῆ, χλοερὸν τε πέδον, μαλακαὶ τ' ὄπι ποῖαι,
 Καὶ

Quam veteres Phœbo exstruxerunt.

In qua fragmentum aridum olivæ relictum fuerat:

Discissæ, quod exsiccans vorax reliquit ignis.

Quod ego arripuens, fatalem directè me ante draconem

Converti. Accensus verò est montani monstri furor gravis,

Postquam pugnam me meditantem vidit. & in arcu se convol-

Plectens in multas spiras prolixam spinam. Sed super alium (vit)

Alius, tum rursus alius se volventis circulus conspiciebatur.

Denique & super aram cervicem elevavit,

Et exsibilans, clamantis mei vocem longè superavit.

Ego verò caput durum montanæ bestiae percussi,

Inque ipso, fregi ramum, ira extandescente capite.

Non enim mihi fatale erat cruenta fera domari.

Tunc, qui greges procul inde pascentes

Sequebantur, duo patris mei canes, clamantem

Agnoscentes, accurrerunt, valde enim ipsis mitis eram.

Et in ipsos draco irruit. Ego verò per campum profugiens

Citato cursu; quemadmodum Jovis uncunguem fugiens

Aquilam, in densis latet fruticetis lepus,

Tali similis, ovibus immixtus, à conspectu perniciosæ bestiae

Latui, medios inter, membris contractis, hœdos.

Cùm itaque pater illæsum me intellexisset,

Frequenter vitulum adduxit ad meæ salutis auctorem aram,

Solvens Soli præmium pro vita servata filii sui.

Ego verò à grege pinguem vitulum auferens

Vernum, crescentem sub juvenæ ubere matris,

Accessi ad verticem, adducens mecum lætum amicorum chorû.

Cum quibus duo canes, draconis jugulatores, ascenderunt

Sponte sua, Dulcis verò circa aram Regis erat

Amœnitas, virescens campus, & molles herbæ,

Καὶ λαοῖα πηλέησιν ὑποσκή. ἄλχι δ' ἄρ' αὐτῶν
 Ὑδωρ ἀέναον λιασῆς ὑπὸ πυθμῆα πέτρης

70

Λαοὶν ἀναβλύζων κελαρῦζε) εἶκελον ὠδῆ.

Ἴομβν· ἔτοι δαῖτα θεῶν θεμισ δρνήσαοθ.

Ὡς ἐφάμιλλ· ὁ δέ μ' ὠδε παρσηύδα δαιμόνιος φῶς,
 Ἀλλὰ σε μὲν κρείων φαεσίμβροτος ἐξ ἀλέγεινῆς

Ἀιὲν ἄγοι κακότητος, ἀδακρῦτοῖό τε πέμποι

75

Ὀλβη πρὸς μέγα δῶμα, φιλοφροσῶνῆς ἔνεκα σφῆς.

Ουδὲ μὲν ἔδέ σ' ἐγὼ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω·

Ἀλλ' ἐπεὶ ἐν ἄξων ἱερῆιον εἰσαναβαίνεις,

Ὀφραῖ τι δίχομῆοιο κλύοι θεὸς ἐγναλίξω,

* * * * *

Κ Ρ Υ Σ Τ Α Λ Λ Ο Σ .

Κρύσταλλον φαέθοντα Δραυγέα λάζρο χερσὶ
 Λαῶν, δπόρροϊαν περφεῖγε) ἀμβρότης αἰγλης·

Ἀιθερὶ δ' ἀθανάτων μέγα τέρπε) ἀφθιτον ἦτορ.

Τόν κ' εἶπερ μὲν χεῖρας ἔχων περὶ νηὸν ἱκηαι,

Ουῆς τοι μακάρων ἀρνήσε) δίχωλῆσι.

5

Κέκλυθι δ' ὄφρα μάτοισ μὲν) δρῆλυνοῖο λίθιο·

Ἐι γῶ ἄπερ κροπεροῖο θέλεις πυρὸς ἐς φλόγας ὄρσση,

Κέκλομαι αὐαλέων μιν ὑπὲρ δαΐδων κατὰθεῖναι.

Ἀυτὰρ ὄγ' ἠελίοιο κατάντιον αὐγάζοντος

Ἀυτὶχ' ὑπὲρ δαΐδων ὀλίπῳ ἀκτῖνα τανυοσσι.

10

Ἦδ' ὅτε καρφαλέης τε δίη κ' πῖον) ὕλης

Καπνὸν, ἔπειτα ἧ πῦρ ὀλίγον, μὲν ἧ φλόγα ποικιλῶ

Ὀρσθ'· πῶ δ' ἄρα φασὶ παλαιγονῆς ἱερὸν πῦρ.

Τάων ἔχ' ἐτέρως μᾶλλον φλογὸς ἔλπομι ἔλωγε

Ἀθανάτοισ ἔτω κεχαρισμῆα μηρία καίειν·

15

Πρὸς δ' ἱπ σσι ἐ τῆτο φίλ) μέγα θαῦμα πιφάύσσω·

Ἄυτὸν

Et densa sub ulmis umbra, juxta verò illas
 Aqua perennis, cavæ ex penetralibus petrae
 Limpida scaturiens, sonum fluendo edidit similem cantus.
 Eamus, non fas est Deorum convivium renuere.
 Talibus eum affatus sum. Ille verò me sic alloquutus est divius
 At Phœbus te propitius ex omni molesto (vir:
 Semper liberet malo, lætasque mittat
 Divitias in magnam domum tuam, humanitatis causa Tuæ.
 Sed neque ego te privabo in vicem præmii.
 Et quoniam rem sacram peracturus ascendis,
 Ut te orantem audiat Deus, efficiam.

* * * * *

CRYSTALLUS.

CrySTALLUM splendens ac pellucidum accipe manibus
 Lapidem, radium lucidi divini splendoris.
 Quo in æthere maximè delectatur Deorum immortalium cor.
 Quem si in manibus gestans ad fanum accesseris,
 Nullus Deorum vota tua renuet.
 Audi igitur ut discas vires splendentis lapidis:
 Quod si placet absque vivaci igne flammam excitare,
 Fubes aridas eum super faces deponere.
 Tum verò ille, sole ab opposita parte irradiante,
 Statim supra faces exiguum radium explicabit:
 Qui, quamprimùm siccam & pinguem attigerit materiam,
 Fumum, deinde ignem exiguum, denique verò flammam magnam
 Excitabit: quam dicunt esse Antiqui matris sacrum ignem
 Non alia magis flamma spero ego
 Immortalibus tam grata sacrificia urere.
 Addo præterea & hoc miraculum crystalli:

Ἄυτὸν ὅπῃς πέλεθ' φλογὸς αἴηθ', αἴκε μάλ' ὤκωα.
 Ἐκ πυρὸς ἀρπάξαις, ψυχρὸς πέλθ' ἀμφαφάαθ'.
 Ἄμφι δ' καὶ νεφροῖσι δεθεῖς κάμνοντα σκώσθ'.

Γ Α Λ Α Κ Τ Ι Τ Η Σ.

Δ Εύτερον δὲ χομῶ τοι δρηγόνα λαῶαν ὀπάσσω,
 Θεαπεσίοιο γάλακτ' ἐνίωλεον, ἤυτε μαζὸν
 Πρωτοτόκῃς νύμφης ἢ μηκάδ' ἔστατόεσσης.
 Τόν ῥα παλαιηγυέες μὲν ἀνακτίην ἀδάμαντα
 Κλεῖον, ὅθι γνάμψθ' μακάρων νόον, ἔφρα θυηλαῖς 5
 Ἄζόμφοι ἐθέλωσιν ἔπιχθονίς ἐλεαίρειν.
 Ἦδ' ἄρα μιν λήθαμον ἐφήμισαν, ἔνεκεν αἰεὶ
 Μεμνηθῆς κακότητ' οἴζυρῆς ἀπερύκθ'
 Θνητὸς ἀθανάτῃς τε νόον δ' ἐρεβνιον εἶναι
 Θέλωθ', ἐποτρύνων αἴσανα φρεσὶ βεβλύεωθ'. 10
 Ἄλλοι δ' ἐσκήψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
 Κικλήσκειν πέτρῃ, ὅθι τοι τρίψαντι γάλακτ'
 Ἐκπεθρέθ' λδοθῆτο πανείκελ' ἔνδοθεν ἰχώρ.
 Πῆρα δέ τοι ἔτδδε παρέασθ' αἴκε θέλησθα.
 Οὐθατὰ γὰρ μῆλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδῃαι, 15
 Πῶς ἔρξεις φίλε τέκνον; ἐπὶ τὸν ἐρίφοισι τοῖσι,
 Οὐς ποτε θῆρα πέλωρον ἔπεκπεροφυγεῖν ἰκέτευες,
 Τοῖσι παρεσθήης τέληθ' οἱ δ' ἐκὶ σηκῶ
 Ἄμφι σε λεπταλέοι γοερὸν πεμυκῆσον,
 Τῶν μὲν ἀκηχεμῶας ἐπιτέλλεο μητέρας αἰέν. 20
 Λαεῖν πιγάων κυανοχετέων ἐν δίνῃσι,
 Στήσας δ' ἠελίς κατεναντίον ἀντέλλοντ',
 Ἄγνίζειν μὲν πεῶτον ἐποιχόμεντ' περὶ πάσας,
 Ἄλμῳ δ' ἐν κρητῆρι ἢ ἀλφίτα λεπτὰ λίθοιο
 Χδάμεντ', δὲ πᾶν ἔσθ' αἰτῶν ἔρχε' ὄμιλον, 25
 Ραί-

Quod ille, qui flammæ auctor est, quam primum
 Ex igne extraxeris, subito refrigeratus palpari potest,
 Et renibus appositus, dolorem leniet.

GALACTITES.

Tibi secundum præbeo lapidem, qui orantibus prodest.

Divino lacte plenum, instar mammæ
 Primum enixæ puellæ, vel vaccæ uberosæ.

Quem veteres ananchiten adamantem

Appellarunt, eò quòd Deorum animum flectat, ut sacrificiis
 Honorati, velint mortalium misereri.

Quem & Letheum nominarunt, quoniam semper
 Mali ærumnosi efficiat immemores esse

Mortales immortalesque, animosque demulceat,
 Incitans jucunda animo concipere.

Alii verò existimarunt consultius esse Galactidem
 Appellare petram, quòd ex eo, si quis conterat,

Profluat lacti similis albo, interna medulla.

Hujus, si velis, experimentum, tibi in promptu erit.

Quùm enim ovium ubera imminuta videbis,

Quid ages, chare puer? quando hædis tuis

Pro quibus, feram ut horrendam effugiant, aliquando suppli-

Adstiteris afflictis, illi autem in stabulo, (casti,

Circa te macilenti gemebundum quid balaverint:

Tum verò illorum ægrotantes jube matres

Lavare in nigricantium fontium gurgitibus,

Stansque è regione Solis emergentis,

Primum singulas ordine accedens purgabis,

Et salsuginem ex crateri cum tenui pulvere galactitis

Fundens, per ovium & caprarum transi gregem.

- °Ραίνων καρποφόρον λάσιον κτ' νῶτον ἐκάσθης·
 Θαλῶ τῆ δ' ἄρα πᾶσι ιαινόμηναι πει σικκῆς,
 °Εξαπίνης μὲ τέκνα φερελαγέες τελέθουσι·
 °Οι δὲ ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κρεασάμενοι γαλαθῆνοι
 Σκιρτηθῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσοντ' ἀγέρωχοι. 30
 °Σιῶ ἢ μελικρήτιο μὲ γλυκεροῖο μιγέντα
 Θρυε πινέμεναι νύμφῳ, ἵνα νήπιον ἦε
 Μασοῖσιν μεθύοντα παρ' ὀναίοισι κημίζοι.
 °Ἀμφι δὲ ἄρ' αὐχένι παρθὸς ἀεργάζουσα τιθήνη
 Λᾶαν, ἐρητύσθ' κρημνήθ' ὅσσε μεγάλης. 35
 Λαὶ δέ σε ἔ βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέασον·
 °Ἐν χεεὶ λαᾶν, ἔχοντα ἔ ἄπλετα φῦλ' ἀνθρώπων.
 °Ἀθάνατοι ἢ μάλιστ' νόσ' κατορῆμια σεῖο
 Πάντα τελευτήσασιν, ἐπαρῆων αἴοντες.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

Χρῆ ἢ ἢ δὲ πέταλον πετρώκεα λαᾶν ἔχοντας
 °Αεθῶθ' πρὸ βωμόν ἐναρμομένης ἐκατόμβης.

ΑΧΑΤΗΣ.

- °**Ε**ὶ καὶ δένδροφύτιο φέροις τρύφθ' ἐν χεεὶ πέτρης
 Μαῖλον ἔ τέρποιτο θεῶν νόθ' αἰέν ἔόντων
 Δένδρεα γὰ μάλα πολλὰ κατόψεαι ὡς ἐνὶ κήπῳ
 °Ἀνθεμόενθ', κλάδοισιν ἐπασυτέροις κρημώντ' α.
 Τένεκά οἱ ἢ φῶτες ἀχάτη δεινρήενθ' 5
 Θῆκαν ἐπωνυμίῳ, ὅθι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ' ἀχάτη,
 °Ἄλλο δὲ ἔχθ' λασίης ὕλης δέμας εἰσπράσθ' α.
 Τόνδε τοῖσι βόεσσιν ἀναχίζουσιν ἄρραρον
 °Ἀμφι κέρρα δὺ βαλέειν, ἢ καρτερόν ἀμφίς
 °Ὀμον δροτρεδόντος ἀτειρέθ' αἰρωῖτ' α. 10
 Καὶ

Conspergens supra dorsum fertilem & villosum singulas.

Vegetiores confestim omnes in stabulis erunt,

Et foetibus suis lac copiosè præbebunt.

Illi verò sub mammis lacte satiati

Subsultuum statim recordabuntur feroculi.

Mulso verò dulci immistum galactitem

Offer ad bibendum enixæ, ut parvulum filium

Mammis inebriatum ad cubile ferat.

Et si nutrix collo pueri appendat

Lapidem, arcebit à conspectu pueri dolosam Megaram.

Quin etiam te Reges irreprehensibiles venerabuntur,

Si in manu gestaveris hunc lapidem, & innumeræ gentes.

Dii verò maximè, quæcunque accepta erunt animo tuo,

Omnia perficient, vota tua exaudientes.

P E T R A C E S.

O Portet virentem Petracem lapidem habentes,
Solvere ad aram susceptum sacrificium.

A C H A T E S.

SI in manu gestaveris fragmentum lapidis Dendracham
Deorum immortalium valde animus delectabitur.

In quo arbores multas conspicias, velut in horto

Florente, frequentibus ramis frondente.

Id circo ei homines Achatis arborescientis

Cognomen imposuerunt, quoniam partim similis est Achati,

Partim verò speciem præbet hirtæ silvæ.

Illum si bobus tuis proscindentibus terram

Circa gemina cornua immiseris, vel circa robustum

Humerum arantis duri agricolæ,

Καί κεν ἀπ' ἔρηνόθεν σαχυροπλόκαμθ' Δημήτηρ
Μεσὸν ἴοι Φερέκαρπον ἐς αὐλάκα κόλπον ἔχουσα.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΤΟΣ ΕΛΑΦΟΥ.

Σκέπτεο, ἔθνητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
Ἀθανάπισι κέρως ποτὶ γ' νόθ' ἔρηνιώνων
Μειδιάει, φύσιθ' πολυδαίδαλ' ἔργον ἰδόντων,
Ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο. φύει γέ μιν ἔ ποτὶ κέρσιω
Πέτρη, ἀλλ' ἔμπης πέλεθ' κροκτερή τε γέ πέτρη. 5
Ἐοὐδέ κεν ἂν γνοίης κέρως ἀτρεκέες ἢ λίθος ἐστὶ,
Πρὶν κέ μιν ἀμφαφύων ἄροις νημερτέα λαῶαν.
Ἄει τοι θήσ' λασίω ἐπὶ κροτάπι λάχνην,
Ἐὶ ἢ ψεδνοκάρτωθ' ἔοις. εἰ γάρ μιν ἐλαίω
Τειβόμηνον τείβοις κροτάφωσ πάντ' ἡματα σείθ. 10
Ἄι ἢ νέαι πει βρέγμα πόν τείχες ἀνθήσασι.
Πρωτόγαμον δὲ αἰζήος ἄλων ἐς δέμνια κέρω,
Τερπωλῆς ἔρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροισι
Λαῶαν. ὁ δὲ ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνῃσιν ἀμὶ ἀμφω
Ἦσαν ἐς γῆρας ἔς ἡματα πάντα καθεξῆ. 15

ΠΕΡΙ ΒΑΡΒΑΡΟΥ ΛΙΘΟΥ

ἢ ἐν ἀγροῖς αὐλιζομένων.

Ποιμήνι δὲ ἀγραύλων τούρων, Διὸς αἰγιοχοιο
Ἰίει κισσοχίτωνι, λίθον καταθύμιον εἶναι
Βάρβαρον ἀγέλω, συληγνέθ' κελαδεινῆ
Ἰθάσιν Ἐυφρήταο Δραινόμηνον ζαθέοισι.
Ὅσ τοι φυταλιῆς ἔνεκεν ῥέξαντι θηλαῆς, 5
Κλήμασιν αὐτίκα σείθ' φερεσαφύλοισιν ἀλωῆς
Ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφύσασθ' μέθυ δώσθ.

Tunc cœlitus, spicis coronata Ceres
Plenum in sulcum effundet frugiferum sinum.

DE CORNU CERVI.

Adverte, & cùm mirandum habueris cornu cervi,
Accede ad Deos immortales: mens enim cœlestium
Exhilaratur, quùm varium naturæ opus vident
Ex capite cervi prognatum. Neque verò innascitur capiti
Petra, sed tamen duro lapidi aliquid simile.
Ita ut ægrè dignoscere possis, cornu verum sit, an lapis:
Nisi priùs contrectans, invenias an verus sit lapis.
Capillos tibi excrescere faciet
Si calvus fueris. Si enim cum oleo
Contriveris, eoque singulis diebus tempora inunxeris,
Tunc in calvaria tua pili recentes efflorescent.
Quodsi uxorem juvenis primam duxeris juvenculam,
Delectabilis amatæ testem hunc tecum habebis
Lapidem. Et hic vos indissolubili vinculo amicitie ambos
Per omne vitæ spacium conjunget.

DE BARBARO LAPIDE

Eorum qui in agris degunt.

PAstori verò taurorum agrestium, Jovis Ægiochi
Filio hederacea induto tunica, jucundum esse lapidem
Barbarum dico, Syri resonantis
Euphrati in aquis madefactum perdivinis:
Is, si vitium caussa rem sacram feceris,
Palmitibus uvis abundantibus tuam statim vineam
Cingens, efficiet ut multum vini haurire possis.

Ι Α Σ Π Ι Σ.

ΚΑΙ γλαφυρόν κρημίσας ἐαρόχροον αἶκεν ἰάσπιν·
 Ἰεραὶ ῥέζοι τις, μακάρων ἰαίνε' ἦτορ,
 Καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαις κρέσσουσιν ἀρῆσαι,
 Ἥ δὲ ἢ αὐχμηρῆσιν ἄγοι πολὺ ὄμβρον δρόραις,
 Ἄυχμης δὲ ἐκ πεδίσ ροδίων ἀπύεργε χάλαζαν 5
 Ἡμετέρη, ἢ κῆρας ὄσση σιχόωσιν ἐπ' ἀγῆς.
 Καὶ σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόσθ', ἐκ δὲ ἄρα βωμῶν
 Ἡὔτε περ κρύσαιθ', ἀνδρῶν πυρὸς ἐκ φλόγα πέμπεις·
 Ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κείθ' ἔμύθ', ὁπῶότε δὴ πῦρ
 Νηδῶ ἀμφιέση, ἐνὶ ᾧ πλείοιο λέβητος 10
 Ψυχρὸν ἐπειγομῆοιο περισμίμνη ἔνδοθεν ὕδωρ.
 Ἐὶ δέ τις ἐν ψυχρῆσι λίποι κενίησι λέβητα,
 Παφλάζῃ κρητεροῖο κυκωμῆος ἔνδοθεν χαλκῶς·

Τ Ο Π Α Ζ Ο Σ.

Εθλοὶ δὲ αὐτ' ἐπὶ τοῖσι ἔυαλοειδέες εἶναι·
 Ἐκλείονθ' Ἰνητοῖσι Ἰηπολίησι τόπαροι.

Ο Π Α Λ Λ Ι Ο Σ.

Φημὶ δέ τοι τέρπειν ἔσπάλιον ἔρηνίνας
 Ἀλλαὸν, ἱμερτῆ τέρενα χροῖα παιδὸς ἔχοντα·
 Καὶ ἔη ὀφθαλμοῖσιν ἀσασητῆρα τετύχθαι,
 Καὶ πύγας δάκρυσι λιθόμηνον ὀψιανοῖο,
 Καὶ σμύρηνω μίσγειν δῶδεα ἔφολίδεασιν 5
 Ἀργυφέσιν λεπιδωτὸν ἀποσίλθοντα κελδίω·
 Ἄντικα γὰρ δώσσει θεοπερίας ἀγαθῶν τε
 Ἐσομῆων λυγρῶν τε· ἔἴσεται ἄσσε θέλησθαι
 Καὶ νόσρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμυῖθ'.

J A S P I S.

J Aspidem elegantem ac aëri coloris si quis gestaverit,
 Rem sacram facturus, Beatorum exhilaratur cor,
 Et hi sicca arva imbribus satiabunt,
 Et auctor erit, ut aridae terrae multo imbre madefiant.
 Tu verò & siccitatis & pluviosarum grandinum ex agro aver-
 Nostro, & pestium quaecunque cingunt agros, (runce
 Certè te immortalium diligit animus, atque in aris
 Haud secus ac crystallus, sine igne, flammam emittis.
 Inque te equalis vis latet, ac quando ignis
 Ventrem cingit pleni lebetis in quo
 Frigida continetur aqua,
 Et si quis vel in frigidis cineribus relinqueret lebetem,
 Ebulliet infirmo atque aestuante metallo.

T O P A Z I U S.

B Oni etiam ad eadem hæc hyalini coloris esse
 Dicuntur mortalibus sacra facientibus Topazi.

O P A L L I U S.

D Ico verò tibi, delectare etiam Opallium coelestes
 Splendidum, chari pueri teneram cutem habentem.
 Illumque & oculorum medicum esse,
 Et pini lacrymis, lapidescentem
 Et myrrha bene olente misceri, & squamis
 Albicantibus resplendescente Lepidoto, jubeo.
 Statim verò dabunt vaticinia bonorum
 Futurorum & malorum, & si scire desideras,
 Etiam nervorum molestos dolores Lepidotus arceat.

Δοιὼ δὲ ἠελίῳ χρυσότριχε λαῖε πέλον),
 Ἄμφω θεαυεσίω· θάμβῳ δέ τοι ἕσσει' ἰδόνῃ.
 Ἄμφοτέροις ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν,
 Ὀρθαί, λαμπετόωσιν· ἰδεῖν γε μὴ οἶον ἔθειρας,
 Ἐιδῶ ἢ σφι λίθων ἄλλο· τὸ μὴ τε νοήσεις
 Κρύσαιλλον κενελί· ὃν ἢ χρυσολίθῳ δέμας ἀντῶ 15
 Ἐικελῶ εἰσιδέειν· εἰδ' ὅσῃ ἔχεν ἔδ' ὄγ' ἔθειρας,
 Χρυσόλιθος κεν ἔλω· ἀτὰρ ἐοδλῶ φημί τετύχθαι.
 Ἐν γάρ σφιν μέγα δῆλι φερέσειῳ ἔμβαλε πνῦμα
 Ἡέλιῳ, ῥοῖζον ἐρικυδέῳ αὐτίκα φωτὸς,
 Σεμνοτέρης τ' ἰδέειν· καί τοι σέβας ἕσσει' αὐτῶν. 20
 Ἄιψα γῶ ἠρώων σφιν ἐπέρχε) εἰδῶ ἀζαυόν,
 Ὅιτε θεῶ μέγα δῶρον ὀπισθαμύως φερέσει·
 Τόλμα δὲ ἀθακάτης ἢ ἐνηεὶ μειλίαςεοθῆ.

Μ Α Γ Ν Η Τ Ι Σ.

Μαγνήτῳ δὲ ἕξοχ' ἐφίλησεν θύειῳ Ἄρης
 Ὄσσεκεν ὁπώποτε κεν πελάσοι πολιοῖο σιδήρης,
 Ἡῦτε παρθευική γλαγόφρονι χερσὶν ἔλδσα,
 Ἡΐθεον σέρνω πρῶσπύσσει) ἱμερόεντι,
 Ὡς ἰγ' ἀρπάξσεια ποτὶ σφέτερον δέμας αἰεὶ, 5
 Καὶ πάλιν ὅσῃ ἐθέλη μεθέμῃ πολεμιστῆ σίδηρον.
 Ἦτοι μὴ μιν φασὶ ἐ ἠελίοιο πέλεοθῆ.
 Ἄμφίπολον κέρης, ὅτε κεν θέλητρεα παλιῶσι.
 Καί μιν ὑπερθυμός γε τεκεκτόνῳ Ἄιήτῳ
 Κύδηθεν κέρη πολυμήχανῳ· αὐτὰρ ἔτωγε 10
 Σῆς ἀλόχε κέλομαί σε δαημύαι εἰ ἔθεν ἀγνόν
 Ἄνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχῳ ἐ δῶμα φυλάσσοι.
 Ἐσ γάρ μιν κομίσας ὑπὸ δέμνια, κάτεθε λάθρη,
 Χείλεσιν αἰείδων θελξίμβροτον ἀτθέμας ὠδῶ.

Duo verò Solis auricomi lapides sunt,
 Ambo perdivini, stupebis verò quando eos videris.
 Ambobus veri radii insiti sunt
 Recti, splendentes, qui velut comæ apparent:
 Species verò lapidum diversa. Hunc quidem dices
 Crystalli pellucidi, illum verò Chrysolithi speciem
 Referre. Et nisi etiam hic haberet crines,
 Chrysolithus certè esset. Ambos verò bonos esse dico.
 In illos enim magnum spiritum impressit nutritor
 Sol, & facîle gloriosi impetum viri producant,
 Et formæ gravitatem, licet ex se venerabiles sint.
 Statim enim heroum speciem generosorum capiunt, (qui eos ge-
 Et hi Dei magnum munus fideliter ipsis conferunt. (stant).
 Pariter enim & Audacia & Placiditas diis accepta est.

MAGNES.

Magnetem verò maximè amat bellicosus Mars:
 Quoniam, si quando appropinquaverit polito ferro,
 Haud secus ac virgo ulnis amplectens, lacteo
 Juvenem pectori apprimat amore flagranti:
 Ita hic lapis attrahit ad suum corpus semper,
 Et nunquam rursus dimittere vult, bellicosum ferrum.
 Hunc quidem ferunt fuisse Solis
 Filiae servum, tum cum demulcentia medica mina miscuisset:
 Atque illum magnanimi Ætæ gnata.
 In deliciis habuit vasfra. Ast ego
 Conjugem tuam jubeo te explorare, an castum
 Ab alieno viro lectum & domum suam servet:
 Hunc enim lapidem ferens tecum sub stragulis clam depone,
 Canens interim, tanquam aliud agens, hilarem cantilenam.

Ἡ ᾗ κατακνώσασσα ἔηδεῖ περ μάλ' ἐν ὕπνῳ 15
 Ἀμφί σε χεῖρ' ὀρέσασσα πολὺ πύσσειν μενεαίνῃ.
 Ἐὶ δέ ἐμαχλοσῶησιν ἐλαύνῃ δι' Ἀφροδίτη,
 Ὑψόθεν ἐς γαῖαν τετανύσσει) ἐκπεροπεσῶσα.
 Καὶ δοιῶ μάγνησαν ἀδελφειῶ φορεόντων,
 Θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἔριδ' ἔποθέοντε. 20
 Καὶ λαὸς ἀγορεύει δεσπασαρομήδους ὀπίκαλῃ
 Θέλξεις, ἐν σήθεασιν αἴτων μελιηδέα πειθῶ.
 Καὶ τοὶ πολλοὶ κεν αἴλλα διωησόμεν' ἔκαταλέξαι
 Θεσκελα, τοῖο λίθοιο, πῖ πλέον ἐρραγιώνων
 Φθέρουμα, ὧν αἴψα ἢ ὑψόθεν περ μάλ' ἐόντων 25
 Ἦτορ ὄπιγνάμπη ἢ ἐφέλκε), ὄφρα κε σείο
 Ὡκα μάλ', ὥσε τοκῆες, ἐέλδωρ ἐκτελέσωσι.
 Ἀλλ' ἦτοι τάδε μὲν ἔπαυτίκα πειρηθῆναι,
 Πάντα μάλ' ὅσ' ἀγόρευσα, παρέασε), εἴκ' ὄπι' βωμὸν
 Ἐλθωμεν. ἔγω μοι ὄπιπτόμενός μοι ὄγ' ἀνήρ 30
 Ὡμοισι κροτεροῖσιν ἰὼν φέροι αἴολον ὕλλω.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀτραπιτοῖο πολὺ πλέον ἀμμι λέλειπαι,
 Σείο δέ τοι κλονέει κροδίλω μέγα δέρμα δράκοντος,
 Μάνθανε ἔδολιχῶν ὄφρων μὴ δεῖέμεν ἰός.
 Τείψαι γὰρ λεπτῶν ὄφιήπιδά κέκλεο πέτελλω, 35
 Ἦν ποτέ τις κροτεροῖσι πεπαρημύθη ἔλθῃ ὀδῶσι,
 Καί μιν ἐφ' ἔλκει πάσσε' ἔατρακὲς ἔασεῖ ὄνειαρ.

Ο Σ Τ Ρ Ι Τ Η Σ.

Νῦν ᾗ ἢ ὄσπίτω οἴνω λίθον ἐντρέψαντας,
 Ἀκρητον, κέλομα πίνειν, ὀδωήφατον εἰδώς.
 Ἀυτοκασιγνήτω πλιῆς ἢ ὀμώνυμ' ἐχίδνης,
 Ἦ ρά πῶ εἶναετῆ λώβλω ἀμνηνὸν ἔθικας
 Ῥίμφα Φιλοκτίταο, Μαχαονίης ὑπὸ τέχνης. 5
 ου

Illa verò suavi somno stertens
 Circa te manus extendens, amplecti cupiet.
 Quod si verò illam incontinentiis urget diva Venus,
 Ex alto in terram exporrecta decidet.
 Tum etiam duo magnetem fratres secum ferant
 Iram immensæ contentionis effugere cupientes.
 Atque etiam populum & forum congregatum eleganti sermone
 Demulcebis, in pectore versans mellitam suadam.
 Et licet tibi alia multa possim recensere
 Miracula hujus lapidis, quid ultra cœlestes
 Progrediar? quorum, licet altissimas sedes incolentium,
 Mentem flectit & allicit, ita ut tuo
 Quamprimum, ac si parentes tui essent, desiderio satisfaciant.
 At certè horum quidem statim periculum facere,
 Omnium quæ dixi, poterimus, si ad aram
 Pervenerimus. Etenim vir iste qui me sequitur,
 In robustis humeris fert variam harum rerum materiam.
 Nunc verò, quoniam nobis adhuc multum viæ reliquum est,
 Tuumque cor turbat adhuc ingens portentam draconis,
 Disce etiam prolixorum serpentum non extimescere spicula:
 Tibe parvum Ophietidem lapidem in pulverem comminui,
 Si quando validis serpentis, incedat aliquis dentibus punctus,
 Et illum in vulnus insperge, & præsens erit remedium.

OSTRITES.

Nunc verò & Ostriten lapidem in vino contritum
 Purum jubeo bibi, scio enim dolores eum lenire.
 Germane & homonyme lapis candentis viperæ,
 Qui aliquando, novenni, vulnus innocuum reddidisti
 Facile Philoëtetæ, Machaonia arte.

Non

Ὅου μὲν πως κείνῳ Ποιάνῃσσι ἔλπετο θυμῷ
 Νῆσιν ὑπεκφύξεσσι ἀταρτηρῶν, ποθέων περ.
 Ἄλλ' ὄγ' ἀλεξικάκηιο μαθὼν ὡρᾶ πατρὸς δρωγῆν
 Λᾶαν, ὅπως κε πύθοιτο, βαλὼν ἔπι Φάρμακα μηρῶν
 Σῶσεν ἐπὶ Τρώεσσι Ἀλεξάνδροιο Φανῆα. 10
 Τὸν ῥα μεθ' ὑσμίνῃσσι ἤκειν ποσὶν ἀτρεμέεσσιν
 Περαιμίδης παρὸς αὐτὸς ἀποθνήσκων περ ἀπίστ.
 Ἐκτανε δὲ ἠπεροπῆα Πάειν Ποιάντισσι ἠρώσ,
 Κεκλομένῃσσι Δαναοῖσσι Ἐλένης Τροίῃσσι δευμίαςαι
 Λοιγὸν ἀδελφειοῖο μαιφόνον ἐν Λύμνοιο. 15
 Τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβῷσσι ἔχειν λίθον αὐδῆέντῃσσι
 Δῶκε σιδηρεῖλιν νημερτέα· τὸν ῥα βροτοῖσσι
 Ἦνδανεν ἄλλοισιν καλέειν ἀψυχον ὀφείτῃσσι,
 Λυγρὸν, ὑποτρηχῶν, σιβαρὸν, μελανόχροσσι, πυκνόν.
 Ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ περὶ ἀμφὶ τε πάντοθεν ἴνες 20
 Ἐικελοὶ ρυτίδεσσιν ἐπιχράεδῃσσι τανύοντῃσσι.
 Ἦματᾶ μὲν τρεῖσσι ἐπὶ ἐπὶ βίῃσσι Ἐλένοιο πέπυσσῃσσι
 Θηλυτέρῃσσι τε λέχῃσσι φύγειν ἢ κρινὰ λοετρεῖσσι,
 Καὶ σεμνὸν ἀδύαντον ἐδωδῆσσι ἐμφύχαιο.
 Ἀενάῳ δὲ ἐπὶ πέτρον ἐχέφρονα πίδακι λέων, 25
 Φάρεσσιν ἐν μαλιασσοῖσσι, ἄτε βρέφῃσσι, ἀλδήσασσε
 Καὶ θεὸν ὡς ἐπὶ δρωγῆσσι ἀρεσάμεντῃσσι θυέεσσιν,
 Λᾶαν ὑπερμυέεσσιν αἰοδαῖσσι ἐμπνοον ἔρδειν.
 Ἐν καθαροῖσσι τῇ Φαῖσσι μεγάρῃσσι λύχνοισιν ἀνάπλων,
 Χερσὶν ἑαῖσσι ἀπίσσει, θεοδέα πέτρον αἰείρεσσιν, 30
 Μητέρα νήπιον ἦν εἰκῶσσι δὴ κατεχέσσει.
 Καὶ αὐτὴ δὲ ἐπὶ ἐθέλης ὅπῃ δαιμονίῃσσι ἐπακῆσσι,
 Ὡδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μὲν φρεσὶ σῆσι δαείησσι
 Ὅπως ὅτε γὰρ μιν πάσσει κάμησσι ἐνὶ χεῖρεσσιν ἀπῶν,
 Ἐξαπίνης ὄρησσι νεογλαῖσσι παμδὸς αὐτῇσσι,

Non enim amplius Pœantius sperabat
 Morbum perniciosum pelli posse, licet ex animo optasset.
 Verum hic à medico patre edoctus suppetias ferentem
 Lapidem, (quod, quis unquam audivit?) applicuit femori re-
 Concitavitq; in Trojanos Alexandri interemptorē. (medii loco
 Quem quidem in pugnam venisse valentibus pedibus,
 Priamides ipse antequam morti vicinus esset credere non potuit.
 Occidit verò perfidum Paridem Pœantius heros,
 Heleno jubente Danais, ut Trojam adducerent
 Scelestum fratris occisorem ex Lemno.
 Illi verò Phœbus Apollo lapidem vocalem
 Sideritem verum dedit, quem, hominibus
 Aliis placuit vocare anima carentem Ophitem,
 Funestum, asperum, durum, nigrum, spissum.
 Circa ipsum verò circulatim ab omni parte undique fibræ
 Rugis similes, insculptæ extenduntur.
 Ter septem quidem dies Helenum audiui
 Uxoris lectum refugisse & communia balnea,
 Virum gravem & temperantem, esuque animalium abstinuisse.
 Perenni verò in fonte lapidem animosum lavans,
 Vestibus in mollibus, tanquam infantem, fovit,
 Et tanquam Deum, ex voto placans sacrificiis,
 Lapidem præpotentibus tandem hymnis vivacem reddidit.
 In casta vero domo lumen lychnis accendens,
 Propriis suis manibus curavit divinum lapidem tollens.
 Matri parvulum filium gestanti similis.
 Et tu, quandoquidem vocem Deorum vis audire,
 Sic facias, ut miraculum animo tuo intelligas:
 Quando enim simulabis te illum manibus vibraturum,
 Subito edet vocem recens nati infantis,

Φαίης ἐν κόλπῳ κεκληγόςτος ἀμφὶ γάλακτι.
 Χρὴ δέ σε τέληθ' ἰ νόῳ αἰνέμεν αἰεὶ
 Μὴ πως ἠπεδανοῖο λυθεῖς ὑπὸ δείματι ἔξω
 Ἐκ χερὸς ἔδάς δε βαλὼν, χόλον αἰνὸν ὀρίνη
 Ἀθανάτων· τόλμα δὲ θεοπροπίῳ ἐρεείνειν. 40
 Πάντα γὰρ ἐξερέη νημερτέα· καὶ μιν ἐπέιλα
 Πλησίον ὀφθαλμῶν ὅτε κεν λήσῃς γε πελάσας,
 Δέρκεο· θεασεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.
 Ὡδὲ μὲν Ἀτρεΐδῃσιν ἀλώσιμον ἔφρασε πάτριω
 Λαομεδοντιάδῃς Φοιβήτορι λαΐϊ πιθήσας. 45
 Σοὶ δ' ἐπὶ κ' ἴσθην ἄλλο σιδηρεῖταιο πιφάυσκω·
 Ἐρπετῶ γὰρ δὴ πάνπαν ὑποτρομέοντι ἔοικε.
 Σείο δ' ἔχεν πολὺ μείζον ἀκρομήτων τε νόοιο
 Δεῖμα Φιλοκτίτης, μεμνημένῳ αἰὲν ἐχίδνης.
 Τένεκα Παλαμῆδαο σαόφρονῳ ἔποτε νόσφι, 50
 Ἥθελεν ἄχεαθ', γυνέμεν ὄφρα ἴν' εἶποι
 Θαλπωρῶν, εἶπερ παρ' ἐπὶ χθόνα μητέρῃ θεῶν
 Ἐρχη), πῶς κεν πολὺν γὰρ ἔκπερφύγησι.
 Τῶ δ' ὅγε Λητοῖδ' ἔπέων ἔπιμαρτυρεῖ Φοῖβον
 Κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοὶ καὶ ἀλέξω. 55
 Ἐυτέ με παῖδ' ἐδίδασκεν Ἀκερσεϊθήμης ἀγορεύειν
 Μαντοσύας, μέγαν ἔργον ἐκέκλετο πρῶτον ὁμόςσῃ,
 Ὑβδέα μήποτε μῦθον ἐνισπείν ἀνθρώποισι·
 Τένεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
 Φράζεο νῦν ἤρωσ' Ἐκατηβόλε μῦθον ἐμῆο. 60
 Ἀυτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοις βροτοῖσι
 Τίκτη ἔ κακότηλα ἔ ἄλγε ἔ ἄλκαρ ἐκάσῃ·
 Γαῖα μὲν ἔρωπεται τίκτη, τέκεν δ' ἔπι τοῖσιν ἄρωγῆν.
 Ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γήθη, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Κάριος ἀπειρέσιον ἔ ποικίλον. ὅσα δ' ἴδωαν) 65

Nutricis in sinu plorando lac efflagitantū.
 Oportet verò te constanti animo fovere eum semper
 Ne fortè te non advertente, clam, cùm timore correptus eris,
 E manibus in terram cadens, iram difficilem excitet
 Immortalium. Tum aude de vaticiniis eum interrogare.
 Omnia enim exponet tibi vera, Eumque postea
 Propius ad oculos admovens, quando laveris,
 Intuere. Deo enim correptum & exanimum invenies.
 Sic etiam Atridis expugnata fore patriam indicavit
 Laomedontides, vaticinico lapide fretus.
 Tibi verò & alias vires Sideritis recensebo:
 Serpenti enim omnino trementi similis est,
 Tuum verò animum longe major & insomnis occupavit
 Timor, Philoctetes, dum semper oculis obversabatur serpens.
 Quamobrem etiam sine prudente Palamede nunquam
 Voluit preces fundere, supplicans, ut aliquod sibi indicaret
 Fomentum, quo si quando terram matrem, venator
 Peragraret, album serpentum genus fugare posset.
 Illi verò hic, Latonæ filium Phœbum testem suorum verborum
 Vocans, dixit ea, quæ tibi nunc enarrabo:
 Benè me puerum adhuc docuit intonsus Phœbus eloqui
 Vaticinia, magnamque jusjurandum jussit primùm jurare,
 Nunquam me dicturum falsos sermones hominibus.
 Quamobrem singula quæ tibi dico, verissima sunt.
 Nunc referas quæso, ô Heros longe, jaculans, sermonem meum,
 Ipsa terra nigra miseris hominibus
 Parit & mala, & simul uniuscujusque mali remedium: (media-
 Terra quidè reptilia peperit, peperit verò etiam adversus ea re-
 Ex terra verò omne genus lapidum, in quibus (re possunt
 Immensum robur & variū insitum est. Quanta cumque præsta-
 Radi-

ῥίζαι, πόσα λίθοι. μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίζης,
ἄλλὰ λίθος πολὺ μείζον. ἐπεὶ μὲν ἄφθιτον αἰεὶ
Γεινομένη μῆτηρ ἐσθλὸν ἐργάλιζεν·

Ἥ ἢ καταθήσκει τε, μινωθάδιον θαλέθουσα,
καὶ πόσον αὐτῆς καρπὸς ἐφ' ὁπώσον ἔμπνοός ἐστιν. 70

Ἦν ἢ κ' ἀποπνύσει, τίς ἐτ' ἐλπωρὴ πῶρ' ἀνεκρῆς;

Ἐν μὲν δὴ βοτάναις ἤειλυχῶν τε ἐσθλῶν
Δήεις ἐν δὲ λίθοις ἀπὼ εἰσὶ κεν ὄροις,

Ἦτοι ὅσα βοτάναι, πόσοι λίθοι. ἀλλὰ σύγ' ἤρωσ,
λαῖσι σιδηρεῖται πεφυλαγμένον ἔρπετὰ πάντα 75

Θαρσαλέως, εἰ δὲ τοι ὀμιλαδὸν ἀντιόωσιν,

Ἐρχεσθ' ἄρα μέσασα, κελαινῆς σὺν ἀλεγίζων
Λώβης· εἰ γὰρ ἐπισφίξῃς μεμνήσθ' ὀδόντων,

οὐδ' εἶκεν εἰσὶ χόντες ἐνι χρίμποινο πόδεσσι.

οὐδὲ γὰρ εἰ μὲν περ' ἐπὶ περὶ φανέντα διώων, 80

Ἄλλὰ μὲν σφίσι θάμβον, ἐλαυομήνοισι δὲ ὁμοῖα

Ἐσθλῶν· τὰ ἢ κἀπερ' ἐναντίον αἰξάντα,

Ἄψ ὀπίσω παλινόρου μεθερπύζειν μεμαίνεθ'.

καὶ σφίσιν ἐξαπίνης ῥότος ἴσα, εἰ δὲ πρὸς ἄσω

Νήχε, ἀλλ' ὀρέγοντα πέλας περὶ μήκεα δειρῶν 85

Γλώσσησιν μεμαῖασι περὶ σῆνιν, σκύλακες ὡς.

Πολλάκι ἢ κατέδαρθε δαφοινῶν ἀγχι δρακόντων

Ἄμφι κωηγεσίησι μύων ἐν τάρφεσιν Ἰδης

Θηρητῆρ' Εὐφορεθ', ἀρωγῆ τῆδε πεποιθώς.

Δῶκα γὰρ ἀντομύω λίθον ἱερόν· εἰ δὲ πόλ' αὐτῆ 90

Ἐκ μάλα περὶ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη.

τέρπετο δὲ Εὐφόρβω περικαλλεῖ φέρτατον ἀνδρῶν

Ἄιχμητῆ Μελάνιπῳ, ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο,

Ἐἶδον ἀμώμητον, ἢ εἶδει κάρτερον ἀρείων,

Ἄιξῆ ποθέων, δευρικλυτῆ, δὲ πλοκάμοιο. 95

Radices, tanta etiam lapides. Magna quidē vis in est radicibus,
Sed lapidibus multo major, quandoquidem incorruptas vires
Filio lapidi mater, & nunquam senescentes præbuit:

Radix verò moritur, exiguum admodum in tempus virens,
Et tamdiu fructus ex ea haberi potest, quamdiu vitam habet.
Si verò exspiraverit, quamnam amplius spem in mortuam collo-

Verno quidem tempore herbas alias damnosas, alias utiles (cabi?
Invenies, in lapidibus verò agrè perniciem aliquam reperiēs,
Jam verò quot plantæ, tot etiam lapides sunt. Tu verò heros,
Lapide siderite armatus, per reptilia omnia

Audacter, quamvis catervatim tibi occurrant,
Media transi, nigram non extimescens

Mortem. non enim illis integrum amplius erit recordari den-
Non, si vel maximè impetum in te faciant. (tium,

Sed neque persistere amplius poterunt, quando apparuerint,
Et tremor ea occupabit, fugatisque similia

In cursum incitabuntur. Quodsi in te irrumpere velint,
Properè retro cedere cupient.

Et eorum confestim tumultus reprimetur, neque ulterius
Procedet, sed extendentia appropinquando longam cervicem
Linguis parata erunt adulari, haud secus ac catuli.

Sæpè dormivit cædis avidos juxta dracones

In venatione persistens in densitatibus Idæ

Venator Euphorbus, hoc fretus auxilio.

Dedi verò ei supplicanti lapidem sacrum. Neque unquam ipsi
Ex magno numero vel unus occurrere ausus est.

Delectabatur verò Euphorbo formoso pariter ac bellicoso opti-
Menalippus, consobrinus meus bonus, (mus vir

Specie inculpatus, & forma valdè excellens,

Juvenem amans, hasta inclutum, & eleganter comatum.

Τένεκα ἢ μὲν ἤρας ἀπώμευθ', ἔποτε νόσφι
 Ἐσθενεν Ἐυφόρβοιο φέρειν Ἴκετάονθ' υἱός·
 Ἄλλ' αἰεὶ λαίοισιν ἐν ἔρεσιν ἀντιθέοιο
 Κατ'χαλῶν κέρσοιο μεί' ἵχνια σῶτε κινῶεσιν
 Ἐσπετο σῶθ' ἑτάροισ, ἔθελέν τε μιν οἶθ' ἔπεδθ'. 100
 Ἦμεν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μνῆσαιεν ἐρύσσειν,
 Ἀγαλῶν ἐὼν ἦα φίλον θήρεσι μάχεσθ'.
 Καὶ Πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν. εἰδ' ὄγε θυμῶ
 Πείθετο. τίς κ' ἐθέλεσκε τότ' Ἐυφόρβοιο λιπέσθ',
 ῥεῖά γε μὲν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρθ', 105
 Νέρθεν ὑπὸ κνήμης ἐλεσίμβροτον ἰὸν ἐλάσας.
 Τὸν μὲν ἔτ' ὦ οἰοῖσερθ' εἰλάθεν, ἔνεκ' ἐμεῖπεν
 Ἄυθι λελείψεσθ'. τὸ ρά μιν εἰ μᾶλλον ἔτειρεν.
 Οἰκτείρων δ' ὀρέξαντα χέρσας ποτὶ γνάθ' ἐμεῖο,
 Αὐτῆ τῶδε λίθοιο θλατρίψαντα κέλευσα 110
 Λεπταλέω ἀχνῶ δ' ἡπιασέμεν ἔλκει λυγρῶ.
 Καὶ ρά μάλ' αὐτίκα φῶτα κρατμῆ κάκλιπε νῆσος.
 Τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγὸνα τίκτεν ὀρείτῳ,
 Ὅσθε εἰ ἔταμνῶις ἀκθ' ἠρώεσι κομίζῃ,
 Καὶ σείρησι γυωαῖξί τεκείν φίλα τέκνα δίδωσι. 115
 Ποικίλα γὰρ θνητοῖσι θεὸς ἔρδειν ἀγορεύω.
 Ὡς ἢ ἐμῆς ποτε μητρὸς Ἀβαρβαρέης ἐπάκχους,
 Ἀνδρῶν δ' ἡμᾶλα νῆσον ἡπιαμνῆς ἀκέσασθ',
 Βυκηλίδης Ἐυφόρβθ' ἀγαυῆ φάσκειν ὀφίτῃ
 Φάρμακα, μὴ μῆνον ὄφειων κατένωπα δυνάσθ'. 120
 Ἀλλὰ εἰ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάθ', ἠδὲ βαρεῖαν
 Ἐκ κεφαλῆς ἔλκειν ὀδυῖω. ἠδὲ δὲ ἴν' ἀνδρῶν
 Ὀνασι δηθύνοντα καθήρας ὠπασεν αἴψα
 Καὶ δὴ ἢ λεπτῆς ἐρήθηον ἔμμεν' αἰοιδῆς.
 Ἦ δὲ εἶνα φῶτα, χόλω χρυσῆς Ἀφροδίτης, 125

Quamobrem etiam cum in venationem erumperet, nunquam sine
Euphorbo cupivit exire Icetaonis filius.

Sed semper hirsutis in jugis Divino

Se oblectans puero, ferarum vestigia cum canibus

Et amicis sequebatur, cupivitque solus illum sequi.

Sanè quidem illum pater cogitavit retrahere,

Dolens, filium suum dilectum cum feris pugnare,

Et Priami potentia eum retinuit. Neque verò hic animo

Persuasus est. Quis enim tunc Euphorbum relinquere potuisset?

Facile tamen illum invitum ater retraxit hydrus,

Sub tibia lethale spiculum imprimens.

Ille verò miser non ignoravit, quòd hanc ob causam (affixit.

Rursus ab Euphorbo sit relinquendus, id quod adhuc magis eum

Ego verò misertus ejus, extendentis manus ad genua mea,

Fussi lapidis hujus ipsius contriti

Exiguam pulverem inspergere vulnere gravi.

Et statim reliquit virum vehemens morbus.

Talem terra peperit hominibus auxiliatorem monticolam,

Qui & vulneratis heroibus remedium affert,

Et steriles mulieres parere charos liberos facit.

Varia enim mortalibus Deos præstare dico. (edoctus,

Quemadmodum etiam aliquando à matre mea Abarbarea

(Quæ in depellendis morbis hominum valdè erat perita)

Bucolides Euphorbus, admirabilis dixit Ophiti

Pharmaca non solùm adversus serpentes valere,

Sed & oculis lumen afferre, gravemque

Capitis dolorem lenire. Et certè virum quendam

Auribus impeditum sanans, reddidit statim

Etiam exilis vocis acriter audientem.

Tum etiam virum quendam, ira aureæ Veneris

Ἔργα πρὸς ἡμερόεντα γάμων ἀμνηνὸν εὐόντα,
 Μεινήσθ' Φιλότιτος ἀκεσάμηνος περὶ αἴλιον.
 Ἐν πυρὶ δ' εἴ κε βάλοις μιν, ὀδωδὼ ἔρπετὰ τοῖσ'
 Φόξεν), εἰ δ' ἐπιπώ μιν ἐφ' ἡμερόεντα, εἰ δ' ἐνὶ χειρῇ.

Γ Α Γ Α Τ Η Σ.

Φύλαξ ἢ κνίασι γαγάτιω ὀρνυμύησι
 Τείροντα θνητὰς ἐχεπευκεῖ πάντας αὐτμῆ.
 Χροῖη δ' αἰθαλόεις, πλατύς, εἰ μέγας ἔλπει' ἰδέσθ'.
 Καρφαλέη δ' ἴκελον πύκη φλόγα δῖαν ὀρίνη.
 Ἄλλ' ὀλοὸν ποτὶ ῥῖνας ἀγρὸς μύθη· εἰ δ' ὄγε Φῶτας 5
 Λήσεν) ὦν κ' ἐφέλοις ἱερῶν ἀπὸ νῆσον ἐρύξαι.
 Γνάμψ' γὰρ σφέας αἴψα χαμαὶ περὶ πύλας ἔλκων.
 Ὅι δ' ἄρ' ἀπὸ σφετέρων πεπλασμένοι ἄφαρ οἴμοιο,
 Στεωφῶν) ἐνθάδε ἔνθα κυλινδόμυθοι κτ' γαῖαν.
 Τοῖσι τ' ἡ χωμύη φρένα τέρπε) ὀπωπὸν ἰδέσθ' 10
 Πήματα πάχοντα κερσὴ πόδας ὠκέα μιλῶν.
 Θηλυτέρη δ' εἶκεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα
 Καπνὸν, ὑπὸ σπλαγχνόισιν αἰσασοντα δέχη),
 Ἄθρο) ἐνδοθεν ὠκέα μέλας καταλείβει) ἰχώρ,
 Ὅσε γυναικείη νεάτη μίμνων ἐνὶ γαστρὶ 15
 Κέκλειται· τότε δ' αὐτὸν ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
 Δερνόμενοι γάνυον), ἄφαρ δόλον ἐκβλύζοντα
 Νηδύ)· ἐν γὰρ νῆσον ἀπειρεσίω ἀλεείνη.
 Ἄλλὰ τε πόλλ' ὅππ' τοῖσι γαγάτιω θέσκελα ῥέζειν
 Ὅϊδα· σὲ τ' ἢ κνίασιν ἐλαύνων ἔρπετὰ τέρψ' 20

Σ Κ Ο Ρ Π Ι Ο Σ.

Σ Κορπίε, σεῖο δὲ λαῶν ὁμώνυμον ἔμμελαι ἤρωσ
 Ἄλλαδ' ὠρίων σὸκ' ἐκλυεν· ἢ γὰρ οἴω

*Ad opera desiderabilia nuptiarum ineptum
Recordari amoris fecit, sanumque à se dimisit.
In ignem si conjeceris eum, odorem ejus reptilia (tibus.
Fugient, & nullibi ferè persistere poterunt, nec in ipsis suis la-*

G A G A T E S.

Fugiunt etiam reptilia graveolentem Gagatem
Vexantem mortales omnes pestilenti afflatu.
Colore igneo, planus, non magnus apparet.
Tædæ aridæ simil. n flammam emittit;
Sed ad nares exitiosum putorem exhalat, neque hic viros
Ignorabit quos, an sacro morbo laborent, probare velis,
Confestim enim eos incurvabit, præcipientes humi prosternens,
Hi verò sensuum suorum privatione, inquinati
Versabunt se hinc & inde volutantes in terra.
His verò, irata, animo delectatur, quando videt
Ærumnis succumbentes, cornuta, pedibus celera luna.
Fœmina verò, si quando medicum ejus coarctans
Fumum, sub visceribus exsurgentem receperit,
Confestim ex internis partibus nigra sanies destillabit,
Quæ in infimo ventre mulierum restans
Includitur. Tunc verò afflatu lapidis
Tam facilè malum ventris effluens adspicientes,
Gaudent, gravem enim simul morbum expellit.
Præter hæc alia multa gagatem miracula efficere
Novi, Te verò fumo reptilia fugans, delectabit.

S C O R P I U S.

Scorpie, homonymon tui lapidem esse, heros
Celebris Orion non audivit. Certè enim arbitror

Πικρῆσιν τότε γῆα πεπαρμύθη ἀμφ' ὀδιώησι,
Μᾶλλον σφωϊτέρων κεν ἐκείνα θελεσπέμεν ἄστων.

Κ Ο Ρ Υ Φ Ω Δ Η Σ.

Ὅτ' ἄγε κροσιέντα λίθον κλύεν, ἔνεκα μιχθεῖς
Δειμέθη ἐν σκορόδοιο καρῆασι τοξότῳρα
Ἡ πεδανῶν ὠκισσι βελέμωνων σκορπίον εἶργα.
Τὸν μὲν ἔγω κέρση μάλ' εἰοιότα Φημί βροτείη,
Παύειν ὄξυτάτω τετειμμένον ἄμμισα βάκχω, 5
Ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδ' ἰόν.
Μέτρω δ' ὅς κεν μίξειεν ῥόδοντι ἐλαίῳ,
Βάψας ἐκ πυρὸς ὀπὸν, ἐναυχενίαις ὀδιώησι
Ἄλκαρ ἄχα. μέλιτος ἢ μὲν γλυκεροῖσι κεραιθεῖς,
Ἵδατ' ἀτηρῶν ὀλέκη κ' γαστέρ' ὕλλω, 10
Ἦτε καταίχθωσι ὑπὸ νέρτερα νηδύ' ἀνδρῶν
Διουμήη, φέρει ὄϊον αἰκία βεβῶνεασι.

Κ Ο Υ Ρ Α Δ Ι Ο Ν.

Ἴσθιδ' ἀμαλδιώειν σκορπίῃα κέντρα διώαδι
Καὶ Περσηίδαο μὲν κ' μέγα κεραιλίω,
Ἦδ' ἐπαλαμναίω ἀνεμῶλιον ἀσπίδα θεῖναι.
Τῶδε δέ μοι πάντων πειρώσιον ὄσα φύον),
Φοῖβ' ἀκείρεθ' ἴσθιν ἐμμελαι, ἐξ ἑτέροιο 5
Μυθεῖτ' εἰς ἕτερον σρωφώμεν εἶδ' ὅτις τοι
Ψῶδός κεν φαίη, τόδ' ἐτήτυμον αἴψα πετύχθαι.
Χλωρῆ γ' ὀβοτάνη πρῶτον φύει· εἰδ' ἐνὶ γαίῃ,
(Ἦν γε φυτῶν ἴσθιν σερειῶν τροφὸν) αἰκί' ἐνὶ πόντῳ
Ἄτρυγέτω, ἵνα φύκι, ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφεσί. 10
Ἄυτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃσι μαρσινομήη ποτὶ γῆρας,
Ἦ τοι μὲν οἱ φύλλα πειφθινύθωσι ἀφ' ἄλμης.

Ἄυτῆ

*Tum cum amaris circa membra doloribus correptus esset,
Illum potius, quam astra tua appetiturum fuisse.*

CORYPHODES.

Neq; hic de crinito lapide quicquam audivit, quod mixtus
Acri allio, insecta capite vulnerantia, aut jaculatorem
Celerem firmorum telorum scorpionum arceat.
Hunc quidem ego capillitio humano admodum similem dico.
Sedareque, generosissimo contritum vino,
Ministrum nigræ mortis aspidis spiculum.
Modicè verò siquis miscuerit rosaceo oleo,
Inungens se fervente hoc succo, colli doloribus
Remedium affert. Et immixtus dulci melli,
Aquæ nocivam materiam per ventrem dissipat,
Quæ cum impetu ad inferiora ventris virum
Delata, tumorem affert indecentem inguinibus.

CORALIUM.

SCias verò aculeos scorpionum delere posse
Etiam Perseidis magnam vim Coralii,
Atque mortiferam aspidem irritam reddere:
Hujus enim, ex omnibus quæ nascuntur, nobilissimam
Naturam esse, Phœbus intonsus, dum ex alia
In aliam commutatur speciem, mihi dixit, quod quidem quis
Falsum dixerit, sed tamen verum est.
Viridis enim herba primum nascitur; neque verò in terra,
(Quam quidem Plantarum novimus firmam esse nutricem) sed
Sterili, ut algæ, ut musci tenues. (in ponto
Sed postquam marcescens pervenerit ad senectutem,
Tunc quidem folia ejus corrumpuntur à mari;

Ἄυτὴ δὲ ἐν βένθεσσιν ὑποφλοίσβοιο θαλάσσης
 Νήχε), ὄφρα κύμα' ἀποπύσσι ἀγυαλόνδε.
 Ἐνθα δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπνύσασαν ὑπ' αἰθρῶν, 15
 Βάζουσ', οἵπερ ἴδοντο, κρατυνομήλιω ὀρθίασθ.
 Δηρὸν δὲ εἰ μετέπειτα πάτω παρπαχνηθεῖσα
 Πέτρῃ), ἢ χερσὶν ἐπιχρημφθέντα τῆσι
 Ἀμφοφάεις λίθον ὁ πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
 Σχῆμα μὲν ἔν βοτάνης ἔη οἱ μὲν οἶον ἔλω περ, 20
 Ὅι τε κλάδοι, ὅσα τέ σφιν ἀκρόδρυα προπεφύασι,
 Ἡτέ οἱ ἐβλάστησε Ἐτέραφῃ εἰν ἀλί ρίζα.
 Φλοῖός θ' ὅσπερ ἔλω, φλοῖός κεν λαΐνός ἐστι.
 Τερπωλὴ δ' ἰδία θεωμύς ἐς φρένα σείο
 Βήσε'. ἔλω δὲ σὸκ οἶδ' ὅ, ἢ μοι θέλγητρον ἰδόντι 25
 Ἄϊεν ἐπὶ προπίδας καταλείβε). εἰ δὲ διώαν)
 Ὅσπερ κρεοθήναι θεωμύς, ἀλλὰ γε θάμβῃ
 Σδέε' ἐνὶ σέρνοισιν οἰομήδου τέρας εἶναι.
 Καὶ οἱ πισεύων περ, ἔολπά μιν εἶναι ἄπιστον.
 Ἄλλὰ τε Γοργείω μὲν ἐτώσιον ἀνθρώποισι 30
 Σμερδαλέω κεφαλῶν φάτις ἐμμελῆαι· εἰ δ' ἄρα Περσεύς
 Ὀκυπέτης πέλε) ψυδὲς τέρας ἠγήσασθ.
 Γοργόνα γὰρ Περσίδα δρακοντόφειραν ἀκχέει
 Ἄϊλαντ) νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμιῶσαι,
 Παρθένον ἀργαλέω ἐρεξώπιδα, κῆρα μέλαιναν 35
 Ἀνθρώπων οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνω βάλεν ὄσπερ
 Ὅι μιν δείμα πέλωρον ἀνάχρον ἀθρήσαντες
 Ἄιση λαΐνεοι τεθνεῖότες ἐσήκασιν.
 Τίω δὲ εἴτ' Ὀρύσειν) ἐναντίον Ἀτρυτώνῃ
 Δέρκεσθ μῆλαινεν, ἀδείμαντός περ ἔσθα, 40
 Χρυσάκρω Περσῶν Φονδομήλιω περ ἰδέασθ,
 Ὅυτε κασιγνήτῳ κέκλετο κρατερόφροισι Φωπί.

Ipsa verò in profunditatibus perstreptentis maris
 Natat, donec fluctus eam exspuant in littus.
 Inde de repente eam, spirante ab æthere,
 Dicunt, qui viderunt, induratum apparere.
 Haud multo verò post, glacie superinducta
 In petram degenerat, & manibus admovens tuis
 Contrectabis lapidem qui antea liquidum erat corpus.
 Figura quidem herbæ permanet ipsi, quam ante habuit,
 Tum etiam rami, & quicunque ipsi adnati fuerant fructus,
 Et quæ illam formavit & nutrit in mari radix.
 Cortexque qualis erat, talis etiam est cortex lapideus.
 Solida verò delectatio, si videris, animum tuum
 Occupabit. Ego verò nescio quid amœni, quoties adspicio,
 Semper in pectus meum descendat. Neque possunt
 Oculi satiari spectaculo, sed tamen stupor
 Quatit mentem, arbitrantem portentum quoddam esse.
 Et licet ipsi credam, tamen fidem habere dubito.
 Gorgonis quidem frustra hominibus
 Horribile aspectu caput fuisse dicunt: Ast minimè Perseus
 Celer volatu, falsum monstrum putandus est.
 Gorgonem enim Persidem, draconibus crinitam, audis
 Atlantis extremis sub præcipitiis interfectam fuisse,
 Virginem molestantem & infernalis aspectus, Fatum nigrum
 Hominibus, in quoscunque truculentos jecit oculos,
 Qui illam ut portentum monstrosam & insupportabile aspicien-
 Misero fato lapidei, mortui constiterant. (tes,
 Illam verò nequaquam robusta Minerva coram
 Ad spicere voluit, impavida licet fuerit,
 Neque à Perseo, aurato ense insigni, ut & interfectam adspice-
 Fratrem, magnanimo viro, persuaderi potuit. (ret,
 Sed

- Ἄλλὰ δόλω θήρειον ἀφάρπασεν αὐχένα κέρης,
 Ἦκα μάλ' ἐξόπιθεν γαμφώνυχον ἔπεριδύσσης
 Ἀμφιβαλῶν ἄρπιν κυκλιῖδα λυκανίησι. 45
 Τῆς δ' ἄρα ἢ Φθιμῆης περ ὀλέθροισ ἐσκεν ὀωπῆ,
 Καὶ συγερῶ κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
 Πολλοῖς αἴσιμον ἔπειλ' ἐναυρομῆης ὑπὸ νεκρῆς.
 Ἄλλὰ τὸτ' αἰγιαλὸν δε φόνω πεπαλαμῆσ' ἤρωσ
 Ἐλθὼν εἰσόκε λύθρον ἀποπλωῖε θαλάσσης 50
 Θερμῶν ἐξ ὀμάδ' κεφαλῶν ἐπι ἢ τρομέεσαν,
 Γοργίῳ κατέθηκεν ἔπι χλοραῖς βοτάναισι.
 Ὄφρα δ' ὄγ' ἐν δίνησιν ἀνεψύχεσκε θαλάσσης
 Στείχων ἐκί' ἀλοοῖο πόνος δολιχῆς τε κελύθ' α,
 Τόφρα ἢ περφυρέοιο Δρακινόμῆοι κορέεσαντο 55
 Ἄιμασ' οἱ ῥα κέχλωτο χαμαὶ ὑπὸ κροῖασι θάιμοι.
 Ἄμφι δ' ἄρα σφιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρ' ας
 Λύθρον ἐπεσύνθηαι θάιμοις περὶ πῆγνον ὦρα.
 Πῆγνον ὥσέ σε πάγχυ λίθον σερεῖν ὀϊσαδ' α
 Οὐδέ τ' ἔλω ὀϊσαδ' α, ἐπεὶ σερεῖ λίθος ἦεν. 60
 Ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας. ἀλλὰ ἔ' ἐμπης
 Ουλομῆης πάμπαν βοτάνης ὅκ' ὤλεσεν εἶδ' α.
 Τῶ μὲν ἄρα χροῖῳ ἐξ αἵμασ' α ἔαεν ἐρυθρῶ.
 Ἀμφασίη δ' ἤρωα λάβε θρασῶν, ὡς ἐνόησε
 Ἐξαπίνης μέγα θάυμα· τὸ ἔ' πέλας αἶψα κῖσσα 65
 Διοχμῆς πολύμηλις ἐθαύμασεν ὀβριμοπάτρη.
 Θῆκε δ' ἀδελφειῶ κλέσ' α φθιτον, ὡς κε πέλοιτα·
 Λαίη κοραλῖς περτέρῳ φύσιν ἀλλάσεαδ' α.
 Ἐν ἢ βίῳ οἱ δῶκεν ἀπειρεσίῳ Ἀγελείη
 Φῦλα φυλασέμεναι κρυερῶ εἰς Φῦσιν ἰόντα. 70
 Ἦν δολιχῶ ἔρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἰ μιν ἔχοι ἦς,
 Ἦ περὶ α ἄλλα δῖαν εὐσέλμῳ ἐνὶ νηί.

Sed dolo ferinam abstulit cervicem puellæ,
 Clam à tergo, non advertentis injiciens
 Gutturî, falcata[m] falcem curvam.
 Hujus etiam, quamvis mortuæ, facies pernicio[s]a erat,
 Et horribilis Plutonis nigram in domum descendere
 Multis fatale erat, occisam propter & mortuam.
 Ast tunc ad littus, cœde contaminatus heros
 Accedens, donec cruorem in mari abluisset,
 Calidum adhuc ex tumultu caput & tremens,
 Gorgonium deposuit super virides herbas.
 Cùm verò in gurgitibus maris se refrigerasset,
 Egressus est ex periculoso labore & dolosa via:
 Tunc verò purpureo sanguine humectati replebantur
 Qui substrati jacebant capiti frutices.
 Circa verò eas, confestim celeres ponti filie
 Pulchritudines accurrentes, cruorem firmiter compegerunt.
 Et ita compegerunt, ut solidum lapidem existimasses.
 Neque verò opus erat existimare, siquidem solidus lapis erat.
 Perdidit verò ex herba viridem colorem. Sed nihilominus ta-
 Omnino deperditæ herbæ non perdidit speciem, (men,
 Verùm colorem ex sanguine habuit rubrum.
 Stupor verò heroem cepit intrepidum, postquam conspexit
 Ex improvîso magnum miraculum, quod etiam statim accurrens
 Fove prognata, prudens admirata est Minerva,
 Immortalemque fratris gloriam fecit, ut constitutum sit
 Coralio, semper priorem naturam mutare.
 Facultatemque ipsi indidit immensam prædatrix Minerva
 Homines servandi, frigidum elementum ingredientes,
 Si quis eam dolosam ingressus viam, secum habuerit,
 Aut trajecerit mare divum bene compacta in navi.

Καὶ γὰρ Ἐνυαλίῳ Ἰὸν δόρυ μαινομένοιο,
 Καὶ χόλον ἀνδροφόνον φύγειν ἀπὸ ληϊσίων,
 Καὶ πολὺν Νηρῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι
 Ἐσθλὴ κερχάλιο βίη θνητοῖσιν ὀπίσσαι. 75
 Γλαυκῶ δ' ἐρρεκύνδομον ἀταρβέα Τειτοχίειαν
 Σφωϊτέρων καμμάτων ἐπαμύτορα κικλήσκουσιν.
 Φάρμακα δ' ὅσα πέλον' ἀτάσθαλα, ἢ κατάδεσμοι,
 Ἄραϊτ' ἀγνάμπιοισιν ἐρηνύσι πάσῃ μελέσῃ, 80
 Ἔτε μύσθ' κούθων οἴνοφθόρον σὺκ ἐνόησεν
 Ἄνηρ, εἴθ' ἴσα λύμαλ' ἔπι σφίσιν ἠδ' ἐπαοιδᾶς
 Σχέτλιοι ἀπλήλοισι μεζαίροντες τελέθουσι,
 Πάντων ἀντίλυτρον δῆεις κρατερώτατον εἶναι.
 Κόψας ἢ σπείραν ξανθῆ δημήτερι μίσθων. 85
 Καὶ τοὶ λοιγὸν ἅπαντα τῆς ἀπάνερθεν ἀρῆρης,
 Ἄυχημὲς τ' ἐξελάσθ' σαχύων γλάγος ἐμπίνοντας.
 Ἄτηρῶ τε χάλαζαν, ἀπειρεσίοισι βελέμνοισι
 Ἀρῶ ταῦμα φέρονσαν ἀμήχανον, ἐξακέσαοθ'.
 Βρωτήρων τ' ἔπι τοῖσι γῆθ' πάντων ἀλαπάξαι, 90
 Ἐυλαῖς τε, κάμπας τε· Ἐαῖθε μὲν ἐρυσίβλω,
 Ἦτε κατ' ἐρυνόθεν πιαμῶν ποτὶ καρπὸν ἐρυθρῆ,
 Ἄμφι πρὶ σαχύεσσιν ὀφεισιν ἐχέουσα κάθηθ'.
 Ἐκ τε μυῶν ἀγέλας, ἐκ τ' ἀκρίδ' ἄωλετον ἔθνηθ'.
 Ῥαῖσθ' ἢ Κρονίδαο πρῶτασσι κερχίωσι, 95
 Παιδὸς ἐξ κλέθ' ἔτοι ἐτώσιον ἀζομένοιο.
 Κεῖνο πολὺ πρῶπιον ἀνερχομένοισι περᾶτιθεν
 Κερχάλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν Ἀργειφόντις.
 Τιῶν δ' ἀκρήτειο μεί' οἶν πινέμεν αἰεὶ
 Μέμνεο, πευκεδανῶ ἔνεκ' ἀσπίδ' ἄσπερον, ὡσπερ ἔειπαν.

Et furentis martis celerem hastam,
 Et homicidiale iram effugere prædonum
 Et canum Nerea turbulentum evitare
 Egregia Coralii vis hominibus dabit.
 Glaucam verò, turbas excitantem, intrepidam Tritogeniam
 Suorum laborum adjutricem invocant.
 Venena verò quotquot reperiuntur perniciofa, & incantamenta
 Diræque quæ inflexilibus furiis penitus curæ sunt,
 Vel si odium occultum, domus perniciem, non considerat
 Vir, vel quascunque noxas in illos & incantationes
 Perniciosi homines alienæ rei invidentes effutiant,
 Omnium horum remedium præsentissimum esse invenies.
 Si semen abscideris, & cum flava Cerere miscueris,
 Omnem tibi pestem ex arvis tuis
 Squaloresque expellet, spicarum succum exhaurientes.
 Noxiamque grandinem, infinitis telis
 Agro sortem inferentem insanabilem.
 Vermiumque insuper omne genus dissipat,
 Eos, qui in ulceribus nascuntur, erucasque: & ætheream rubi-
 Quæ cœlitus delapsa, ad fructus, rubra, (ginem,
 Et undiquaque circa spicas applicata sedet.
 Muriumque agmina, locustarumque innumeram gentem
 Profligabit. Et Jovis aufugiunt fulmina,
 Filia suæ gloriam non inanem venerantis.
 Illud longè excellentissimum, iter facientibus
 Hominibus coraliium attulit Argicida.
 Tu verò cum mero bibere semper
 Memento, contra perniciosos serpentes, ut jam dixi.

Α Χ Α Τ Η Σ.

Καὶ πολυειδέα πῖνε μεί' αἰκρήτα βρομίοιο,
 Μορφῶ παντοίῳ ἐπειμύμον ἐσθλὸν ἀχάτιω.
 Πολλὰ μὲν ἔν ρέα γ' ἐσὶν ἀχάτα χρώμασι' ἰδέσθαι.
 Ἐν γὰρ οἱ δῆεις ὀρόων ὑάλωπιν ἰασπιν,
 Σάρδαξ δ' αἱματόεντα, ἔαιλλήεντα μάραθρον. 5
 Ἐν δὲ ὄγε μιλτοπάρησ' ἀτὰρ ἢ χαλκὸν ἐν αὐτῷ
 Δῆεις, ἔχρουῶ ἐαροτρεφέσ' μήλοιο.
 Ἄλλ' οἷσ' πάντων προφερέσατος, εἴκέ μιν ὄροις
 Ἔιδεσθαι ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαμακέτοιο λέοντος.
 Τῷ ἢ μιν προτέροισι λεοντοσέρῳ ὀνομήναι. 10
 Ἦνδανεν ἡμιθέοισι. κατὰ στικτος ἀπιδάδεασι
 Πυροσῆσιν, λούκαῖς τε, μελαινομήλαις, χλοεραῖς τε.
 Τὸν δὲ, εἰ σκορπίῳ ὀλοφυρομήμος ἦς ἀκωκίῳ
 Ἐλθοι, ἀερτάζειν πρὶ ἔλκει κέκλεο λυγρῷ,
 Ἦμιν ὄπιπιάσεν· ἀπὸ γὰρ μινύθεσιν ἀνίαι. 15
 Ἰμερτόν τε γυωαιξί διωήσε' ἀνέρεα θεῖναι.
 Καὶ θέλξεις μύθοισι βροτῆς· ἔ πάντα κομίζων.
 Ἄσά κεν αἰτήσειας, ἀφίξεαι οἴκαδε χαίρων.
 Καὶ νέσω κάμνοντα σαωθιῶαι θέμις ἐσὶν.
 Ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβῶν χεῖρεσσι κατὰ χροί. 20
 Δίξεσθ' ἔτοι τὸν γε βιωσέμεν ἀρνήσοιτο.
 Ἄλλ' ἀνοεῖς σὺ τεῆσιν ἐνὶ φρεσίν, ἔνεκεν αὐτῷ
 Ῥῆξε λίνον κλωθῶ, τῷ δὲ ἔρχε' ὕσατον ἡμᾶρ.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΧΑΤΟΥ.

Οὗ δὲ περιφλεγέθων ἐπερήμερσ' ἀνδρα θαμίζων
 Ἦ κρυερός μάρπλων πυρετὸς παρ' ἀδῶ θεῖησι,
 Ἦ ἐταρτωῆς πῆμα βραδύ, μήποτε λήγειν,

ACHATES.

ET multiformem bibe cum mero vino
 Varias formas induentem pulchrum Achatem
 Facile enim perquam multi colores in eo apparent.
 In illo enim inuenies aspiciens vitreæ perspicuitatis *Aspidem*,
 Sardamque sanguinei coloris, & fulgentem *Smaragdum*.
 In illoque est *minium*, sed etiam *æs* in eo
 Reperies, & *verni-pomi* colorem.
 Sed omnium utilissimus est, si quidem repereris
 Colorem habentem *fulvum indomiti leonis*.
 Ideoque illum *Leontoserem* appellare, antiquis
 Placuit *semideis*. *distinctus punctis*
Rutilis, albisque, nigrescentibus, viridibusque.
 Hunc verò, si *scorpii dolens* quis *aculeum*
 Fuerit, *admoveri* jube *vulneri exitioso*
Aut inspergi. *Statimque dolores lenientur.*
Gratumque mulieribus poterit virum reddere.
Verbisque homines demulcebis, & omnia auferes.
Quæcumque petes, hilarisque domum redibis.
Et morbo laborantem sanare potest.
Qui eum in manibus suis tenebit,
Neque denegabit operam dare ut ille vivat.
Sed tute in animo tuo nosti, quando ipsi
Filum fregerit Clotho, tunc ultimam ei venisse diem.

DE EODEM.

NEque æstuans alternis diebus rediens
 Horrenda febris virum corripuens ad inferos mittet.
 Aut *quartanæ exitium molestum, nunquam cessare*
 Volent.

Βυλομήνης, ἀλλ' αἰὲν ὄπη πελάισησι μὲνέσσης.
 Τὸν σύ γ' ἰήσαοθ' δι' ἀμύμονα αὐτὴν ἀχάτη.
 Ὅυλις γὰρ πρῶτων πολὺ φέρτερος αἴψα ἢ σῆμα
 Ἐξερέω, τόπερ ὤκα βίλω δείκνυσι λίθοιο.
 Ἐν γὰρ μιν κρεάεσσι βαλὼν μέσον ἐφομήοισι
 τυτθὸν ἀναχέσθαι, τὰ ἢ τήκε) ἔνδοθι πάντα.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ

ὍΤ μὲν τοι εἶπὸν δέ γε ἔρπετα φημι δῶαοθ'.
 Ἀλλ' ἕτερον δώσω χατέοντί τοι ἰητήρα
 Ουρανόθεν γεγαῶτα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλκεο σῆσι.
 Εὐτε γὰρ αἰλῆεν σφέτερον δέμας ἄρῦσεν
 Ουρανὸς ὠμητῆρα ἰπῶαὶ παλάμησι Κρόνοιο
 Δηώφεισ' εἴλυσεν ἀπειρεσίλω ἔπι γαῖαν,
 Αἰθέρ) ἐκ δίνης πεσέειν ἔδās δε μνηοινῶν,
 Ὅφρα) κε πάντ' αἰδήλα, πολύτειχον ἀμφιπετάσας
 Νῶτον ἔον, τεύξη, θῶ) δ' ἔρανε) ἀσερόεντος
 Θυμὸν ἀνιήσας Κρόν) ἔρανε) εἰσέπι ναίη) 10
 Δὴ τότε ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο
 Αἰμαί) ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερῶν ῥαθάμιγες,
 Τὰς ἔμόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κισσας
 Σώματ) ὄπλοθ'. μὲνέμεν δ' ἐρεβῶλακι μοῖρα
 Ἐν γαῖῃ περὶ γόνοιο θεῶν σόον αἶμα κέλοντο. 15
 Μῆινε μὲν ἔν, αὔον ἢ περὶ γῆλοι θεσαν ἵπῶοι
 Ἡελίς· ἢ κεν πῆς ἐπιψαύων, ἐρέσειε
 Λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχθ' δέ μιν αἶμα πεπηγός.
 Ἐν γὰρ δὴ χεῖρας αὐτὸς ἐτήτυμ) αἱματός ἐστιν,
 Ἐν ἢ ἢ ὕδατι ρεῖα δαμασφεῖς ἀτρεκέες αἶμα 20
 Γίνε). αἱματόεις δέ εἰ νόμα λᾶας ἔτ' ἀνδρῶν
 Ἐκ πρῶτων κέκλη). αἰκήρα) δ', ὡς ἐπέοικε,
 Φάε-

*Volentis, sed semper, quocunque iueris, tecum permanentis.
 Hanc tu sanabis statim optimo Achate.
 Nullus enim inter priores multò est melior. Confestim verò si-
 Dicam, quod statim vim indicabit lapidis: (gnum
 Si enim eum in carnes coctas injeceris, (tur.
 Et paululum intra permanserit, omnes intus carnes dissolven-*

ADHUC DE EODEM.

Hunc quidem non assero adversus reptilia aliquid posse,
 Sed alium tibi indigenti medicum dabo
 Cœlitus genitum. Tu verò animum adverte.
 Quùm enim splendens suum corpus, latus
 Cœlus, manibus crudelis Saturni
 Laceratus, devolveret in immensam terram,
 E vorticibus ætheris in solum terræ decidere cupiens,
 Ut omnia tenebricosa, circumjecto villoso
 Suo dorso, redderet, molemque stellati cœli
 Animo molestatus Saturnus imposterum habitaret.
 Tunc ambrosii destillarunt
 Sanguinis ex vulnere in terram guttæ,
 Quas non fatale erat ab immortalis manantes
 Corpore, perire. Permanere verò in glebosa
 Terra, matre deorum, salvum sanguinem jusserunt parca.
 Permansit igitur. Aridum verò fecerunt eum lucidi equi
 Solis. Et si quis manibus attrectet, contenderet
 Lapidem se habere in manibus, habet verò sanguinem concre-
 In eo enim color ipsissimus sanguinis est, (tum.
 Atque in aqua facillimè subactus, verus sanguis
 Fit. Et sanguineus lapis jam inde à majoribus
 Hodienum nomine appellatur. Præsentissima verò, ut par est,
 Reme-

Φάρμακ' ἔχθ' νημερτὲς ἀπὸ ῥοιάν μιν αἰοῖδαι
 Ὀυρανίῳ καλέεσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι.
 Οὐ γὰρ ὄγ' ἔτε νέλω ἐφέλει θνητοῖσιν οἴζω
 Ἐρχεσθαι περὶ ὄασε, παλαιότερίῳ τ' ἀπερύκῃ,
 Μιδνύμῳ λυκῆϊο μῆ γλάγεσθαι κερσίσας τε
 Ἰχῶρι σφετέρῳ, γλυκερῷ μέλιτι ἢ διάνας,
 Ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἀγὰ νόσον. ἀχαλαία γὰρ
 Ἐιργεσθαι θνητὸς ὄρασαν ἐρατεινὰ πρὸσωπα
 Πρεσβυτάτα μακάρων σροβιλοβλεφάρων βασιλῆσσι.
 Καὶ γλῶσσι τεῆσιν, ὀμιλήσας κυλίκεσιν,
 Ἄνδρες τ' αἰδοίων ἄκθ' ἔασε) ὅς κε πῆσι.
 Καὶ μιν ἐσὼν Ἄϊαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον,
 Ἐντεσι θηρηνθῆναι ἀμύμονσιν ἀμφ' Ἀχιλῆσσι
 Ἐασυμῆσσι, νίκης ἐπαρηγόνα χερσὶ κημίσειν.
 Καὶ κεν ὀδυασθῆσθαι ταλασίφρονσιν ἀντίον αἰτιάσθαι
 Κῦδσιν Ἀθηναίῃ περσέπλοισι ἐγυάλισεν.
 Ἄλλ' ἔοι μοῖρ' ἔσκε πρῶτα φαιμύοιο πηθέσθαι.
 Τῆνεκα θεασσέσιόν μοι ἀφέριξεν ὄνειαρ,
 Δάξετο δὲ ἔλοον ἄσρ. ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἴσαν
 Ἄζεο πρὸς ἢ μέλαιναν ὀλιόθηροῖα γηέθλιω
 Ἐρπετῆ ἀιματόεντα δακρυῖς λίθον, αἰὲν ἐπιτύρως
 Γινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηϊάδεσσι κέλθε.
 Καὶ μὲν ἐσὼ λαίψηρόν ἐμόν θερσίποντα δόλωναι
 Ἄυτοκασίνητῳ μεμαώς Φίλον Ἐκτορι θεῖναι,
 Πρόφρων ὡπάσα λαῶαν ὀλύμπιον αἰτήσαντι.
 Ἄυτὰρ ὄγ' ἐξαπίνης Τρώων περσάροιθεν ἀπάντων
 Ἐκτορι πατρὶ τ' ἐμῷ κεχαρισμῆσσι ἐπλεθ' ἐπιτύρσσι.
 Τοῖο δὲ ἔκητί μ' ἐκείνσιν ἀμοιβασθὸν ἀρέσασθαι
 Ἰέμῳ, λιπαροῖον ἐπίκλησιν πρῶτα πατρὸς
 Ὀπασσιν ἀφνειοῖο λαβῶν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αὐτὸς

30

35

40

54

50

Ἐλθῶν

*Remedia in se continet. Verè enim ex cœlesti influxu
Vates dicunt ad homines delatum esse.*

*Non enim ille neque novos permittit dolores
In oculos hominum irruere, veteresque arcet,
Immixtus albo lacti, & confusus*

*Cum sero lactis, Dulci verò melle liquefactus
Ex palpebris omnem arcet morbum. Molestè enim fert
Arceri homines à conspectu amabilium vultuum
Maximè nati immortalium, obliquum aspectum habentis Regis.*

*Et ex ossium commissuris, poculis immixtus,
Virilibusque dolorem expellit, si quis eum biberit.*

*Illumque ego Ajaci bellicoso multùm commendavi,
Armis contendere inculpato cum Achille*

*Erumpenti, victoriæ adiutorem manibus ut secum ferret.
Ast tolerantis Ulyssis gloriam contra ipsum.*

Bellicosa Minerva excitavit.

*Sed fata ejus non concedebant ut admonentem audiret,
Ideoque divinum meum sprevit auxilium,*

*Et enssem perniciosum arripuit. Tu verò tuam sortem
Melius venerare, contraque nigram sobolem lubrici*

*Serpentis, Sanguineum edoctus lapidem, semper amicos.
Tuos inter Nymphas Najades versari jube.*

*Atqui ego velocem meum servum Dolonem
Fratrì meo Hectori conciliare cogitans,*

*Lubens donavi lapidem cœlestem petenti.
Ille verò de repente præ omnibus Trojanis*

*Hectoris & Patris mei intimam in amicitiam receptus est.
Hujus caussa mihi ille vicissim gratificari,*

*Desiderans, Lapidem, Preciosum nomine, à patre
Divite obtinens, mihi donavit, quem quidem ille*

Ἐλθὼν ἰλιόθεν κρατερὸν μὲ Μένονα κῆρυξ,
 Σήμαί' ἐμείο παρόντι ἀνδρῶν Ἀστυρήτην
 Χρυσῶ ἡμήεντος δρεΐονα δῶρο κέμισε, 55
 Μυρία κείθι μάχισι πρῶν πολυΐδμοσι δῶρεθ.

Ἴδ' ἄγε δέχνησο μῦθον. ἔγω δ' ἐδάλω τὰ κε λέξω.
 Πρῶτα μὲν ἐν σπύδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν,
 (Ὅου γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλῶ ἐμφύχοιο)

Ἥλιον ὄρυόπα κλήζειν ὕμνοισιν ἄνωγα, 60
 Καὶ χθόνα πείραν, πάντων τροφὸν ἔφατόεσσαν.

Δύτερον αὖτ' αἴθωντο ἕπερ λίθον ἠφαΐσιο
 Τήκειν τόνγ' ἰδίη ταναῶς θέλγοντα δρεΐοντας
 Ὀδμῆ, τῶ ἄρα κείνοι ἀνερχομεθύω ἐσορῶντες,
 Σπερχόμενοι ποτὶ βωμόν, ἀολλέες ἐκπερομολόντες 65
 κηρομόθεν, ὀρόων) ἐφερτύζοντες αὐτμῶ.

Ἄυτὰρ ἐπειτα λίνιοιο νεόπλυτα φάρεα κῆροι
 Ἐσάμμοι τρεῖς (ὄξυ φέρων ἀμφηκες ἕκαστος
 Ἄορ) ἀναρπάζειν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλισσα
 Κνίσης ἰμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινύεσκε. 70

Τῶ δὲ Δραμελεῖσι δαΐζειν ἐννέα μοίρας
 Τρεῖς μὲν κικλήσκειν πανδερκέθ ἠελίοιο,
 Τρεῖς δ' ἐτέρως γαῖης ἐριβῶλα λαοβοτείρης,
 Τρεῖς ἢ θεοπερπίης πολυΐδμοντο ἀψάυσιο.
 Τὰς δὲ λέβης κερσίμοιο τετυγμένθ αἱματοέσας 75
 Δεξιάσθω, ἔ δῶρον ἐλαῖνον ἀτρυτώνης.

Ἡ δὲ μέθῃ βρομίοιο καλεοσιχόρος καταχθύνει,
 Ἐν δ' ἄλας ἀργηνῶς βαλέειν θερσίποντας ἐδωδῆς,
 Ἐν δὲ σφιν ἢ δριμυῶ ἐπήλυδα κέκικον ἄνωγα
 Μίξαι χρυσοχίτωνα, μελασχροίω, ἐρίπμον. 80

Ἐν ἣ ἢ ὅσαά περ ἄλλα μεί' ἀπλήλοισι μιγέντα
 Ἴμερον ἐς πέμπασιν ἐδητύθ ἀνθρώποισι.

Ilio profectus fortem ad Memnonem legatus,
 Virtutes ejus, me presente, expertus, ex Assyria,
 Precioso auro meliorem, huc secum attulit,
 Infinita illic Magis doctis elargiens dona.
 Sed accipe rem omnem. Expertus loquor.

Primum quidem accelerantes ad aras incruentas
 (Non enim fas est victimam immolare animale)
 Solem late splendentem celebrare carminibus jube
 Et terram latam, omnium nutricem mammatam.
 Tum verò æstuantem in Vulcanum lapidem hunc
 Conjicere & liquefacere, proprio extensos demulcentem draco-
 Odore. hunc illi adspicientes ascendentem fumum, (nes
 Festinantes ad aram, confertim erumpentes
 Ex suis latibulis, adreptantes adspiciant:
 Sed postea pueri, novis vestibibus lineis
 Amicti tres (acutum ferentes singuli ancipitem
 Ensem (capere serpentem variegatum (jube) qui maxime
 Odore delectatus, proxime ad ignem adreptat
 Hunc verò membratim in novem partes divide,
 Tres quidem assigna Soli omnia videnti,
 Tres alias terræ glebosæ nutrici,
 Tres verò vatidicæ, prudenti intactæ (Minervæ)
 Has verò lebes à figulo fabricatus cruentas
 Recipiat, cum munere Tritoniæ, oliva.
 Tum vinum Bacchi ad choreas concitantis infunde,
 Candidumque sal injice cibo,
 Iisdemque acrem & peregrinum coccum jubeo
 Misceri aurei coloris, nigricantem, pretiosum:
 Et quæcunque alia, inter se permixta,
 Appetitum excitant cibi hominibus.

- Ὀφρα δὲ ἐπὶ τρίποδ' ὄφρα κρέα γαστέρι δαίμοναί' ἔοντα,
 τάφρα ἣ κικλήσκων μακάρων ἄρρητον ἕκαστον
 Ὀυνομα' τέρπον' ἣ ἐπὶ κέτις ἐν τελετῆσι 85
 Μυστικὸν αἰείδησιν ἐπώνυμον ἔραυιώνων.
 Ἄρα δὲ ἣ Μέγαρον ἀπόπερθε παφλάζοντος
 Σθέμλμαι τρίποδ' ὄφρα κακομήχανον· ἐς δὲ ἄρα σὺ γέ
 Πνύμα διίπετες ἔνδον ἄγειν ἱερός ἐπὶ μοίρας.
 Ὀπώοτε δὲ ἐφομβροῖσιν ἐπὶ κρεάτεσσιν ἴκων', 90
 Δαίνυοθ' ὅτ' ἐπειτὰ κερέννυσθαί τε μεμαῶτας
 Ἄυτόθεν ἐκ τρίποδ' ὄφρα. (τὰ ἣ λείψανα γαῖα καλύπτει)
 Καί σφιν ἐπιπαῖσιν λάβρον γάλα, ἔ μέθυ ἠδὲ,
 Καὶ λίπα τ', ἠδ' ἔρατόν τε μελίσσης ἀνθιμον εἶδαρ.
 Καὶ σέφαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο 95
 Παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης. μηδὲ κερέσσης
 Σφωϊτέροισ πέπλοισ ἐλέειν οἶκον δε κίοντας.
 Μηδὲ μετάρωφάσθαι, ἐπεὶκ' ἀπὸ νόσφι τρέψισθε.
 Ἄλλ' αἰεὶ περτέρω εἰς ἀτραπὸν ὅσσε φέροντες,
 Ἐρχεσθ' ἐς μέγαρον. μηδὲ περμιυθήσασθαι, 100
 Ἐὶ ἔ τις ξύμβλη' ὀδίτης, ἔς τ' ἂν ἰκέσθαι
 Ἐς δόμον. ἔνθα δὲ ἐπειτὰ θυηλαῖς ἀθανάτοισιν
 Ἐξαῦτις ῥέζοντας, δρώματα ποικίλα καίειν.
 Ταῦτ' ἔω ἐκτελέσας, ὅσατ' ἔσσε', ὅσα τε κῆφοι
 Ὀρνιθες κλάζουσιν, ἐπίσασθαι ὅσα τε θῆρες 105
 Ὠμησά τε τρέπεζοι ἐκ σφίσιν ὠρύον'.

N E Υ Ρ Ι Τ Ι Σ.

- ἘΝθεν ἔγων ἐδάϊω ἢ βακχικὰ νδρεῖταιο
 Δῶρα λίθω, Βρομίω κεχαρισμένα. πὸν περ ἔχοντες
 Ἀνθρωποι θυέων τε ἢ δρώων αἴεσιν
 Οὐρανόθεν. γυμνῶ δὲ ῥάχην ποδὶ πευκεδανοῖο

Postquam verò in ventre tripodis carnes coquent,
 Tunc verò invoca arcana singula Deorum
 Nomina. Delectantur enim quando quis in sacrificiis
 Mysticum cecinerit cognomen cœlestium.
 Et precare ut Megæram, à fervente
 Tripode, malorum machinatricem depellant: in eosque
 Divinum spiritum immittant super sacras carnes.
 Quando verò super carnes coctas venerint,
 Epulari tunc satiarique cupientes
 Illic ex tripode, (reliquias verò terra occultabit)
 Libare jube Diis album lac & meum dulce,
 Et pinguedinem, & amabiles apium odoratas dapes.
 Et coronari corollis ex ramis frugiferæ
 Oleæ Minervæ sacra decerptis, nexis. Neque verò satis tibi sit
 Vestimentis vestris vos involvere domum redeuntes,
 Sed nec respiciatis, licet à via deflectatis:
 Sed semper inviam, quæ ante vos est, oculos conjicientes,
 Pergite domum. Neque quicquam proloquimini,
 Licet viator occurrat, donec perveniatis
 Domum. Ibi tunc postea sacra Diis
 Rursus facientes, aromata varia urite-
 Hæc ego postquam ita perfeci, quæcunque futura sunt, & quæ-
 Leves aves clamant, intelligo. Et quæcunque feræ (cunque
 Crudeles quadrupedes inter se rugiunt.

NEVRITIS.

INde novi ego etiam Bacchica nevritis
 Dona lapidis, Bromio grata. Cujus possessorum
 Hominum & sacrificia & preces exaudiunt
 Cœlestes. Nudo verò pede, dorsum lethalis

Ἐὶ κέν τις θλίψας, ὄφι' ἔδ' ἀσάρκας ἀκάνθη 5
 Δηώσι σφετέρας, ὀδιώφατ' ἔασε' αὐτῶ
 Νόσειπτι· ἔρδ' δ' ἀλόχῳ πόσον ἡμερόεντα
 Ἐνθεν ἔκατένωπα κελαινῆς ἀσπίδ' ἔγνω
 Καρτερὰ φάρμακα σείο βροτοσσοῦε θέσκελα πέτρη,
 Τῆς ὄνομα χροίη τε πέλ' χλοεροῖο πρῶσιο. 10

Χ Α Β Α Ζ Ι Ο Σ.

Ἐνθεν ἢ σέο δι'ε χαβάζιε πειρηθῆναι
 Ἐν θυμῷ βαλόμην, ἢ σεῦ μῦθος ὄρον ἀείψον.
 Ἀμφω γάρ, ἢ νῆσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν,
 Καί μοι σκορπιόθεν βεβολημῶν ἦρα κημίσεις.
 Λητοῖδη, σέο μέχρ' ἐμῶ Ποιάντι' ἦρωσ 5
 Ἐασύμην' τάδε πάντα ἀμήχανα φησὶ πιφάσκειν.
 Ἀυτοκασιγνήτῳ κεχολωμῶν' Ἀργυρότοξ' ἔσθ
 Καισάνδρῳ ἐκέλευσεν ἀκκόντεσσιν ἅπαντα
 Θεασίζειν Τρώεσιν, ἐτήτυμά περ φρονέεσαν.
 Ἄυτὰρ ἔγ' ἢ πρῶσθεν ἀπώμοσα καρτερόν ὄρθον, 10
 Ὑδρῶν μήποτε μῦθον ἐνισπῶν ἀνθρώποισι·
 Καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἔκαστα,
 Ἡμετέροισι ἦρωσ ἐκατιβόλε πείθεο μύθους.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Πελάμοιο διοτρεφέ' φίλ' ἦδ' ἑός,
 Ἄτρεσσ' ἑρτάποντι φέρων χάριν Ἡρακλῆ'. 15
 Νῶιδ' ἐποιήεσαν ἐς ἀκρῶρειαν ἰῶσι
 Τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπερήϊναν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

*Si quis prefferit serpentis, & ille carnes ejus aculeo
 Enecaverit, dolores ejus mitigabit
 Nevritis. Facitque conjugii maritum desiderabilem.
 Inde etiam contra lethalem aspidem, novi, aspectum tibi
 Valida esse remedia, homines servans divine lapis,
 Cui nomen colorque est viridis porri.*

C H A B A Z I U S.

INde etiam te divine Chabazie, tentare
 In animum induxi, tuamque vim expertus sum optimam:
 Pariter enim & morbum refrigeras ignitum,
 Et mihi à Scorpio ictu, remedium affers.
 Latonæ Fili, Pœantius heros tui plenus
 Dicit, hæc ad me usque, omnia hæctenus perplexè exposita
 Sorori meæ iratos Apollo (fuisse.
 Cassandræ, jussit eam audientibus omnia
 Vaticinari Trojanis, vera scientem.
 Ast & ego prius juravi magnum jus jurandum,
 Falsum numquam me verbum dicturum hominibus:
 Igitur postquam tibi singula admodum verè enarravi,
 Nostris, Heros longe jaculans, crede verbis.
 Et ita loquutus est Priamè divini charus filius,
 Gratiam referens intrepidi Herculis servo.
 Nobis verò herbosum ad verticem euntibus,
 Asperam admodum viam colloquia familiaria leniverunt.

F I N I S.

L

FRAGMENTA QUÆDAM

O R P H E O

A D S C R I P T A.

ΕΚ ΤΩΝ ΟΡΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ

Φθίξομαι οἷς θέμις ἐσὶ, θύρα δ' ἐπίθεσθε βεβήλοισ
 Πᾶσιν ὁμῶς. σὺ δ' ἄκκε Φαεσφόρα ἔκγονε μίνης
 Μοσῶ. ἐξερέω γ' ἀληθέα· μηδέ σε τὰ πρῆν
 Ἐν σήθεσι Φανέντα Φίλης αἰῶν ὦ ἀμέρση,
 Ἐἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας, τάτω προσέδραβε, 5
 Ἰθύων κραδίης νοερόν κύτος. δὲ δ' ἐπίβαινε
 Ἀτσαπτῶ, μῆνον δ' ἐσέρχ κῆμοιο ἀνακτα.
 Ἐἰς δ' ἐς' αὐτογυγῆς, ἐνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκ'.
 Ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς πεινίαςε). εἰ δέ τις αὐτόν
 Ἐισερχία θνητῶν, αὐτὸς δέ γε πάντας ὄρα). 10
 Οὗτος δ' ἐξ ἀγαθοῦ κακὸν θνητοῖσι δίδωσι,
 Καὶ πόλεμον κρυόεντα, ἢ ἄλγα δακρυόεντα.
 Οὐδέ τις ἔσθ' ἕτερῳ. σὺ δέ κεν ῥέα πάντ' ἐσρήσῃς,
 Ἄικεν ἴδης αὐτόν πρῆν δήποτε δῶρ' ἔπι γαῖαν,
 Τέκνον ἐμὸν δείξω σοι, ὀπνίκα δέξομαι αὐτῶ 15
 Ἰχνια, ἢ χεῖρα σιβαρῶν κρατεροῦ θεοῦ.
 Αὐτὸν δ' ἔχ' ὀρώω. πρῆν γ' ἄνεθ' ἐσήεικ'
 Λοιπὸν ἐμοί. σᾶσιν ἢ δέκα πυχαὶ ἀνθρώποισιν.
 Οὐ γ' κέν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραίνοντα,
 Ἐἰ μὴ μνογυγῆς τις ἀπορρώξ Φύλα ἀνωθεν 20

Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔλω ἄστροιο πορείης,
 Καὶ σφαίρης κίνημι ἄμφι χθόνα ὡς περὶ τέλει,
 Κυκλοπερές γ' ἐν ἴσῳ, καὶ ἡ σφέτερον ἀνώδακα.
 Πνύματα δὲ λῶιο χεῖρ πείτ' ἡέρεσ ἢ πείτ' χῶμα
 Νάματ' ὄ, ἐκφαίνετ' ἡ πυρὸς σέλας ἱφίγηυήτα. 25
 Ἄυτὸς δὲ αὖ μέγαν αὐθὺς ἐπ' ἐρανόθεν ἐσήεικ' ἡ
 Χρυσέω εἰνὶ θρόνῳ, γαίη δὲ ὑπὸ ποσὶ βέβηκε.
 Χεῖρα ἡ δεξιτερῶν ἡπὶ τέρμασιν Ὀκεανοῖο
 Ἐκτέτακεν· ὄρέων ἡ τρέμει βάσις ἐνδοθε θυμῶ,
 Ὀυ ἡ φέρειν διῶα ἡ κρατερόν μὲν ὄ, ἐστὶ ἡ πάντως 30
 Ἄυτὸς ἐπ' ἐραίνετ' ὄ, ἡ ἡπὶ χθονὶ πάντα τελούτα,
 Ἀρχὴ αὐτὸς ἔχων ἅμα ἡ μεσον ἡδὲ τελούτῳ,
 Ὡς λόγος ἀρχαίων, ὡς ὑδογηυήης διέταξεν,
 Ἐκ θεόθεν γνώμασι λαβὼν καὶ δίπλακα θεσμόν.
 Ἄλλως ἐθεμιτόν ἡ λέγειν. θεομέω δὲ γε γῆα 35
 Ἐν νόῳ· ἐξ ὑπάτης κραίνετ' πείτ' πάντ' ἐνὶ τάξῃ.
 Ὡς τέκνον, σύ ἡ τοῖσι νόοισι πελάζεις, γλώσσῳ
 Ἐυ μάλ' ἡπικρατέων· ἐρνοῖσι ἡ ἐνθεο φημιλῳ.

Τ Ο Υ Ἄ Ι Τ Ο Υ ἄ

Ἄιθέρετ' ἡδ' αἶδρα, πόντε γαίης τε τύραννε,
 Ὡς βροντῆς σείεις βελαρόν δόμον ἐλύμπιο,
 Δαίμονες δὲν φερίσασσι, θεῶν ἡ δέδοικεν ὄμιλ' ὄ,
 Ὡς μοῖραι πείθον ἡ ἀμείλικτοὶ περ' ἐῶσσι,
 Ἄφθιτε μηθεοπάτωρ, ἡ θυμῶ πάντα δονεῖτ', 5
 Ὡς κινεῖς ἀνέμους, νεφέλησί τε πάντα καλύπτεις
 Πρηστῆρ σιγίζων πλάτῳ αἰθέρεσσι, σὴ μὲν ἐν ἄστροις
 Τάξις ἀναπλάκτοισιν ἐφημοσῳάμοισι τρέχουσα,
 Σῶ ἡ θρόνῳ πυρόεντι παρεῶσιν πολύμοχοι.
 Ἄγγελοι, οἱσὶ μέμηλε βροτοῖς ὡς πάντως τελείτ', 10

Σὸν μὲν ἔαρ λάμπει νέον ἄνθεζι πορφυρέοιζι,
 Σὸς χειμῶν ψυχραῖζιν ἐπερχόμενθ' νεφέλαιζιν,
 Ἄς ποτε βακχεύτας βρόμιθ' διένειμεν ὀπώρας.

Τ Ο Υ Ἰ Α Υ Τ Ο Υ

Ἄφθιτον, ἀθάνατον, ῥῆλὸν μόνον ἀθανάτοιζιν,
 Ἐλθέ μέγιστε θεῶν πάντων κρατερῆ ζῦν ἀνάγκη,
 Φρικτὸς, ἀήτητθ', μέγας, ἄφθιτθ', ὃν σέφει αἰθήρ.
 Δεῦρόνυν, ἑαλάμοι καθαράς ἀποῶς τε πειάζζας,
 Κέκλυθι τάξιν ἅπασαν ὄζην τέκμηραλο δαίμων
 Ἐκ τε μιῆς νυκτὸς ἢ δ' ἐξ ἑνὸς ἡματθ' αὐτως.

Τ Ο Υ Ἰ Α Υ Τ Ο Υ.

Ἄσραίη κέρη δὲ πέλει πρὸς ἅπαντα φερίση
 Σπέρμαϊα· καὶ δὲ φυλοῖζιν ἐναίσιμθ' ἔν τε βάρροισι
 Βάλλειν ἔρνεα πάντα τά τε δρυὸς ἄκρα λέγονται.
 Οἶνας δ' ἐξαλέασθαι· ἐπεὶ συγέει περίαλλα
 Ἰκαρίη κέρη ληνῶς καὶ ἀδευκέας οἶνας,
 Μνωμένη ὄζαλυγρὰ διωνύσοιο ἔκηλι
 Ἀλκαιοὶ μύζαντο, μέθη δεδμημένοι αἰνῆ·
 Ἰκάριον καὶ μιν συφελαῖς κορύνησι δαΐξαν,
 Σφαλλόμενοι δώροζι χορομανέοιο βάκχῃ.

Τ Ο Υ Ἰ Α Υ Τ Ο Υ.

Πάντ' ἐδάης μεζαῖτε θεόφραδε· εἰ δέ σ' ἀνώγει
 Θυμὸς ἐπωνυμίας μῆνης κατὰ μοῖραν αἰεῖσαι,
 Ῥεῖα τοι ἐξερέω· ζῦ δ' ἐνὶ φρεζι βαίλλεο ζῆζιν.

ΤΟΥΤΟΥ.

Ἐυσεβέων γὰρ αἰεὶ τὸ τέλει γλυκερώτερόν ἐστι.

Ad Musaeum.

Καὶ τὸ δικαιοσύνης τε ἢ εὐσεβείης μέγ' ὄνειαρ.

Ad eundem ex Justino Martyre.

Πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνητὰ κέραι εἰσὶν ἐν ὄσοις.

Ex Stobaeo.

Ἄλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέει ἠγεμονῆες
Κέκλυτε.

Ex eodem.

Ζῶς δὲ ἐνορχᾶ γονέων ὀπόσοι τίσι θέμισαι,
Ἦδ' ὄσοι σὺν ἀλέεσσιν ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
Καὶ τοῖς μὲν, πρὸ φρων τε, ἢ ἠπιέει ἑσθλά δίδωσι.
Τοῖς ἢ κακὰ φρονέων νεμεσίξει δὲ μνηίδεασι.
Δεινὰ γὰρ καὶ γαῖαν ἐριννύες εἰσὶ τοκήων.

Ex eodem.

Ἐν δαίματι βασίλειον ἐν ᾧ τάδε πάντα κυκλεῖται,
Πῦρ, ὕδωρ, ἢ γαῖα, ἔαιθρῆς, νύξ τε ἔημαρ.

Ex eodem.

Ὠκεανὸς πρῶτα καλὶρρόει ἤρξε γάμοισι,
Κασιγνήτιω ὁμομήτορα τηθῶ ὄπην.
Γαῖα ἢ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
Ὀυρανὸν ἀσερόενθ' ἵνα μιν πᾶσι πάντα καλύπτοι,
Ὅς ῥ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς ἑσθλὰ ἀσφαλὲς αἰεὶ.
Ὅδ' εἰς λέληθεν εἰς ἐν ποιῶν,
Ὅδ' ἂν ποιήσων εἰς ἐπεποιηκῶς πάλα,
Ὅτε θεός, εἴτ' ἀνθρώπου εἴπος εἰμι ἐγώ,

Ἀῆρ ὄν ἄν τις ὀνομάσειε ἢ Διός.
 Ἐὼ δέ, ἧ θεῶ ἐσὶν ἔργον, εἰμὶ πανταχῶ,
 Ἐνλαῦθ' ἐν ἀθήναις, ἐν πάτραις, ἐν Σικελίᾳ,
 Ἐν τῆς πόλεσι πάσῃσι, ἐν τῆς οἰκείαις
 Πάσῃς, ἐν ὑμῖν πᾶσιν ὅσῃ ἔστι τόπος,
 Οὐ μὴ σὶν ἀῆρ. ὁ δὲ παρῶν ἀπανταχῶ,
 Πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε πανταχῶ παρῶν.

Ex Tzetze.

--- Ὀυδ' ἠὲ Ἰφίλοιο θώτερος ἀυδάξιο
 Ὅς τε ἢ ἀνθερίκεασιν ἐπέτεχευεν, ἔδ' ἔτι καρπὸν,
 Σίνει, ἀήσυρα γῆα φέρων ἐπὶ λήϊον αὔον.

E Sexto Philosopho.

Ἦν χρόνος, ἠώϊκα φῶτες ἀπ' ἀπλήλων βίον εἶχον
 Σαρπηδαῆ. κρείττων δὲ τὸν ἥττονα φῶτα δαΐζει.

E Clemente Alexandrino.

Ὡς εἰπῶσα πέπλος ἀνεσύρατο, δεῖξέ τε πάντα
 Σώματ' ἔδ' ἐπέποντο τύπον, πῆς δέ, ἠῶεν Ἰακχῶ
 Χειρὶ τε μιν ῥίπτεσκε γελῶν Βαυβὸς ὑπὸ κόλποις.
 Ἦ δέ, ἐπεὶ ἔν εἶδῃσε θεᾶ, μείδῃσ' ἐνὶ θυμῶ
 Δέξατο δέ, αἰόλον ἄλγος, ἐν ᾧ κυκεὼν ἐνέκειτο.

Τ Ο Υ ᾽ Α Υ Τ Ο Υ ᾽.

Κῶν ἢ ῥόμβ' ἢ παίγνια παμπεσίγα,
 Μῆλά τε χρυσέα καλὰ παρ' ἑσπερίδων λιγυφώνων.

Ex Apulejo de Mundo.

Ζῶς πρῶτος γῆετο, Ζῶς ὕστατος ἀρχικέραυος.
 Ζῶς κεφαλῇ, Ζῶς μέσῃ, διὸς δέ, ἐν πάντῃ τέτυκ'
 Ζῶς πυθμῶ γαίης τε ἢ ἔσθιν ἄσερόεντος,
 Ζῶς ἄρσιν γῆετο, Ζῶς ἄμβροτος ἔπλετο νύμφη.

Ζῶς πνοιή πάντων. Ζεὺς ἀκαμάτῃ πυρὸς ὄρμη.
 Ζῶς πόντῃ ρίζα. Ζεὺς ἥλιος, ἠδὲ σελλίη.
 Ζῶς βασιλεὺς. Ζεὺς δρχὸς ἀπάντων, δρχιγυέθλος.
 Πάντας γῶ κρύψας αὐτὸς Φάος ἐς πολύγηθες
 Ἐξ ἱερῆς κροθίης ἀνενέγκατο μέρμερα ρέζων.

Τ Ο Υ Ἰ Α Υ Τ Ο Υ Ἰ .

Πολλὰὶ ἔρρονόθεν ἢ ἐπαρτέες ἐν νεφελῶν
 Τῆμος, ἐπόρνω) Φηγοῖς ἔ δένδρεσιν ἄλλοις
 Ὀυρεσί τε, σκοπέλοις τε, ἢ ἀνθρώποις ἐρηθύμοις
 Πηγυλίδες, ἔ ἔσον) ἀμειδέες· αἱ ἣ γῶ ὄντως
 Τρύχσιν ἢ θῆρας ἐν ἔρεσιν, ἔδὲ τις ἀνδρῶν
 Προβλώσκειν μεγάρων διώα) κῆ γῆα δαμασθεῖς
 Ψόχει λδζαλέω· πάχνη δὲ ἔσπὸ γῆα μέμυκε.

Orphei Epigramma in Argo navem.

Ἄρῶ τὸ σκάφος εἰμι. θεῶ δὲ ἀνέθηκεν Ἰάσων,
 Ἰοθμία ἔ νεμέοις σεψάμενον πίτυσιν.

F I N I S .

F. H. A. G. M. S. L. A.

The first part of the book is devoted to a description of the various species of plants which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the different plants.

T O T A L

There are in all 100 species of plants which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the different plants. The second part of the book is devoted to a description of the various species of animals which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the different animals.

P L A T E

PLATE I. A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

ANDREÆ CHRISTIANI ESCHENBACHII

I N

O R P H E I

A R G O N A U T I C A

N O T Æ E T E M E N D A T I O N E S

U t &

H E N R I C I S T E P H A N I

in omnia

J O S E P H I S C A L I G E R I

in Hymnos.

E T

N O T Æ.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

OR F. H. I.

ANATOMY

NOTES

HENRIE STEPHAN

1911

1911

ANDREÆ CHRISTIANI ESCHENBACHII

I N

O R P H E I

A R G O N A U T I C A

N O T Æ.

Erf. 3. κλέϞ ἐσθλὸν ὀπάσσεις:] Hæc verba ita hæctenus interpretati sunt, ac si poëta proprii sui nominis famam extendi ab Apolline petat. Sed præter hunc, longè alius horum verborum esse potest sensus. Nimirum in hæc invocatione duo potissimùm ab Apolline petit Poëta: Primò, ut sibi universam sequentis historię seriem verè & ex ordine enarrare liceat adjuvante & inspirante Deo; quemadmodum Virgilius: *Musa mihi causas memora* &c. quam partem absolvit his duobus versibus:

Σὴν ἀρετῶν ὕμνῳ, σὺ δέ μοι κλέϞ ἐσθλὸν ὀπάσσεις,

Πέμπε δ' ἔπι περιπίδεις ἐμαῖς ἐπυμνηρόν ἀυδὴν.

Deinde, ut eandem historiam dulcibus modulis & sonoro carmine pertractare possit, quam partem itidem duobus sequentibus versibus absolvit:

Ἄφρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον αἰοιδὴν

L 6

Ἡπίρω

Ἡπίσω μέσης ἐφέμαϊς ἔ πικτίδι πυκνῆ.

Tò igitur κλέϑ ὀπάσας, optimè, mea quidem sententia, exponi hoc sensu possèt per διαδεδομένην Φήμην διήγησον, ita ut planè respondeat illi adducto Virgiliano: *Musa mihi causas memora.* Quodsi tamen quis in priori sensu accipere velit hæc verba, huic quidem non repugnabo, modò non cum vulgatis interpretibus hæc verba à sequentibus sejungat, sed in sequenti versu τὸ ἦ pro copulativa, (quod sæpè ita apud hunc Poëtam occurrit) habeat; ita ut sensus sit: Tu mihi hanc gloriam largire, ut late dispersis hominibus, &c. Tò κλέϑ ἔ μέσων esse, omnibus notum. Quemadmodum etiam *clarus* apud Sallustium accipitur: *Apud socios clari magis quàm honesti.* Ὀπαζειν Hefychius exponit χαρίζεσθαι, Ὀπασεν, ἐχαρίζετο. Sic Prometheus apud Æschylum: Πῦρ ἐσὼ σφιν ὠπασα, quod Horatius: *Intulit.*

Andax Japeti genus

Ignem fraude mala gentibus intulit.

Alibi etiam ὠπασε exponitur ἐτύπωσε, ut apud eundem Æschylum: ἐπὶ. Ἰπὶ θήβ. vers. 498. Non equidem ignoro inferiùs τὸ κλέϑ ἐσθλὸν ὀπάζειν occurrere alio sensu, sed ibi τὸ ὀπάζειν refertur ad κλέϑ, & interpretandum per verbum *sequi*; hic verò refertur ad σὸ.

V. 6. Μέσης ἐφέμαϊς:] i. e. *carmine.* ἐφετμαϊς, nonnunquam pro ἀρμοῖ vel ἀρμοζόντως. & ita intelligunt interpretes Callimachum eis Δήλον:

Ἄλλὰ.

Ἀλλὰ Φίλη, δύνασσι γῶ, ἀμήνειν πότνια δ' ἄλλοις
 Ὑμετέροις, οἱ σέιο πέδον πατέσιν ἐφετμῇ.

Ubi τὸ ἐφετμῇ reddunt etiam legitime. Sed ut dicam quod res est, in hoc Callimachi loco non videtur rectè verti legitime τὸ ἐφετμῇ, sed σέιο ἐφετμῇ conjungitur, tuo jussu terram peragrant. Iris nimirum & Mars, ut persequantur Latonam, quemadmodum in Hymno Panis qui Orpheo tribuitur.

Βαίνει γῶ τάδε θεῖα πολύκρητα σῆσιν ἐφετμαῖς.
 Mediam in ἐφετμαῖς hic auctor corripit, ut & infra in ἐρετμοῖς & alibi sæpè, quod tamen Henricus Stephanus jam observavit.

Πηκτίδι πυκνή:] Ἐ πηκτίδων mentionem facit Aristoteles lib. VI II. c. VI. Politic. Athenæus lib. IV. & XIV. Scaliger in Historico cap. XLVIII. hæc refert; *Erat ἔ πηκτὶς duobus tantum nervis. Pulsabant autem radiolo altera manu, quod pletrum à percussione appellarunt: altera premebant nervos certis intervallis ἔ c, πυκνή, nimis crasse reddunt: lyram crassam, πυκνὸς à πύκα est, hoc autem ἀντι τῆ ἐπισημόνως παραλαμβάνεται, teste Æschyli Schol. ad ἐπι. ἔπι θήσας vers. 151. unde εἰ πυκάξω, exponit: ἐντέχνως ἢ ἐπισημόνως ἐντείνει τὸ τόξον. Quin ipsum verbum πυκάξω ornatus quandam & elegantiae significationem habere videtur in versibus illis Arcestrati, qui citantur ap. Athenæum lib. I I.*

Ἀεὶ ἡ σεφάνοισι κάρτα παραδάϊτα πυκάξω
 Παντοδαποῖς. οἷς ἀν γαίας πέδον ὄλβιον ἀνταῖ.

Quid sit *v̄ss πυκνός*, & *ἀνήρ πυκνός*, notum est.

V. 7. *Λυροεργέ*:] Nescio cur hic interpretes *λυροεργέ* maluerint exponere per *Lyra inventorem aut patrem* quàm simpliciter per *Lyristam*, cùm tamen ipsum vocabulum Græcum & Fabula etiam hoc potius requirant. Mercurio enim hujus instrumenti inventio tribuitur, quod ab inventore acceptum Apollo, ad fistulæ modulus, lineis, quibus ante erat instructum chordis exemptis, atque nerveis intentis, adaptasse tantùm legitur. vid. Scaliger loco superius adducto. Et apertè Horatius l. 1. Od. x. Mercurium vocat *curva lyra parentem*.

V. 8. *Θυμός ἐποτρύνει λέξαι*:] Pindaricum hoc est, ita enim Ol. 3. *ἐς γαῖαν πορένειν θυμός ὄρμαιν.* & paulò post: *Ἐμὲ δὲ ὦν πα θυμός ὀτρύνει φάμεν.* Claudianus: *Mens congesta jubet, & totum spirant præcordia Phœbum.*

V. 12. *Ἀρχαίς μὲν πρῶτα χάρις ἀμέγαρτον ἀνάγκην*:] Per *ἀνάγκην* hîc illa intelligitur necessitas, quam causam omnium rerum multi statuebant Philosophi, ut Democritus & alii. Ideoque & Chao & Terræ apponebant necessitatem. Et Pythagoras *πρὸ ἀνάγκην τῷ κόσμῳ περικεισθαι* dicebat, ut auctor est Jamblichus in vita Pythagoræ, quamobrem *ἀνάγκη*, ἢ πάντα κρατῆσαι, & sec. Aristotelem *ἐκ ἀπλό π λέγεται πλὴν ὁ θεός, ἀκίνητον ἐσίαν ὦν.* Eam tamen submittit Dei consiliis Hesiodus *ἔργ. v. 15.*

Ἦ οὐκ ἐστὶν τὴν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης

Ἄθανάτων βελήσιν ἔριν πρῶσι βαρεῖαν

Hanc de necessitate doctrinam recoxit nuper Spinoza, qui sentit omnia semper fuisse & esse necessaria. Ἀμέγαρτον, Hesy chius ἀφθόνητον, ἀζήλωτον, ἢ πολὺ, ἢ μέγα· ὡς τὸ ἀμέγαρτε σουβώτα, ὧ ἔκ' ἄν τις φθονήσειεν. Cujus magnitudo tanta est, ut invidiam exuperet, quod Horatius lib. 11. od. xx. dixerit *Invidia major*. Catullus in eundem ferè sensum:

Aut ne quis malus invidere possit,

Cum tantum sciat esse basiorum.

Quemadmodum etiam in contrarium idem vocabulum accipitur de eo, quod ne quidem invidiam meretur. Sic apud Æschylum in Supplic. v. 650. αἰδῶνται δὲ ἱκέτας Διὸς, πόμναν, τάνδ' ἀμέγαρτον. ad quæ Scholia: Τὴν ὑμῶν σύστασιν ἀφθόνητον, δὲ τὸ ἀτελές. ita fortassis ἀμέγαρτον πόνον dixit Homerus Iliad β. v. 420.

Ἄλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἰραχί, πόνον δὲ ἀμέγαρτον ὄφειλεν. Æschyl. Prometh. Τὸ τ' ἀνάγκης ἔς' ἀδήριτον σθένος. Sed alio sensu.

V. 13. Ἀπειρεσίοισι ὑφ' ὀλοκοῖς:] Ambo interpretes Latini, ignoti nominis ἔμμετερος, & Renatus Perdrierius, hîc legisse videntur: ἀπειρεσίαισιν ὑπὸ ἀλκαῖς, fortè non adeò malè. Magis tamen arridet hæc lectio, quippe quam omnia quæ habui exemplaria excusa servant. Ὀλοκος, ab ἔλω, propriissima & proxima significatione est *extensio*, seu *extractio*, ut ita dicam, *in longum*.

Unde

Unde Scholiaſtes Nicandri ad illa ex Alexipharmacis:

--- ἀμφὶ δὲ ὀλκῶς

Τέτρηχε γλώσσης νέατος ὑποκάρφεται ἰσθμῶς.

Ὀλκῶς, inquit, περιφερτικῶς τὸ μῆκος ἢ περιπίπτει τῇ γλώσσης. Latinum *Tractus* commodiffimè huic Græco respondet: *Tractus* enim, (quod & Giphanio ad Lucretium obſervatum eſt) ferè eſt longa rerum extenſio, ut: *Tractus longi flammaram*, apud eundem Lucretium, quos Græci aliàs διαρροίας, minus tamen feliciter, & Aratus ῥυμῶς dicunt. Ita etiam Virgil. I. Georgic.

Flammaram longos à tergo albescere tractus.

Unde Manilius ſpeciem cometarum facit quos *Tractos*, ob extenſionem caudæ appellat. *Trahere vitam, tempus, ævum*, non minus notæ quàm elegantes locutionis formæ. Neque etiam infrequens ipſius verbi ἔλκω in Æthereis & cœleſtibus deſcribendis apud auctores uſus eſt: Aratus in Phœnom. de Nave. ὡς ἦγε πρύμνηθεν ἰησῶνις ἔλκεται δρυῶ. Ubi Scholiaſtes τὸ ἔλκετῷ ſimpliciter exponit per τὸ φέρεται. Cicero vertit:

*At canis ad caudam ſerpens prolabitur Argo,
Converſam præ ſe portans cum lumine puppim.*

Idem ſtatim ab initio Phœnom.

Ὅι μὲν ὁμῶς πολέες τε, ἢ ἀλλυδὶς ἄλλοι εἶοντες

Ὅουθενῶ ἔλκονται πάντ' ἡμᾶτα συνεχῆς αἰεὶ.

Ubi rurfus Scholia. Ὅουθενῶ ἢ ἔλκονται, ἀντὶ τῶ
σῶ

σὺ τῷ ἔρωτι φέρονται. & Cicero lib. 11. de Nat. Deor. reddit.

Cætera labuntur celeri cœlestia motu

Cum cœlo simul noctesque diesque feruntur.

V. 14. Καὶ διφυῆ περιωπέα κυδρὸν ἔρωτα:] Τὸ διφυῆ, amorì etiã tribuitur in Hymnis qui vulgò Orpheeto adscribuntur, ubi in ἔρωτι & θυμιάματι, v. 4. εὐπάλαμνον, διφυῆ. πάντων κληΐδας ἔχοντα. Scaliger reddit: *Cæte, gemelle puer, qui cunctorum aditus es.* L. Seneca in Hippolyto:

Diva, non miti generata ponto,

Quam vocat matrem geminus cupido.

Nil notius in Socratica Schola quàm διφυῆ hic amor, qui modò dicitur διπλῆς θεός, ut apud Lucianum in Amoribus, pag. editionis novæ 899. modò δύο κάλλη, ut apud Achillem Tatium lib. 11. de Clitoph. & Leucipp. Amor. & aliter aliis. Nam amorem alterum dicebant ἔρῶνιον, alterum πάνδημον, de quorum contraria inter se natura, vide præter citatos auctores Platonem, Xenophontem in Sympof. Lucianum in Encomio Demosthenis, Apulejum & alios. Illum ἔρῶνιον Orpheus in hymnis vocat πρωτόγονον & ibidem etiam διφυῆ. per πρωτόγονον enim intelligitur ἔρως. Nam amorem omnium Deorum vetustissimum credebant Theologi, & illo tempore natum, quo nondum cœlum ac dii erant, de quo vid. Hesiod. Theogon. & Platonem in Convivio.

Ὁν ῥα φάνηται:] Insignis locus apud Lactantium lib. 1. de Falsa religione cap. v. de hoc numine

mine. Orpheus, inquit, qui & vetustissimus Poëtarum, & æqualis ipsorum Deorum, (siquidem traditur inter Argonautas cum Tyndaridis & Hercule navigasse) Deum verum & magnum πρωτόγονον, primogenitum appellat, quòd ante ipsum nihil sit genitum; sed ab ipso sunt cuncta generata: eundem etiam Φάνητα nominat, quòd cum adhuc nihil esset, primus ex infinito apparuerit, cujus originem atque naturam, quia concipere animo non poterat, ex aère immenso natum esse dixit.

Πρωτόγονο Φαέθων περιμήκετο ἤερτο ὑός.
 Similem locum habemus in πρωτόγονο θυμιάματι, ubi præter alia, quæ apprimè his conveniunt, illum πρωτόγονον suum Φάνητα etiam vocat & περίηπον ἀνακτα. Unde miror Scioppium, optimè aliàs de Priapo meritum, hoc tamen Priapi nomen non advertisse, maximè cum Nonnus in explicatione Historiarum, quarum meminit Nazianzenus, tam luculenter hoc numen describat: ἐν τοῖς ὄρφνησι ποιήμασι, inquit, σιωπήσῃ τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα, μὲ καὶ ἄλλων πολλῶν, ὧν τὸν Φάνητα εἰσφέρει αἰδοῖον ἔχοντα ὀπίσω πρὸ τὴν πύγην, λέξοι δὲ αὐτὸν ἔφορον τῆς ζωογόνου διωάμεως.

V. 17. Βελμῆς:] i. e. Hecates. Apollon. Argon. III. v. 859:

Ἐπὶ ἅ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 Ἐπὶ ἅκι ἢ βελμῶ κροτόφον ἀγκαλέσσα,
 Βελμῶ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἀνάσσαν
 Λυγαίην ἐνὶ νυκτὶ σὺ ὄρφνησιν Φαρέεσσιν.

Et ibid. vers. 1210.

Βεῖμω κικλήσκων ἐκάτῳ.

Lycophron Cassandr. v. 1175.

Περσέως ἢ πάρθεν

Βεῖμω τρίμορφον ἴουσετὶ σ' ἐπωπίδα.

Dicitur autem Βεῖμω, ὅτι τὸ φοβερὸν ἐ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος, ἢ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλάρμα ἐκατῶα. Ἐ πολλάκις αὐτὰ μελαβάλλειν τὸ εἶδος, ἄλλὰ τὸ ἔμπροσθεν καλεῖσθαι. Ἡ ὡρὰ τὸν βρόμον, τὸν ἔ πυρὸς ψόφον. Ἡ ὡρὰ θεὸς λαμπαδῆχος &c. vid. Apollon. Schol. ad. lib. III. v. 859.

Hic tamen potius per Βεῖμω Terram intelligendam esse arbitror. Quemadmodum etiam infra vers. 427. sed, fateor, nunquam terram hoc nomine appellatam legisse me memini.

V. 18. Ὅι λυγρὸν ἀπ' ἔρανεσ ἐσάξαντο σπέρμα γονῆς τὸ πρὸσθεν:] Non capio hic interpretes nugas nobis vendentes. Perdrierius vertit: *qui exitium adversus caelum struxerunt, semen generationis praecedens*. Primò τὸ λυγρὸν ad σπέρμα respicerè quis non videt? & quis dixit ἀπ' ἔρανεσ in hac significatione? & quid illud semen generationis praecedens? sanè sine sensu verba. Interpres ἔμμετε nihil felicior Perdrierio, reddit: *qui in superos aciem struxere nefandam*. Sed quid multis? nihil aliud vult dicere Poëta, quàm hos Gigantes ortos esse ex à Saturno recisorum testicularum patris Coeli sanguine, qua de re Hesiodus prolixè in Theogonia. Ordo verborum hic est: οἱ ἀπ' ἔρανεσ ἐσάξαντο, (quasi guttatim delapsi sunt) σπέρμα λυγρὸν γονῆς τὸ πρὸσθεν.

editio Basileensis Andreæ Cratandri pro ἐσαΐξαν-
το, legit ἐνσαΐξαντο.

V. 22. Ἐν κυβέλοις ὄρεσιν:] Adi Doctissimi
Holstenii notas ad Stephanum, voce κυβέλεια,
unde & doctior & ditior redibis.

V. 24. Μήχῃ κὴ ἠρακλῆϊ:] Exemplar Ba-
sileense legit hic μήχῃ τε κὴ ἠρακλῆϊ. R. Per-
drierius vertit *Melus*, ligatus interpret, *Me-
lus*. Nihil horum. Locus corruptus est. Le-
ge igitur, sis,

Μήλων τ' ἠρακλῆϊ πείφημον ἄμυξιν.

Hesychius: Μήλων, ἠρακλῆϊς, ὀνομασθῆναι Φασὶ
τὸν θεὸν ἔτῳς Δρά τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ σὺ μελιτεῖς
ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. Confer Suidam voce
Μήλι ἠρακλῆϊς, & Pollucem. Quamquam
fortè etiam legi posset

Μηλείς τ' ἠρακλῆϊ πείφημον ἄμυξιν.

Sumto nomine à Malino caudice apud quem
Hercules Draconem Hesperidum hortos custo-
dientem interemit. Occasionem hujus conje-
cturæ suppeditavit nobis Apollonius iv. Argon.
v. 1400. ubi hæc legimus:

Δὴ τότε γ' ἤδη κείνῳ, (nempe χθόνι ὄφει)

ὑφ' ἠρακλῆϊ δαίχθεις,

Μήλειον βέβλητο ποτὶ σῦπος &c.

Per ἄμυξιν autem hanc nihil aliud intelligo
quam auxilium quod tulit Hercules Jovi, cum
Titanes cœlum vi aggressi essent. Cùm enim
in Phlegra Dii cum Titanibus ancipiti prælio
diu decertassent, ajunt Terram Jovi dixisse,

non aliter Deos Titanibus superiores futuros, nisi duos semideos sibi belli socios & adjuutores adjungerent. Ita Bacchus & Hercules accersiti sunt: quorum opera & virtute Dii immortales victoria sunt potiti. Sed & aliàs in fabulis sæpe Bacchus & Hercules junguntur. Communicavit mecum Trajecti ad Rhenum nummum antiquum æreum Vir Clarissimus, Engelberth van Engelen, si quisquam alius, reconditæ antiquitatis & imprimis nummarie rei scrutator diligentissimus, in cujus nummi altera facie Bacchus hædera coronatus conspicitur, altera Hercules cum clava & leonina pelle, cum inscriptione: ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΘΑΣΙΩΝ. Eundem nummum, sed argenteum & optimè conservatum liberalissima manu communicavit etiam mecum VIR quidam non minus summa ac recondita eruditione quam generis splendore ac dignitate ILLUSTRIS, cui pro summo, quo me semper fovit hodieque fovet Patrocinio, publicas quidem grates debeo, sed quod eas nondum persolverim, pudor & reverentia in causa fuit ne infacundia mea illius gloriæ officerem potius, quam dignis illam præconiis celebrarem. Hujus nummi figuram ex optimo illo exemplo descriptam hic exhibemus.

Cujus

Cujus nummi explicationem, licet huc non multum faciat, tamen subjungere placet. Herculem inter majores suos referebant Θαῖοι, decem generationibus distantem Thaso, conditore eorum. Quod patet ex Stephani Byzantini loco, à Clariff. Holstenio emendato, voce Θάσσοις, fu. meliùs Θάσος. Δέκα ᾗ, inquit, Γενεαῖς Ἡρακλέους ἦν Θάσος παλαιότερος, εἴπερ ἄπο Ἀγήνορος, Προῖτος ἦν, Ἀγήνορος ᾗ, Βῆλος ἀδελφὸς ἦν, Βῆλος δὲ Ἀιγυπτὸς, ἔλυγκεύς, ἔῃ Ἄβας, ἔ Δαναῖς, ἦς Περσεύς, ἔ Ἀλκαῖος, ἔ Ἀμφιτρυῶν, ἔ Ἡρακλῆς. i. e. Decem verò generationibus Hercule erat Thasus antiquior, siquidem ab Agenore Præterus erat, Agenoris verò Belus frater, Beli verò filius Ægyptus, Cujus Lynceus; cujus Abas; cujus Danaë; cujus Persens; cujus Alcaeus; cujus Amphitryon; cujus Hercules. Unde non mirum, si Thasii Herculem, unum ex majoribus suis, & hunc præcipuum, & hunc Deum, maximè coluerint tanquam tutelarem Deum; quamobrem etiam

tem-

templum ipsi exstruxerunt magnificentum, cujus mentio apud Eustathium. Qui tamen ex Arriano refert, templum istud Herculis apud Thasios conditum fuisse à Phœnicibus, qui Cadmo duce, quos inter & Thasus fuit, ad Europam quærendam fuerant missi: quod tamen, si Stephano credimus, falsum erit, cùm enim Thasus inter Phœnices istos fuerit, quos hoc templum exstruxisse refert Arrianus, qui potuit nondum nato Herculi, tot sæculis antiquior, templum consecrare? Ideò clariss. Holstenius arbitratur, non aliam ab causam Stephanum hoc loco decem hæc generationes, quibus Hercules à Thaso distabat, enumerasse, quàm ut Arrianum falsi accusaret. Ad Bacchi verò effigiem quod attinet, cui non innotuit vinum Thasium? cui hederam hîc suspendere nolo.

V. 25. Ὀρχια τ' ἰδαίων:] Ambo interpretes hic legisse videntur ὄρχια, quod non improbo. Alter Orpheus in ὕμνῳ Κερήτων:

Μητρὸς ὄρειομάνῃς σωπαόνες, ὄρχιο φάνται.

V. 27. Ἀγλαὰ δῶρα καθεύρων:] Hos & sequentes versus optimè explicavit Strabo lib. x. & Apollonii Schol. ad lib. i. vers. 916. 917.

V. 28. Νυκτὸς:] Fortassis scripserit auctor νυκτὸς περὶ Βάκχης ἀνακτῶ. adhibita σωεκφωνήσῃ in voce νυκτὸς, figurâ aliàs quoque poëtæ nostro valdè familiari. Νύκτῶ verò ἀναξ Bacchus etiam dicitur ab Oppiano lib. iv. Cyneg. v. 306. unde etiam apud Suidam νυκτίον ὄρχῶ ἐστὶ

Διονύσῃ. νησίῃ ὀρχήσεις, αἱ Διονυσιακαί. Sed nihil definitio. Tu, lector, judica,

V. 30. Ἄσπεινήν τε κύπερον &c. :] Alter Orpheus ὕμνω εἰς Ἀφροδίτῳ.

Ἐἴτ' ἐν κύπερῳ ἀνασσα τροφῶσσο, ἔνθα καλαίσε
Παρθένοι ἀμῆται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
Ἵμνῶσί σε μάκαιρα ἢ ἀμβροτον ἀγνὸν Ἄδωνιν.

Vid. Lucianum de Dea Syria.

V. 31. Ὀργια πραξιδίκης:] Suidas, πραξιδική, θεὸς ἧς κεφαλὴν μόνην ἰδρῦοντο. Hesychius: Πραξιδική. δαίμονά πινά φασι, πῶ ὥσπερ τέλει ἐπιτεθεῖσαν ποῖς τε λεγομένοις καὶ πρατιομένοις. Conf. Pausaniam in Bœoticis & Laconicis. Scaligerum ad Festum, & imprimis Meursium in libro de Regibus Atticis, ubi copiosè de hac Dea agit, & ostendit Alalcomeniam Ogygi filiam, Minervæ nutricem potissimùm intelligendam esse.

Καὶ ἀρείνης νυκτὸς ἀθήνης:] Quid sit ἀρείνη ἀθήνη, non capio, licet omnes editiones hanc lectionem fideliter fervent. ἀρείνης melius legi, nemo dubitabit, qui Pausaniam evolverit in Atticis, ubi de ἀρεία Minerva ejusque templo agit. Quæ verò est illa nox Minervæ Ariæ, de qua hîc auctor? Valde mihi verosimile videtur, respicere auctorem ad Sacra Eleusinia passim auctoribus celebrata, & de quibus Justinus lib. II. cap. VI. his verbis: *Per ordinem deinde successionis regnum ad Erechtheum descendit, sub quo frumenti satio apud Eleusin à Triptolemo reperta est,*

est, in cuius muneris honorem Noctes initiorum sacra. Neque verò me movet quod in Cereris honorem celebrata fuerint hæc mysteria, ipsa enim Ceres seu Isis apud Apulejum omne dubium eximit, dum de se ipsa sic loquitur: *Me primigenii Phryges Pessinuntiam nominant DEUM MATREM, hinc Antochthones Attici Cecropiam MINERVAM, Eleusinii vetustam Deam CEREREM &c.* Neque etiam quemquam movere debet, quod ἀρείω hic ἀθήνω dicat potius quam ἐλασσίνω, non magis quàm verba Cereris Eleusiniæ apud Apulejum, quibus se Minervam Cecropiam, i. e. Atticam, dici ait. Nihil igitur hic aliud intelligo per ὄργια νυκτὸς ἀρείης ἀθήνης, quam ὄργια νύχτα Atticæ seu Cecropiæ Minervæ seu Cereris Eleusiniæ; quæ nihil aliud sunt, quàm Mysteria Cereris, & ut Justinus ea vocat, Eleusina sacra. De noctibus verò, quibus celebrata fuerint hæc sacra, vide ea, quæ ex Scaligero annotavit ad Justini lib. II. cap. VIII. ὁ πάνυ Grævius. Denique de iisdem sacris Eleusiniis intelligo ego Crasum ap. Ciceronem lib. III. de Orat. ubi, *Athenis, inquit, diutius essem moratus, nisi Atheniensibus, quòd mysteria non referrent, succensuissem.*

V. 32. Θρωύης τ' αἰγυπίων:] De his vide Lucian. de Dea Syria, pag. editionis novæ 658. itemque Julium Firmicum libro de errore profanæ religionis. Quid sint χύτλα, exponit Hefychius.

fychius. Et magis accommodatè ad hunc locum Apollon. Schol. l. i. v. 1075.

V. 33. Πολυπείρονας ὄρμης:] per ὄρμης hic vocem aut aliud quid simile intelligi credo, sed, fateor, in tali significatione hoc vocabulum me legisse non memini.

V. 35. Ὀνειροπόλοισιν ἀτραποῖς:] Quid sit ὄνειροπολεῖν, ostendit Scholiast. Aristoph. ad Nephel. Act. i. Sc. i. ubi differentiam ostendit inter ὄνειροπολεῖν & ὄνειρώττειν. Eustathius: ὄνειροπόλος, ὁ πρὸς τὸν ὄνειρον πολέμῳ, ἢ ἢ ἐξ ὧν αὐτὸς βλέπει, ἢ ἐξ ὧν ἄλλοι, κείνων. unde, ni fallor, noster ὄνειροπόλοισιν ἀτραποῖς dixit, ad iudicii illius certitudinem indicandam.

V. 36. Ψυχὰ ἐφημερίων:] ἐφημέριοι appellantur aliàs homines per contemptum, ἐφήμερον enim est animal quoddam unum solum diem vivens, teste Hesychio. Euripid. Orest. πανδρακὺ ἐφάμερον ἔθνη. Ælchyl. Προμ.

Ἐνταῦθα νυῖ ὕβριζε, ἢ θεῶν γέρας

Συλῶν, ἐφημέροισι περσίδι.

Hippocrates lib. πρὸς ἀρχῶν ait hominis vitam esse ἐπιαήμερον, ut qui non diutiùs vivat alimento carens.

V. 37. Σημείων τερατῶν τε:] Σημεῖα propriè sunt αἰ τῶν τόπων, ἢ τῶν τ' ὡς ὅτι πολὺ γίνετ'. τέρας verò, τ' τῶν φύσιν γινόμενον παράπλοσμα, τὸ τῶν φύσιν τεχθέν. unde non accuratè Bisetus ad Θεσμοφορειάζουσας Aristophanis τ' τέρας per τ' σημεῖον explicat. Etymologicon ineditum Bibliothecæ

bliothecæ Ultrajectinæ: Σημεῖον τέρας Διφθέ-
 ρη: Σημεῖον ἐστὶ τ' ἄπὸ γῆς γινόμενον, τέρας τ' ἐν τῷ
 αἴετι. Sed melius in voce Τέρας. Τέρας, in-
 quit, θαῦμα ὡρὰ φύσιν, ὡρὰ τ' εἶρω τ' λέγω, ὁ
 μέλλων, ἐρῶ, ἔρας ἢ τέρας. οἱ γὰρ μάντις διὰ σημείων
 ἢ περὶ τῶν τὰ μέλλοντα ἔλεγον Διφθέρη τέρας σημεῖον,
 τέρας λέγει τ' ὡρὰ φύσιν γινόμενον περὶ ἄμα, σημεῖον
 ἢ τ' ἢ τὴν κενὴν σωθήσειαν γινόμενον τέρας. Simi-
 lia habes apud Eustathium ad Iliad. β. ubi res
 exemplis declaratur.

V. 39. Ἐπινύχουτα δῶρα:] Frequentia. ut in-
 fra v. 310.

---- ἐν δὲ ἄρ' ὑπερθε

Πέπλω περικατέθηκα θεοῖς Ἐπινύχουτα δῶρα.

Νήχουτα, ut vult Apoll. Schol. ad lib. 111. v.
 530. est πολύχυτος.

V. 41. Ταίναρον ἠνίκ' ἔβλω:] De Tænaro vid.
 Stephan. de Urbibus, itemque Suidam. ea ve-
 rò quæ auctor hîc dicit, confirmat locus Vir-
 giliî Georg. 1v. v. 467.

Tenarias etiam fauces, alta ostia Ditis

Et caligantem nigra formidine lucum

*Ingressus, manesque adiit, regemque tremen-
 dum*

Nesciaque humanis precibus mansuescere corda.

Confer Senec. in Hercul. Fur.

V. 42. Ἡμητέρη πίσω κιδάρη:] Ita Æschy-
 lus Perf.

Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι, λα-
 σπύροις τὲ μηχαναῖς.

V. 43. Ἦδ' ὅσον Ἀιγυπτίων ἱερὸν λόχον ἐξελόχουσα:] Respicit ad sacra & sacerdotia, quæ in Ægypto se introduxiffe & hic & inferius refert vers. 100. Quamvis Orpheum sacra & sacerdotia in Ægypto instituisse nemo veterum dixerit, sed potius sacra Ægyptiorum didiciffe & in Græciam deportasse. vid. Diodor. Sicul. lib. 1. Marsham. in canone Chronolog. Scholiast. Aristoph. ad Acharn. λόχος, ἔνιοι μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτὼ σύστημα, οἱ ἤ τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα, οἱ ἤ τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλήθος, ὃ δὲ τελειὸν φασὶ δὲ σύμμετρον. Elegans hic usus verbi λοχῶω. Illorum enim sacerdotum, aut illius ἱερῶ λόχος quasi parentem se dicit.

V. 47. Νῦν δὲ ἐπεὶ:] Quod apud hunc Poëtam de ἐκστάσει, seu ἐνθουσιασμῶ Poëtico dicitur, idem tribuit Apollonius menti multis magnisque affectibus distentæ, nam Lib. III. v. 1150. Μεδεᾶ Ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίη πεπότητο. Nostri huic affine est illud Poëtæ:

*Jam furor humanos nostro de pectore sensus
Expulit, & totum spirant præcordia Phæbum.*

V. 50. Ὡς ποτε πειρίω:] Apollonii Schol. ad lib. 1. v. 31. Πειρία ἔρθη θέρμης, ἐν ᾧ διέτριβεν ὄρφως. Quæ benè conveniunt cum Epitomatore Strabonis, licet hic paulo distinctius locum istum, in quo versatus olim Orpheus fuerit, nominet in Epitom lib. VII. Ἐχθ δὲ ἡ πόλις, inquit, τὸ δῖον, κώμῳ πηλοσίον, πῖμπλειαν, ἐνθα ὄρφως διέτριβεν. Et paulo post:

μη τὸ δῖον, πόλιν, ὁ ἀλιάκμων ποταμός ἐστιν, ἐκβάλλων εἰς τὸν θερμαῖον κόλπον, καὶ τ' ἀπὸ τέττα, ἢ πρὸς βορρᾶν ἔ' κόλπος ᾠθαλία, περὶα καλεῖ): Vid. Apollonium ipsum lib. 1. v. 25.

Λειβήθρων τ' ἄκρα κάρωα:] Hos tres montes Thraciæ conjungit Strabo lib. 1x. ἐναυθα δὲ ἐστὶ (de Helicone loquitur) τό τε τ' μισῶν ἱερὸν, καὶ ἡ ἴπωα κρῶνη, καὶ τ' τ' λειβηθρίδων νυμφῶν ἀντρον· ἐξ ἔ' τεκμαίροί' ἀν' ἡς, θραῖκας εἶναι οὖν τὸν ἐλικῶνα τῆς μέσης καθιερώσαντας· οἱ καὶ τῶν περὶαν, καὶ τ' λείβηθρον, ἔ' τῶν πύμωλειαν τῆς αὐτῆς θεᾶς ἀνέδειξαν. Cæterum, post hunc versum unum desiderari & suadet sensus & Renatus Perdrierius Interpres hujus Poëtæ; egoque nullus dubito, quin ita sonuerit desideratus versus:

Ἡμιθεῶν ἴκε, ἔ' ἡρώων πρῶτος ἰήσων.

Hocque colligo ex ipsa Perdrierii versione, utpote quæ in omnibus tam pueriliter adhæret vocabulis Græcis, ut nec significationis, nec constructionis Latinæ habita ratione, verba Græca planè ut ante oculos jacent, ex trivialibus Lexicis interpretetur. Is igitur post quinquagesimum versum hunc habet: *Semideorum venit ἔ' Heroum primus Jason.* ex quo nos Græcum hunc desumimus.

V. 57. Δόλῃς τρίβον:] Hebraismi speciem habere videatur, sed tamen alii quoque ita locuti sunt: Oppianus 11. Halieutic. v. 117.

--- τὸτ' ἐπειτα δόλῃς πετόισσα θύρεθρα,

Ubi δόλος pro δολερός, & alibi ἀρκιων ὀλέθρος, pro ὀλέθειον. Ita hic δόλος τρίβον, pro δολερόν.

V. 62. Ἐυχωλήσιν ἐφέσπετο:] Quemadmodum Iliad. β. ἔσπεδς θάνατον est spontè & minime reluctando mortem sequi, ita hic ἐφέσπεδς aut παρεφέσπεδς δὲ χωλαῖς, est promptè & cum gaudio preces exaudire, quod interpretes ἔμμετες per: *Illa favens justis precibus, longè melius interpretatus est, quam alter ille, qui satis pueriliter per orationes sequi.*

V. 63. Ἠγάζετο:] Ambo interpretes legisse videntur ἠγάπετο nos τὸ ἠγάζετο non sine ratione præferimus.

V. 68. Πρώτη ὑπεξεπέρησε:] Scholiastes Apollonii: *ταύτῃ δὲ φασιν πρώτῃ ναῦν γηρέδς μακρόν· ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Ἀιγύπτου, πρώτον κατὰ σκευάσιν, ὅθεν ἢ Δαναῖς ἐκλήθη.* Cum nostro facit Valerius Flaccus:

Prima Deum magnis canimus freta pervia natis.
Sed inferius sibi ipsi contradicere videtur auctor, ubi de Phœacibus v. 1292. dicit, quod fuerint.

Ἴδριες εἰρεσίης ἢ ἀλιπλάκτοιο πορείης
Si hoc, certè Phœaces priores Argonautis navigarunt, illam enim dexteritatem & peritiam navigandi ab Argonautis discere non poterant, quos nunquam antea viderant. Quin statim de ipsis Colchis subjicit:

Ἐν δὲ ἄρ' ὑπειρεσίησιν ἐπειγόμενοι φορέοντο
Νηυσὶν ἀπειρεσίαις βελαρὸς λόχῳ αἰήταο.

Qui certè numerus navium tam exiguo tempore, quod Argonautæ in hoc itinere consumserunt, ædificari non potuit: si igitur ante ædificatæ hæ naves, in quem usum?

V. 71. κιθάρην πολυδαίδαλον:] Pindarus Ol. IV. ποικιλοφόρμιγγα mentionem facit, & φόρμιγγα ποικιλόζαρον alibi nominat. *Cithara variata*, Perdrierii somnia.

V. 77. Βισονίη κικόνεωσι:] vid. præter Stephanum Apollonii Scholiast. ad lib. I I. v. 706. Tzetzem ad Lycophronem, Herodotum lib. VII. & alios.

V. 78. Χαῖρ:] H. Stephani est hæc emendatio, pro καῖρ quod Aldus substituit pro Χαῖρ & omnino recipienda.

V. 84. Ἀξείνυς πόντιο:] Strabo lib. VII. hoc mare ἄξεινον dictum scribit, δὲ τὸ δυχαίμερον καὶ πλὴν ἀγγελότητος ἢ περιουκέντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστ' ἢ Σκυθῶν ξεινοφύτων, καὶ σαρκοφαγόντων, καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων ὕπερον δὲ ἔυξεινον κεκληῶσται, ἢ ἰώνων, ἐν τῇ παρεστῆα πόλιν κτισάντων.

Μυχῆς:] Ita hæc voce utitur Aristoph. in Θεσμοφορ.

Σύ τε πόντιε σεμνὲ πόσειδον
Ἄλιμέδον, περιλιπῶν
Μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰσροδίνητον.

Etymologicon Græcum elegantissimum Bibliothecæ Ultrajectinæ ineditum: Μοιχὸς σημαίνει δύο, ἢ ἐνδότατον τόπον, καὶ γράφεται δὲ τὸ υ. γίνε-

τιμὴν ἢ παρὰ τὸ νύξ, νυχὸς, ἢ κατὰ τροπὴν τῆς ἀμετάβολου εἰς ἀμετάβολον μυχὸς, οἶονεὶ ὁ ἐνδότηται ἢ σθετεινὸς τόπος, παρὰ τὸ μεμυκέναι, ἢ νύχος τις ὢν, οἶονεὶ σθετεινὸς, ἢ ἐκ τῆς μύω, τὸ καμμύω, ἢ τὰ ἐνδότερα φωτὸς ἐσέρηται.

V. 92. Μῆνον ἀπ' ἀνθρώπων:] Interpres ἔμμετεσθ' vertit: *de tot mortalibus unus*, quod non verum est. Nam & Hercules & Theseus eò descenderunt. μὲνσθ' ἀπ' ἀνθρώπων hoc loco est *solus*, *sine comite*. quod quidem leve dixerit is, cui non grave est contra veritatem loqui.

V. 97. Νηὶ σὺν εὐσέλμῳ:] Scholiastes Apollon. ad lib. 1. v. 528. Τὰς τῶν ἐρετῶν καθέδρας, τὰ σελιδώματα, καθόλα ἢ τὸ πλατὺ ξύλον σέλμα λέγεται ἢ σελίδωμα. ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τῶν ῥαψωδιῶν Διὰ τὸ πλατῶσθαι φασί.

V. 100. Αἰγύπτῳ λιβύῃ τε:] Vide, an non melius Αἰγύπτῳ λιβύῃς τε.

V. 101. Ἐξ οἰσρῶν:] Interpretes Aristoph. οἰσρῶσθ', ἐρεθισμὸς, ἐκκαυσις πύρωσις ἐμμανής. ἢ οἰσρον καλεῖσιν πᾶσαν κίνησιν. ἢ οἰσρῶσθ', ἐρεθισμὸς, ὁ λεγόμενος μῆα. μανία ἀφροδισίων, λύσασθαι, φόβῶσθαι, ἢ εἰδῶσθαι πηνῶν, ὑφ' ἧς αἱ βῆς κεντιζόμεναι σκιρτῶσιν, ὁ μύωσθαι καλεῖται.

V. 104. Ἀλλ' ἔκ' ἐοσθ' ὑπαλύξαι:] Euripid. Jone: Ἄνοικτέον τό δ' ἐστὶ καὶ πολμητέον.

Τὰ γὰρ πεπεωμέν' ἔδ' ὑπερβαίῃ ποτ' ἄν.

V. 105. Μοιρῶν ἐννεσίησιν:] Ἐννεσία est, cum vel Deus aliquis imperat menti, vel mens animo. Prior modus hic regnat, & frequens est apud

apud auctores. De posteriore vide Hoelzlinum ad Apollon. lib. 1. v. 7.

’Θυ γὰρ ἄπμοι :] Nam Ulysses apud Homer. Odyss. N.

Ζεὺς σφέας πίσιτο ἰκετήσι, ὅς τε ἢ ἄλλος
’Ανθρώπος ἐφορᾷ ἢ τίνυτι ὅστις ἀμάρτη.

Hesiodus ἔργ.

’Ισονδ’ ὅσδ’ ἰκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει.

V. 110. Ὑπὲρ παρλασηίδας ἀκτάς :] Unanimiter omnes, qui Argonautarum historiam describunt, hoc in loco convenisse eos fatentur. Παρλασηὶ αὐτὴν ἀκρωτήριον μαγνησίας. ὠνομάθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐκεῖ πεπῆχθαι πλὴν ἀργῶ, ἢ ἀπὸ τῆς πηγαῖς περιερίεσθαι τῆς τόπας. Confer Strabonem lib. 1x.

V. 112. Ρηγμῖνά τ’ ἀναύρα :] Non προσηγορικῶς, sed κυρίως hoc loco interpretandus est ἀναυρα. vid. Hoelzlin. ad Apollonii lib. 1. v. 9. & de voce ῥηγμῖν ad lib. 11. v. 348.

V. 120. Ἀγνιάδω :] Falsò Hoelzlinus ad Apollon. lib. 1. v. 105. Τὸ ἀγνιάδης derivat ab Ἀγνέως, verius tamen ab ἀγνί, quamquam ne hoc quidem, quum, si Apollodoro credimus, Ἀγνί, vel Ἀγνίης pater fuit Tipheri, non ἀγνέως, vel ἀγνί, unde etiam & apud hunc & apud Apollonium scribendum potiùs ἀγνιάδω & ἀγνιάδης, spiritu aspero, quod vel ex Flacco discere potuissent, qui semper Hagniades, nunquam Agniades. Codex Palatinus Apollodoro, qui pro Ἀγνίς legit Ἀγείς, corruptus est.

V. 121. Θεσπεσιέων :] à Θεσπεια fit Patronymi-

nymicon Θεσπιεύς, Θεσπιακῆς & Θεσπιῆς, unde mendum apparet, nempe Θεσπεσίων perperam pro Θεσπιέων. &, ne dubites, audi Apollonium lib. I. v. 106. de eodem Tiphys:

Τῖφους δ' ἀγνιάδης Σιφάεα κάλλιπε δῆμον
Θεσπιέων.

Τελμιοσοῖο:] Τελμιασὸς, πόλις Καρίας, ὡς ἡ Φίλων ἐγράβων, Λυκίας, inquit Stephanus. Sed quid Cariae cum Bœotia? igitur & hic mendum subest, neque dubito, quin legendum sit τευμιοσοῖο, τευμιασὸς enim, ὅρϑοι Βοιωτίας & ἄς, vid. etiam Strabonem lib. IX. neque apud nostrum tantum hęc scriptura peccatur, sed etiam apud Suidam τελμίσια & τελμιασὸς legitur corruptè pro τευμησία & τευμιασὸς.

V. 122. Φαεσίρρειθρον:] quid sit, non capio, sed & hęc anguem in herba latere arbitror. quid si scripsisset Orpheus: ἀγχερϑο λαοῖς σιφαῖον ρεῖθρον ἀμειβεν; Ita enim Apollonius loco paulò ante adducto:

Τῖφους δ' ἀγνιάδης Σιφάεα κάλλιπε δῆμον
Θεσπιέων.

Stephanus: Σίφαι, ἐπίνειον τ' Θεσπιακῆς &c. Ita igitur duos hos versus lego & interpungo:

Θεσπιέων δ' ὅγε τῆμϑο ἐφ' ὕδασι (τευμιοσοῖο
ἀγχερϑο λαοῖς) σιφαῖον ρεῖθρον ἀμειβεν.

Nec dubito quin ita scripserit Auctor.

V. 126. Ὀν ἀμπυκι νυμφευθεῖσα:] Quis non miretur hoc loco stupiditatem interpretum, imprimis Perdrierii, qui hęc verba reddit: quem

reti-

reticulo nupta. ridiculè sanè. nec tamen felicior alter interpret, nisi ignorantiam suam carmine celare conetur, sed frustrà. hic vertit :

Et te Mopse adii Titaresie, splendida cultu

Chaoniam peperit quem subter Aregonis alnum.

nugæ! μόψⓄ "Αμπύκx υῶs τῆ πτάρωνⓄ. ita dicunt omnes. videndum igitur an non hîc in "Αμπυκι vitium lateat, quod tamen non arbitror. Sæpè enim à reliquis noster recedit in Nominibus Propriis. Etiam Flaccus aliquoties *Ampycides* pro *Mopso*.

V. 127. 'Αρηγονίς:] Hoc in loco gratiæ à me referendæ sunt τῶ πάνυ Grævio ; quùm enim τὸ ἀρηγονίς Potronymicon esse pro certo ego haberem, & tamen Primitivum, ut vocant, nullum invenire possem, rescripsit mihi Vir Clarissimus ; Hic nihil aliud cogitandum, quàm, quam alii Chlorida dicunt, Orpheo vocari 'Αρηγονίδα, ut solent in multis fabulis veteres sibi non constare. Sic patriam ejus alii Oechaliam, alii Titaronem urbem esse dicunt. Sic Chloridis patrem alii Amphionem, alii Orchomenum dicunt fuisse. In matre igitur Mopsi ab aliorum sententia hîc discedit Orpheus. In sequenti versu vides eandem sententiarum discrepantiam. Non mihi igitur 'Αρηγονίς videtur esse Patronymicon, non magis ac Chloris.

V. 128. 'Αιγίνης ἀγλαὸν υῶν :] Apollodorus lib. 111. Endeiden, Chironis filiam, matrem Pelei & Telamonis facit. Æginam verò Asoπι, Æaci ex Jove matrem.

V. 129. Ἐνὶ Φθίῃ ἐρῆβώλω:] Huc enim confugerat ob cædem fratris Phoci. Apollon. lib. 1. v. 94.

V. 134. Λαοθόη μερετοῖο:] Apollonius Antianiram, Meneti filiam matrem horum dicit lib. 1. Laothoe aliàs Herculis & Chryseidis, Thesei filia. Apollodor. lib. 11.

V. 136. Βεφάγϙ ἦλθε κέρωνϙ:] Ecce supinam interpretum rursus ignorantiam. Perdrerius: & *Buphagus venit Coronæ filius*. alter: *Buphage nate Coronæ*. Βεφάγϙ Herculis aliàs Epitheton, ad robur ejus & strenuitatem indicandam. idem Epitheton hic ob eandem causam Coronæ tribuitur, ob quam etiam Apollonio laudatur. Lib. 1. v. 57. seqq. quem cum Scholiasta vide.

V. 137. Ἴφικλϙ αὖ φυλάκς:] Consentunt circa hanc genealogiam omnes, quos novi, auctores, excepto solo Apollodoro, qui hunc Iphiclum Thestii filium dicit. Obiter hic observandum, de Iphiclo hoc interpretandum esse illud fragmentum Hesiodi, quod exstat apud Eustathium.

* Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέν, εἰδὲ κατέκλα.

* Ἄλλ' ὅππ' πρεσμίμων ἀφέρων δρομάεσκε πόδεσσι.

Index est Apollonii Scholiast. qui, Ἴφικλϙ, inquit, ἕως αὖ φυλάκς ἢ κλυμδύης τῆς μινύς· τῶτον ἠσίοδϙ ὅππ' πρεμίμων ἀφέρων τέχειν φησί. In quo fragmento vocem πρεσμίμων frustra ex lexicis interpretari conaberis. Non autem de solo Iphiclo hoc

hoc dicitur, sed eandem celeritatem *Erichthonii* equabus tribuit Homerus Iliad. v. Talis etiam apud Apollonium in 1. Argon. *Polyphemus*. Apud Virgil. in vii. *Æn. Camilla* fingitur. Apud Nonnum. lib. 28. *Dionysiac. Damneus*, quidam. Apud Ovidium *Metamorph. x.* tales sunt *Hippomenes & Atalanta*. Apud Q. Smyrn. l. 8. *equi Achilles*.

V. 138. Βύτης τ' αινειάδης:] Omnes, excepto hoc, Buten Teleontis filium faciunt.

V. 143. Ὁς γύρτων:] Dissentit hic à reliquis auctor noster, qui urbem hanc conditam volunt vel ἀπὸ γύρτων, & φλεγύς ἀδελφῆ, ut Stephanus, vel ἀπὸ γυρτώνης τῆς φλεγύς, ut Apollon. Schol. ad lib. i. v. 57.

V. 144. Ἴφιτ:] ita omnes. Corrigen- dus tamen Apollodorus lib. i. pag. editionis Tanaquill. Fabri. 55. ubi legitur Ἰεῖτος Ναυβό- λης, pro Ἴφιτ.

V. 146. Λαοδόκ τ' ἀλαός:] Manifestum mendum, quod tamen stupiditas interpretum non affecta est, quin nec ipse H. Stephanus, utut lynceus sit, hoc observavit. Ταλαός Laodoci & Areji frater. Valer. Flaccus.

--- Hinc Talans, fratrisque Laodocus urget Remo terga sui.

Apollonius planè cum nostro:

Ἀργόθεν αὖ ταλαός ἢ Ἀρηί, ἤε βίαντος

Ἠλυθεν, Ἴφθιμός τε λαοδόκ, εἰς τέκε πηρῶ.

Ast υἱοὶ ἄμωμοι, scilicet βίαντος ἀβανηάδαι enim,

quod sequitur, non est Patronymicon, sed Gentile.

V. 148. Ἰφιδάμας δὲ ἄλεξ:] Omnes unanimiter hunc Ἀμφιδάμαντα vocant, repone igitur audacter Ἀμφιδάμας. Sed & apud Apollodorum lib. 11. interpretes Ἀμφιδάμαντα vertunt Iphidamantem, quod miror Tanaquill. Fabrum præteriisse.

V. 150. Ἐργῖνον βερίχχ:] Non pugnat noſter cum reliquis, qui Eriginum Neptuni filium dicunt, est enim Λύγον Neptuni ſec. Schol. Apollonii, qui tamen κλυμύχ & πρέσων & ἢ βεζύχης τῆς λύχης filium dicit.

V. 154. Ἀρχόθι παλλίως:] repone Παλλίως, vid. Steph. & pro λιπέξ, lege λιπάξ. Ita enim vocatur ad Herodoto lib. v 11. ubi vicinas Pal-lenæ urbes recenſet.

V. 155. Ὀρειονόμης τε κολώνας:] Apollon. Schol. Παλλίω δὲ ὄρεθ Ὀράκης καὶ πόλις, ὅθεν ὡ Πρωτὺς κανάσρα ἢ, ἀκρωτήριον τῆς παλλίως.

V. 159. Σύγον αἰθαίης:] Ἀθαία καὶ ἔφι-κλ ἀδελφοὶ ἐν θηίδαμείας τῆς πειήρης. Schol. Apoll. unde etiam Iphiclus Meleagri μήτρως dicitur ab Apollonio.

V. 161. Ἀσειών:] Aut errat Apollodorus, aut libri corrigendi ſunt in eo loco, ubi Argonautas recenſet Ἀσήει Κομήτης dicit, falſò. Ἀσειών κομήτης legendum, nam Ἀσήει ἢ καὶ ἀμφίων ὑπερθοίς ἦες. teſte Apollonio l. 1. v. 176. quo in loco neque Scholiaſta verus eſt, nam

nam eodem libro vers. 35. jam Auctor dixerat:

Ἦλυθε δὲ ἀστέρων ἀποχεδόν· ὃν ῥα κρημῆτις
Γείνατο. &c.

V. 162. Πειρεσίω:] Vide Doctissimi Holstenii Notas ad Stephanum voce Ἀστέριον. ubi tamen non assentior ei circa locum paulò ante ex Apollodoro adductum, quin ipsum Stephanum de Asterio conditore hujus urbis dubitanter loqui, satis clarum est.

V. 168. Τὸν ῥά τε φασί:] Historiam seu Fabulam potius vide ap. Apollonium lib. 1. v. 59. seqq.

V. 173. ὧ ποτε πικρῶν:] Historia nota est. vid. tamen Apollodo. lib. 111.

V. 177. Ἦλυθε δὲ ἀκτορείων ἴλας πῆς:] Scribe ἴρα πῆς. ἀκτορῶ ἢ ὑοὶ μελοίη ἢ ἴρῶ.

V. 185. Νόθος:] Ὁ μὲν ὄγ' ἦεν ἄβαντος ἐτήτυμον· ἀλλὰ μιν αὐτὸς.

Γείνατο κυδαλίμῶ ἐναεῖθμιον αἰολίδῃσιν
Λητοίδης. Apollon.

V. 191. Σύχωρτῶ:] Stephanus legi vult σύμφορτῶ. Interpretes legere σύχωρτῶ. Ego Stephani lectionem præferrem.

V. 193. Ἀισήπιιο ῥοῆσι:] Lege αἰσπιῖο, ita Apollonius & alii, qui etiam φλείας, non φλίας scribit. αἴσιπος inferius occurrit v. 486. & ibi locum habet. Sed & circa hanc scripturam alibi quoque peccatur v. g. in versibus Antimachi lib. 1v. Epigr. Gr. βαμὸν ἢ οἱ εἶσατο πρῶ-

πρὸς Ἄδρησθρον παρὰ τοῦ ῥόον αἰσωποῖο. pro Ἄσω-
ποῖο.

V. 200. Ναύπλιθρον:] Vide Apollon. l. i. v. 133.

V. 203. Μελεάπιδθρον:] Rescribe Μαλεάπιδθρον.

V. 211. Πισιδάιδας ὄχθας:] Πίσσα, πόλις καὶ
κρῆνὴ τῆς Ὀλυμπίας, τὸ ἔθνηθρον, πισάθρον), inquit Ste-
phanus. Apparet igitur hoc in loco pro πσι-
δάιδας legendum esse πισάιδας.

V. 213. Καὶ μὲν καὶ διασοὶ ὄρπικες:] Ita Ari-
stophanes in Θεσμοφορ.

--- θηροφόνε παῖ

Δατῆς χρυσώπιδθρον ἔρνθρον. Vide Bisetum ad
illum locum. Oppianus lib. i. Κωεχ.

Ἄουσινίς ζῆλος γλυκερὸν θάλαθρον Ἄντωνίνε. ubi non
exscribo ea, quæ ad hunc locum observavit illu-
stre Academiæ Noricæ, dum viveret, decus,
Conradus Rittershusius, sed lectorem potius
ad ejus Commentarios in Oppianum remitto.

V. 216. Διασὸν δὲ αὐτῶν βορέου:] De his vide,
fis, Apollonii Schol. ad lib. i. v. 211.

V. 226. Ἀργυρεὴς &c.:] Locum corruptum
esse, certum est, nec quo melius restitui pos-
sit, quàm H. Stephanus eum restituit, video.
ita ergo cum Stephano legendum.

---- Τῶν δὲ ἔργων ἑπὶ ἄρδρροστροῖο γρεῖου

Ἀργυρεὴς ἐρύθτανε παρηίδας αἰετὸς ἰσλθρον.

V. 232. Ἡμεῖοι ἐξείης:] Ita lege, non ἐξήεις
cum Stephano.

V. 234. Ἡῖον:] Ita legunt editiones & in-
terpretes, qui postremi reddunt: *Viaticum illic*

exspectavit super arenam marina navis. Sed quis non advertit puerilem sententiolam? mallet ego ἤϊόν. Notum enim est veterum navigia extra usum & in hyeme non in aqua detenta fuisse, ut cum nostris hodie fit, sed extracta & in sicco collocata tantisper, donec usus posceret ut undis redderentur, quod cum ex aliis, tum verò ex nostro passim videre est.

V. 237. Δερατεῖσι Φάλαγξι:] Hesychius: Φάλαγξες, πολεμικὰ τάξεις, ἀπὸ τῆς πέλας ἀπλήλων εἶναι, καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, ἢ νεῶν ὑπερείσματα.

κάλωσι:] Funes nauticos recenset Apollonii Scholiasta ad lib. i. v. 566. quem, si lubet, vide.

V. 243. Ἡ δὲ οἱ ἐλχειφθεῖσα:] Lege ἐλχειμφθεῖσα.

V. 244. Ἀναλέοις Φυκέεσιν:] Vide Plinium lib. xiiii. cap. xxv.

V. 251. Ὅπα λείριον:] Λείριον Stephanus reposuit pro χείριον, optimè. Nec est, quod huic suæ conjecturæ diffidat. Licet enim Homerus non ita loquatur, loquitur tamen ita Apollonius lib. iv. v. 903. ἴεσαν ἐκ σωμαίων ὅπα λείριον.

V. 254. Ὅμορροθέοντες:] Scholiast. Aristoph. ad ὄρνιθ. ὁμορροθῶ. σιωθῆλω ὁμορροθεῖν, κυρίως, τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέασιν. Adhortatur igitur auctor hoc loco Argonautas, ut simul omnes navem è littore in fluctus impellant, quip-

quippe qui mox simul omnes ὁμορρόθεοντες erunt.

V. 258. Ἄϊέν ἐμῆς ἐνοπῆς:] Navem ipsam nunc alloquitur Poëta.

V. 264. Τομαραῖος:] Hoc τομαραῖος nescio an usquam inveniat, & si inveniat, à τέμνω forte deducendum erit, sed quid ad locum hunc? ego vix dubito quin legi debeat τομάρια, vaticina, à τομαρὸς vates, ὁ τὸ μὴ ὄν μαντικῶς ὀρῶν, sec. Eustath. ad Odyss. π. versum ergo sic lego:

Δὴ πότ' Ἰπιερομέεσσα τομάρια ἔκλυε Φηγός.

V. 269. Ὑπὸ τρέπι:] Ita benè corrigit Stephanus pro ὑποτρέπι, quod, licet manifestò nihil esset, tamen seduxit interpretes. Scholia ad Aristoph. Ἰππεῖς: ὁ ἐστὶ σικελικώτατον τ' νεῶς, ἢ πρὸ ἐστὶ τρέπις, ὑπὸ τῶν ἄλλων μήτρα καλεῖται.

V. 274. Ὀϊηκας ἔδησαν:] Apollonius: Τίφυν εὐσειρήν οἰήτια νηὸς ἔρυσται. ad quæ verba Scholiast. Ὀϊήτια, τὰ πηδάλια, ὄιον οἰήσια, ἐπειδὴ οἰήσεως χρεῖα τῷ κυβερνήτῃ, οἱ τῶν γλωσσογεγίφοι τὰς οἰακας.

V. 281. Θυμός τε μενοινᾶ:] Ita Homerus Odyss. β. νόσθ δέ οἱ ἄλλα μενοινᾶ.

V. 286. Πολέες τε καὶ ἐσθλοί:] Quos Theocritus ἄωτον ἠρώων vocaret. ἐσθλὸς verò hic usurpatur quemadmodum apud Hesiodum Ἔργ. v. 214. ubi Plutarchus exponit τὸ ἐσθλὸς. ὁ τῆς τύχης καὶ τῆς δυνάμει πλεονέχων.

V. 289. Κεράπισον δρσιότερον:] Nota Superlativum

tivum poni pro Comparativo & expressè comparare. Cur igitur Sanctius negat ullum Superlativum comparare?

V. 294. Ἀλλ' ἔπειθον ἀνακτα:] Contraria his habet Aristoteles lib. III. de Rep. c. 13. de Hercule. ubi dixit Herculem minimè voluisse parere Jasoni, ut longo intervallo omnes cæteros Argonautas superans, ac ob hanc causam Argonautas eum reliquisset. verba ejus sunt: μυθολογεῖται ἡ Ἐτὸς Ἀργοναύτας τὴν Ἡρακλέα καταλιπεῖν Διὰ ποιῶντιν αἰτίαν. ἔργον ἔθελειν αὐτὸν ἀγεῖν πρὸς Ἀργῶν μὲν τῶν ἄλλων, ὡς ὑπερβάλλοντα πολὺ τῶν πλωτήρων.

V. 297. Ἰήσωνα κοίρανον εἶναι:] Et hoc valdè appetiit Jason, dubio procul. Adeo enim indomitam in eo fuisse animi magnitudinem scribit Aristoteles lib. III. de Rep. c. IV. ut esurire sese diceret, quando non imperaret. Ἰάσων ἐφειπείνην, ὅτε μὴ τυραννοῖ.

V. 298. Πεντήκοντ' ἐρέτμισιν:] Apollonius quatuor & quinquaginta recenset. Flaccus unum & quinquaginta. Apollodorus quadraginta & quinque.

Τετραφελώπε:] τετραφελή hic terram significat, versus planè similis illi:

Ἰγέρης ἢ τετραφελῆς βασιλεὺς Ἄγρις μὲν ἀνέθηκεν. Opprianus lib. I. κωμ. Δῶκεν ἔχειν πᾶσαν τετραφελῶν, πᾶσαν ἢ ἢ ὑγελῶν. & sæpissimè alibi. Nonnunquam etiam adjectivè τετραφελῶν γαῖαν; παρὰ τὸ τέφειν, ὅτι πάντῃ τέφει τὰ ζῶα.

V. 305. Ὀφρ' ἔμπεδα:] τὸ ἔμπεδα hīc sumitur quemadmodum apud Homerum Iliad N. & alibi passim τὸ ἔμπεδον. ὁ δ' ἀσφαλῆως θεοὶ ἔμπεδον. i. e. firmiter, constanter, adverbialiter. quod non monuissē, nisi interpretes & in talibus levis peccarent. infrā vers. 345. τὸ ἔμπεδον, & passim utrumque in tali significatione occurrit.

V. 310. Ἐπνήχυτα δῶρα:] Interpres ἔμμε-
τε vertit: *Dis convenientia dona*. Perdrerius more suo pueriliter: *fluitantia*. Tu nihil aliud intellige quàm *multa, frequentia*. Νήχυτον enim sec. Hesychium, πολὺ. propriè de aqua dicitur. ut apud Musæum vers. 247.

Δάξο πὺρ κροδίη, μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ.

V. 311. Κραντῆρα βοῶν:] Κραντῆρ hoc loco idem est quod κροάντωρ, κράντωρ autem βασιλεύς. Tauri enim sunt quasi reges armenti, quemadm. Virgil. 111. Georg. v. 125. *Quem legere ducem & pecori dixere maritum*.

V. 312. Ἀνακλίνας κεφαλῶν εἰς αἰθέρα:] Notissimum est inferis diis sacra facta esse effossa terra, & in victimatione capitibus victimarum in terram repressis, quale sacrificium ad vivum depictum habes apud Senecam in Oedipo Act. 111. Superis verò exstructis aris & capitibus victimarum in altum elevatis, & ideo dicit Poëta noster: ἀνακλίνας κεφαλῶν εἰς αἰθέρα.

V. 317. Δέρετ' ἐπαμπήξαοι:] Nugantur interpretes, quin plus quam nugantur. verte:

arma induere & enses manubriatos. δόρυ enim ὄπλον.
Hesych. & ἀρα mendosè legitur pro ἀρα.

V. 318. Βύρση τε:] ἐρειδομένοις παλάμησι, est,
manibus figentibus βύρση καὶ σπλάγχνοις, in pellem
& viscera. Et ne quis forte alia hîc cogitet,
quia de Orpheo paulò antea dicebatur, quòd
taurum ζώταμνε, notandum est, aliud esse ζω-
τομειν, quod Latinis est *profecare & praefecare*
quod pertinebat ad sacrificium, sacerdotisque
erat, aliud esse *infigere arma pelli & visceribus,*
quod petinebat ad foederis ritus.

V. 319. Κυκεῶν & :] Hesychius: κυκεῶν,
κυκεῶνα ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ὕδατος καὶ ἀλφί-
των ἀναμεμιγμένον πόμα. Hic verò longe aliter
præparatur.

V. 343. Ἄυτὸν τε κρονίδην:] Non ipsum Sa-
turnum, sed ejus filium Neptunum intelligit,
quod vel pueri vident, nihilominus tamen in-
terpretes errant.

V. 345. Τόφρα:] Hujus πέντε σημασίας nu-
merant. τὸ εὐθέως, τὸ ἔως, τὸ ἠνίκα, τὸ ὄφρα, τὸ
ἐν ποσῶτω. Tertia huic loco maximè idonea est.

V. 363. Ὀιδαινόντες:] Verbum οἰδαίνω pro-
priè dicitur περὶ τῆς θαλάσσης, ὅταν ἀρξήται μετεω-
ρίζεσθαι. ut volunt Grammatici, unde eleganti
metaphora dixit Apollonius: μέθῃ θαρσαλέον κῆρ
οἰδαίνειν ἐν σήθεσι. lib. 1.

V. 377. Δικαιότατας κενταύρων:] Vid. Scho-
liast. Apollon. ad lib. 1. v. 554.

V. 379. Καὶ ἀκεύμασι νύσων:] Circa disciplinam hujus Centauri cum nostro consentit Apollon. Schol. l. c. Alii tamen, quorum in numero Pindarus & Xenophon, Chironis disciplinam autumant ἐπιμέλειαν τῶν κωῶν καὶ κωηγησιῶν καὶ τῆς ἄλλης παιδείας.

V. 384. Νήπιον δῖπρηνέθλον:] Perdrierius hoc loco crisin ostendit, & pro ἀρπηνέθλον rescribit δῖπρηνέθλον. νήπιον profectò Perdrierius.

V. 399. Ἀμφιφορεῦσι:] Hoc vas à Grammaticis explicatur ἀγγεῖον κεραμεῦν ἀμφοτέρωθεν φερόμενον, ὃ ἐστὶ δῖωτον. Unde Horatius:

Deprome quadrimum Sabina

O Taliarche merum dicta.

Festus dicit Latinos hoc vas appellare *quadrantal*, quod octo & quadraginta sextarios capit.

V. 408. Ἰσοφορίζειν:] Perdrierius vult ut legas ἰσοφορίζειν. Tu cave facias.

V. 414. Ἐνεκασφῶν:] Perdrierius legit εἶνεκα, sed nescit metiri versum.

V. 416. Μένον ὄινος:] Tu tutò receptam lectionem serva. ὄινον Galli, vappa est.

V. 420. Ἐς πέρας:] Excusandus hoc loco Perdrierius, qui vertit: *quomodo cœlum vespere venit*, nam in omnibus exemplaribus excusis, quæ Stephani editionem antecedunt, legabatur ἐσπέρας. Non tamen excusanda Perdrierii stupiditas, quæ mendum non animadvertit. alter meliùs vertit: *Polusque apparuit horrens*. Πέρας hîc idem ferè esse arbitror quod

περά-

περάτι aliàs, & λέγεται κυρίως ἡ ἀνατολή. πέρας γὰρ αὐτῆ τ' τῆ ἔρανθ' κινήσεως. ἐκείθεν γὰρ ἀρχεται, καὶ εἰς αὐτὴν τελευτᾷ, inquit Sophocles ad Apollon. l. I. V. 1281.

V. 421. Γῆς τ' ἔυρυσέρον·] Versus manifestè vitiosus est, quem tamen nemo melius sanabit Stephano, qui ita legendum censet: Γῆς τ' ἔυρυσέρον γένεσιν καὶ πυθμένα ἄλμης. nihil verius.

V. 431. Ἐστυτο δ' ἄκρα κάρηνα:] Variè tentavi hunc locum, antequam Stephani editionem vidi, modò ἔσπετο succurrebat, modò σπεύδετο, modò ἔστυτο. Tertius ab hoc versus an-
sam dedit.

Καὶ ῥ' αἰ μὲν πόρριζοι ἐπ' αὐλιον ἐθρώσθητο.

Et Philostratus in Imaginibus: νεανιεύεται δέ τι καὶ μείζον ὁ ζωγράφος. δένδρα γὰρ ἀνασπάσας τ' ριζῶν, ἀκροάτας ἀγει ταῦτα τῷ Ὀρφει, καὶ περιέστησιν αὐτῷ &c. Sed postea deprehendi Stephani πεύθετο, optimum esse. hoc enim, versu proximè sequente, clariùs exprimit auctor, ὑψηλάς τε μὲν δρύας ἤλυθε γῆρος. unde & Horatius *auritas* vocat has quercus lib. I. Od XII.

Unde vocalem temere infecuta

Orphea sylvæ,

Arte materna rapidos morantem

Fluminum lapsus, celeresque ventos,

Blandum & auritas fidibus canoris

Ducere quercus.

V. 450. Φιλυρείδης ἤρατο:] i. e. Chiron. ἐγένετο ἢ καὶ Κρόνος καὶ Φιλύρας, χείρων διφυῆς κένταυρος, inquit Apollodorus lib. 1. Et Apollon. Scholiast. ad lib. 1. v. 554. (ubi ipse Apollonius χείρονα Φιλυρείδῳ vocat) dicit: ὅτι ὁ πῶ γαντομαχίαν ποιήσας, φησὶν ὅτι κρόνον μεταμορφώσῃς εἰς ἵππον ἐμίγη Φιλύρα τῇ ὠκεανῶ διόπερ ἔϊππο κένταυρος ἐγεννήθη ὁ χείρων.

V. 455. Τύπτον ἕκαστος:] Non opus, ut πύπλον cum Perdrierio in τύπτεν mutes.

V. 458. Πισαίη:] Omnino hīc rescribendum πσαίη. τίσιμον γῶ, ἀκρωτήριον Θεσσαλίας, inquit Apollonii Scholiast. quin ipse Apollonius ab hoc loco iter Argonautarum inchoat.

Τισαίῳ ἔυκηλοι ὑπὲρ δολιχῶ θεόν ἀκρω.

V. 460. Ἀγχιαλός θ' ὀμαλή:] Et hīc rescribendum ὀμόλη, duce Apollonio, & ὀμόλη, ὄρως Θεσσαλίας, ἔτω καλέμενον. Interpretes malè: *Anchialosque plana*. Sed non solus hoc loco deceptus Perdrierius, deceptus etiam Hermolaus Barbarus, & ab hoc Ortelius, qui ambo Anchialum faciunt locum circa finem Pelasgicum.

Ἐναύλου:] Non intelligo hīc doctissimum Holstenium, qui ex ordine itineris, quem Apollonius servat, nobis restituere vult ἀναύρου. Quin, si Apollonium sequi velimus, Ἀμύρου rescribendum esset, nisi modulus syllabæ mediæ repugnaret. Et certè nihil aliud noster intelligit quàm Amyrum, quem hoc modo circumscribit, ρεῖθρον θ' ἀλμυρὸς ἐναύλου. nam quemadmodum

dum ἀναυρῶ, si προσηγορικῶς accipiatur, *torren-
tem* significat, ita etiam ἐναυλῶ nihil aliud
quàm *torrens* est. Vix tamen dubito quin sit
legendum ρεῖθρον τ' ἀμύροιο ἐναύλου.

V. 463. Ἐισέδραμον:] Inconditum sensum
hoc verbum ibi gignit, ego non dubito quin
auctor scripserit εἰσέδρακον, & hoc potissimum
conjicio ex Apollonio, qui de eodem loco in
eadem re idem vocabulum adhibet. Sed & in
innumeris locis hi duo auctores ita inter se con-
cordant, ut iisdem planè verbis nonnunquam
eandem sententiam efferant, quod manifestum
erit illi, qui ambos cum studio legerit & inter
se contulerit.

V. 464. Παλλώλω τ' Ὀρεΐαν:] Repone ex Apol-
lonio παλλώλω· παλλώλη δ' ὄρεῶ θράκης ἢ πόλις,
ὅθεν ἴω πρωτεύς. Vide etiam Stephanum voce
παλλώλη.

V. 465. Ἄρρηκτα βροτοῖσιν:] Prurigo est, quæ
impulit Perdrierium, ut hic posuerit ἀρρηκτα.

V. 467. Μετὰ γὰρ σφιν:] Vid. Schol. Apol-
lon. lib. 1. ad vers. 917. & rationem nostræ in-
terpretationis habebis. Legendum autem pro
ἑκάστος, ἐκάσσις. Et de eadem re Orpheus in Ἰνυμιά-
ματι Κερήτων.

Ὅιτε Σαμοθράκῳ ἱερῶ χθόνα ναμετάιοντες
κινδύως θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων·

V. 469. Σινθακάϊς δ' Ὀφρῦσιν:] Vide omnino
Holstenium ad Stephanum voce Σινπία. Dor-
miunt

miunt sanè interpretes, qui *compositos oculos* in somniis vident.

V. 477. Φίλτρους] Variè hæc vox usurpatur ab auctoribus. Communissimè quidem pro *Pharmaco*, amoris conciliandi causa alicui dato, ut ap. Ovid. 11. Amor.

Philtræ nocent animis, vimque furoris habent.

& passim alibi. Deinde verò significat *σεργὴν φυσικῶν πρὸς τὰ τέκνα*. ut apud Nazianz.

Φίλτρῳ γὰρ σπυέδησε φύσις τοκέας τε γόνυς τε.

Menander apud Stobæum. ὦ πῦδες, οἷον φίλτρον ἀνθρώποιῳ φρενός. Tertio de *amore conjugali* dicitur, ut ap. Apollonidem Anthol. 1. μὴ σπείσας δάπτει φίλτρα γάμος, quem ferè in sensum hic etiam apud nostrum usurpatur, nisi quidem blanditias potiùs & mellita verba, quibus juvenes miseras puellas ad concubitum invitare solent, intelligas, quod suadere videtur versus sequens, dum de reliquis auctor dicit: ἄλλῃ δὲ ἄλλῃ ἐμικτο.

V. 479. Θελξίφρονι θυμῷ:] Meliùs legerem hic θελξίφρονι θ' ὕμνω. Sed nihil definio.

V. 484. Πιτύλω:] Scholiastes Apollonii ad lib. 1. v. 933. Ἡ λάμψακος τὸ πρότερον Πιτύεια προσηγορεύετο. Ἦν ἰνὲς πιτύαν ὀνομάζουσιν. ἰνὲς δὲ φασιν, ὅτι φείξῃ γρόμῳ ἐνταῦθα Ἰησαυρὸν ἔθηκεν, καὶ λοιπὸν τὰς ἡ πόλις ὀνομάσθη. Θράκες γὰρ Ἰησαυρὸν πιτύλω λέγουσιν. unde Cl. Holstenius πιτύλω hoc loco Argon dictam esse vult. Ego nihil definio.

V. 485. Ἀβαρνιαδάς:] Benè hîc Cl. Holste-
nius Ἀβαρνιαδάς mutat in Ἀβαρνιαδ̄.

V. 490. Σύν' ἄλλοι μινύαι:] Commentariî
vicem fungi potest Apollonius lib. 1. v. 936.
seqq.

V. 496. Χειμερίοισιν αἰήτης:] Cur hîc inter-
pretes vertunt, *sub septentrionalibus ventis?* qui
certè contrarii fuissent nautis nostris. Forte
legerunt ἄρκτης? Sed non solliciti sumus de fal-
sa lectione, cùm veram habeamus.

V. 500. Ὅς Δολόπων:] Contra Homeri, A-
pollonii & omnium veterum auctoritatem no-
ster Δόλοπας hic nominat, quos reliqui Δολίονας.

V. 502. Ἐυδώρς θυγάτηρ αἰνίπῳη:] Duplici
vitio laborat hic versus, quem ex Apollonio
facilè sanare poteris, rescribendo pro Ἐδώρς,
Ἐσώρς, & pro αἰνίπῳη, Ἀινήτη. Ita enim ille:

Κύζιος, ὃν κέρη δίς τέκεν Ἐσώροιο
Ἀινήτη.

V. 504. Ἐλικας βῆς:] Vertimus *Camuros*.
Hesychius: Ἐλικας, ἐλιθοκεράτες, Ἰπικαμπῆ τὰ
κέρατ' ἔχοντες, & hi dicebantur Latinis *Camuri*.
Philargyrus ad Virgil. 111. Georg. v. 55.

Et camuris hirtæ sub cornibus aures:

*Camuri boum sunt, qui conversa introrsum cornua
habent: laevi, quorum cornua terram spectant.
His contrarii Licini, qui sursum versum cornua
habent.*

V. 513. Ἀρκτώοις:] Vide Apollonium lib. 1.
v. 942.

V. 521. Σὺ δ' αὖ νέον ὤλεσε πῆδα Κύζικον:]
Cyzicum non ab Hercule, sed ab Jasone interfectum fuisse, narrat Apollonius, qui etiam in ipsa historiæ enarratione multum differt ab Orpheo.

V. 531. Ἄφθολος ἢ περιῆκε:] Somniat Perdrierius, qui pro Ἄφθολος, quod rectum est, legi vult Ἄφθονον.

V. 546. Καὶ δάκρυα λειβέμεν ὄσων:] Et hoc est γέρας mortuis debitum. Achilles apud Homerum Ὀδυσ. Δ. Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Horat. Od. vi. lib. 11.

--- Ubi tu calentem

*Debita sparges lacryma favillam
Vatis amici.*

V. 569. Ἐντομα προσωόντες:] Egregiè his verbis auctor noster depingit inferiarum ritus, quod non capiunt interpretes. Apollonius, ubi parentalia Argonautarum circa Dolopis bustum describit lib. 1. v. 587. hæc habet:

καί μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μήλων
Κεῖαν.

ad quæ Scholia: ἔντομα τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγιζόμενα, δὴ τὸ ἐν τῇ γῆ αὐτῶν ἄποτέμνεσθαι τὰς κεφαλὰς· ἔτω γὰρ θύσει τοῖς χθονίοις· τοῖς ἢ ἔρηνίοις ἀνω ἀνασρέφοντες τὸν τεράχην σφάζουσιν.

V. 570. Παρμέλαι' ἐν βόθροις:] Nigras τοῖς χθονίοις pecudes mactatas, & sacra in scrobibus facta, probatur ex hoc loco. Vide summi Theologi & Philologi B. Johannis Sauberti,
Viri,

Viri, dum viveret, de studiis nostris optimè meriti, Tractatum de Sacrificiis, ubi prolixè hæc exsequitur.

V. 572. *Νασμῶν*:] Fortè *νασῶν*. *νασός* enim fuit inter panes qui in sacrificiis olim Diis proferebantur, ferè ex melle & uvis passis conficiebatur aliisque aromatis. Qui tamen pauperiores erant, ex oleo tantùm faciebant. *Νασός*, inquit Suidas *ἀρσενικῶς, πλακῆς, ἢ θερμῶ ἀρίθμει ἐλαίς*. Eustathius. *Νασός, ἄρτος ὑπερβολικῶς, ὁ πυκνός, ἢ πεπιλημῶς, ἢ νασός πρῶσιονικῶς εἶδος ἄρτος πεπιλημῶς, ἢ νασός, πλακῆς, ἔχων ἔνδον καρυκείας, ὡρᾶ τὸ νόσσω, τὸ συμπιλῶ.*

V. 587. *τεινόμην*:] Pro οἱ ἦκε, cum Stephano reponere *προῆκε*.

V. 594. *Δειρῆς*:] Utique hic legendum est *δειρῆ* pro *δειρῆς* vel *δειρῆς*.

V. 598. *Κλεινώ*:] *Κλείτω* scribe, non *κλεινώ*, *Κλείτη* enim Uxor erat Cyzici, à qua fons nomen duxit, *ὡ καλέσσι*

Κλείτω, δυσήνοιο Πείκλεος ἔνομα νόμφης.

V. 599. *Ὀνειροπόλον ἀφ' ὧν πύσιν*:] Respicit ad ea, quæ superius v. 534. seqq. de visione nocturna gubernatoris narravit, ad quæ recurre.

V. 600. *κνημὸν ὑπὸ ζάθεον*:] Sensus paululum obscurus est propter Ellipsin verbi. Sed fortassis deest versus?

V. 602. *Ἀνάσσης*:] Ita legit Stephanus. Basileense exemplar habet *ἀνάσση*.

V. 632. *Προτόνοις*:] Hesychius. *Προτόνοι, οἱ*

ἑκατέρωθεν ἔ' ἰσῶ χοῖνοι ἐπιτεταμένοι εἰς τὴν πρῶτην ἔ' πύμναν ἔμπευσθεν, & : Προτόνοισι, τοῖς τὸν ἰσὸν συνέχουσι χοῖνίοις ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἢ τοῖς ἐν τῷ ὑφαντικῷ ἰσῷ. Conf. Schol. Apollon. ad lib. 1. v. 564.

V. 657. Ὑπερφιάλοισιν:] Τὸ ὑπερφιάλον τῶν μέσων esse, annotat Suidas. Ποτὲ μὲν ψίξ, οἷον οὐκ ἔναπονδον· ἀλλ' ὑπερβαίνων τὰς τ' ὄρκων ἱερῆς φιάλας· & sic h. l. à nostro accipitur. quemadmodum etiam à Theocrito ὑπερφιάλον περ' ἐόντων & alibi sæpè, quos ita describit Orpianus ἀλίθου. α. πονδῆς τ' ἀθανάτων ἢ ὁμοφροσύνῃ ἀλίτοντες· ἐν ἄλλοις ἢ accipitur ἐπ' ἔσκωμῖς.

V. 658. Ὅσε πανομφαῖς ζῴων:] Vide Hesychium voce πανομφαῖον & πανομφαῖω pro ἀλεξίζων. C. Rittershusius videtur legisse ἀλέγιζεν. Commentar. ad Orpian. lib. 11. v. 20. quem, si lubet, vide.

V. 659. Περικλιόνων ἀνθρώπων:] Non terrestrium hominum, sed vicinorum. Ita Apollonius de eodem Amyco: πολέας ἢ περικλιόνων ἐδαῖξε.

V. 665. Ὑπ' εἰρεσίῃ:] Jam Stephanus monuit modò ὑπ' εἰρεσίῃ, modo ὑπερεσίῃ scribi apud nostrum.

V. 670. Δοιῆς ἐξαλάωσε γόνυς:] Aliam Phinei supplicii causam affert Apollonius, quam apud ipsum vide. Noster verò cum Sophocle facit aliquo modo, Ὅς πιροθῆναι αὐτὸν φησι, ὅτι οὐδ' ἐν κλεοπάτρῃς ἤδ' ἐτύφλωσεν, ὠρεθον καὶ κρέμειν, πεισθεῖς ἀφρολαῖς δίας τῆς αὐτῶν μητρῆας.

V. 675. Ἀυτὰρ ἐπεὶ:] Ἐπεὶ hic pro ἔπειτα poni, rectè observat Stephanus, quem vide.

V. 687. Περιβρέμεν:] Stephanus mavult legere *ὡς ἢ βρέμεν ἄσπετος ἄλμη*. sed non advertit versum, quem sic metiri non possumus, ergo, si quid mutare velis, ita scribe:

κύματι παφλάζοντι, ὡς ἢ βρέμεν ἄσπετος ἄλμη.

V. 693. Ἐρωδιόν:] Vide Meursium ad Lycophr. p. 238. 240. 241. Apollonius *columbam* dicit. Pindarus Ἰῶθα.

V. 711. Ῥηθανῶ:] Omninò hic legendum arbitror Ῥήθαντος, vel Ῥηθαίς. quo utroque nomine hoc fluentum insignit Apollonius, quod tamen alii aliter nominant.

V. 723. Ἀυτὰρ ὁ ποῖς γε:] Hunc & sequentem versum turpissimè corruptos esse, quivis videre potest, quomodo autem restituendi sint, non facilè vel sagacissimus etiam. Henr. Stephanus ob articulum ὁ integrum sequentem versum aliter legit, ita:

τύμβος χευάμεν⊙ πολίω ἐπενήσατο ἄχνη.

Sed, si ita legimus, nullus erit sensus, quis enim ille sit *τύμβος χευάμεν⊙*, neque Lynceus videre poterit; quod si Lycum dixeris, nego. Is enim non cum Argonautis navigavit; quod, puto, advertens Stephanus, versum inter hunc & sequentem deesse arbitratur. Ego secus sentio, & primarium vitium in *αὐτὰρ ὁ* latere arbitror, quamquam neque *θαλλῶ* rectum sit.

Si in tam desperato loco conjecturæ locus relictus sit, arbitrarer potius legendum esse.

Αὐτ' ἄρα τοῖς γε

Τύμβους χευάμενοι, πολλῶ ἐπενήσαμεν ἄχνῳ.

V. 729. "Ὀν δὴ καλδίχορον:] Rursus turpiter se dant hoc loco interpretes. καλδίχορος, fluvius est Paphlagoniæ, de quo vide Apollonii Schol. lib. 11. vers. 906.

V. 733. καρχαμειάκῳ:] Promontorium hoc Straboni lib. vii. & Apollonio dicitur Κάρχαμεις. Est verò παφλαγόνων ἀκρωτήριον ἢ Κάρχαμεις, τὸ διαίρειν εἰς πελάγη δύο τ' ἕξαινον πόντον, τῷ ἐκατέρωθεν σφιγγόμενον πορθμῷ. inquit Strabo. l. c.

V. 734. Ἄλγες:] Scribe ἄλγες, ita enim ab aliis appellatur; & pro κείτη, malleμ ῥείτη. vid. Apollon. lib. 11. v. 72.

V. 738. Μάκχα θεμισκύρης βοιαντίδῳ:] Δοιαντίδῳ legendum, non βοιαντίδῳ, ex Scholiis ad Apollon. lib. 11. v. 373. Δοίας, inquit, καὶ Ἄκμων ἀδελφοί. πίνῳ ἢ πατρὸς, & φέρεται, ὡς φησι Φερεκύδης. Πλησίον δέ φησι τ' Δοίαντῳ πεδίς εἰσὶ τρεῖς πόλεις, ἐνθα καθώκεν αἱ Ἀμάζονες, Λυκασία, Θεμισκύρα καὶ Χαλυβία.

V. 739. καὶ χάλυβες, πβαρῶν ἅ τ' ἔθνη:] Omnino ita legendum est, non συβαρήνα, ut superiores editiones habent. Nam πβαρῶν, ἔθνη σκυθίας. Cùm in hoc versu circa vocem ἐπίχειρες aliquamdiu ambigerem, neque tamen Stephani correctio, quæ hanc vocem mutat in βέχειρες, admodum placeret, commodum rursus

auxilium tulit Clariff. Grævius, qui ita ad me: Nihil muta. *Ἐπίχειρες* etiam hoc loco sunt vicini, qui quasi ad manum sunt; describit enim Mofynæcos qui semper junguntur cum Tibarenis & Chalybibus. vid. Melam lib. 1. cap. ultimo. Stephanum in *Τιβαρηνία*. Strabonem & alios. *ἐπίχειρ* est apud Pollucem 11. 4. p. 105.

V. 740. *Μίγδλω ἐν μοσύνοισι:*] Hi ab aliis dicuntur *μοσύνοισι*, qui

---- *ἔρεα ναιετάσι*

Μόσσυας, ἢ δὲ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

V. 742. *ἦ χί τε μαῦροι:*] Omni nos labore circa hunc versum liberavit Doctissimus Holstenius, cum enim & nos aliquoties pro *μαῦροι* *Μάκρωνες* substituere voluissemus, commodè incidimus in ejus notas in Stephanum, ubi optimè eum hunc locum restituisse deprehendimus. Tuto igitur cum celeberrimo viro hunc versum imposterum ita lege:

ἦ χί τε Ταῦροι ἔσαν Μαριανδύνοισι ὄμβροι.

Μαριανδύνοισι legendum esse, pro *μαριανδέροισιν*, manifestum est vel ex solo vaticinio Phinei apud Apollonium.

V. 743. *Νέεθε δέ τι ἐλίχης:*] Taurorum Chersonesum intelligit, quæ longa cervice à Septentrione in Austrum procurrit. *ἐλίχη* autem hîc Septentrio est, non Helice, oppidum, quod hîc somniant interpretes.

V. 747. *Ἐνθάδ' ἀεγέξω ῥεῦμα:*] Vide ad hunc

& sequentes versus Plinium lib. VI. C. IX. & Apollon. lib. 4.

V. 751. Ὀυρων, χιθναίων τε &c.:] Versus planè desperatus, quem vix sine manuscriptorum ope restitui posse arbitror. Holstenii correctio medelam quidem afferre posset, si credi posset Argonautas navim suam humeris per longissimum terrarum spacium portasse, & insanis erroribus delectatos fuisse; tum etiam à vulgari scriptura nimis recedit. Ita autem ille:

Σύρων Χαλδαίων τε Χαιραυδαίων, Σολύμωντε.

Eadem opera ad Indiæ oras eos transportare quis posset, & paucissimis mutatis legere

Ὀυρων Χιθναίων τε Χαιραυδαιων, Σολύμωντε.

Omnium enim horum populorum meminit Plinius lib. VI. Sed neutrum ferri posse, scio, quamobrem ego ἀπέχω, & doctioribus hunc locum relinquo.

V. 754. Σιγύμωνων:] Scribe σιγύννων, quemadmodum Apollonius lib. IV. V. 320.

V. 759. Ἐπὶ ἱκεῖον αὐθι χαλαίασαι:] Schol. Apollon. loco jam sæpius citato: Ἰκεῖον, οἱ μὲν μέρϑ & ἰσθ λέγουσι. βέλπον ἢ νοεῖν ἱκεῖον πῶ καλῶ μέντω κεραίαν, ἧς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα λέγονται. λέγεται ἢ ἱκεῖα ἢ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πάσσαλοι πρόσκεινται. Arbitror tamen ego, commodius hic legi ἐπίκεμον. una voce.

V. 763. τοῖς ἑπι κώας:] Pro ἐπι, mallet legere ἐν.

V. 789. Ἐνδαπίης μέγα νύμφας:] Vulgares

res editiones legunt *μίχα*, fortassis neque sic malè.

V. 811. Ἀμφιδὲ οἶ:] Stephanus vult: *σεφά-
νη κεφαλῶν ἔχε θυσανόεσσα*.

V. 819. *Κυτθίδα γαῖαν*:] Tzetzes ad Lycophronem *Κύττωα*, πόλις *κολχίδος*, ὅθεν *αὐτῶν* (*Μήδειαν*) *Κυτθικῶν* ἔφη. Confer Apollon. Schol. ad lib. 11. v. 401. Stephanum Byzantin. de urbibus &c.

V. 821. Ἐπήρανον: Perdrierius pro *ἐπήρανον*, *ἐπήρατον* substituit, sed nihil opus est hęc correctione.

V. 859. Ἄργος *εὐμμελής*:] Si metri rationem scivisset Perdrierius, non certè *εὐμμελής* mutasset in *εὐμελής*.

V. 875. Λῖπι:] Ita vertimus, quia festinantibus nihil melius occurrebat. Vid. Hesychium, voce *Λῖπι*.

V. 908. ὑπὲρ *γαλινοῖς σκυλάκεσιν*:] Stephanus hęc, loco *ὑπὲρ γαλινοῖς*, aptum aliquod substantivo *σκυλάκεσιν* Epitheton desiderat, & id non sine causa, nam præpositio *ὑπὲρ* & superflua est hoc loco, & cum tertio casu construitur; quid si igitur substitueremus *ὑπερχολιοῖς*? Epitheton profectò his canibus satis aptum.

V. 913. *κλύμενος*:] Hęc herba à Dioscoride vocatur *κλύμενον* lib. 1v. c. xiiii. Plinio *Clymenos*. lib. xxv. c. vii. quamquam eamdem alibi cum *Periclimeno* confundat. Sed & *ἀδίαντον* Dioscoridi dicitur lib. 1v. cap. cxxxvi. non *ἀδίαντος*.

V. 914. Ἀρισερέων:] Vid. Hefychium in hac voce, ubi tamen lege φυτῶν ᾤ.

V. 915. Ὀρμιόν τε καὶ:] Scribe ὄρμινον. Ita Dioscorides lib. III. c. 145. Plinius Horminum. κυκλαμῖς, Dioscoridi & Hefychio dicitur κυκλάμιϑ.

V. 916. Στοιχᾶς:] Dioscorides scribit σιχᾶς lib. III. c. 31. sed ostendit Saracenus ex Plinii lib. III. c. 5. perinde esse, five σιχᾶς five σοιχᾶς scribas, quem vide.

V. 917. Μανδραγόρης:] Hefychio & aliis est μανδραγόρες.

V. 918. κῆμϑ:] De hac herba vide Plinium lib. XXVII. c. 8. & ad eum Dalechampium, videtur scribendum esse κημὸς.

V. 919. Χαμαίμηλον:] Vide rursus Plinium lib. XXI. c. 21.

V. 920. Ἄλκυα:] De hac herba nihil me apud alios legisse memini, ἀλκιόνιον intelligi vix crediderim. Sed vide an non legendum sit ἀλκία, de qua Dioscorides lib. III. c. 164.

V. 948. Ζάθεόν τε θερέπνῳ:] Non tam miror hęc incitiam interpretum, quàm incuriam Henrici Stephani, qui omnes nobis κύριον θερέπνῳ faciunt, cùm tamen constet θερέπνῳ fuisse locum circa Spartam. Scholiastes Pindari ad Isthm. Od. 1. verba illa:

Ἐμδαρίδας δὲ ἐν Ἀχαιοῖς ὕ-
ψιπέδον θερέπνας οἰκέων ἔδϑ.

τῆς ἐστὶν, inquit, Σπαρτιάτης ὄν. ἢ γὰρ θεράπνη τῆς Σπάρτης, & paulò pòst ἰστέον, ὅτι τῆς Λακωνικῆς ἐν θεράπναις τὸ ἱερόν ἐστι Διοσκύρων. & Harpocracion τὸ πῶ ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνι θεράπναι, ἧ μνημονεύει καὶ Ἀλκμάν ἐν πρώτῃ. Nihil igitur magis absurdum esse potest, quàm excogitare θεράπνας in Colchis. θεράπνη hīc idem ferè quod antecedens σιχῆς, & interprete Hesychio: θεράπναι, αὐλῶνες, σαθμοί.

V. 954. Θυώδεθ ἐξ αἰθύσιο:] Θυώδης propriè est *suffitum redolens*, ἀθύσις, quod exponitur θυμιάμα, *odorumamentum*, odores, qui Diis adolentur; unde etiam θύειν propriè esse *odoramenta accendere*, egregiè docet Celeberrimus Grævius Lect. Hesiod. cap. ix.

V. 958. Ἄιμαπ δὲ αὐτὸν χάλκωνθον:] De hoc vid. Dioscor. lib. v. cap. 114. & de Struthio, lib. 11. c. 193.

V. 959. κνήκον τε χρισίν:] Dioscoridi scribitur κνήκον.

V. 1044. Σιντῶν τ' ἀγερῶχων:] Σίνδων omninò scribendum cum Strabone lib. xi. & Plinio.

V. 1048. Ποιάνθη:] Vide Holstenium ad Stephanum voce φάσις.

V. 1050. Ἀκαλλαρρείτης τε σαργίγης:] Legebatur aliàs σαργίγης, sed H. Stephanus mutavit, fortè non adeo necessaria correctione. vid. Plin. lib. vi. c. xvi.

V. 1061. Ἀειμάσθας:] Ἀειμάσπας hoc loco reponendum esse, nullum est dubium. Sed & pleraque in hoc auctore, quæ ad Geographiam spectant, adeò sunt obscura, adeò fortè etiam corrupta, ut impossibile sit ea loca vel explicare feliciter, vel corrigere sine Manuscriptorum codicum ope. Quamobrem Tuam, Lector, circa talia nonnulla veniam petere & planè ἀπέχειν satiùs esse duco, quàm me non optime fundatis conjecturis cavillatorum petulantiaè exponere. Hoc tantùm hic monendum ratus sum, me cum Holstenio ἄρσωπας in hoc versu non agnoscere nomen gentis, quod facit H. Stephanus, sed arbitrari Epitheton esse Arimalparum *monoculorum* & *torvè tventium*.

V. 1099. Ἐυσθῆς κροκάλοισιν:] Fortassis non improbanda H. Stephani conjectura, ἔυσθῆς κροκάλοισιν legentis,

V. 1121. Ἐν μὲν γὰρ &c.:] Si hoc non errare est, nescio quid sit error. Dicit auctor *Rhipæos* montes, *Calpen*, qui est mons ad Gaditanum fretum, *Phlegram* & *Alpes* Cimmericorum terram circumcludere, & solis lumine privare. Sed vides ἀγεογραφησίαν veterum. Quamobrem valdè vereor, ne in multis talis noster, quod non parum auget difficultatem restituendi pleraque circa Geographiam in hoc auctore, quam ego cur non desperatam dico?

V. 1179. Νῆσον ἀμειβεν ἱερνίδα:] *Hiberniam* Poëtam intelligere, patet ex Byzantino Stephano

ANDR. CHRISTIANI ESCHENBACHII 303
phano & Aristotele libello de Mundo. Confer
Andr. Schottum lib. 11. Observ. c. xx.

V. 1181. 'Ενδ' ὄθνας κήλπωσε:] Non dubito
hæc ad θύελλαν referenda esse; quamvis interpre-
tes ad Ancæum potius respiciant, sed tum in-
terpretandum esset: *Ast ille vela paululum con-*
traxit. hoc enim esset ὄθνας κήλπειν ne scilicet
ventus totis viribus in vela omninò expansa ir-
ruere, & navem evertere valeat. Quo elegan-
tissimè respexit divinus Horatius lib. 11. od. x.
Sapienter idem Contrahes vento nimium secundo tur-
gida vela. θύελλα enim κατύιδλω τρομέσσα, venti
aliquando nimium secundi dici possunt. Sed,
ut dixi, ego ad θύελλαν, τὸ κήλπωσε ὄθνας refe-
ro.

V. 1240. 'Ανα σόμα περησιό:] Ταρτηασοῖο scri-
bendum. Pausanias lib. vi. Ταρτηασὸν ἢ εἶνα
ποταμὸν ἐν χώρᾳ τῆ ἰεήρων λέγεται, σόμασιν ἐς θάλασ-
σαν κατερχόμενον δυοῖν ἢ ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν ἐν μέσῳ
ἔ ποταμῷ ἔ ἐκβολῶν κειμένη. Vid. Salmasium ad
Solinum.

V. 1254. κατέχεν:] Non video quid opus
sit ut hoc loco pro κατέχεν cum Fr. Porto le-
gamus κάρτ' ἔχεν, quamquam & hoc ferri pos-
sit.

V. 1264. Διοσοῖς:] Ita editiones. Per-
drierius tamen vult Διοσοῖς, & ita vertit etiam,
qua necessitate, Tuum, Lector, esto judi-
cium.

V 1265

V. 1265. Πόντον ἔσω:] Post hunc versum unum deesse, suadere vult interpretes ἔμμετε. Ita enim vertit hos tres versus:

*Haud procul hinc veeti scopulo succedimus altum
In mare porrecto, geminis hinc inde recurrens
Unda, repercusso resonant per littora saxo.*

Sequitur quartus versus, qualem editiones Græcæ ignorant.

Fluctibus & gratæ veniunt à cautibus aura.

Sed fortassis hic quartus versus interpreti natus est ex voce ὑποβρέμει.

V. 1299. Κόλχων, ἑρραύων τε:] Pro ἑρραύων etiam hoc loco Holstenius χαλδαίων reponi vult, sed quàm longè hæc lectio à vulgari recedat, quis est qui non videt? Ego, ut dixi, ἀπέχω.

V. 1339. Ἐμυθήσαντο ἕκασσι:] Stephanus mavult ἕκασται, cui subscribo.

V. 1343. Ἀμπεακίς:] Ἀμπερακίς legendum esse vel ex sola collatione nostri cum Apollonio deprehendimus.

V. 1348. Χάλκειον τριγύχαντα:] *Talum* intelligit, de quo vide Apollonium lib. iv. & ea quæ Muretus ad Catulli epigramma ad Cæmærium commentatus est, itemque Virum Illustrum, Isaacum Vossium ad Melam.

V. 1355. Κραναιὴ ἢ ἐπάντες ὀπίσω:] Ἀνάφω hanc insulam dictam fuisse, non κραναιὴ, testantur Apollonius lib. iv. Photius & alii. Miror tamen celeberrimum Holstenium in notis ad Stephanum, voce Ἀνάφη, in partes suas trahere

re Orpheum nostrum, qui manifestò ab omnibus aliis discrepat. Et profectò tantum discrepat, quantum Thea à Sparta & vicinis Spartæ insulis, vel ipso agnoscente celeberrimo viro, distat.

V. 1360. Μαλεώιδας ἰνόμεθ' ἀκρας:] à Μαλέα, μαλεᾶπις, non μαλεῶπις descendit, corrige igitur, & scribe μαλεαΐιδας.

F I N I S.

HEN-

HENRICI STEPHANI

I N

O R P H E I

A R G O N A U T I C A

N O T Æ.

Erf. 6. Ἠπύσω:] Ut hîc ἐφέμοις correpta media, sic ἐρέμοις, v. 67. Ἡ καὶ ἴω' εἰλαπίνοις ἐρέμοις ἀλιμυρέα βένθη: sic & aliamulta ap. hunc Poëtam.

V. 50. Ὡς πότε:] Inter hunc versum & frequentem unus desiderari videtur.

V. 191. Σύχωρετ:] Vide num σύφορετος. q. d. Accessit onus navi unà cum Minyis; vel sarcina: qua voce utitur hac etiam in re Ovidius, ut Accedam profugæ sarcina parva rati, Trist. 1. El. 3. Sic & in Epist. Briseidis ad Achillem, Non ego sum classi sarcina magna tuæ. Qui autem hoc opus carmine reddidit (quem videmus foedissima pleraque menda aut non animadvertisse, aut ad ea connivere voluisse) vertit Vicinus, legens fortasse συχωρετ, & jungens cum ἐπὶ δὲ ἤλυθε δῖος οἴλωσ' ita enim red-
dit,

dit, Vicinus Minyis venit quoque divus Oileus.

V. 226. Ἀργυνεὺς:] Si nihil nos divinare vetat in ita desperatis locis (quid enim quæso vetet?) dixerim hic legendum, Ἀργυναίς ἐρύθαινε παρητίδας ἀέρος ἴαλθ, pro Ἀργυνεὺς ἐρύθλιω παρητίδθ ἀέρος ἴαλθ. Sed ita legendo, vellem in proxime præcedente versu τὸν mutari in τῶ. Verùm parum fidei huic meæ divinationi, seu conjecturæ ipsemet adhibeo.

V. 231. Ἀυτὰρ:] Non dubito quin suspectus sit multis hic locus, sicut & mihi fuit, credenti potius legendum θυμῶ: sed eodem modo & infra scriptum habemus, v. 404. Ἀλλ' ὅτε δὴ δόρπιο ποτῆς δ' ἄλις ἔπλετο θυμός.

V. 251. Καί οἱ λειπὸν:] Vulg. editiones χείριον habent: sed λείριον reponere non dubitavi, ne non religioni id sed, superstitioni tribueretur. Fateor tamen non meminisse me lectum mihi alibi esse ὅπα λείριον pro eo quod Homerus dicit ὅπα λειριόεσσαν, Π. γ. v. 150.

--- Ἀλλ' ἀγορητὴ ἐσθλοὶ, τετρίγεσσιν ἐοικότες, ὅτε καθ' ὕλλιν Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι.

V. 271. Θῖνες:] In vulg. edit. -- ἐμήθη ἢ Φρένας ἰήσων. cuiusmodi error habetur & infra v. 445. -- κηλήθη ἢ Φρένας ἀχιλῶς,posito utrobique Φρένας pro Φρέν'.

V. 317. Δέρεθ':] Pro ἀρεθ κωπήεντα, quod legitur in vulg. edit. reposui ἀορεθ κωπήεντα, quæ
mea.

mea emendatio nunc firmiore testimonio nititur
quàm tum quum eam huic loco adhibui repe-
ri enim postea hæc ipsa verba in eodem auctore
in iisdem editionibus.

V. 420. Ὡς ἐπαμ:] In Flor. & Ald. aliisque
vulg. omnibus editionibus, quas nancisci potui,
legitur ἐσπέρας, pro ἐς πέρασ. Ac ne quis mi-
retur quomodo Aldus, qui secundus hunc li-
brum edidit, non animadverterit tale primæ
editionis erratum, aut non animadversum sit in
ulla editionum, quæ Aldina etiam posteriores
fuerunt, alia multo majoris & propè incredibi-
lis sive incuriæ sive socordiæ typographica e-
xempla proferam. vers. 124. hujus operis,
prima editio δέκαεν habebat pro δέδαεν, ita scri-
bens, Νῆα καπιθύνειν δέκαεν πολυμήπιδι τέχνη. Quid
hîc Aldina editio? nimirum δέκαεν fideliter ser-
vavit, servarunt post Aldinam & aliæ editio-
nes. Sic versum 269. prima editio ita scri-
ptum protulit, Ἄι οἱ ὑπὸ τλόπι κείντο μιᾶς χοίνισια
θεΐσαι, quum ita legendum esset, (sine ulla qui-
dem vel unius literæ mutatione, & cum magna
tamen loci prima fronte alioqui obscurissimi il-
lustratione, & corruptissimi restitutione) Ἄι οἱ
ὑπὸ τλόπι κείντο μιᾶς χοίνισιο ταθεΐσαι. Quid igitur
hîc Aldina editio? nimirum sua illa fideli-
tate hîc quoque usa est, veram illius deprava-
tionis imaginem ad vivum repræsentans. Ab
ea verò cæteræ dissentire nequaquam voluerunt.
Sic & v. 440. quum in prima editione esset Τῖφος

δι' εἰσεπέρησεν ἕως ἄπο, pro τῖφος δι' εἰσεπέρησε νεὼς
 ἄπο. Hic quoque Aldina & cæteræ depravatam
 lectionem fideliter retinuerunt. Sic & v. 512.
 οἱ ῥ' ἀνέμοντο, habet editio prima (pro οἱ ῥα νέ-
 μοντο, ut cuivis perspicuum esse potest) at ne
 hîc quidem Aldina editio infideliter illam ex-
 pressit. Versus item 572. in illa prima editio-
 ne sic legitur, Ὑδαπίτ' ἠδὲ γάλακῆ, μελίσσορύτων
 ἄπνας μῶς: Aldina quoque in sua illa fidelitate
 sibi constans, eodem modo ἄπνας μῶς, quum
 tamen ἀπὸ νασμῶν legendum esse sine ullius lite-
 ræ mutatione (sicut nec in præcedentibus exem-
 plis) vel cæco, quod ajunt, appareat. Qui
 autem multa hujusmodi vel infinita potius tam
 fidelis negligentia testimonia reperire volet, no-
 stram hanc Orphei editionem cum illa prima di-
 ligenter & eadem opera cum Aldina conferat;
 quid enim ab ea editione expectandum est, quæ
 ne ξλωὶ quidem ζλωὶ positum, v. 117. emenda-
 vit? sicut & ipsa Andreæ Cratandri editio ine-
 mendatum id retinuit. Sed quid de illa Aldi-
 næ editionis fidelitate dicam, quæ tanta fuit
 ut etiam versum totum somnolentia primi Ty-
 pographi iteratum ipsa quoque iteraverit?
 Ita enim legitur in prima editione, versu 508.
 Φίλετο δι' αὐτὴν παρεόντας ὀμηλικίης ἕνεκα σφῆς. καὶ
 ῥα πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὄμαρτεν, καὶ ῥα πα-
 νημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὄμαρτεν. Ἄλλ' ὅτε γ' ὠκεα-
 νοῖο &c. Quid editio Aldina? hunc & ipsa ver-
 sum (ne quid sibi deesset) iteravit: adeo fide-
 liter

liter in imitando illo sibi proposito exemplari se-
 gessit. Sed utinam tamen (si ex duobus malis
 minus eligendum est) Aldina editio aliæque
 omnes talem fidelitatem servare ubique in re-
 præsentandis nobis præcedentium editionum
 mendis, quàm sub novis & suis vetera & alie-
 na occultare maluissent. Quod à me dictum
 est, exemplo patefaciam. Apud hunc eundem
 Poëtam legitur in edit. prima v. 78. Καὶ ῥ', ἐπεὶ
 αἰμονίης ὀχέας πλώπρον ἰκάνω, ubi primi verbi &
 depravatio & emendatio eodem ferè intuitu per-
 spici potest; quis enim non videt, mutata te-
 nui in aspiratam, χαῖρε scribingendum esse? At e-
 dit. Ald. hoc vetus erratum, cujus castigatio
 ob oculos posita est, suo novo errato (in quod
 studio castigationis incidit) nobis occultat,
 & tanquam vestigia, quæ nos ad veræ lectio-
 nis notitiam alioqui deducerent, procul ab
 oculis removet. Legit enim illa καὶ ῥ' ἐπεὶ
 &c. quasi fuisset καὶ ῥ' in illa prima editione
 positum pro καὶ ῥα. Hujus autem postero-
 ris mali illo priore gravioris exempla ex o-
 mnibus propemodum autoribus Græcis pa-
 riter Latinisque hodie posse peti norunt qui
 editiones typographicas veteres cum recen-
 tioribus & cum antiquis quoque codici-
 bus contulerunt. Sed quorsum ego de illis Or-
 pheï editionibus tam multa? Certè ex supeio-
 re unius libri editione propemodum dicere au-
 sim disci posse omnes: (de Poëtis Græcis potis-
 si-

simùm nunc loquor) ideòque quo diligentius meam cum illis studiosi Lectores contulerint, ut eo se æquiores ipsi præbeant, æquum esse judico.

V. 421. Γῆς τ' ἔυρος:] Nullo modo verum hunc posse ferri video: sed quum errorem aut in πυθμένα, aut in θαλάσσης latere credibile sit, ego θαλάσσης potius suspectum habeo, ut quod in alicujus synonymi locum irrepserit. Quid si igitur scriptum fuisse ab Orpheo Γῆς τ' ἔυρυστέρως γένεσιν ἢ πυθμένα ἄλμης, deinde θαλάσσης, quod erat expositum ἄλμης, hujus locum occupasse dicamus.

V. 431. Ἔστυτο:] Depravatam esse hanc vocem negari non potest: sed quid proea reponi debeat, multum certè diuque dubitare sagacissimus etiam quispiam possit. Ego initio ἔστυτο reponendum putabam: cum quo staret quidem versus, sed ejus significatio huic loco non satis congruere visa est. Quid si πένθετο legamus? sequitur n. -- Ὑψηλὰς τε μετὰ δρύας ἤλυθε γῆρος. Qui carmine reddidit, vertit (divinans & ipse, ut opinor) Obstupuere apices montisque & vallis opaca Pelionis. Ita enim Andreae Cratandri editio habet.

V. 572. Ἰδαί τ':] Grave mendum quod huic versui inerat, levioris oblivionem adduxit; quum enim pro ἄπνας μῶς, (ut edit. Flor. & Ald. habent) reposuiffem ἀπὸ νασμῶν, oblitus sum & μελιασορῦτων pro μελιασορύτων reponere. Quamquam secundum quosdam hæc lectio defendi potest, sicut & similes.

V. 587. *τεινόμεν*Ⓞ:] Pro *οἱ ἦκε* reponendum censeo *προῆκε*, sic enim & versu 531. pro *ἄφθγγ*Ⓞ ἢ *προῆκε χερῶν* legitur in quibusdam editionibus *ἄφθγγ*Ⓞ δὲ *οἱ ἦκε χερῶν*.

V. 594. *στήθεα*:] Non dubium est quin legi debeat *δειρῆ*, non *δειρῆς*, nec *δειρῆς*.

V. 603. *Ἄυτάρ*:] In Flor. & Ald. *φόρμιγγα* ἢ *μῆ* *χερσὶν ἄειρον*, quum manifestissime bonum alioqui versum corrumpat præpositio *μῆ*, abundans & quod ad sensum & quod ad mensuram versus attinet.

V. 665. *Ἐνθάδ' ἄφ*:] Modò ὑπ' *εἰρεσίη*, modò ὑπ' *εἰρεσίη* conjunctim scriptum habent superiores editiones: sic & in Plurali.

V. 667. *Σπεύδοντες*:] Ut minus mihi suspecta sit *κοχ νιφάργεσιν* facit quod scribitur ab Hefychio, *νίφαργον*, *νιφάδι λελευκασμένον* (ita enim apud eum legendum puto, non *νιφάδιν*) licet alioqui non satis placeat tale Epithetum tribui ὕλαις: Mutandus saltem fuerit accentus, scribendo *νιφαργέσιν*, à *νιφαργῆς* pro *νίφαργ*Ⓞ, si retinenda videatur illa vox.

V. 675. *Ἄυτάρ ἐπεὶ*:] In Flor. & Ald. *ἐπεὶ*Ⓞ legitur, quod ferre non potest versus: & quo tamen sententia ipsa opus habet, quæ alioqui pendens & imperfecta relinqueretur. Sed quid si dicamus *ἐπεὶ* pro *ἐπειτα* accipi? Hoc quidem plerisque mirum visum iri scio: mihi certè mirum videri, sed non esse tamen novum profiteor. Sic enim & suprà, v. 182. *Ἄυτάρ ἐπεὶ τελαμῶν*

συνεφέατο, τὸν ῥ' ἐλόχασεν Ἀιακῶ &c. Nam hic ἐπεὶ pro ἔπειτα accipiamus necesse est, quum δὴ τότ' quod tertio abhinc versu habetur, illi ἐπεὶ non reddatur (quod aliquis prima fronte existimet) sed dicatur ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ut loquuntur Græci Grammatici. Porro & apud Thucydem, aut veterem alium scriptorem Græcum, talem usum hujus particulæ ἐπεὶ invenisse mihi videor in loco, quem suspectum eo nomine habebam.

V. 687. Κύματι:] Legendum crediderim περὶ ἢ βρέμεν ἀσπετῶ ἀλμυ.

V. 724. Τύμβες χθι:] Primum, quum præcedens versus habeat ὁ, non οἱ, legendum puto χενάμην &, non χθαμάμοι: deinde quod ad duo postrema vocabula hujus versus attinet, pro ἐπένησαν quidem non dubito quin ἐπενήσαντο reponendum sit, quod conveniat cum ὁ χθαμάμην &: sed pro θαλλῶ quid reponi debeat, hoc verò mihi dubium est. ἀχνίω quidem certè mihi in mentem jam tum quum ille locus excuderetur, venerat, sed vereor ne novus iste mos esse comperiatur & ἐπινῆσαι ἀχνίω: quare ἐπέχω. Verum hoc quoque addo, mihi videri deesse unum versum, aut plures inter hunc & proximè sequentem.

V. 739. καὶ χάλ:] Pro ἐπίχειρες vide an reponi possit βέχειρες, (quorum mentio fit à Dionysio in descriptione situs orbis) ut sit λαοίπε βέχειρες.

V. 811. Ἄμφι δέ οἱ:] Legendum crediderim
 --- σεφάνη κεφαλῶν ἔχε θυσανόεσσα.

V. 908. Δύσαν:] Pro ἕως & γαλινοῖς aptum
 aliquod substantivo σκυλάκεσσιν epithetum desi-
 dero.

V. 1061. Ἄρσωπ:] Pro ἀριμάσθας sunt qui
 ἀριμάσπας reponendum putant: (licet ἀριμασποί
 potius vocentur) sed ego multa hîc & alia no-
 mina populorum depravata esse existimo, sicut
 & paulo post.

V. 1099. Τέμυσσ':] Aut potius ξυσῆς προκά-
 λησιν.

V. 1254. Νῆα δ' ἄρ':] Pro κατέχεν suspica-
 tur Fr. Portus legendum κάρ' ἔχεν.

V. 1339. κόλχοι:] Malim ἐμυθήσαντο ἕκαστα.

HENRICI STEPHANI

I N

O R P H E I

H Y M N O S

N O T Æ.

IN Ὀρχ. ad Musæum. Vers. Καὶ βρονταῖς:] Pro αὐλῶν Fr. Portus reponit αὐδῶ.

In ὕμν. Νυκτὸς. Vers. Ἐλθοῖς:] Pro νικαυχεῖς non dubito quin legendum sit νυχαυχεῖς, ut paulo ante dixit νυχαυχῆς. Sic & in Melinoes hymno, Ἀλλοτε μὲν πεφάνης, ποτὲ ἢ σκοτόεσσα, νυχαυχῆς.

In ὕμν. Πρωτογόνος. Vers. Ὅσε πολύμνησον:] Pro ὄρηκε παμᾶν idem Portus reponendum putat ὄρητο παμᾶν.

In ὕμν. Ἥλις. Vers. Ἐυσεβέσιν:] In vulg. edit. malè scriptum est δυσμενῆς ἀσεβῶσι.

In ὕμν. Σελιώης. Vers. Λαμπετή:] In vulg. edit. perperam etiam χαροδίη pro χαροδῶη, & in versu proximè sequente ἀσερχήη pro ἀσερχήη.

In ὕμν. Φύσεως. Vers. Ἐρανία:] Pro hoc ἰρανία idem Portus legendum suspicatur ἔρανία.

Ibid. Vers. Ἐγνυχία:] Pro πολύτερε credide-

rim legendum *πλώπειρε*, etiamfi postea habeatur. Nam unum idemque Epithetum interdum in eodem hymno repeti videmus.

Ibid. Vers. 'Ευάνθεια:] Non dubium est quin pro *διάνθεια πλόκη* alia verba reponenda sint.

In ὕμν. Πανός. Vers. ΠΑΝΑ:] Franc. Portus suspicatur deesse *σπλω* & ante *κόσμοιο* ad explendum versum.

In ὕμν. 'Ηρακλέε. Vers. Πάστρατες:] Staret hoc modo versus, *Πάστρατες ἦτορ ἔχων ἢ κάρτος, ποξότα μάντι*: sed aliud tamen ad veram lectionem desidero.

In ὕμν. 'Εἰς ΠΛΟΥΤΩΝΑ:] In vulgat. edit. perperam Εἰς ΤΥΦΩΝΑ.

Ibid. Vers. Νυμφόσας:] Pro *ἀποπαδάλω* Portus legit *ἀποπασίν*.

In ὕμν. Κεραιῶν διός. Vers. Πτινὸν ὄπλον] Aut valdè fallor, aut mendosum est hoc vocabulum *χρονοκάρδιε*: quod tamen pro eo reponam aliud mihi in mentem nunc non venit quàm *κλονοκάρδιε*, quasi dicas, *corda quatiens*, metu videlicet.

Ibid. Vers. 'Ουερίνιον:] Si pro *βάλλεις* reponatur aliud verbum, stabit versus. Nisi forte, quis majorem depravationem huic loco subesse suspicetur & *περδάλυμνα* legendum pro *περκαλύμνα*.

In ὕμν. 'Ερμῆ. Vers. Κωρυκιῶτα:] Inter hunc versum & proximè præcedentem interjecta habentur hæc verba in quibusdam edit. perin-

perinde ac si versum efficerent, τῷ ὄρει ἐν ᾧ αἱ μῦσαι ἐλιμῶντο ὡσπερ εἶ ἐν τῷ ἐλικῶνι. quum tamen manifestum sit esse scholium, quod quum vocabulo κωρυκιῶτα adscriptum esset, ex margine in contextum irreperit.

In ὕμν. Διονύσου. Vers. Κλῦθι μάκαρ:] Pro ἑπίπνυσον ἐνηὲς legitur etiam ἑπίπνυσον ἀμυληῆς, ex qua lectione fortasse non malè retinebimus ἑπίπνυσον.

In ὕμν. ἀθλωῶς. Vers. Γοργοφόνε:] Legendum crediderim φυγόλεκτε.

In ὕμν. κρηέτων Vers. ult. Ὀροτρόφοι:] Sic in vulg. edit. sed non dubito quin legendum sit ἐπιπνοίητε, ut modò ἐπίπνυσον in quibusdam edit. haberi dixi pro eo quod aliæ habent ἐπίπνυσον. Sed & in hymno Vestæ utitur eodem verbo μετὰ βαπκῶς, claudens illum hoc versu. Ὀλοβον ἐπιπνείσασα ἢ ἠπόχειρον ὕγείαν.

In ὕμν. Διονύσου βασιλεύως. Vers. Ἐυάζων:] Etsi μανικὴ primam debet potius habere correptam, (sicut in proximè sequente hymno -- ἐλαυνόμεθα μανίῃσιν) infrà tamen iterum sic ponitur: ubi pro βάκχε legitur βακχῶ, primo versu hymni Trieterici, Κικλήσκω σε μάκαρ πολυώνυμε μανικὴ βακχῶ.

In ὕμν. Ἐἰς ἀφροδίτῃ. Vers. Θῖνας ἐπ':] Non dubium mihi est quin Θῖνας occupet locum nominis alicujus fluvii in Genitivo Casu positi, & cum αἰγιαλοῖς juncti.

In ὕμν. Μοιρῶν. Vers. Ἀθανάτων:] Post ὀλύμ-

πρ ponenda potius hypostigme: quia hæc verba, ἢ διὸς ὄμμα τέλειον, ad verbum καθορᾶ referuntur sumptum ἀπὸ Ἑ κρινεῖ.

In ὕμν. Νόμος. Versf. Πόντες τ' εἰναλῖς:] Vide numita legi possit, -- φύσεως τὸ βέβαιον Ἀκλινές αἰσασίασον αἰεὶ τηρεῖντα νόμοισιν.

In ὕμν. Ἐυμνίδων. Versf. Λυασήρεις:] An ἐπευάζου.

In ὕμν. Ὀνειρά. Versf. Ἀλλὰ μάκαρ:] Sunt qui putent μλωίματα legendum, sed libenter retineo μλωύματα.

HENRICI STEPHANI

I N

O R P H E I

DE LAPIDIBUS

N O T Æ.

IN Proemii Versf. 17. Ὀν δέ κεν:] Tzetzes hunc versum & quatuor proximè sequentes citat, legens ἐσελθέμεν: docens etiam à Poëta hîc libros vocari *antrum Mercurii*.

Ibid. V. 29. Ναί μιν:] Legendum puto Ναί μιν.

Ibid. V. 45. Ὄσατέ:] Pro μὲ Φρεσίν Tzetzes

zes habet μετ' σφίσιν, quod magis placet; at φρεσίν ex superiore versu pro σφίσιν irreplisse puto.

Ibid. V. 48. 'Ροιζῶντες ἢ χαμαὶ ἔρχομι:] Hunc versum valde depravatam esse animadvertēbam, sed qui emendari posset non videbam: donec tandem in Tzetzes locum incidi, qui germanam hujus loci lectionem nobis profert. Est autem hujusmodi, 'Ροιζόν τε γῆσιν χαμαὶ ἔρχομιόιο δράκοντος. Quam certè lectionem divinatione assequi, non minus fortasse Oedipi fuisset!

V. 62. 'Ἰμερϙ:] Hic versus non stat, nec tamen quomodo restitui possit, perspicere queo, nisi forte in unam vocem conflaretur πρεσβυδαημοσύνη; sed ita scripsisse Poëtam, credere durum est.

V. 64. Προτρεοπ:] Non dubito quin μόχθον legendum sit.

V. 85. 'Εμμεμαῶς:] Malim μενοιήσειε κάμοιτε.

V. 89. 'Ες δύσιν:] In vulg. edit. ἀναπνέοντες. hanc autem restitutionem αἰνὰ πνέοντες, Fr. Porro debemus, viro novæ quidem Græciæ alumno, sed doctrina vel antiquis Athenis digna prædito.

In Hypothef. V. 18. 'Ἰσάμενϙ:] Pro ὀρεξάμενϙ δὲ δοκεῦσθαι idem reponendum putat ὀρεξάμενον δὲ δοκεύσας.

Ibid. Vers. ult. 'Οφρεσί πι:] Imperfecta relinquitur hæc ὑπόθεσις vel potius præfatio.

Αχάτης. Vers. 1. Καὶ δένδρυφύτιο :] Legendum putat Portus, αἰκεν, vel ἦνδέ γε pro καὶ.

Μαγνήτης. Vers. 1. :] Non stat hic versus; staret autem ita legendo, ἔξοχα μαγνήτην φίλησεν θεοῖς ἄρης. neque tamen affirmare ausim ita scriptum à Poëta fuisse.

Vers. 24. Θεσκελα :] Post θεσκελα non debuit poni interpunctio. Quùm autem imperfectus sit hic versus, nihil ad illum explendum commodius reperio quàm si post τί addamus καὶ, ut sit τί καὶ πλέον. sed non placet φθέγγομαι, idque in Futurum φθέγγομαι mutandum esse crediderim. Hic enim est (ni fallor) totius hujus loci sensus, *Et quùm alia multa lapidis hujus miracula recensere tibi possim, quid ultra cœlestes progrediar? quorum licet altissimas sedes incolentium, hic lapis mentem flectit & allicit, ita ut primo quoque tempore desiderio tuo satisfaciant, non secus ac si parentes tui essent.* Sed illa verba τί καὶ πλέον ἐθνηϊώνων φθέγγομαι, fateor me ad verbum non vertere: quòd quùm ad verbum sonent, *Quid amplius vel ulterius cœlestibus dicam,* hoc tamen significant, *Si commemora vero quanta sit ejus apud ipsos etiam deos autoritas, (vel quantum ejus erga deos robur) addendum ne quicquam fuerit?*

Vers. 30. Ἐλθωμεν :] Pronominis μοι geminatio in hoc versu orta est ex alia quapiam depravatione mihi occulta, cujus nec proximè sequens versus expers esse videtur.

Ὁστέϊτας V. 3. Ἀυτοκασιγνήτω :] Fortasse inter

inter hunc versum & proximè præcedentem aliquid deest. nam cum ὁμώνυμ' pro ὁμώνυμε videtur legendum αὐτοκασιγνίτη.

Vers. 9. Δᾶαν:] Melius fortasse legeretur ὁ πὶς κε πύθοιτο, includendo etiam parenthesis hæc verba.

ΓΑΓΑΤΗΣ. Vers. 3. Χροῖη:] Pro ἔλπετ' fortasse ἔωλετ', pro πέλεται, i. e. ἐσί.

ΚΟΥΡΑΛΙΟΝ. Vers. 6. Μυθεῖτ':] Reponendum puto σρωφώμενον.

Περὶ τῷ ΑΧΑΤΟΥ. β. V. 1.:] Repono εἰ δὲ περιφλεγ. &c. Si, inquit, hic vel ille morbus reddat quempiam orco vicinum, tu achatis ope ei medeberis.

Περὶ τῷ ΑΧΑΤΟΥ. γ. V. 1.:] Fortasse legendum est Ὁ μὲν πικρὰ καὶ τὸνδε ἐφ' ἔρπετά &c.

V. 39. Ἄλλ' ἔοι:] Legendum videtur παραφραμένοισι πηθέσθ. Est autem notatu dignissimum hoc dictum, quasi in hominum potestate non sit, bene monenti parere. Optimè certè hoc convenit cum illis, quæ apud Herodotum legimus in Calliope, ξείνε, ὃ, πὶ θεῖ γενέσθαι ἐκ τῷ θεῷ, ἀμήχανον ἀποτέλλαι ἀνθρώπων. ἔδὲ γὰρ πικρὰ λέγασθαι ἐθέλει πείθεσθαι ἑδούς. ταῦτα δὲ περσέων συχνὰ ἐπιστάμενοι ἐπόμεθα, ἀναγκαίη ἐνδεδεμένοι. ἐχθίστη δὲ ὀδύνη ἐστὶ τῷ ἐν ἀνθρώποισιν αὐτῇ, πολλὰ φρονέοντες μηδενὸς κρατέειν.

V. 40. Τῶνεκα:] Ad explendum hunc versum deest fortasse Pronomen τῶδε, & μὲ legendum.

dum potius quàm μοι, ut sit Τένεκα θεσπέσιον
τόδε με ἀθέριξεν ὄνειρα. Vel, τόδ' ἐμῶ ἀθέριξεν.

ΝΕΥΡΙΤΙΣ. V. 8. "Ενθεν καὶ κατένωπα:] For-
raffe hæc de alio lapide dicuntur, & imperfe-
cta sunt. Sic paulo ante, ΕΝΘΕΝ ἐγών, &
statim post ΕΝΘΕΝ καὶ σέο &c.

J O S E P H I S C A L I G E R I

A N N O T A T I O N E S

I N

O R P H E I
H Y M N O S.

HIC liber non proprie sunt ὕμνοι, sed τελετώ.
nam in Hymnis natalia, gesta, & ejusmodi
narrantur: hic vero tantum invocationes Deorum,
quibus utebantur in mysteriis ii, qui sacris cujus-
piam Dei initiarentur: Sunt etiam ad depellenda
mala adjecti. Quæ omnia tamen fiunt cognomini-
bis mysticis. Sed Græci in hoc prorsus sunt. La-
tine quidem Initia inscribi potest, ut respondeat
Græco verbo τελετώ: sed quia totum cognominibus
Deorum constat, melius inscribitur Indigitamen-
ta. Veteres enim Latini, quos Græci vocant
ὕμνοι, ipsi nominant Affamenta, quæ scilicet se-
para-

paratim in aliquem Deum canuntur, in quibus gesta & virtutes ejus Dei celebrarunt, ut alibi fufius diximus. At Indigitamenta vocarunt, in quibus Deorum cognomina varia essent. Eorum Græci duo genera fecerunt: nam κλητῆς ὄμων vocarunt auxiliarium & faventium Deorum; ἀποτροπῆς autem nocentium, quæ vocat Virgilius læva numina. Horum primum ex vetere lingua Latina Calatorium carmen; alterum, Averruncale vocare possumus. Quare, ut dixi, quia omnia Latine reddere volumus, tametsi titulus Græcæ inscriptioni ὄμων non respondet, tamen Indigitamenta inscripsimus. Dictum autem indigitare pro indicitare, hoc est vocare. Nam citatam plebem dicebant, quæ in judicium vocata esset. Sic apud Varronem De lingua Latina, quod pecus incitatum antiquum oppidum exigebant; legendum potius, indicitatum: quod est non Varronis, sed cujusdam veteris Poëta ἀνογοτελδ' πον. Et citare notum quid sit in forensibus & judicialibus causis, & citatum instrumentum nuncupatum. Ergo indicitare, quod erat incitare, & indigitare idem; ut subcitare & subagitare in Casina Plauti: ut inicere in Varrone pro inigere. Tanta est cognatio inter C, & G. Sic ingensex incens, quod scilicet censeri non potest, nec aestimari. Sic apud Varronem, citante Nonio, quia ad amuffim diugens non erat: lege Diugens, quod est Diucensus apud Festum, & vetus Glossarium Sancti Germani.

Teniræ sunt Deæ, quas Festus ait à Tenuira ita vocatas. Ita Furias nominavimus. Sed veteres puto dixisse Tefniras, ut Cefnas, & Pesnas, & pleraque ejusmodi. Itaque Tefniræ erunt ποίνφερι, quæ homines puniunt.

16 Telamo seu Tellumo, idem est. Quos Græci ἀτλαντας ἄρὰ τὸ τλήναι vocarunt, eos Latini Telamones. Sed ut τελαμῶν Græcum ἄρὰ τὸ τλήν, ita & Tellamo apud Varronem, citante Augustino, quamvis ex Tellure deductum, quasi χθονιὸς θεὸς, tamen est idem ipsum, & eandem originem habet: Nam & Tellus ipsa sive Tellumo ἄρὰ τὸ τλήν, vel ut vetustissimi Græci τελάω. unde telo Latinorum, quod posteris dictum Tollo: E, in O, ut Elera, olera: hemonem, homonem; &c. & geminata consonante; nam veteres non geminabant consonantes. Quin & ipsum Græcorum antiquum τελάω, peregrinum est; est enim, ut infinita alia, ex Syriaca lingua; nam in ea Tal est τλήν, ut ἐεγ Syriaco era, Arabes & Hebræi Erd. quo nominis omnes pene ita vocant.

2 Ambarvalis Neptunus quod ambiat arva.

3 Empanda pro Cerere. Varro apud Augustinum, & Festus.

4 Dis ex Græco θεὸς pro ζῆς. unde patrius casus διός. Unde Dii Jovis apud Varronem. postea D periit, ut Dianus, Janus. unde Diana mansit ἄρὰ τὸ διοῦ. Nos in Jove, ut etiam in multis aliis, communem opinionem secuti sumus à juvando.

5 Februus, est à Græco φοιβάζην, φοίβερος. Ita igitur Phœbum vertimus.

6 Nerienes, Mavortis cognomen. Sabinum vocabulum, ἠδὲ τὸ νόστος. Aliquando videtur significare Deam comitem Martis. Itaque putamus nihil esse quam νηγεῖδα vel νηγεῖνλω. Nerine Galatea.

7 Parunda. Varro apud Augustinum, Græci ἐπιθυσίαν vocant ἠδὲ τὴν ἐλάσιν. quod facile accedat juvandis puerperis, vel quod facile viam det partui; hoc ad verbum esset Latine Venilia, quæ est à veniendo, ut ait Varro: sed alia est Dea. Nos non respicimus potestates eorum numinum, sed nomina tantum. Invocabant & Nummeriam Deam, ut ait Varro De liberis educandis, quod numero pro τωχέως dicunt; itaque τὴν ὠκύτογον Nummeriam vertimus.

8 Viræ sunt nympha, ut alibi ex Festo diximus, quasi χλωεῖδες. Querquetulæ δρυάδες.

9 Mammuria est μνημοσύνη. Mammurius Veturius, seu Mammuria Veturia. Vide Varro-nem.

Carmentus est vetus Menuria, ut vult Varro.

10 Novensiles Camœnæ. Dii Novensiles, vel Novensides, sunt novem dii una sedentes: à quo nomen habent apud Sabinos. Quinam sint illi, vide diversas opiniones, quas ex veteribus scriptoribus adducit eruditissimus auctor Arnobius. Novensiles Camœnæ nihil aliud sunt quam ἐννέα μῦσαι.

Musæa Venus. *Vide Varronem.*

11 Lucumones apud Festum videntur esse Genii infestantes loca, ad quæ veniunt, quod proprium est Larium. Sed alibi diximus Lucumones nihil aliud esse quam λυκούνας.

12 Grundulii & Grundules, Larium cognomentum omnibus impositum. *Vide Cassii Hemina locum apud Diomedem.*

13 Cortumio est visus intimus. Cortumio Juris dicimus ὀφθαλμὸς.

14 Juritis ἢ θέμις. Gellius: quamquam apud Gellium legi poterat Quiritis; Id est λογχαῖτις θεῶν Lycophroni.

15 Fausta Dea, θέμις, Fas θέμις. Nam Fasti dies, quibus Themidi fieri solet.

17 Mulciberi. Ita μελιχίς θεῶν vertimus. Nam Mulciber à mulcendo. Sed id cognomen præcipue Vulcano attributum, quia igni ferrum mulcetur; sic quod igni domitum est Homerus vocat μελιασόμυρον, & alibi dicit πυρὶ μαλαιοσέμυρ.

18 Moneta est μόνουα, à monendo dicta.

19 Manii Genii ἀγαθοὶ δαίμονες.

20 Invi κακῶν. nam Invus ὁ ἐφιάλτης Servio.

21 Brumus est βρόμιος, & Brumalia ejus festa, & Bruma αἱ χειμεριναὶ τεσπῆ, quia circiter id temporis incidebant Bacchanalia.

22 Græca Nemesis. Græcam vocamus, quia non habet nomen Latinum, ut ait Plinius; tamen nihil aliud est Nemesis, quam Vorticordia. Sed & Venus Vorticordia celebratur Romanis.

23 Mœsius & Majus *idem*, *id est*, ὁ μείζων, ὁ παλαιός. *Vide Conjectanea nostra in Varro-nem.*

24 Paluda est ἐλκεσίπεδον. *Varro ex En-nio:*

Corpore Tartarino prognata Paluda virago.
Sed in Probo legitur palude: ut intelligatur & Mi-nerua nata ex palude.

Pauca hæ Notæ in ORPHEI HYMNOS, ad-dita sunt editioni Plantiniana Poëmatum JOSEPHI SCALIGERI quas hîc omittere noluimus.

Ἕμν. ΣΕΛΗΝΗΣ Vers. Λαμπομελή:] Ἐς λο-
κέρη. Delendum. Nam mutilus planè ver-
sus. Aut enim ex superiori πάνσοφε κέρη repe-
titum, aut *es locura* ab Hispano quodam addi-
tum, innuere volente, stultum esse supplere
velle locum, qui tot jam ante sæculis mutilus
fuerit.

Ἕμν. ΑΣΤΡΩΝ. Vers. Ἐν ἱεραῖς:] Ἄδς, le-
ge ἄδης.

Ἕμν. ΗΛΙΟΥ. V. Ἐυδρομοι:] Ῥοιζωτήρ. al.
Ῥοιζήτωρ.

Ἕμν. ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ ΔΙΟΣ:] Vers. Ὀυράνιον
θεοκάλυμμα. Henricus Stephanus versum hunc
ita restituendum putat: Ἐράνιον βάλκεις θεοκά-
λυμμι δῶγῆτα κεραυνόν.

Ἕμν. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ:] Verſ. Πότνια. leg. pro
ἔδσα, ἔχσα.

Ἕμν. ΒΑΚΧΟΥ *ᾠελκιονίς*:] Verſ. Ἕνικά. pro
ἐνίκησε, leg. ἐκίνησε.

Ἕμν. ΔΙΚΑΙΟΣΤΥΝΗΣ:] Verſ. Πλάσιξι. leg.
Μάσιξι.

Ex Isaaci Casauboni libro de Satyrica
Poëſi Græcorum.

OR P H E U S, *cujus hodie extant Hymni, Poë-
ta & ipse proculdubio perantiquus, etſi non eſt,
quod facile probari queat, Theologus ille vetuſtiſſi-
mus, de quo tam multa Græci: is igitur in Hymno
Nympharum.*

Κρυψίδρομοι, Βάκχοιο τσοφοι, χθόνια, πολυμηθεῖς.
*Ita ſcribendum, non ut editum eſt κρυψιδρομοι.
nam reſpicit Nympharum antra, in quibus plurimum
habitare credebantur. Precedunt ibidem iſta:
ζαίης ἔωδ κδ' ἔεσιν οἰκί' ἔχσα. & poſtea quoque ἀν-
τροχαρεῖς nominat, amat enim Poëta ille rem ean-
dem verbis diverſis ſæpius repetere.*

*In Orphei Hymnis etiam Mercurius Ckthonius
appellatur Βάκχῳ.*

Ἕρμῃ Βάκχε χοροῖο Διωνύσιο γ' ἔθλον. &c.
*Legendum Ἕρμῃ Βακχεχοροῖο. Peculiaris eſt hujus
Orphei vox Βακχέχορῳ, quaſi dicas Βάκχεχορῶπι.
&c. Sed nomen Βακχέχορῳ, ut alia item quam-
plurima, alibi quàm apud Orpheum non legas. Imit-
tatis*

tatus est eleganter in novanda ea dictione vetustissimam Bacchi appellationem ΒακχέβακχϞ, quam heroïci metri lex non admittebat ; ita Liberum patrem in ipsis Orgiis Ϟ mysteriis vocabant.

Idem in hymno Palemonis,

Σώτροφε Βάκχε χοροῖο Διώνυσε πολυμηθεῖς.

Heic quoque idem mendum ; nam scribendum Βακχέχοροιο Διώνυσε &c.

• Subjicit Orpheus :

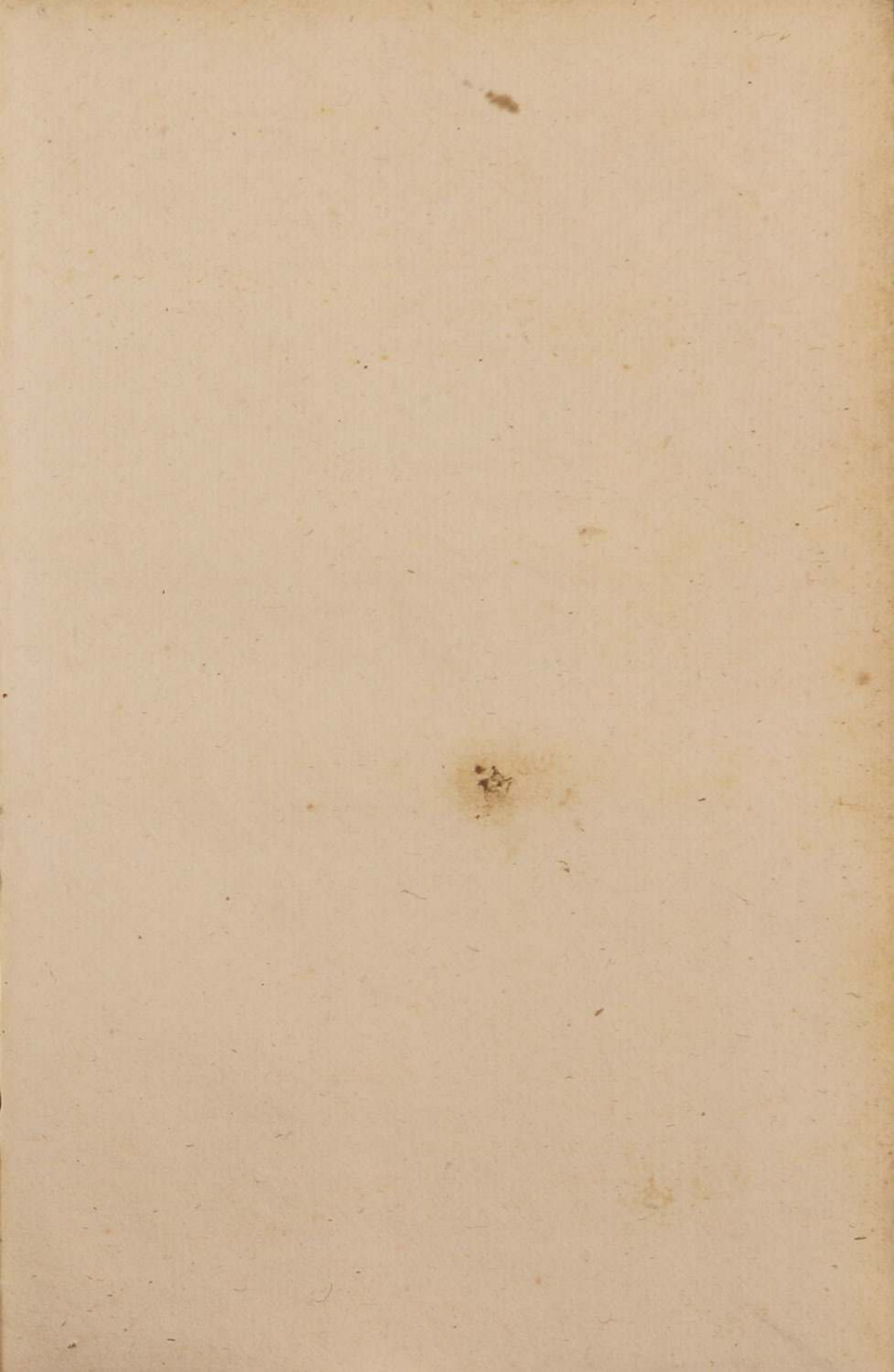
Ἐυασις Φιλάγρυπνε νεάζων οἴσι Σιλίωϊς,

Ναῖσι Ϟ Βάκχαις ἠγέμενε κίτροφόροισι.

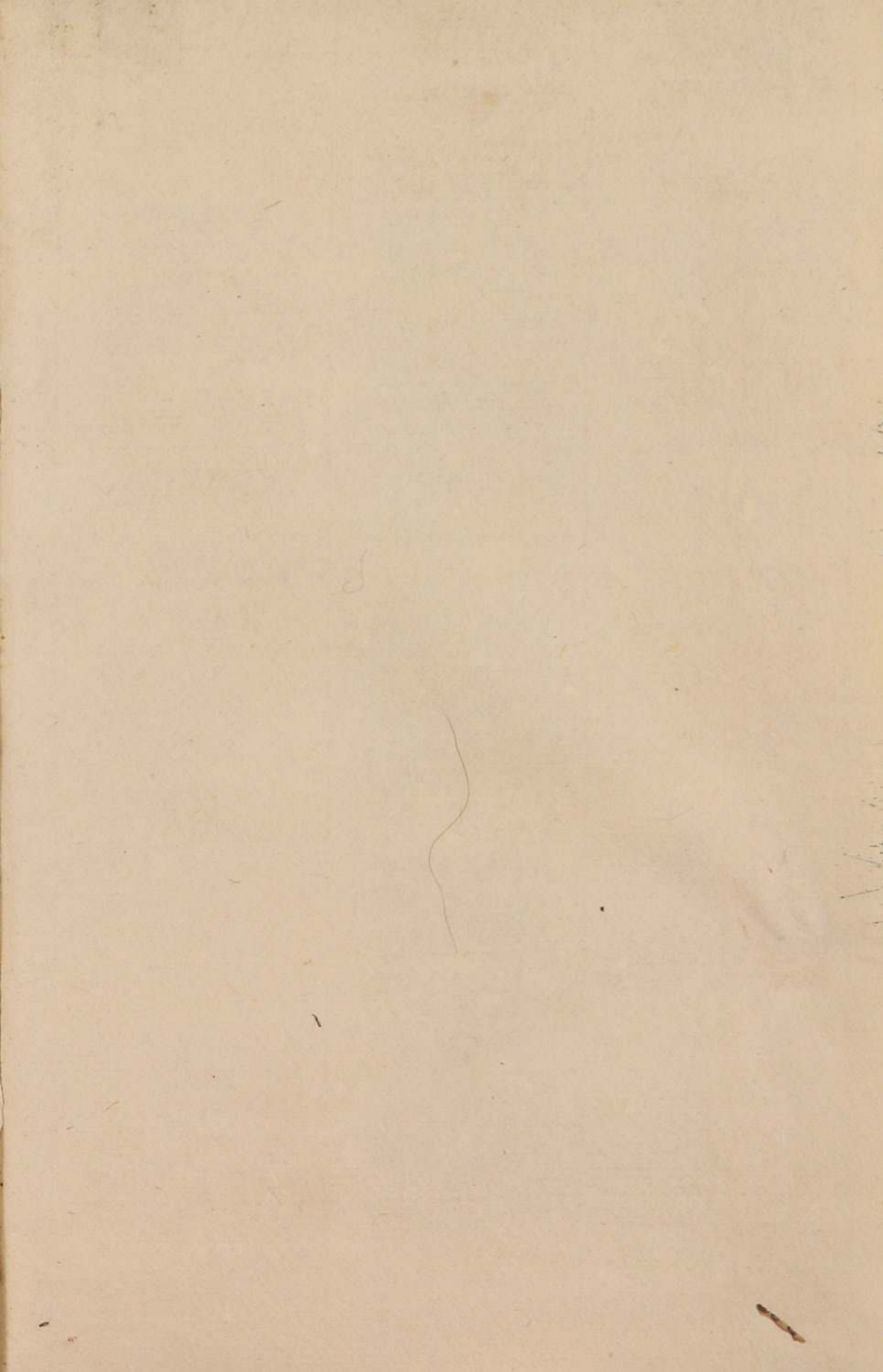
Videtur Silenos juvenes facere : sed locus interpretationis indiget, Ϟ correctionis : nemo enim rectè potest illa intelligere, νεάζων οἴσι Σιλίωϊς. lego νεάζουσ' οἴσι Σ. Ϟ de Satyris capio, qui ad differentiam epistata Sileni dicuntur νεάζοντες Σιλίωϊ, juvenes Sileni &c. quibusdam enim veterum Sileni non hominum faciem, sed Satyrorum formam, pedes Ϟ cornua habere dicebantur &c.

F I N I S.

110502

P. BIBLIOTECA